

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ

PLAN VE BÜTÇE KOMİSYONU

TUTANAK DERGİSİ

3'üncü Toplantı

11 Ekim 2017 Çarşamba

(TBMM Tutanak Hizmetleri Başkanlığı tarafından hazırlanan bu Tutanak Dergisi'nde okunmuş bulunan her tür belge ile konuşmacılar tarafından ifade edilmiş ve tırnak içinde belirtilmiş alıntı sözler aslına uygun olarak yazılmıştır.)

İ Ç İ N D E K İ L E R

Sayfa

I.- GÖRÜŞÜLEN KONULAR

II.- AÇIKLAMALAR

1.- Ankara Milletvekili Bülent Kuşoğlu'nun, Merkez Bankası, Sayıştay ve TÜİK'le ayrı ayrı yapılacak toplantıların bütçe görüşmelerine başlamadan yapılması gerektiğine ve TELEKOM'un özelleştirilmesiyle ilgili, Sayın Bakandan cevap beklediğine ilişkin açıklaması

III.- KANUN TASARI VE TEKLİFLERİ

A)KANUN TASARI VE TEKLİFLERİ

1.- Bazı Vergi Kanunları ile Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı (1/884)

PLAN VE BÜTÇE KOMİSYONU

3'üncü Toplantı

11 Ekim 2017 Çarşamba

I.- GÖRÜŞÜLEN KONULAR

TBMM Plan ve Bütçe Komisyonu saat 13.14'te açılarak iki oturum yaptı.

Ankara Milletvekili Bülent Kuşoğlu, Merkez Bankası, Sayıştay ve TÜİK'le ayrı ayrı yapılacak toplantıların bütçe görüşmelerine başlamadan yapılması gerektiğine ve TELEKOM'un özelleştirilmesiyle ilgili, Sayın Bakandan cevap beklediğine ilişkin bir açıklamada bulundu.

Bazı Vergi Kanunları ile Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı'nın (1/884) maddeleri üzerindeki görüşmelere devam edildi.

Komisyon gündeminde görüşülecek başka konu bulunmadığından 19.37'de toplantıya son verildi.

11 Ekim 2017 Çarşamba

BİRİNCİ OTURUM

Açılma Saati: 13.14

BAŞKAN: Süreyya Sadi BİLGİÇ (Isparta)

BAŞKAN VEKİLİ: Mehmet Şükrü ERDİNÇ (Adana)

SÖZCÜ: Abdullah Nejat KOÇER (Gaziantep)

KÂTİP: Emine Nur GÜNAY (Eskişehir)

BAŞKAN – Komisyonumuzun saygıdeğer üyeleri, Sayın Bakan, kamu kurum ve kuruluşlarımızın kıymetli bürokratları, yazılı ve görsel basınınımızın değerli temsilcileri; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Komisyonumuzun 3'üncü Birleşimini açıyorum.

Gündemimizde (1/884) esas numaralı Bazı Vergi Kanunları ile Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı bulunmaktadır.

Görüşmelerimize kaldığımız yerden devam edeceğiz.

Usul hakkında Sayın Kuşoğlu'nun bir söz talebi var.

Buyurunuz.

II.- AÇIKLAMALAR

1.- Ankara Milletvekili Bülent Kuşoğlu'nun, Merkez Bankası, Sayıştay ve TÜİK'le ayrı ayrı yapılacak toplantıların bütçe görüşmelerine başlamadan yapılması gerektiğine ve TELEKOM'un özelleştirilmesiyle ilgili, Sayın Bakandan cevap beklediğine ilişkin açıklaması

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Teşekkür ederim Sayın Başkanım.

Sayın Başkanım, Plan ve Bütçe Komisyonu olarak Merkez Bankasıyla ilgili, yasadan kaynaklanan bir görüşmemiz var biliyorsunuz, onu geciktirerek yapmıştık, bu dönemde de yapmamız gerekiyor. Plan ve bütçe çalışmaları başlamadan onun yapılması lazım. Bir de Sayıştayla ilgili, öyle bir toplantı yapacaktık. TÜİK'le ilgili olanı tekrarlayacaktık, hatırlıyorsanız. Onları planlıyor muyuz acaba?

BAŞKAN – Merkez Bankası Başkanımız geçenlerde geldiler, zaten grup sözcülerimizle beraber toplantı hâlindeydik. Bu programı planlayalım istedik. Biz şeye başlamadan önce, yani bütçeden herhâlde...

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Bütçeye başlamadan bunları yapabilirsek iyi olacaktır.

BAŞKAN – Yani şöyle: Buradaki takvime göre ya bütçeye başlamadan önce ya da bütçenin sunumundan sonra, geneline, görüşmelerine başlamadan önce bunu yapacağız.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – TÜİK ve Sayıştay da...

BAŞKAN – Sayıştay da bizden haber bekliyor zaten. TÜİK'le de tekrar bir temas kurarız.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Onları da araya sıkıştırarak iyi olacaktı.

BAŞKAN – Tamam.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Bir de dünden Sayın Bakana yöneltmiştik, TELEKOM'un özelleştirilmesiyle ilgili konuyu. Ona da delaletinizle cevap bekliyorum.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Peki.

III.- KANUN TASARI VE TEKLİFLERİ

A)KANUN TASARI VE TEKLİFLERİ

1.- Bazı Vergi Kanunları ile Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı (1/884)

BAŞKAN – Şimdi, bu, köy yerleşim yerlerine yönelik bir düzenlememiz var; tasarıda iki madde, 4 ve 107’nci maddeler. Bu ikisini beraber işleme alacağım.

4’üncü maddeyi okutuyorum:

MADDE 4- 18/3/1924 tarihli ve 442 sayılı Köy Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 5- Bu Kanunun ek 13 üncü maddesine göre satışı yapılan taşınmazlara ilişkin olarak anılan maddede belirlenen süre içerisinde binalarını yapmayan ya da taksitlerini ödemeyen hak sahipleri ile 31/12/2020 tarihinden önce süreleri dolacak olan hak sahiplerine binalarını yapmaları veya taksitlerini ödemeleri amacıyla 31/12/2020 tarihine kadar ek süre verilir. Ancak bu süre içerisinde de hak sahiplerince bina yapılmaması veya taksitlerin ödenmemesi durumunda, bu taşınmazlar köy tüzel kişiliği adına, tüzel kişiliğini kaybeden köylerde ise ilgili belediye adına resen tapuda tescil edilir.”

BAŞKAN – Sayın Bakan, maddeye ilişkin bir bilgi alabilir miyiz lütfen.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Maliye Müsteşarımız, uygun görürseniz, bir açıklama yapsın.

BAŞKAN – Tabii, buyurun.

MALİYE BAKANLIĞI MÜSTEŞARI H. ABDULLAH KAYA – Sayın Başkanım, Komisyonumuzun değerli üyeleri; bu maddeyle Köy Kanunu’nun ek 13’üncü maddesi kapsamında köy yerleşim alanı içerisinde, köy tüzel kişiliğine hazineinden devredilmiş yerler, 2 bin metrekare parseller hâline getirilerek köyde ev yapma imkânı olmayanlara satılıyor ve aynı kanunda bunlar beş yıl içerisinde evlerini yapmak zorundalar ve yine, beş yıl içerisinde 10 eşit taksitte bu bedellerini de ödemeleri gerekiyor. Bunun ödeme sürelerini kaçırmış olanlara veya beş yıl içinde yapmamış olanlara bu düzenlemeyle süre veriliyor. Aynı zamanda, 2020’ye kadar süreleri dolacak olanlara da bu kapsamdaki sürelerinin üzerine ilave süre verme işlemi yapılıyor.

Arz ederim.

BAŞKAN – Sayın Kuşoğlu, buyurun lütfen.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Teşekkür ederim.

Sayın Müsteşarım, bu kaç kişiyi kapsıyor? Kaç kişi bundan yararlandı ve bundan sonrasında ilgili olarak yararlanacağını bekliyoruz? Yani süresi geçtiği hâlde, geçiyor olduğu hâlde yararlanmayan kaç kişi var?

MALİYE BAKANLIĞI MÜSTEŞARI H. ABDULLAH KAYA – Şimdi, bize intikal eden, Eskişehir’de bir köy, yerleşim alanında konu var, orada 500’e yakın kişiyi ilgilendiriyor. Konya’nın değişik yerlerinde olduğunu biliyoruz, orada da bir o kadar civarında köylüyü ilgilendiriyor ama bize yansımamış olanlar da var. Bir de yine maddede bir düzenlemeyle de bu köy tüzel kişilikleri daha sonradan mahalleye dönüşmüş ise yani köy muhtarlığının yerine artık ilgili belediye geçtiği için bu belediyeler bu alma işlemleri için dava yoluna gitmek durumunda kalıyorlar. O konu da sarahate kavuşturularak, beş yıl içerisinde tamamlamazlarsa belediye tüzel kişiliğine geçeceği yönünde düzenleme yapılıyor.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Taksit, ne kadarlık bir alacak söz konusu?

MALİYE BAKANLIĞI MÜSTEŞARI H. ABDULLAH KAYA – Bu rakamlar köy tüzel kişiliğinin alacakları olduğu için, Maliye olarak bizim takip ettiğimiz alacaklar değil Sayın Vekilim.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Onunla ilgili de bir düzenleme var, ek süre veriyoruz ya taksitlerle ilgili de.

MALİYE BAKANLIĞI MÜSTEŞARI H. ABDULLAH KAYA – Çünkü o kanunda onların da beş yıl içerisinde 10 eşit taksitle köy tüzel kişiliğine ödenmesi gerekiyor, ödenmezse onların da iptali yönünde sıkıntı var. Benzer bir düzenleme daha önce yapılmış. Burada hem taksitlerini ödemekte zorluk çekenlere hem de süresi içerisinde konutunu tam yapamayanlara, ikisine birden süre verme şeklinde düzenleme yapıyoruz.

BAŞKAN – Sayın Durmaz...

KADİM DURMAZ (Tokat) – Teşekkür ederim Sayın Başkanım.

Ben, Bülent Bey’in soracağı soruyu soracaktım. Tokat’ın 637 tane köyü var, hiçbir köyünde böyle bir durum yok, Millî Emlak Müdürlüğünden sordum. Ancak muhtarlardan ve Muhtarlar Derneğinden aldığımız görüşte, Türkiye’de on beş yıldır Hükûmet döneminde çok ciddi köylerden göç oldu ve beraberinde okullar, onlara bağlı lojmanlar, sağlık evleri, sağlık ocakları, hepsi atıl ve çok çirkin bir durumda köy merkezlerinde durmaktadır. Bakanlığın bu merkezli bir çalışması var mıdır? Sayın Bakanım, eğer böyle kısa sürede bütçe... Köyleri o harabe görüntülerden kurtarma adına böyle bir çalışma yapılırsa bunun daha sağlıklı olacağına inanıyorum hem de büyük kentlerde yaşayan, doğduğu topraklara dönen emekliler için yer ve konut anlamında da buralara ihtiyaç var. Birçoğu bölünmüş aileler, babadan kalan köy merkezindeki yerlerde yeteri kadar arsa da yok. Bu insanlar mecburen sülaleden bir tarla alıyor, köye de belli bir mesafede uzakta; gerek altyapı hizmetleri gerek elektrik, su gibi hizmetler ek de külfetler getiriyor. Buraların doğru bir planlama dâhilinde bir ele alınıp değerlendirilmesi gerekiyor. Bu anlamda, bu çalışmanın alanının gözden geçirilmesinde fayda var diyorum.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Evet, teşekkür ediyorum.

Sayın Tamaylıgil...

BİHLUN TAMAYLIGİL (İstanbul) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Bakan, değerli hazırun; ben de aslında Kadim Bey’in söylediği paralellikte bir konunun altını çizmek istemişim. Bizim Köy Kanunu’muz 1924’ten itibaren yapılmış modernleşme projesi ve çağdaşlaşan bayındırlık yapısı içerisinde oldukça önemli bir planlamayı içeren bir Köy Kanunu’ydü. Sonra 2000’li yılların sonuna doğru değişiklik çalışmaları ve tasarılar geldi ama bu tasarıları... Biz, maalesef, planlama olayını ve planlamanın gerektirdiği zamanlarda doğru planlama hedeflerini ortaya koyan çalışmaları gerçekleştiremediğimiz için, kanun yapmada genellikle böyle son anda düzenleme, işte tepkiyi ortaya koyma, tepkiyi erteleme, öteleme gibi amaçla ortaya çıkan bir kanun yapma mantığıyla karşı karşıyayız. Köy Kanunu’yla ilgili ki Köy Kanunu’na baktığınızda, yıllar içerisinde ya işte vergi amacıyla ya güvenlik amacıyla ya da dönem dönem oy potansiyelleri dikkate alınarak değerlendirilen, kanun yapma mantığıyla sürecin işlediği bir dönemdir. O yüzden burada özellikle bir planın var olması gerekliliğinde... Kentleşmenin getirdiği sonuçların bugün için baktığımızda geri dönüş şeklinde, köylere dönüşü ihtiyaç olarak ortaya çıkarttığı bir dönemde yapılacak olan düzenlemenin doğru bir planlama, hedefleme.... Tabii, bu planlamanın, demografik gerçekler, ekonomik gerçekler, güvenlikle ilgili gerçekler ve buna bağlı yatırım ihtiyacı ve istihdamla ilgili başlıklar ve hedefler ortaya konularak

doğru dürtüst bir kanun çalışması hâlinde gerçekleşmesi gerekliliği yadsınamaz. Biz böyle ya kanun hükmündeki kararnamelemler ya işte geçici uzatmalar, onlara bağılı olarak dönemsel düzenlemeler yaparak bu çalışmaları gerçekleştiriyoruz ama gerçek, sağılıklı olan, planlama dâhilinde hedefleri doğru konulmuş ve öteleme, günü geçirme değıil hedefe doğru sonuç alınacak olan kanun yapma mantığıdır. Bu amaçla bakılarak kanunların gerçekleştirilmesinin veya yapılmasının daha sağılıklı olacağı düşüncesini burada kayıtlara geçirmek istedim.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Sayın Çam...

MUSA ÇAM (İzmir) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

Bu düzenlemeye baktığımızda, çok masum ve köy mallarını koruma kollamayla ilgili sanki bir düzenlememiş gibi gözüküyor ama köylünün durumu hâlihazırda belli. Köylerde bulunan insanlara 2020 yılına kadar denilmiş ki: “Bu arazilerin üzerine ev yaptığınız takdirde ve taksitlerini ödediğiniz takdirde herhangi bir sorun yok, bu sizin olacak ama 2020 yılına kadar eğer bunları yapmadığınız takdirde bu araziler tüzel kişilik belediye adına tescil edilecektir.” denilmektedir. Şimdi, köylünün durumu belli yani buğdaycının, hayvancının, mısırının ve vatandaşımızın, çiftçimizin, köylümüzün durumu belli. Gününü kurtaramazken, geçim kaynağı bulamazken o arazi üzerine bina yapması veyahut da o arazinin taksitlerini ödemesi mümkün değıil, olmadığı için de zaten yeniden yapılandırmalar gerçekleştiriliyor. Şimdi, bu düzenlemeyle köylü atadan, dededen, babadan kalan bu arazileri 2020 yılına kadar aldı, aldı, alamadıktan sonra ellerinden gitmiş olacak. Bu, doğru bir düzenleme değıil. Bu, yine, köylerde bulunan önemli arazilerin başka insanların eline geçmesi demektir ve ondan sonra da yeni yapılacak imar planlarıyla o köylerde yaşayan insanlar bekçi olurlar mı, olamazlar mı, kapıcı olurlar mı, olamazlar mı bilemiyorum ama köylü açısından, köy yaşamı açısından son derece tehlikeli bir madde olduğunu söylemek istedim.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Sayın Özgökçe Ertan...

BEDİA ÖZGÖKÇE ERTAN (Van) – Evet, teşekkür ediyorum.

Ben de doğrusu aynı fikirdeyim ve aynı kaygıları taşıyoruz. Şimdi, ödeyemezse ya da ev yapamazsa elinden çıkması demek oluyor köylünün yani arazisinin artık elinden çıkması anlamına... Yani şu an sunum yapılırken özellikle hangi kentlerde ve ne kadar taşınmaz bu hâlde, ne kadarlık bir alan ve bölgesel olarak farklılıkları falan da belirtilmeli. Tabii, başından beri eleştirdiğimiz şekilde torba yasa mantığı ve yeterince bilgilendirme olmadan, kimse ikna olmadan önümüze dayatılan, getirilen düzenlemeyi doğrusu karşımıza neler çıkacağını bilmeden görüyor ve konuşmalar yapıyoruz ve belki de yasalaşacak ama belki binlerce köylü bu anlamda mağdur olacak. Biz bu işin içinde gerçekten bir iş var diyoruz şu hâliyle. Ayrıca büyükşehir yasası sonrasında mahalle olan köylerin durumu hakkında da çok net bilgi yok. Yani sayısal olarak veriler ve bölgesel farklılıklara değinilmemiş hiçbir şekilde, bu anlamda bilgi verilmedi. Ne kadar taşınmazın devri öngörülüyor bu süre sonuna kadar? Ayrıca ranta açılacak gibi görülüyor yani yoksul köylünün elinden çıktığı anda belediyelere devredilecek ve ne olacak? Bunların akıbeti hakkında da sadece bir öngörümüz olabilir. Bu anlamda bir güven telkin etmiyor mevcut hâliyle, o yüzden daha net bilgiler talep ediyoruz.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Sayın Durmaz.

KADİM DURMAZ (Tokat) – Teşekkür ederim Sayın Başkanım.

Sayın Bakanım, ben de bunun böyle il, ilçe ve köy bazında bir şeyini almak isterim. Hiç değilse bizim muhtarlarımız da bu konuda köy tüzel kişiliğine ait Hazineden verilmiş mülkleri varsa arsa arayanlara... Arazi içerisine -ekili alanlara dağıtmadan- yapılaşmayı yönlendirme adına bu liste bize verilirse sevinirim.

Bir ikincisi de elektrik dağıtımının özelleştirilmesiyle ilgili... Bilmiyorum diğer arkadaşları, bizim bölgemizde yoğun bir şekilde ev yapan insanlara birkaç direk “Yatırım yetmedi, bütçemiz yok.” diye yaşamsal hak olan elektrik çekilemiyor. Bu anlamda -Enerji Bakanlığından da sanıyorum yetkililer burada- bu konunun ele alınmasında da yarar var diyorum. Ama en önemlisi, o satılan mülklerin listelerini ilgililerden bir alabilsek sevinirim.

BAŞKAN – Sayın Ayhan.

EMİN HALUK AYHAN (Denizli) – Benim bir tek sorum var Sayın Başkanım.

Bu 2 bin metrekaare olmak üzere, daha önce tamamlanmış, bitirmişler kaç tane, biliyor muyuz, elimizde var mı böyle bir şey? Hazine arazisi değil mi netice olarak?

KADİM DURMAZ (Tokat) – Hazine, ihtiyar heyetine vermiş, ihtiyar heyeti de satmış ihtiyar heyeti kararıyla.

BAŞKAN – Size söz vereceğim, kusura bakmayın.

Buyurunuz.

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – Teşekkür ederim ben de Sayın Başkan.

Değerli milletvekilleri, Sayın Bakan; yani işin doğrusu yasa yapma biçimimiz gerçekten çok sorunlu. Bu koskoca 130 maddede değişiklik yapılıyor, 16 bakanlığı ilgilendiriyor ve bu kamuoyunda MTV zammı yasası olarak tartışılıyor.

Şimdi, bunun kendisi dolayısıyla yasa yapma tekniği açısından çok sorunlu ve sıkıntılı. Dolayısıyla kamuoyunda tartışılmadığı için de kaliteli yasa yapma imkânımız da olmuyor. Kaliteli, uzun, verimli bir yasa olması da engellenmiş oluyor bu şekilde. Bu torba kanun mantığından gerçekten ne zaman vazgeçeceğiz? Ben öncelikle bunu söylemek istiyorum.

Söz konusu görüştüğümüz maddeye gelince, Sayın Bakana şunu sormak istiyorum: Bunun ne kadarı büyükşehir belediyesi sınırları içerisinde kalıyor, ne kadarı büyükşehir belediyesi dışındaki illeri ilgilendiriyor, bu çok net değil. Özellikle büyükşehir belediyeleri sınırları içerisinde olan kısmın ciddi bir rant yaratacağı ve ranta zemin sunacağı anlaşıyor. Ve daha da önemlisi, üç yıl ek süre veriyorsunuz. Şimdiye kadar ne kadar süre geçti ve biraz önce Sayın Emin Ayhan Bey’in de söylediği gibi, bu kadar sürede ne kadarı çözülebildi ve bundan sonrası için ne kadar kalmış, bu konuda hiçbir veri yok. Ne kadarını hedefliyorsunuz? Ne kadarının büyükşehirlere, ne kadarının diğer şehirlere verileceğini en azından sayısal olarak bilmemiz gerekiyor ki üzerinde konuşabilelim.

Aslında, daha da ötesi, özellikle şimdi “Köy Kanunu” dediğimiz zaman en uzaktaki bir köyle ya da işte, şehir merkezine, özellikle büyükşehir merkezine yakın bir köy arasında ciddi bir farklılık da var. Şehre yakın bir köyün mali değeriyle çok uzaktaki, üçra köşedeki bir köyün mali değeri arasında da ciddi bir farklılık da var. Dolayısıyla buna yönelik ciddi bir çalışmanın yapılmış olması lazım. Bizim burada on-on beş dakikada görüş belirterek böyle bir yasayı çıkarmamız, yarın tekrar bundan

çıkarılacak eksiklikleri gündeme getirecek ve biz tekrar yeni bir yasa getirmek durumunda kalacağız ve işin doğrusu, Meclis, özür diliyorum ama angaryayla uğraşmış olacak. Bunların dikkate alınması gerektiğini ifade etmek istiyorum.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Sayın Bakan, soru ve görüşlere cevap vermek için buyurun lütfen.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Teşekkür ederim.

Öncelikle bu “torba yasa” diye tabir edilen bu çeşit yasalara karşı yapılan eleştirileri kabul etmiyorum. Toplumun birçok meselesini çözen, sahada yaşananlara karşılık çözüm üreten bir kanun tasarısı. Biz Hükümet makamıyız, icraat makamındayız, çözüm makamındayız. Karşılaştığımız sorunları...

BAŞKAN – Bundan önceki Maliye Bakanımız karşı olduğunu söylemişti de.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Ben Maliye Bakanı olarak yok...

MAHMUTTOĞRUL (Gaziantep) – Sayın Meclis Başkanımız “Bir daha torba yasa getirmeyeceğiz.” demişti.

BAŞKAN – Sen basma, ben söylüyorum.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Hayır, ben söylüyorum. “Torba yasalar” diye tabir edilen yasalar... Şimdi, öncelikle şunu söyleyeyim: Maliye Bakanlığı olarak üzerinde koordinasyon yaparak çalıştığımız bir yasa getirdik, yani biz çalıştık. Teknik seviyede koordinasyonunu yaptık, bütün maddeler üzerinde çalıştık. Bu, 130 madde değil, toplumun ihtiyacı varsa 230 madde de olur. Yani madde sınırlaması diye bir şey söz konusu olamaz.

İkinci olarak, gerçekten burada şu anda çözüm bekleyen birçok konuyu da aynı anda çözmüş oluyoruz. Bu maddeler, hani zaman zaman komisyonlarda verilen, alelacele verilen önergeler bakımından belki tartışılabilir ama bunlar gerçekten teknik olarak üzerinde uzun uzun çalışılan konular. O açıdan, ben torba yasaların, memleketin sorunlarını çözmek için, bir koordinasyon hâlinde olmak koşuluyla yararlı olduğunu düşünüyorum. Yoksa sürekli temel yasa veya belli bir kod yasa getirerek bu işleri çözelim dersek de meseleler yerinde kalıyor. O açıdan doğru bir yöntem ve bizim bunu sıklıkla kullanmamız lazım.

Diğer taraftan, evet, demin ifade ettim, biz çözüm makamındayız. Yani Eskişehir’de ziyaretimiz sırasında orada yaşayan 500 köylümüzü ilgilendiren o anda sıcak bir olay yaşadık. Siz de yaşamıyor musunuz milletvekili olarak?

KADİM DURMAZ (Tokat) – Sayın Bakan, 500 köyü mü ilgilendiriyor?

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Yok. 500 aile mi? 500 aile, yani böyle bir mesele gündeme geldi, konuya baktık. Yani vatandaş köy tüzel kişiliğinden yerleşim, köy yerleşim alanı içerisinde ev yapmak amacıyla yerleri almış ama beş yıllık süreç içerisinde bitirememiş. Normalde köy tüzel kişiliğinin bu yerleri kişiden geri alması gerekiyor. Veya yine oradaki konu, yani verildiği tarihte köymüş ama daha sonra orası Büyükşehir Belediye Yasası çerçevesinde belde, mahalleye dönüşmüş, dolayısıyla şimdi uygulama nasıl olacak? Burayı belediye alabilir mi alamaz mı? Çünkü esas kod kanununa gittiğiniz zaman orada bir köyden bahsediyor. Dolayısıyla karşılaştığımız bu soruna karşı bu meseleyi çözmek amacıyla vatandaşlarımız diyor ki: “Bize bir süre verin. Bu süre içerisinde evlerimizi tamamlayalım ve bu şekilde de bu evlere oturalım.” Biz de vatandaşın bu talebine karşılık Komisyonumuza getirdiğimiz maddedeki önerimizde diyoruz ki, bu vatandaşlarımıza bir üç yıllık süre verelim. Bu üç yıllık süre zarfında evlerini tamamlarlarsa zaten yasadaki şartları yerine getirmiş olarak

evlerine sahip olacaklar. Buna rağmen yine olmazsa kanunun zaten genel hükümleri çalışacak. Sizler de zaman zaman getiriyorsunuz bu tür önerileri, “Ya, işte, şurada bir sıkıntı var, bir süre verelim de vatandaş o meseleleri çözsün.” diyorsunuz. Onun için bunun, maddenin arkasında özel bir gündem yok. Yani bütün Türkiye’yi de tek tek taramadık. Yani hangi köyde kaç dosya vardır, bu köylerde, bu meselelerde ne vardır, ona bakmaya ihtiyac yok.

Konya’da rastladık, Konya’da da köylerde benzeri sıkıntılar olduğunu da arkadaşlar çalışma sırasında gördüler. Dolayısıyla bu kanun çıktıktan sonra tahmin ediyorum İçişleri Bakanlığı bir tamim yayınlayacak ve burada uygulamayı tamamen kim yapacak? Köy tüzel kişilikleri yapacak, ne vali yapacak, ne siyaset yapacak.

KADİM DURMAZ (Tokat) – Büyükşehirlerde köy kalmadı Sayın Bakan.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Hayır, şöyle söyleyeyim: Konya’da görmüşler, Eskişehir’de görmüşler, her ilimizde vardır arkadaşlar.

KADİM DURMAZ (Tokat) – Konya’da köy yok.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Yani burada, bu maddenin arkasında şöyle böyle bir şey yok. Son derece insani, siyasetin doğasında, sahada görülmüş bir hadiseyi sahiplenme ve onu sizlerin huzuruna getirme gibi bir niyet var, o açıdan takdirlerinize arz ediyoruz. Burada bir sorunu çözmeye çalışıyoruz. Yani köy tüzel kişiliği alsa ne yapacak, belli değil, almasa ne yapacak, o zaman da alması lazım. Ee, hadi bir fırsat verelim, üç yıllık bir süre verelim, vatandaş ile köy tüzel kişiliği arasındaki bu soruna bir geçiş dönemi düzenlemesi getirelim diyoruz.

Takdirlerinize sunuyorum.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Sayın Bakan, köy tüzel kişiliğine gerek var mıydı? Zaten baştan o yanlış başladı Sayın Bakan.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Esas kanun öyle ama.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Sonra onu düzeltemiyoruz.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Yok. Köy tüzel kişiliklerini mi kaldıralım?

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Gerek yoktu. Kanunun bütünsel olarak ele alınması lazım. Bir sonraki maddede de şimdi erteleme getiriliyor.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Yok. Şunu diyeceğim: Biz onu yapıyoruz şu anda zaten, erteleme yapıyoruz.

BİHLUN TAMAYLIGİL (İstanbul) – Eğer doğru düzgün bir Köy Kanunu... Biraz önce anlatmaya çalıştığımız da oydu. Türkiye’nin Her gerçeğiyle, ekonomik, demografik, sosyal...

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Ha, bravo, tamam.

BİHLUN TAMAYLIGİL (İstanbul) - Oturup planlayıp ona göre yapmak lazım. Yoksa oradan bir parça, buradan bir parça, hepsi...

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Hayır, şöyle, siz o anlamda...

BİHLUN TAMAYLIGİL (İstanbul) – Siz Eskişehir’e gitmişsiniz, haberdar olmuşsunuz.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Ee, ne yapalım, siyaset böyle bir şey, vatandaşın arasına gireceksin, öğreneceksin.

BİHLUN TAMAYLIGİL (İstanbul) – Yani ama...

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Yok, yok. Şunu ifade etmek...

BİHLUN TAMAYLIGİL (İstanbul) – Sonuçta, kanun yapma, yönetme ve yasamanın temelindeki ilke doğruyu görmek.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Arkadaşlar, yasama -yani yanlış anlamayın, sonuçta bunu en iyi siz takdir edersiniz- çözüm üretme yeri. Biz bir sorunla karşılaşmışız, bu sorunu Hükümet olarak önemsemişiz, sizin huzurunuza getiriyoruz.

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – Sayın Bakanım...

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Ama Köy Kanunu’nun genel olarak ele alınması...

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – Bu sorunu bilmiyorsunuz. Bu sorunla kaç kişinin yaşadığını bilmiyorsunuz.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Biliyoruz, en azından 900 aile biliyoruz.

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – Ne kadar araziyi ilgilendirdiğini bilmiyorsunuz.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – 900 aile biliyoruz, 900 aile biliyoruz.

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – Yani biraz önce sorduğumuzda bunlara cevap vermediniz efendim.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Hayır, veriyoruz, arkadaşımız açıkladı. Eskişehir’de 400, Konya’da 500 tane böyle olaya rastlamışız.

MEHMET BEKAROĞLU (İstanbul) – Sayın Bakan, Muş’ta kaç tane peki?

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Diyelim ki 5 bin tane olsa, 50 bin tane olsa çözmeyecek misiniz?

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – Hayır. “Bunun dışında yoktur.” diyebiliyor musunuz? Sadece buraları... Ben onun için diyorum.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Nasıl?

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – “Bunun dışında yoktur, sadece bunlardır.” diyebiliyor musunuz?

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Hayır canım, vardır, başkaları da mutlaka vardır.

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – Köyün büyüklüğü ne kadardır, ne kadar arazisi vardır?

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Ama arkadaşlar, bir örnek olaya rastlamışız. Yani şimdi bütün köylere yazı yazıp “Arkadaş, kaç dosya vardır?” dememize gerek yok ki. Bir sorun var.

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – Sayın Bakanım, buradan gelecek gelirle...

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Arkadaşlar, bir gelir gelmiyor ya, yapmayın, bir gelir gelmiyor. Bu, köy tüzel kişiliğinin geliri; Maliyeye gelmiyor, Hükûmete gelmiyor.

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – “Büyükşehir belediyelerinde belediyeye verdik.” diyorsunuz Sayın Bakan.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Ama zaten köy yok.

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – Büyükşehir belediyesi orayı ne yapacak?

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Köy kalkmış ortadan, köy yok artık, mahalle var orada.

Takdirlerinize sunuyorum.

BEDİA ÖZGÖKÇE ERTAN (Van) – 50 tane büyükşehir belediyesi olacağı söyleniyor. Şu an 30, mevcut hâliyle Türkiye’de 30 büyükşehir belediyesi var. Bu sayının artacağı söyleniyor ve bu durumda çok daha fazla insan çıkabilir. Ayrıca, yerleri değerlendirilecek. Yani “köy” diyorsunuz ama...

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Ya, arkadaşlar, siz köylere hiç gitmiyor musunuz? Size köylülerden “Evimi yapamadım, süre bitti.” diyen kimse yok mu?

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – Biz köyde doğduk, büyüdük Sayın Bakanım.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Siz nerede siyaset yapıyorsunuz? Biz köylerdeyiz sürekli.

BEDİA ÖZGÖKÇE ERTAN (Van) – Sayın Bakan, Çanakkale’de bir köprü yapılıyor, o köprünün yapıldığı yerler birden çok değerlendirildi. Benzer durumdaki...

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Kötü mü? Türkiye değerlendiriliyor.

BEDİA ÖZGÖKÇE ERTAN (Van) – Tabii ama elinden çıkacak orada yer yapamadıysa köylü.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Bununla ne ilgisi var? Diyoruz ki vatandaşa: “Ey vatandaş! Bugün süresi bitmiş...”

BEDİA ÖZGÖKÇE ERTAN (Van) – Tamamlayamadı, yoksul.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Öyle değil. Şu anda, bugün o vatandaşın hakkı elinden gitmiş durumda. Biz vatandaşın elinden almıyoruz, vatandaşa üç yıl ilave süre veriyoruz.

BEDİA ÖZGÖKÇE ERTAN (Van) – Üç yıl içerisinde mevcut ekonomik...

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Beş yıl boyunca yapmamış, artı üç yıl veriyoruz, yapmayın! Bugünden itibaren veriyoruz.

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – Sayın Bakanım, köylere karşı bu kadar hassassınız. Yıl 2017 olmuş, şu anda elektriği, suyu, yolu olmayan on binlerce köyümüz var.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Ya, arkadaşlar, bakın, bütün engellemelere rağmen, bütün kösteklere rağmen, gayrihukuki ve teröre rağmen biz bütün ülkede köylülerimize hizmet götürüyoruz

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – Size isim vereyim, köylerin ismini Sayın Bakan.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Köylülerimiz ilk defa bu kadar yol, su, elektrik hizmeti aldı. Allah’ımı seversen... İstatistikler ortada. 2002 yılında köylerin ne kadarının asfalt yolu vardı, ne kadarının içme suyu vardı, ne kadarının kanalizasyonu vardı, şimdi ne kadarı var?

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – Zaman değişiyor, toplum... İmkânlarımız artıyor.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Hiç girme bak, oraya hiç girme.

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – Ama, şu anda bu koşullarda elektriği, yolu, suyu olmayan...

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Bütün engellemelere rağmen, vatandaşa hizmet götürme gayreti içerisindeyiz.

(Oturumun Başkanlığına Başkan Vekili Mehmet Şükrü Erdinç geçti)

BAŞKAN – Teşekkür ediyoruz Sayın Bakanım.

Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Madde 107’yi okutuyorum:

MADDE 107- 12/11/2012 tarihli ve 6360 sayılı On Dört İlde Büyükşehir Belediyesi ve Yirmi Yedi İlçe Kurulması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun geçici I inci maddesinin onbeşinci fıkrasında yer alan “31/12/2017” ibaresi “31/12/2020” şeklinde değiştirilmiştir.

BAŞKAN – Sayın Bakanım, bir bilgi alabilir miyiz?

Buyurun.

GELİR İDARESİ BAŞKANI ADNAN ERTÜRK – Sayın Başkanım, sayın vekillerim; malumunuz, Gelir Vergisi Kanunu’muzda birtakım istisna ve muafiyetlerimiz var. Bunların bazılarından yararlanabilmek için bir köyde yaşamak gerekiyor, köylüler ancak bu istisnadan yararlanabiliyor. Örneğin, esnaf muafiyeti, ücret istisnası ve serbest meslek faaliyetleri, birtakım böyle istisnalar var. 6360 sayılı Kanun’la büyükşehirlerde mahalle statüsüne alınan köylerdeki esnaf muafiyeti, ücret istisnası ve bazı serbest meslek faaliyetinde bulunanlara sağlanan istisnaların devamı amacıyla o zaman için 31/12/2017 tarihine kadar yine aynı köylerdeki gibi bu vatandaşlarımızın bu istisnadan yararlanabileceği öngörülmüş idi. Bu sene sonu itibarıyla bu süre doluyor. Bu sürenin 31/12/2020 tarihine uzatılması amacıyla bu önerge veriliyor.

Arz ederim.

BAŞKAN – Sayın Kuşoğlu...

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) - Teşekkür ederim Sayın Başkanım.

Sayın Bakan, ben de onu soracağım, demin de onu sormaya çalıştım. Yani böyle parça parça, bir bütünlük hâline gelmiyor, mesela turizmle ilgili olarak da böyle bir şey var, onu da konuşacağız ama bu Köy Kanunu’yla ilgili olarak da öyle, bir bütünlük yok. Tamam, rastladınız Eskişehir’de, Konya’da ama bütün olayı bilmiyoruz, bir envanteri çıkmamış. Bu yapılan kanun değişikliğinden sonra olay ne olmuş? Niçin böyle bir ihtiyaç hissedilmiş? Diğerlerinde durum ne? Sadece spesifik mi, belli bir yöreye özgü mü sorun? Bunlara bakılmamış. Şimdi, burada da uzatıyoruz. Muhtemelen bu sorunun nedenlerini bilmiyoruz, gerekçesini bilmiyoruz. Bu süre bittikten sonra uzatacağız, bir daha uzatacağız bu vergileri. Niye? Yani nedir konu? Siz bu işleri bilen bir insansınız. Böyle bakılması lazım yani.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Tabii, bilerek yapılıyor arkadaşlar, bilmeden yapmıyoruz ki.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Sizin böyle bir kanun getirmemeniz lazım, itiraz etmeniz lazım Maliye Bakanı olarak: “Nedir bu ya? Saçma sapan şeyler. Bunları gidin çalışın. Bir detayını bilelim, bir envanter çıkaralım bunlarla ilgili, ne oldu, kim ödedi, kim ödemedi?” Bunların sorulması, ondan sonra buraya gelmesi lazım.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Arkadaşlar, bilerek yapıyoruz.

BAŞKAN – Size söz vereceğim Sayın Bakanım.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Hani devleti bilmeyen birisi olsa diyeceğim ki “tamam” ama siz biliyorsunuz.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Yok, yok, arkadaşlar, bilerek yapıyoruz.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Bilerek yapıyorsanız daha kötü. Yani bilerek yapıyorsanız çok kötü o zaman yani. Ne yapıyorsunuz o zaman söyleyin Sayın Bakan; bilerek yapıyorsanız ne yapıyorsunuz, onu söyleyin.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Tabii, tabii, iyi bir şey yapıyoruz.

BAŞKAN – Sayın Bakanım, size söz hakkı vereceğim ama milletvekili arkadaşlarımızın söz taleplerini karşılayayım.

Sayın Çam...

MUSA ÇAM (İzmir) – Teşekkür ediyorum.

Burada kapatılan il özel idareleri, belediye ve köylere ilişkin devir, tasfiye ve paylaşırma işlemleri herhâlde 2020 yılına kadar uzatılıyor.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Değil, bir izahta bulunayım.

MUSA ÇAM (İzmir) – Uzatılıyor yani durum onu gösteriyor bu maddede.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Yok, yok, bir izahta bulunayım.

BAŞKAN – Buyurun.

MUSA ÇAM (İzmir) – Yani, On Dört İlde Büyükşehir Belediyesi ve Yirmi Yedi İlçe Kurulması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun’un geçici 1’inci maddesinin (15)’inci fıkrasında yer alan “2017” ibaresi “2020” yılına kadar uzatılıyor.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Değerli Vekilim, bir açıklamada bulunayım.

BAŞKAN – Sayın Çam, isterseniz bir açıklama alalım, ondan sonra siz devam edin.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Arkadaşlar, bakın, eskiden büyükşehir belediye sınırları içinde olmayan, köy statüsünde olan köy vardı, bu köylerde bakkallar vardı, esnaf vardı yani kahvehane vardı, bakkal vardı vesaire. Biz 2013 yılında bunların bir anda köy statüsünü kaldırdık, mahalleye dönüştürdük. Bizim Gelir Vergisi Kanunu’nda “esnaf muafıflığı” diye bir maddemiz var. Köylerde bulunan bakkal, kahvehane gibi köylünün ihtiyaçlarını gideren işletmeler vergiden muafır, gelir vergisi ödemezler. 2013’te bu köyden mahalleye dönüşen yerlerde bulunan esnafa bir kolaylık getirdik, dedik ki: “Beş yıl boyunca siz muafıfla...”

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Köyler mahalleye dönüştü.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Bir tamamlayayım arkadaşlar.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – O zaman bakkallara da bir muafiyet getireceksiniz, orada getirecektiniz, şimdi değil.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Sayın Vekil, bir sözümü tamamlayayım.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Zamanında yapılması lazımdı.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Bir sözümü tamamlayayım.

Gelir vergisi muafiyeti vardı, vatandaş 2013’te bir anda onu kaybetmesin diye beş yıllık bir süre öngördük, sene 2017’nin sonunda bitiyor yani bu senenin sonunda bitiyor. Bir değerlendirme yaptık yani burada beş yıllık bir süreç içerisinde hâlihazırda köy olan yerlerden mahalleye dönüşen yerlerin ekonomik durumunda olağanüstü bir değişikliğin de olduğunu söylemek mümkün değil. Burada bu bakkala, kahvehaneye bir anda yeniden yeni vergi gelmesin diye, gelir vergisi mükellefi olmasınlar diye onların geçmişten gelen esnaf muafıflığını 2020 yılının sonuna kadar uzattık, bu kadar.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Sayın Bakan, bunların elektrik borçları var, bunların su borçları var, köylere geliyor. Bunların hepsinin birlikte ele alınması lazım. Köy, bu kanundan sonra altından kalkılmaz hâle geldi. Esnafı da öyle -dediğiniz doğru- elektrik borcu da öyle, su borcu da öyle...

BİHLUN TAMAYLIGİL (İstanbul) – Emlak vergisi.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Emlak borçları öyle.

Bunun doğru dürüst bir şekilde ele alınması lazım, biz de bunu söylüyoruz ya.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – İşçileri Bakanlığımızın bu büyükşehir kanunuyla ilgili bir çalışması var, dediğiniz gibi orada bunlar değerlendirilir. Fakat biz Maliye Bakanlığı olarak bir torba yasa hazırlığı yaparken “Bu sene sonunda süresi biten var mıdır?” diye baktığımızda karşımıza bu durum çıktı. Dolayısıyla, bir değerlendirme yaptık, dedik ki: “Bu sene sonunda biten bu uygulamayı 2020’nin sonuna erteleyelim.” Son derece vatandaş odaklı bir yaklaşım.

BAŞKAN – Teşekkür ediyoruz.

Sayın Çam, siz buyurun, devam edin.

MUSA ÇAM (İzmir) – Sizin anlatımızdan köyde bulunan bakkal Rıza amcaya, kahveci Hasan amcaya, Fatma teyzeye bir kolaylık sağlıyorsunuz.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Aynen öyle.

MUSA ÇAM (İzmir) – Allah Razi olsun.

Peki, bunu yapıyorsunuz burada, bundan bir önceki maddede de bu ekonomik durumun bozukluğu nedeniyle tahsis edilmiş olan o arazilere ev yapamayan, taksitlerini ödeyemeyen Hasan amcanın, Mehmet amcanın, Ayşe teyzenin arazisini elinden alıyorsunuz.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Yok, Sayın Vekilim, olur mu ya!

MUSA ÇAM (İzmir) – Bir önceki maddede.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Bir açıklama yapayım.

MUSA ÇAM (İzmir) – 2020 yılına kadar uzatıyorsun da 2020 yılından sonra, 2020 yılına kadar ödemediği takdirde belediye adına tescil edeceksin sen onu.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Ya, Değerli Vekilim, biz vallaha kendimizi anlatamıyoruz. Bir dakika ya, bir dakika...

Değerli arkadaşlar, bugünkü mevcut hukuka göre, bugün, şu anda o arkadaşlar haklarını kaybetmiş durumda.

MUSA ÇAM (İzmir) – Tamam. 2020 yılına kadar uzatıyorsunuz.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) - Bir dakika şimdi, kaybedilmiş bir hakkı vatandaşın lehine olmak üzere uzatıyoruz. Diyoruz ki: Bakın, muhtemelen beş yıldan da daha fazla o işi yapmadılar, belki de son yedi yıldır o işi yapmadı, köy tüzel kişiliği de almamış bugüne kadar. Şimdi, diyoruz ki vatandaşımıza: Ey vatandaşımız, normalde bugünkü hukuki şartlar altında bu taşınmazı köy tüzel kişiliğinin senden alması lazımdı, taksitleri ödemedin, geri alması lazımdı. Hayır, senden kimse bunları almasın, sana ilave üç yıl daha Meclis, Hükûmet burada süre veriyor. Vatandaşımızın her 2 maddede de köylü Ahmet efendiye, efendime söyleyeyim, Ayşe teyzeye ciddi anlamda kolaylık getiriyoruz. Ne var bunda?

BEDİA ÖZGÖKÇE ERTAN (Van) - Bedelsiz tahsil edilsin, köylüyü madem koruyoruz.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Değerli arkadaşlar, bakın ama bir dakika şimdi, köyün ve köylünün hakkından bahsediyoruz. Ama bir dakika, köy yerleşim alanı içerisinde köyün ortak malı olan yeri bir kişiye bedelsiz verdiğimiz zaman öbürlerinin hakkı ne olacak? Anladığım kadarıyla burada mevcut yasada çok cüzi bir bedelle bu veriliyor, cüzi bir bedelle. Ha, bunu yapamamış, ekonomik sebeplerle mi yapamamış, gitmiş İstanbul’da oturmuş da köye önem vermemiş mi onu bilemem.

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – İyi olsaydı öderdi Bakanım.

MALİYE BAKANİ NACİ AĞBAL (Bayburt) - Hangi sebeple olursa olsun burada köylülerimizin lehine bir imkân sunuyoruz. Köy tüzel kişiliğiyle vatandaş arasında bugün belki de hukuki ihtilaf var, belki de tebligat göndermiş “Burayı geri ver.” demiş. Burada vatandaşın lehine bir düzenleme getiriyoruz.

MUSA ÇAM (İzmir) – Bitireyim Sayın Başkan.

MALİYE BAKANİ NACİ AĞBAL (Bayburt) – Geri almıyoruz, kimseden bir şey aldığımız yok.

MUSA ÇAM (İzmir) – Şimdi, burada anlaşılıyor ki Büyükşehir ve Bütünşehir Yasası’yla, köylerde yaşayan mahalle olan vatandaşlarımız 2020 yılından sonra emlak vergisi, çöp vergisi, ilan reklam vergisi, sizin söylemiş olduğunuz vergi mükellefi olacak olan bakkal amca, kahveci amca dâhil olmak üzere, 2020 yılından bütün bu vergileri İzmir’in Alsancak Mahallesi’nde vergi veren insanlar kadar vergi ödemek durumunda kalacaklar. Şimdi, siz bunu, bu ertelemeyle 2019 seçimleri hesaplanarak yapılmış olan bir düzenleme olarak düşünüyorum. Aslında baktığımızda son derece masum, son derece temiz bir düzenleme gibi geliyor ama bunun esas arkasında bugün hemen önümüzdeki günlerde köylü vatandaşa gelecek olan vergilerin 2019 sonuna kadar, 2020 yılına kadar ertelenmesinin ötesinde başka bir şey değil. Bu bir tuzaktır, biz baştan beri söyledik, Bütünşehir Büyükşehir Yasası doğru bir düzenleme değildir Sayın Bakan.

MALİYE BAKANİ NACİ AĞBAL (Bayburt) – Vatandaşa yaptığımız iyi bir şeye bile tuzak diyorsunuz, siyasetin bittiği nokta.

MUSA ÇAM (İzmir) - Büyükşehir ve Bütünşehir Yasası’yla birlikte köylerde 16 bin köyü ortadan kaldırdınız.

MALİYE BAKANİ NACİ AĞBAL (Bayburt) – Siz karıştırmışsınız, bir dakika, herkes burada...

BAŞKAN – Sayın Bakanım, size söz hakkı tanıyacağım. Sırada bekleyen milletvekili arkadaşlarımız var, lütfen...

MUSA ÇAM (İzmir) - 16 bin köyü ortadan kaldırdınız, mahalle yaptınız ve bu 16 bin köyde yaşayan vatandaşlarımız gerçekten büyük sıkıntı ve büyük bir problem yaşamaktadırlar. Bunların bu büyük problemlerini siz 2020 yılına kadar erteliyorsunuz, hepsi bu kadardır. Yoksa onları refaha kavuşturacak, onları mutlu edecek bir düzenleme değil.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Çam.

Sayın Kalaycı...

MUSTAFA KALAYCI (Konya) – Teşekkür ediyorum.

Bu maddede Sayın Bakanın bahsettiği esnafa ilgili hususun dışında emlak vergisi var, belediye gelirleri var.

MALİYE BAKANİ NACİ AĞBAL (Bayburt) – Yok, yok, burada yok.

MUSTAFA KALAYCI (Konya) – Var, var, aynı maddede var, geçici madde 1, beş yıl erteleme orada da var.

BAŞKAN – Hayır, hayır 2013’te çıkarılan Büyükşehir Yasası’nda bu var, bu maddenin kendisinde yok.

MALİYE BAKANİ NACİ AĞBAL (Bayburt) – Bu maddenin kendisinde bir şey yok.

MUSTAFA KALAYCI (Konya) – Var, var, okuyayım mı? 1’inci maddenin on beşinci fıkrasında...

MALİYE BAKANİ NACİ AĞBAL (Bayburt) – O fıkranın kendisine baktığımız zaman...

MUSTAFA KALAYCI (Konya) – ...yer alan “31/12/2017” ibaresi “31/12/2020“ yapılıyor. On beşinci fıkraya bakıyorum, bu kanuna göre tüzel kişiliği kaldırılan köylerde bu fıkranın yürürlüğe girdiği tarihten itibaren 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanunu’na göre alınması gereken emlak vergisi, yine belediye gelirleri Kanunu uyarınca alınması gereken vergi harç katılım payları ve sizin bahsettiğiniz, bunlar “31/12/2017” diyor. Yani bu kanun çıkarken de epey mücadele verdiğimiz için iyi hatırlıyorum yani o köylerde büyükşehir statüsünde biliyorsunuz emlak vergisi katlamalıdır, onlardan kurtarıldı, zaten ödemiyorlardı, beş yıl daha ödemesinler dendi, bizim eleştirilerimiz üzerine; şimdi, bu süreci uzatıyoruz. Bu bir çözüm değil bize göre, biz o kanunun mahzurlarını o kanun görüşülürken ifade ettik, muhalefet şerhimize de yazdık. Bir örneğini vereyim uzatmayayım işi Sayın Bakanım yani Konya’yı bir gecede yüzde 100 kentleştirdiniz, kentleşme oranı yüzde 100 şu anda Konya’da. Yani bu, birbirimizi kandırmaca başka bir şey değil yani köyler yerinde duruyor ama hukuken baktığınız zaman yüzde 100 kentleşmiş bir il Konya. Yani bu köylere yine eski statüsünü verip bu vergilerden yine muaf hâle getirelim. Şu anda Konya’da bu mahalleye dönüşen köylerde belediyelerle ilgili büyük sıkıntılar var, inanıyorum ki torbalara parça parça düzenlemeler gelecek.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) - Bütün gelecek bütün.

MUSTAFA KALAYCI (Konya) – Yani bir sürü gelecek yani hepsinin bu şekil gelmesindense tekrar köy statüsünü verelim de yani eski statüsüne göre devam etsin. Güzel de bir köy kanunu çıkaralım bugüne uygun bir şekilde. Yani böyle böyle, uzata uzata bir yere varamayız. Bu maddeyi, dediğim gibi, tekrar eski statüsünü vererek düzeltelim diyorum, tümüyle de yaşanan sorunların da önüne geçilmiş olur diyorum.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyoruz Sayın Kalaycı.

Sayın Durmaz...

KADİM DURMAZ (Tokat) - Teşekkür ederim Sayın Başkanım.

Sayın Bakanım, bu büyük şehirle birlikte statüyü kaybeden beldelerin dışında bir de yeteri kadar nüfusu olmayıp düşen beldeler var. Sadece ilimden bir örnek vereyim: 46 tane kasaba, köy hüviyetine dönüştü. Bunların malları, mülklerine de özel idareler el koydu. Kendi köyümden örnek vereyim: Kasasında da 65 bin lira parayla araç parkını il özel idaresi aldı ellerinden ve bu köylerin birçoğu insanlar göçtüğü için yörelerde bir sosyal sorumluluk projesi gibi imece usulüyle komşu köylerin de işlerine, gücüne yani böyle yardımcı oluyordu, işte cenazesine, bir başka mezar eşmesine yahut bir yoluna, bir kanalizasyonuna gibi. Bunların malı, mülkü de şu anda il özel idarelerde. Bu köylerin muhtarlarına hiç değilse o araçların bir traktörü, bir kepçesi o köylerde çöpü yeteri kadar özel idareler hepimiz de biliyoruz ki toplayamıyor. Bu noktada bir düzenleme, bir çalışma var mı? Yani bu mallar da bu mülkler de havada yani böyle bakkalın, esnafın vergisinden öteye bir de böyle bir zafiyet var. Dinlemediniz bir daha tekrar edeyim isterseniz Sayın Bakanım. Büyükşehir Yasası’yla kasabalar mahalleye dönüştü, bunun yanı sıra yeteri kadar ülkedeki işsizlik, üretimdeki yetersizlik, ektiğini, biçtiğini karşılayamayan köylüler de göçtüler, büyük şehir olmayan illerde de bir grup kasabaların kasaba hüviyeti düştü 2 binin altına nüfusu düştüğü için. Bunlar 30 Kasım 2014’te hüviyetini yitirdiler, bunların araç parkı, nakit parası, hepsi de il özel idarelere geçti. Bir de burada bir sorun var. Mesela benim kendi köyümde kasasında parayla devretti ama aracı, gereci de o köyde yaşayan insanların fert başına düşen milli gelirden alındı. Bunların bir bölümünün yani neyi kullanamaz, atıyorum, bir otobüsü belki çalıştıramaz, masrafı çok olur ama diyelim, bir traktör gereklidir, bir traktör kepçe gereklidir, bunların da köylere tekrar verilmesi çok önemli. Bir tane de anımı anlatayım. Çok göç veren bir coğrafyadan geliyoruz. Arkadaşlar bir köyde bir cenazeye gittik. Mezarlığa gittik iki tane mezar çilmiş. Hemen birinin koluna

girdim, dedim ki: Ya, biz bir cenaze var diye geldik, bu nedir? “Eşecek insan yok, yaş ortalaması 65, komşu köyden kepçe getirdik, hazır kepçe gelmişken para verip ikinci bir yedek mezar eştirdik.” diyor insanlar. Bu araç gerecin de yeniden köylere verilmesi lazım eğer gerçekten köylünün, üreticinin lehine bir düzenleme yapıyorsak, bu da bir vaka. Sadece Tokat’ta 46 kasaba düştü bu şekilde.

BAŞKAN – Teşekkür ediyoruz Sayın Durmaz.

Sayın Temizel...

ZEKERİYA TEMİZEL (İzmir) – Değerli arkadaşlar, bu madde üzerinde sadece geçici olarak bir sorunu çözdüğü için konuşmayı bile düşünmüyordum ama burada sorunu doğru tanımlamaktan başka çaremiz yok; şu anda burada çözebilme olanağımız da yok bunu, onu da çok net olarak söyleyeyim. Bu bütünşehir yasalarının Türkiye’nin başına açtığı belaların boyutlarını şu anda burada bulunan hiç kimse tahayyül bile edemez. Çünkü sorunların büyük bir kısmı aktarılmıyor bile. İl özel idaresi, büyükşehir belediyesi, küçük şehir belediyesi bütün köy mallarının üstüne çökmüşler, mera kalmamış ortalıkta, ortak alan kalmamış ortalıkta, darmaduman olmuş. Birdenbire bilmem ne köyündeki kişi hayatı boyunca bir kuruş su parası ödememişken birdenbire Çankaya Belediyesinin sınırları içerisindeki kadar su parası ödemeye başlamış. İnsanların şu anda çözdüğünüz sorunda evlerinin önündeki birkaç yüz metre kare alan bağımsız arsa hâline getirilmiş, belki muhtar o kişilere kızdığı için, belki başka nedenlerle, onlar da “Buralarda ben ev yapacağım.” diye zorunlu olarak almışlar. Sizi temin ederim, büyük bir kısmı sadece evinin önü kapanmasın diye almış olduğu bahçe alanıdır onların hepsi, köylerde bu olay böyledir. İmar planı mı var sanki oralarda? Su paralarında durum böyle. Atık su, atık bedeli alıyorlar, katı atık bedellerini ekliyorlar su paralarının üstüne. Bütün bunlar için geçici bir çözüm, en düşük tarifenin yüzde 25’inden fazla olamaz. Bu çözüm mözüm değil aslında, palyatif bir olay ama en azından şu anda o insanların hayatını kurtarıyor.

O şehirlerin içerisindeki zaten şehirle beraber mera kavramı ortadan kalkıyor. Kentin ortasında siz hayvan mı otlatacaksınız, hayvan mı yetiştirebilirsiniz? Yapamazsınız böyle bir olayı. Meraların hepsi gitmiş zaten gürültüye. Bu meraların hepsi hangi amaca mahsus olduğuna bakılmaksızın kapışılmış. Büyükşehir belediyeleri demiş ki burası benim, küçükler demiş ki burası benim, bir sürüsü birbirine girmiş. Hatta öyle olaylar olmuş ki bir parçanın en stratejik kısmını “Çeşme var, burası sular idaresiyle ilgilidir.” diye büyükşehir belediyesi almış, geri kalan kısımları ortalıkta kalmış, ya buradaki alanı biz kullanmazsak buralar da bir işe yaramaz diye. Sorunların haddi hesabı yok. Fiili olarak gidip Eskişehir’de karşılaştığınız gibi sorunla karşılaşmadığınız sürece çözme olanağınız yok çünkü yasayı yapanlar burada ne gibi sorunlar doğacağını hayatlarında bile tahayyül edemeyecekleri gibi, düşünmemişler bile.

Bu yasanın bu şekilde devam etmesi mümkün değil zaten, devam ettirilemez. Köylerin içerisinde daha önceden belki de otuz yıl, kırk yıldan beri neredeyse zilyetlikle iktisap edilecek hâle gelmiş işlenen tarım alanları, ağaç dikmişler, zeytin dikmişler, meyve dikmişler, oralar onların bahçeleri olarak görünüyor, hiç kimse kalkıp da hazinenin veya ormanın ya da 2/B kapsamında falan filan diye bakmıyor bile. Şimdi birdenbire bütün bunların hepsi büyükşehre geçmiş, belediyeye geçmiş, kaybolmuş gitmiş ellerinden. Otuz yıldan beri yetiştirdiği ağaçların olduğu araziye şimdi bunlara yeniden satmaya kalkıyorsunuz.

Sorun tahmininizin çok üstünde büyük, çok üstünde büyük. Böyle oturduğunuz yerde gelip de şu odanın içerisine kapanıp da Türkiye’nin bu Bütünşehir Yasası’nın yaratmış olduğu sorunları çözeceğinizi düşünüyorsanız büyük yanılgı içerisindeyiz. Yok böyle bir olay. Sorun gerçekten çok büyük. İzmir’in, bilmem Menemen’in bilmem ne dağındaki köyündeki insanına İzmir Konak Meydanı’nda veya Alsancak’ta oturan insanın yükümlülükleri pat diye eşitlenivermiş. Akıl mı var,

mantık mı var, böyle şey olur mu? Artezyen kuyularının hepsine -önümüzdeki nisan ayına kadar ertelendi- yakında saat takılacak. Siz Konya Ovası'nda, Tokat'ta, Sivas'ta buralardan çıkan suya saat takarak parasının alındığını tahayyül edebiliyor musunuz? En son Somali'de bunu IMF uygulattırmıştı, işte Somali'nin başına gelenleri görüyorsunuz. Yapılan düzenlemelerin hiçbir tanesi derinliğine incelenmemiş. Buradaki insanların her birisinin birikimi bu olayları yorumlamaya yeter, gerçekten yeter, yeter ki görsünler ama bunları görmeden yapıyoruz, gerçekten görmeden yapıyoruz.

Şimdi, burada bu kanunla çözüm getirilir mi? Getirilemez. Ama bu çok büyük zarar veren bir madde mi? Yok, değil. Zaten var olan bir maddeyi üç sene daha erteliyorsunuz. Görmüş olduğunuz bir yangının veya yangın tehlikesinin üstüne bir bardak su döküyorsunuz. Ama bir sürü yerde küçük küçük yanıyor, bunlar birleştiği zaman çok büyük bir yangın çıkacak, bunu söndürmek çok zor olacak. Böyle bir gereksinimin varlığını kabul ettiğimiz zaman, tamam. Yani bu tamam da asıl sorun bu diye buna dikkat çekmek şuradaki insanların duyduğum kadarıyla temel amacı. Sorunumuz büyük. Bütünşehir Yasası eğer çok kısa süre içerisinde, bu işin uzmanları tarafından yerinde yapılan incelemelerle çok ayrıntılı bir şekilde yeniden düzenlenmezse bunun sonu kötü.

Aynı partiye mensup büyükşehir belediyesi ile ilçe belediyeleri arasında bile gırtlak boğaz kavgalar gidiyor, hepimiz duyuyorsunuzdur. Kimin malını paylaşıyor bunlar? İl özel idaresi, büyükşehir, küçük şehir neyi paylaşıyor, neyi paylaşamıyor? Bu arada da Anadolu'da vardır ya "yırtılan, kürkçü Bekir'in yakası" diye, sonuç olarak oradaki köylünün yakası yırtılıyor. Her önüne gelen onların üstünde tasarrufta bulunuyor.

Köylerin meraları gitti, bitti, yok. Bunlar satılıyor, büyük bir kısmı satıldı, gerçekten satıldı, olacak şey değil. Böyle bir riski hiçbir siyasi parti alamazdı, konuşulmuyor ama sorun var, orada duruyor. Ege'yi bilenlerin hepsi bilir şu anda hangi sorunlarla karşı karşıya Ege'li. Onun için, eğer buradaki tartışma böyle bir çalışmanın önünü açacaksa yararlı bir olaydır. Eğer umursanmaz ise yapacak zaten bir şey yoktur. Ama şurada şu olayın üç sene uzatılıyor olması kıyamet değil veya hiçbir şeyin ne başlangıcı ne de sonu değil. Olabilir, çıkartılabilir de ama bu maddeyle böyle büyük bir sorunun varlığını herkese duyurmak belki de bir görevdir.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ediyoruz Sayın Temizel.

Sayın Kuşoğlu...

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Teşekkür ederim Sayın Başkanım.

Değerli arkadaşlarım, ben de Sayın Bakanın bıraktığı yerden devam edeyim. Şimdi, bu maddeyle, 107'nci maddeyle şu düzenlemeyi yapıyoruz, biraz önce Sayın Bakanın söylediği şekilde: Köylerdeki bakkalın, küçük esnafın vergisini erteliyoruz ama aynı maddede -geçici maddedir- bu yerlerde içme ve kullanma suları için alınacak ücret beş yıl süreyle en düşük tarifenin yüzde 25'ini geçmeyecek şekilde belirlenir. Şimdi bunu uzatmıyoruz. Niye bunu uzatmıyoruz, bu değişmiyor da bu değişiyor? Bunların bir gerekçesinin olması lazım, biz de bunu söylüyoruz. Bunların bir bütün olarak gelmesi lazım. Birisini uzatıyorsunuz, birisini uzatmıyorsunuz. Uzatığının gerekçesi de yok uzatmadığının gerekçesi de yok. Bir bütün olmalı, biz bunu söylüyoruz, kötü niyetle söylemiyoruz Sayın Bakanım.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Bir dakika. Her şeyi biz yapmayalım, siz de katkı verin.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Siz de celalleniyorsunuz. Nedir söylediğimiz? Bir yardım. Size destek oluyoruz. Bunlar düşünülmeden, pişirilmeden, mutfağı olmadan getirilmiş şeyler. Maliye Bakanı olarak sizin, torba kanunu getiriyorsunuz, bunlara bakmanız lazım. Şimdi bu, nasıl bir düzenleme, bunun bir bütünlüğü yok, gerçekten yok. Çok büyük de sorunlar var altında, çok büyük sıkıntılar var altında, gerçekten.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Olmaz kardeşim.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Olmaz hakikaten, olacak şey değil.

Teşekkür ederim Sayın Başkan.

BAŞKAN – Teşekkür ediyoruz Sayın Kuşoğlu.

Sayın Bakan, buyurun.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Arkadaşlar, celallendiğim falan yok. Biz tabii Maliye Bakanlığı olarak işin vergi muafiyeti boyutuna, esnaf muafılığı boyutuna odaklandığımız için madde önerisini bu şekilde getirdik. Sayın vekilimiz dikkat çekti. Biz aslında diğerlerini uzatmıyoruz, sadece esnaf muafılığını uzatıyoruz çünkü o arada bir cümle olarak 31/12/2017 tarihi var. Ama eğer uygun görürseniz maddeyi oylamaya geçmeyelim, ben de aynı kanaatteyim, o diğer beş yıllık sürelerin hepsini de aynen 2020’ye uzatır gibi hepsini uzatalım, sorun yok yani. Katkıdan dolayı da teşekkür ederiz. Biz esnaf muafılığına odaklandık. Ama siz olayın başka bir tarafına da dikkat çekiyorsunuz, olur, gayet güzel bir öneri. Sıkıntı yok. Arkadaşlarımız önergeyi hazırlasınlar, diğerleri için de aynı geçiş düzenlemesini 2020’nin sonuna kadar uzatalım.

BAŞKAN – Teşekkür ediyoruz Sayın Bakan.

Oylamayı sonraya bırakıyoruz.

5’inci maddeyi okutuyorum:

MADDE 5- 14/4/1341 tarihli ve 618 sayılı Limanlar Kanununun 7 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 7- Liman başkanlığı idari sorumluluk sahasında can, mal ve çevresel risk taşıyan veya seyir ve seferin selametine engel olabilecek suret ve vaziyette karaya oturmuş, yarı batık veya batık halde yahut terk edilmiş veya atıl halde bulunan gemileri ve eşyasını, geminin donatanı veya kaptanı, liman başkanı tarafından tayin edilecek bir süre içerisinde çıkarmaya veya bulunduğu yerden kaldırmaya mecburdur. Bu süre kırk beş günden fazla olamaz. Belirlenen müddet, gemi yabancı bayraklı ise geminin sicile kayıtlı olduğu devletin ilgili makamlarına, donatana ve kaptana bildirilir, bu kişilerin adresleri bilinmiyorsa herhangi bir uluslararası denizcilik bülteninde ilan edilir. Gemi Türk bayraklı ise donatan veya kaptana bildirilir. Bu kişilerin adresleri bilinmiyorsa yurt düzeyinde dağıtım yapılan ve tirajı yüz binin üzerinde olan bir gazetede ilan edilir. Ayrıca gemi veya gemi vasfını kaybetmiş eşya hacizli ise durum haciz işlemini gerçekleştiren icra dairesine de bildirilir. Teknik veya meteorolojik zorunluluk nedeni ile ilgililer tarafından yapılacak itirazlar üzerine bu süreler, liman başkanı tarafından kırk beş günü aşmamak üzere uzatılabilir.

Tayin edilen süre içinde birinci fıkra uyarınca bildirimde bulunulanlara ulaşılamaması veya ulaşılsa dahi ilgililer tarafından geminin çıkarılmasından ya da bulunduğu yerden kaldırılmasından imtina edilmesi halinde; gemi ve eşyasını, liman başkanı çıkarmaya, çıkarttırmaya, bulunduğu yerden kaldırmaya, kaldırtmaya, imha ettirmeye, satmaya ve sattırmaya yetkilidir. Satış işlemi, liman başkanlıkları tarafından yerine getirilir ve satış aşamasına kadar yapılan masraflar Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı Döner Sermaye İşletmesinden karşılanır. Yapılan masraflara

karşılık gelen tutar, Bakanlık Döner Sermaye İşletmesine gelir kaydedildikten sonra artan tutar gemi ve eşyası üzerinde haciz var ise ilk haczi koyan dosyaya gönderilir ve mevzuata göre sıra cetveli yapılarak alacaklılara dağıtılır. Bu işlemler sonucu artan bir tutarın bulunması halinde, söz konusu tutar beş yıl içinde müracaat edilmesi halinde hak sahibine ödenmek üzere Bakanlık Döner Sermaye İşletmesi nezdinde emanet hesabına kaydedilir. Satış sürecinde adli veya idari makamlara yapılacak itirazlar ya da başvurular satış durdurmaz. Satılan mal takyidattan âri olarak alıcıya teslim edilir.

Yukarıda belirtilen durumlar dışında, liman başkanlığı idari sorumluluk sahasında bulunan gemilerin, seyir, can, mal, çevre güvenliği ve emniyet bakımından ciddi tehlike oluşturabileceği durumlarda, gemi veya deniz aracı hakkında herhangi bir mahkeme kararı, adli veya idari tedbir olsa dahi, liman başkanı, birinci fıkradaki sürelerle bağlı kalmaksızın geminin emniyetli bir yere nakli de dâhil olmak üzere her türlü tedbiri almaya yetkilidir. Bu durumlarda alınan tedbirlerin masrafı gemi donatanı tarafından karşılanır. Gemi donatanının bu masrafları otuz gün içerisinde ödememesi halinde; barınma haricindeki masraflar Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı tarafından karşılanır ve birinci fıkra hükümleri uygulanır.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin düzenlemeleri yapmaya Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı yetkilidir.”

BAŞKAN – Sayın Bakanım...

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Uygun görürseniz, Ulaştırma Bakanlığı bir açıklama yapsın.

BAŞKAN – Buyurun.

ULAŞTIRMA, DENİZCİLİK VE HABERLEŞME BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI ORHAN BİRDAL – Sayın Başkanım, değerli Plan ve Bütçe Komisyonu üyeleri; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Malumunuz olduğu üzere, 618 sayılı Limanlar Kanunu’nda batık gemilerle ilgili bir düzenleme var ancak karaya oturmuş, yarı batık veya terk edilmiş, atıl durumda bulunan gemilerle ilgili herhangi bir düzenleme yoktu ve limanlarımızda bu şekilde üzerinde haciz bulunan, seferden men kararı bulunan 150 civarında gemi var fakat bu gemilerin satışına ait bir mevzuat, özel düzenleme bulunmadığı için sıkıntılar yaşanıyor. Gerek gemilerle ilgili hukuki sürecin devam etmesi gerekse gemiler üzerindeki takyidatların bulunması, kaldırma masraflarının yüksek olması nedeniyle, “donatan” dediğimiz geminin işletmecisi, bu geminin kaldırılmasına çoğu zaman yanaşmamaktadır, bu da limanlarımızda çoğu zaman tehlike oluşturmakta, hatta çevre kirliliğine yakıt sızıntısı nedeniyle sebebiyet vermektedir, bunu bertaraf etmek için böyle bir düzenlemeye ihtiyaç duyulmuştur.

Arz ederim.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Nasıl bir düzenleme? Sorunu söylediniz de çözümü de bir anlatır mısınız?

ULAŞTIRMA, DENİZCİLİK VE HABERLEŞME BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI ORHAN BİRDAL – Evet, bu düzenlemeyle, gerek Türk tesciline yani Türk siciline kayıtlı olan gemilerle ilgili, donatanına, kaptanına veya işletmecisine bildirimde bulunup, bu bildirim neticesinde gemisini oradan kaldırmayan veya nakletmeyen, batığıyla ilgili işlemleri yapmayan kişilerle ilgili bu verilen sürenin neticesinde herhangi bir işlem tesis edilmezse, Liman Başkanlığı yetkisiyle bunu buradan kaldırmaya yetkili yani liman sahasının dışına almaya yetkili ancak batık olanlarla ilgili ya da yarı batık olanlarla ilgili de artık bunlar hurda hükmünde olduğu için, bunun hurdasını açık artırımla satın, bunun bedelini bir hesapta bloke etmek ve ilgili haciz daireleri marifetiyle alacaklılarına bu hesaptan

ödeme yapılmasına imkân sağlamak. Eğer yabancıysa donatanı veya yabancı tescile kayıtlıysa, bu gemilerle ilgili de yine ilgili ülke nezdinde bildirimde bulunmak, onların kaldırmasını temin etmek, verilen süre zarfında bunu temin edemezse, yine, aynı şekilde aynı işlemi bunlar için de yapmak, bir hesapta parasını bloke etmek. Burada asıl amaç, bu gemilerin, hem çevreye hem de liman sahasına vereceği olumsuz etkilerden kurtulmak.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Ne kadar var böyle gemi?

ULAŞTIRMA, DENİZCİLİK VE HABERLEŞME BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI ORHAN BİRDAL – Şu anda 150 tane gemi var.

BAŞKAN – Bu maddeyle ilgili sektörden kimse var mı arkadaşlar?

Sektörü pek ilgilendirmemiş.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Sektöre haber verildi mi Başkanım? Onların haberi var mı?

ULAŞTIRMA, DENİZCİLİK VE HABERLEŞME BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI ORHAN BİRDAL – Yani özür dilerim, sektör pek ilgilenmediği için zaten bu sonuç ortaya çıkıyor, biz bu sonucu ortadan kaldırmak için bu düzenlemeyi yapıyoruz.

BAŞKAN – Teşekkür ediyoruz.

EMİN HALUK AYHAN (Denizli) – Üzerinde yüklü mal da olan var mı?

ULAŞTIRMA, DENİZCİLİK VE HABERLEŞME BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI ORHAN BİRDAL – Yüklü mal olan varsa, tabii o mal da kayıt altına alınıp, onun da bir yere nakli gerekiyor. Şu anda bunların içinde bilmiyoruz efendim.

BAŞKAN – Teşekkür ediyoruz.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Sektörden kimseye haber verilmemiş.

BAŞKAN – Sayın Temizel, buyurun.

ZEKERİYA TEMİZEL (İzmir) – Şimdi, değerli arkadaşlar, alanımız değil elbette, özellikle böyle bir yasa görüşülmeye başladığı zaman, konuyla ilgili olanların hepsi birilerine ulaşmaya çalışırlar ve ulaşıyorlar da.

Sektörün ilgilenmemesi... Buraya gelemediler mi, çağrılmadılar mı, haberleri mi olmadı, onu bilemem...

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Çağrılmamışlar.

ZEKERİYA TEMİZEL (İzmir) – ...ancak bizim kapılarımızda günlerce yığıldılar.

Şimdi, ortaya koymaya çalıştıkları sorunun varlığını kabul ediyor herkes, görüyoruz zaten biz de. Ne zaman İstanbul'da Ahırkapı'dan geçsek görüyoruz orada yığılmış olanların falan hepsini, her geçen gün de ciddi olarak tehlike oluşturduğunu da görüyoruz ancak bununla ilgili olarak denizcilik yasamızda yapılması gereken bazı değişikliklerin olmaması veya yapılmaması nedeniyle, acaba sorunu büyüten bir unsur var mı yok mu diye sorgulamıyoruz. Benim bildiğim kadarıyla ve bana aktarılan kadarıyla, uluslararası denizcilik hukukunda gayrimenkul niteliğinde olan gemilere seferden men sağlayabilecek olan haciz uygulamaları, sadece geminin işletilmesi, çalışanlarının alacaklarıyla ilgili olarak konuluyor. Onun dışında donatanların herhangi bir borcu nedeniyle koskoca gemi durdurulmuyor.

Sektör temsilcileri gelmiş olsalardı, büyük bir ihtimalle anlatırlardı, bize getirdikleri belgelerde, hatta, çünkü mahkeme dosyalarını da getirdiler, kişinin, donatanın 17 bin liralık özel borcu nedeniyle 3 tane gemisi seferden men edilmiş, yatıyor.

Şimdi, bu şekilde ortaya konulmuş olan gemiler, bizim hukukumuzda “Bu nedenle gemi seferden alıkonulamaz.” diye bir hüküm olmaması nedeniyle oluyor bu olay anlaşıldığı kadarıyla.

Dolayısıyla, buradaki sorunları çözmeden veya onların gerçekten bağlanma nedenlerini görmeden, bununla ilgili olarak o kişilerin en azından yargılarının sonuçlanmasını beklemeden hemen gemisini alıp da apar topar satıp, arkasından “Hurda bedelinin şu kadarını da hesabınıza yatırdık.” demenin hukuki olmadığını düşünüyorum.

O nedenle, gelip Komisyonda tartışmalarını önermiştim ama gelememişler ya da çağrılmamışlar, onu bilemem. Burada, çok ciddi böyle bir risk var. Sıradan bir olay değil. Elbette ki batma noktasına, yarı batık hâle gelmiş olan bir geminin tehlike arz etmesi hâlinde onun oradan çekilmesi kadar doğal bir şey olamaz. Ee, çekmiyorum veya çekemiyorum, o zaman onu devlet yapar. Yapar. Bedelini de alır, hatta bedeli yetmiyorsa, ayrıca diğer masrafları nedeniyle kişinin üzerine de gider, gitmeli de ama bu şekildeki davaların nasıl sonuçlandığıyla ilgili olarak bir istatistik konulsa önünüze, olayın sadece bu kadar kolay çözülebilecek ya da çözüldüğü zaman hakkaniyet adına çok büyük zararlar verilmeyecek anlamına gelmediğini görürsünüz.

Burada ciddi bir sıkıntı var, sizleri uyarmak isterim. Bu şekilde kişilerin hukuklarını veya haklarını ihlal edecek şekilde doğrudan doğruya liman idaresine çekmiyor kardeşim, çek bunu dediğiniz andan itibaren çok ciddi bir sorun yaratmış oluyorsunuz. Hukuk devletinde bu olmaz diye düşünüyoruz. Hukuk devletinde bu olmaz. Bununla ilgili olarak, ilgili yasasında gereken değişiklikler yapılır, uygulamayla ilgili formalitelerin hepsi inanılmaz bir hızla yerine getirilir, bütün formaliteler yerine getirildi, yasal olarak yapacak herhangi bir şey kalmadı, o durumda, elbette ki devletin bunu yapması gerekir ama o aşamaları geçmeden doğrudan doğruya liman idarelerine böyle bir yetkinin verilmesinin hukuka aykırı olduğunu, hatta Anayasa’ya da aykırı olduğunu düşünüyorum.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ediyoruz.

Sayın Bakanım, normalde sektör temsilcileriyle ilgili arkadaşlarımız davet yapıyorlar ama maddeyi ilgilendiren, kendilerini ilgilendiren, bizden katılmak isteyen şeklinde talepler olduğu zaman onları da davet ediyoruz. Arkadaşlarımıza sordum, bu konuda bir talep yok. Eğer buraya gelip görüşlerini bildirmek isteyen sektör temsilcileri varsa, onları da davet edebiliriz.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Bir ilave açıklama yapabilir miyiz?

BAŞKAN – Buyurun.

ULAŞTIRMA, DENİZCİLİK VE HABERLEŞME BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI ORHAN BİRDAL – Şimdi, efendim, yanlış anlamayı önlemek bakımından, hacizli gemilerle ilgili haciz işlemi yine yapılmaya devam edecek. Bizim burada hacizli gemiyi sadece satma gibi bir muradımız yok. Bu hacizli gemileri, bulundukları yerler eğer liman sahası içerisindeyse ve limanın çalışmasına engel oluyorsa, gösterilecek başka bir yere kaldırmalarını talep ediyoruz. Şu anda bu talepler karşılıksız kalıyor. Eğer geminin donatanı, işletmecisi ilgisiz kalırsa, liman başkanlığı bu gemiyi alıp başka bir yere demirleyecek, yine üzerindeki hukuki işlemler devam edecek. Yani hacizli bir gemiyi bizim satma gibi bir muradımız yok ama yarı batık, terk edilmiş, sahibi artık ortadan kalkmış, ulaşılabilen gemilerle ilgili böyle bir satma işlemimiz olacak.

ZEKERİYA TEMİZEL (İzmir) – Şimdi, bu gemilerde bir bekçi ya da bir çarkçı bırakılıyor motorlarına yağlarına falan baksın diye, onun dışında personeli de yok ama uygulanan bu haciz nedeniyle seferden men edilmiş. Bunu liman dışında nereye gönderebilirsiniz, açık denize mi? Açık denize mi göndereceğiz bunları?

ULAŞTIRMA, DENİZCİLİK VE HABERLEŞME BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI ORHAN BİRDAL – Liman içerisinde yine emniyetli bir yere göndereceğiz.

ZEKERİYA TEMİZEL (İzmir) – Yani çok net olarak “liman içerisinde emniyetli bir yer” lafi vesairesi konulduğu takdirde hiçbir sorun olmaz zaten. Yani buradaki yorumların büyük bir kısmı... Yani bir gün denizcilerin haklarını koruyacağım konusu aklıma gelmezdi gerçekten hayatta çünkü sektörle ilgili herhangi bir bilgim de yok. Bir şey söylemekten ötürü değil, sadece hukuki bir sorun iletildiği için burada dile getiriyorum çok net bir şekilde ama burada, eğer bunlara açık bir yasal düzenleme yapıyorsanız, Anayasa’ya uygun olmayan, hukuka aykırı bir durum var, onu söylemeye çalışıyorum.

ULAŞTIRMA, DENİZCİLİK VE HABERLEŞME BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI ORHAN BİRDAL – Müsaade ederseniz, durumla ilgili olarak Deniz ve İçsular Düzenleme Genel Müdür Yardımcımız ilave teknik bilgi versinler.

(Oturma Başkanlığına Başkan Süreyya Sadi Bilgiç geçti)

BAŞKAN – Tabii, bu gemileri konuşuyoruz ama 46 ve 47’nci maddelerde de benzer durum sivil havacılıkta havaalanlarında bekleyen, hava meydanlarında bekleyen uçaklar için de söz konusu. Yani onu da beraber yaparsak bunları beraber işleme alacağım, o da şu: 5, 46, 47 ve 120’nci maddeler; Ulaştırmanın maddeleri, birlikte görüşeceğiz. Aynı şey yani limanlar için, gemiler için yapmış olduğumuz şey, aynı şekilde 47’nci madde de havaalanlarında bekleyen ve sahiplerine ulaşılamayan ve terk edilmiş olan hava araçlarının satışı veyahut da havaalanlarından kaldırılmasını içeriyor. Yani herhâlde benzer eleştiriler onlar için de geçerlidir diye düşünüyorum. Bu bilgiyi verdikten sonra...

Bir bilgi vereceksiniz galiba.

Buyurun.

DENİZ VE İÇSULAR DÜZENLEME GENEL MÜDÜR YARDIMCISI OKAY KILIÇ - Sayın Başkanım, saygıdeğer milletvekillerimiz; 618 sayılı Limanlar Kanunu’nda batık gemilerle ilgili 7’nci maddede düzenleme var ancak oradaki şartlar çok yeterli olmuyor. Aynı zamanda, hacizli gemilerle ilgili de Türk Ticaret Kanunu’nda, 1386’ncı maddede satışla ilgili işlemler var, onlar da çok uzun zaman alıyor, icra daireleri tarafından yürütülen. Buradaki kanun değişikliğiyle yapmak istediğimiz, işte, 150 civarındaki bu gemilerin, ki bunların çoğu yarı batık, batık, karaya oturmuş ve hacizli gemiler...

MUSA ÇAM (İzmir) – Hangi limanlarda, belli mi?

DENİZ VE İÇSULAR DÜZENLEME GENEL MÜDÜR YARDIMCISI OKAY KILIÇ – Tabii, hepsi liste olarak var elimde şu anda.

MUSA ÇAM (İzmir) – Listeyi alalım mı?

DENİZ VE İÇSULAR DÜZENLEME GENEL MÜDÜR YARDIMCISI OKAY KILIÇ – Yani hacizli gemiler... Türk Ticaret Kanunu’nda da belirtilmiş, tüm deniz alacaklıları bir gemiye haciz koydurabiliyor. Biraz önceki sayın vekilimizin açıklamasına ilave olarak, hani, haciz sadece gemi adamı alacağından değil, gemiyle ilgili herhangi bir alacağı olan da haciz koyduruyor. Bu haciz çözülemediği sürece bu gemi seferden men edildiği için olduğu yerde kalıyor.

ZEKERİYA TEMİZEL (İzmir) – Haciz koydurabilir ancak seferden men etme uluslararası denizcilik hukukunda yok, bizde var.

DENİZ VE İÇSULAR DÜZENLEME GENEL MÜDÜR YARDIMCISI OKAY KILIÇ – Bizde var, haciz konulunca icra dairesi ya da mahkeme tarafından seferden men ediliyor, gemi de olduğu yerde kaldığı için... Örneği, şu anda çok sıcak bir örnek, Aliğa’da bir gemimiz var, hacizli bir gemi ve

seyre de engel teşkil ediyor ve gemi yan yattı, üzerinde de yük var. Biraz önce soruda da “Yük var mı?” dendi, yüklü gemimiz de var. Yükte yakıt ve çevre kirliliği riski var. Biz buna müdahale ettik, etrafını bariyerlerle çevirdik, dağılan yakıtları topladık ama şu anda geminin yakıtını bile alamıyoruz çünkü gemi hacizli, mahkeme kararı var, geminin yerini değiştiremiyoruz. İçerisindeki yakıtı alsak, yabancı bayraklı olduğu için gümrük mevzuatı gereği bir sürü işlem çıkıyor. Nereye vereceğiz, atık mı, yakıt mı... Bunun gibi bir sürü yaşadığımız sıkıntıları çözmek için bu kanun değişikliğini getirdik. Burada da sektörümüz de çok ilgili değil bu konuda, hani, sektörümüz de gelmedi, zaten ortadaki durum sektör çok ilgilenmediği için. Bu gemiler daha çok küçük işletmeler tarafından işletilip daha sonra alacağını ödeyemediği için terk edilmiş, sahipsiz bırakılmış gemiler. Şu anda yarı batık gemilerimiz toplamda 19 tane; Alanya’da 1 tane, Anamur’da 2 tane, Ayvalık’ta 2 tane, Bandırma’da 1 tane, Bodrum’da 1 tane, Bozcaada’da 1 tane, Enez Limanı’nda 1 tane...

BAŞKAN – Bu detayı bize liste olarak vererseniz dağıttırırım ben.

DENİZ VE İÇSULAR DÜZENLEME GENEL MÜDÜR YARDIMCISI OKAY KILIÇ – Toplamda 150 tane gemimiz var; batık, yarı batık ve hukuki ihtilaflı. Mesela, örneğin, hukuki ihtilaflı 75 tane gemimiz var, bunun yabancı bayraklı olanı 41 tane. Hani, yabancı bayraklı olduğu için de orada... Nairobi Sözleşmesi’ne göre zaten “enkaz kaldırma” diye bir husus var, orada enkazı kaldırma yetkisini egemen devlete veriyor. Biz de zaten Nairobi Sözleşmesi’ne uygun şekilde bu kanun maddesini düzenledik. Yani Türkiye’nin bir egemenlik hakkı olarak, seyre engel teşkil eden, çevre riski olan bir gemiyi buradan kaldırması yani enkaz hâline gelirse de satışını yapması... Esas amaç hacizli gemilerde, bulunduğu yerden almak, çevre kirliliği riskini azaltmak, üzerindeki yakıtı almak, yağdırmak gibi tedbirler Sayın Vekilim. Yani yaşadığımız çok ciddi bir sıkıntı Denizcilik idaresi olarak, bu maddeyle zaten var olan 618 sayılı Limanlar Kanunu’ndaki maddeyi daha da genişleterek uygulanabilir hâle getirmek istiyoruz, daha bir hızlı süreçte çözüm sağlamak istiyoruz. Sıkıntımız bu.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Bu çözüyor mu peki bu sıkıntıyı? Mesela, Aliğa’daki gemiyi...

DENİZ VE İÇSULAR DÜZENLEME GENEL MÜDÜR YARDIMCISI OKAY KILIÇ – Tabii, burada, liman başkanına direkt yetki veriyoruz. Seyir, can, mal, çevre emniyetiyle ilgili bir sıkıntı varsa bunu komisyon marifetiyle belirleyeceğiz, yine gerekli tedbir... Geminin satışı en sonki uygulama. Geminin yer değişikliği, yakıtının alınması gibi ya da karaya çekilmesi gibi...

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Ama üzerinde haciz varsa mal sahibi bir şey yapamayacak gemi sahibi olarak.

DENİZ VE İÇSULAR DÜZENLEME GENEL MÜDÜR YARDIMCISI OKAY KILIÇ – Yok, hacizli de olsa yine mal sahibine bildireceğiz.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Burada herhangi bir boşluk yok mu?

DENİZ VE İÇSULAR DÜZENLEME GENEL MÜDÜR YARDIMCISI OKAY KILIÇ – Yok, hacizli de olsa yine icra dairesi üzerinden mal sahibine bildireceğiz. Bir süre vereceğiz, hatta bu süreyi 2 katına kadar uzatabiliyoruz; 45+45, 90 gün. Eğer herhangi bir işlem yapılmazsa...

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – O zaman kanuna karşı... Sizin, mahkeme kararına karşı öyle bir süre vermeniz doğru mu?

DENİZ VE İÇSULAR DÜZENLEME GENEL MÜDÜR YARDIMCISI OKAY KILIÇ – Yok, bu kanun özel kanun olduğu için süre verebileceğiz.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Bir sorun olmayacak mı? Bilmiyorum, herhâlde sorun olacak gibi.

DENİZ VE İÇSULAR DÜZENLEME GENEL MÜDÜR YARDIMCISI OKAY KILIÇ – Yok, bir sorun olmayacak yani zaten şu anda mevcut olan bir kanun maddesi var. Türk Ticaret Kanunu’nda da var bu Sayın Vekilim. Türk Ticaret Kanunu’nun 1386 sayılı maddesi hacizli geminin satışını düzenliyor ancak çok uzun zaman alıyor, bu süreçte de çevre kirliliği riski olabiliyor. Bu sene Çeşme’de bir kaza oldu, gemi karaya oturdu ve delindi, yakıt çıktı. Böyle bir durumda geminin yakıtını almak ya da o gemiyi alıp oradan başka yere götürmek gibi... Yani diğer devletlerde de olduğu gibi bir egemenlik hakkına sahip olmak istiyoruz.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Haciz var üzerinde, siz diyorsunuz ki gemi sahibine “Al, çek.” Çekemiyor haciz olduğu için, herhangi bir şey yapamıyor. Siz bu sefer...

DENİZ VE İÇSULAR DÜZENLEME GENEL MÜDÜR YARDIMCISI OKAY KILIÇ – Yok, haciz olduğu için çekememezlik olmayacak Sayın Vekilim. Bu kanun gereği biz bu yetkiye sahip olacağız, hacizli de olsa “Gemiyi bulunduğu yerden al.” diyeceğiz, hatta yardımcı olacağız şuraya çekin, buraya çekin diye. Hani, liman tesisi olabilir, daha emniyetli bir yer olabilir. İşte, Aliğa’daki gemi şu an yan yattı, o geminin düzeltilmesi lazım, gemi delinmiş, su alıyor, örneğin kaynak yapılması lazım tanklara ama hacizli olduğu için sahibi de bir şey yapamıyor. Daha çok, hacizlilerde de sahipleri zaten yok ortada, kaçmış.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Peki, haciz koyduran dedi ki: “Bunu aldılar, çektiler buradan, ticari olarak da işletmeye başladılar.” Siz ne yapacaksınız o zaman?

DENİZ VE İÇSULAR DÜZENLEME GENEL MÜDÜR YARDIMCISI OKAY KILIÇ – Zaten liman başkanının kontrolünde olacak tamamen yapılan işlem.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Siz kontrolünüzde ticari faaliyet yapıldığını iddia ediyor.

DENİZ VE İÇSULAR DÜZENLEME GENEL MÜDÜR YARDIMCISI OKAY KILIÇ – Yok, ticari faaliyet yapamayacak, hacizli gemiye sadece emniyet tedbiri uygulanacak.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Şimdi öyle söylediniz yani öyle bir iddia da olabilir.

DENİZ VE İÇSULAR DÜZENLEME GENEL MÜDÜR YARDIMCISI OKAY KILIÇ – Sayın Vekilim, zaten hacizli gemiler daha çok sahipsiz, yok ortada. Vereceği, gemiden çok daha değerli olduğu için kaybolup gitmişler, şirketi kapatmışlar, ulaşamıyor ve yıllarca orada bekleyen, işte, Kumkapı’da, Ambarlı’da, Tuzla’da, Kartal’da yıllardır bekleyen gemilerimiz var yani olduğu yerde çürüyen gemilerimiz var.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Geçen torba kanunda yine bu konuyla ilgili maddeler vardı, bu konuyu yine tartıştık, buna benzer konuları ama bir bütünlüğü olmadı, bakın yine eksik kaldı.

DENİZ VE İÇSULAR DÜZENLEME GENEL MÜDÜR YARDIMCISI OKAY KILIÇ – Yine ben vardım Sayın Vekilim, o kanun TUGS Kanunu’du yani başka bir kanundu, sicille ilgili; bu kanun tamamen 618 sayılı Limanlar Kanunu.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Hepsi bir bütünlük arz ediyor yani oradan buradan, olmuyor ondan sonra, sıkıntı oluyor.

DENİZ VE İÇSULAR DÜZENLEME GENEL MÜDÜR YARDIMCISI OKAY KILIÇ – O, biraz da Türk gemileri için...

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Sayın Tamaylıgil...

BİHLUN TAMAYLIGİL (İstanbul) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Ben, siz söz almışken bir şey sormak istiyorum. Tabii, gemi işletmeciliğiyle ilgili bilgi veya uzmanlık sahibi değiliz ama böyle bir kanun tasarısı önümüze gelince okuyup biraz araştırma ihtiyacı söz konusu oldu. Yanılıyorsam...

Yine bir şey sormak istiyorum. Gemi siciline kayıtlı olan gemiler gayrimenkul sayılıyor ama gemi siciline kayıtlı değilse menkul sayılıyor, doğru mu? Ve ona göre, siz burada yaptığınız işlemlerde gemi siciline kayıtlı olmayan... Çünkü gayrimenkul olursa Ticaret Kanunu, menkul olursa Medeni Kanun arasında değişen farklı hükümlerle işlem görüyor. Öyle olduğu zaman, bu yapılan uygulamanın, bu hukuki sahiplik ve mülkiyet farklarından ortaya çıkacak sorunlarda bu maddenin sizi tam olarak yapmak istediğiniz, sonucu elde etmek istediğiniz bu farklılaşmadan -çünkü sicile kayıtlı olup olmamadan oluşan mülkiyet tanımından- dolayı bir problem çıkarıp çıkarmayacağını merak ettim. Onu sormak istiyorum.

DENİZ VE İÇSULAR DÜZENLEME GENEL MÜDÜR YARDIMCISI OKAY KILIÇ - Bu kayıttaki gemilerle ilgili yaptığımız çalışmada hepsi sicile kayıtlı ya Türkiye’de ya yurt dışında, sicile kayıtlı olmayan yok.

BİHLUN TAMAYLIGİL (İstanbul) – 150 geminin hepsi sicile kayıtlı.

DENİZ VE İÇSULAR DÜZENLEME GENEL MÜDÜR YARDIMCISI OKAY KILIÇ - Tabii, çoğu yabancı zaten.

BİHLUN TAMAYLIGİL (İstanbul) – Sicili kayıtlı olmayan olduğu zaman ne yapacaksınız? Böyle bir kanun düzenlemesi yapıyorsunuz. Önümüzdeki dönemde sicile kayıtlı olmayan bir gemiyle ilgili böyle bir durum oldu.

DENİZ VE İÇSULAR DÜZENLEME GENEL MÜDÜR YARDIMCISI OKAY KILIÇ - Tabii, şu anda bizim amacımız bu tür bütün gemilerden kurtulmak, diğer devletlerin yaptığı gibi ama sicile kayıtlı olmayan ya da sicilden terk edilecek bir gemi olursa yine ipotek hükümleri bakımından gayrimenkul sayılacaklar yani öyle bir durum var. Bir sıkıntı yaşanacağını...

BİHLUN TAMAYLIGİL (İstanbul) – Sayılamazlar ki. Sicile kayıtlı olmayanlar, baktığınızda, bizim hukuk sistemimiz açısından gayrimenkul sayılamıyorlar.

DENİZ VE İÇSULAR DÜZENLEME GENEL MÜDÜR YARDIMCISI OKAY KILIÇ - Sadece ipotek açısından sayılabiliyormuş. Bu açıdan bir sıkıntı...

BİHLUN TAMAYLIGİL (İstanbul) – Bilmiyorum. Ona hukukçularınız bir baksın da.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Sayın Özgökçe...

BEDİA ÖZGÖKÇE ERTAN (Van) – Aslında bizim Komisyonumuzun uzmanlık alanı değil bu konu ve sektörden de kimse gelmemiş yani birçok açıklama yapıyorsunuz ama tek taraflı oluyor, Hükümet açıklama yapmış oluyor sonuç olarak yani bilgi sahibi olmadığımız ve tarafına, etkilenecek kesimlere etki derecelerini tam olarak bilmediğimiz bir konuda yasa değişikliği yapmak doğru değil diye düşünüyorum. Ayrıca, başka ülkeler nasıl çözüyor böyle bir problemle karşılaştıkları zaman, buna dair fikrimiz var mı, fikir sahibi miyiz? O yüzden, ya ertelensin ya da çıkarılsın ya da ilgili taraflar da gelip bilgi verirlerse, sektörden...

BAŞKAN – “İlgili taraf” derken sektör buna ilgi duymuyor.

Bakın, buradaki torba yasa tasarısı geldikten sonra ilgili maddelerle ilişkin olmak üzere pek çok sivil toplum örgütü toplantılara katılmak ve görüş bildirmek üzere bize müracaat ediyor. Biz, bunların, ilgili kurumlar ve STK'ların dışındakilerin tamamını buraya davet ettik ama bu, biraz daha tek taraflı bir iş, sektörün dışında bir iş, herhangi bir talep de bize gelmediği için biz görüşmeleri sürdürüyoruz ama yurt dışı uygulamalar nasıl oluyor? Tabii ki Sayın Özgökçe'nin sorusu son derece doğru.

Bu konuda, bizi, Komisyonu bilgilendirin.

DENİZ VE İÇSULAR DÜZENLEME GENEL MÜDÜR YARDIMCISI OKAY KILIÇ - Uluslararası sözleşme var 2007 tarihli, Enkaz Kaldırmaya Dair Uluslararası Nairobi Konvansiyonu. Bu Konvansiyon, bu enkaz kaldırmayla ilgili durumu düzenliyor zaten ve birçok ülke buna taraf, biz de taraf olma sürecimizi devam ettiriyoruz şu anda, henüz taraf olamadık ama devam ettiriyoruz, taraf olacağız. Bizim yaptığımız düzenleme tamamen bu sözleşmeye uygun yapıldı yani o sözleşmede de örneğin, karasularında enkaz bulunan devletin egemenlik hakkına dayanarak gemi malikinin enkazın bulunduğu yerden kaldırması, kaldırılmaması hâlinde ise o devlet tarafından kaldırılabilmesine ilişkin hükümler getiriyor. Aynı düzenlemeyi yapıyoruz. Biz, tabii önce gemi sahibine ulaşabiliyorsak ona öncelik veriyoruz; yoksa devlet olarak tedbir alıyoruz burada, tamamen çevre güvenliğinin sağlanması, emniyetin sağlanması... Yani sektörle ilgili bir sıkıntı şu ana kadar gelmedi, bu yıllardır süren bir konu. Sektör zaten bu konuya ilgi duysa şu ana kadar belki çözülebilirdi, kendileri de çözebilirdi. Öte yandan, belki bu enkazların kaldırılması için sektöre de bir işlevsellik kazandırabilecek bir durum yani satmak zorunda olduğumuz bir gemiyi satacağız, satışa çıkacağız tamamen İhale Kanunu kapsamında, sektör ilgi duyup gelip alabilecek yani onların da ilgi duyabileceği bir konu hâline gelecek.

BAŞKAN – Sayın Temizel...

ZEKERİYA TEMİZEL (İzmir) – Konunun en azından tutanaklarda yer alması ve dikkat çekildiğinin bilinmesi açısından bir defa daha söylemek istiyorum.

Sektör temsilcilerinin veya sektörü temsil eden birimlerin başında olanların böyle bir sorunla karşılaşmamış olması bu sorunun var olduğunu ortadan kaldırmıyor anladığım kadarıyla; bu, birinci konu. Dolayısıyla, bu insanların gemilerinin seferden menedilmesinin nedenlerine çok iyi bakmak gerekiyor. Eğer uluslararası hukukta özel borçları nedeniyle yani geminin kendisinden kaynaklanan değil...Gemiyi satın almıştır adam, alacağını garanti altına almak için seferden menediyordur, buna kimsenin itirazı falan olmuyor ama tamamen farklı bir alacağı nedeniyle seferden menedilmesi diğer hukuklarda yok deniyor, yok. Dolayısıyla, sadece bu nedenle limanda kalan gemiler varsa bunlarla ilgili çözüm farklı olacaktır; bu bir.

Duyduğumuz kadarıyla Mersin'de canlı hayvan yüklü bir gemi bekliyormuş. Canlı hayvan getirmiş, aylardan beri orada, hem hayvanların yemini hem de bakımını etraftaki bütün insanların hepsi vererek gideriyor. Böyle bir zavallı manzaraya Türkiye layık değil, kalamaz elbette ki orada o gemi. Şimdiye kadar yüz kere bunun çözülmesi gerekirdi ama sorun orada, geminin ne batacağı var ne de kalkacağı var, olduğu gibi gemi orada duruyor ama böyle bir durum var ortalıkta. Bu durumlara karşı da birtakım çözümlerin olması gerekir elbette ki, o da orada tek başına yeterli olamaz.

Burada söylenmeye çalışılan husus şu: Gemisini terk etmiş, bununla ilgili olarak gereken bütün işlemlerin hepsi yapılmış, yarı yatmış, yarı batmış... Hele herhangi bir şekilde yakıt vesaire sızıntısıyla ilgili bir durum çıktığında, bu durumda deniz hukukuna falan bakılmadan direkt olarak müdahale hakları vardır zaten, itfaiyesi ve sahil güvenliği de dâhil olmak üzere. Hemen anında çekerler, boşaltırlar, bütün masrafların hepsini de onlardan alırlar zaten. Bunun için, bunlarla ilgili bir şey yapmanıza gerek yok. Eğer bu şekildeki gemiler, batık vaziyettekiler, vesaireler tamamen sahibinin ilgisizliği nedeniyle satılıyorsa bence bu konuda yetkiniz zaten var, bunu yaparsınız. Şimdiye kadar da yapıldı zaten, bütün

gemilerin hepsi orada bekliyor olsa limanlara giremezsiniz siz, yaptınız bir sürü işlemi de ama şimdi burada belirli süreçlerin tamamlanmasını beklemeden bir şey yapmaya çalışıyorsunuz. Benim sorum bu. Dolayısıyla, “Limanın daha güvenli bir köşesine çekeceğiz.” Tamam, hiçbir sorun yok, bunu kanun çıkarmadan da yaparsınız. “Seni burada durdurumuyorum.” Hatta bu gemiler için süre de konuluyor, eğer bir aydan fazla kalacaksanız bilmem ne rıhtımına gideceksin, en dibe bağlayacaksın, hemen iki gün içerisinde kalkacaksın şuraya gideceksin diyecek liman idaresi. Dolayısıyla, onları oralara çekip bağlama imkânınız da var. Yani şu anda tamamen çaresiz değilsiniz, onu söylemeye çalışıyorum. Her limanda bir tane böyle kıyıtırık bir gemi çıkmış. Çözülmecek bir olay değil ama sanki böyle hukukun belirli hükümlerini es geçerek bir işlem yapma yetkisi gibi algıladığımızdan dolayı endişemizi dile getiriyoruz.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Sayın Çam...

MUSA ÇAM (İzmir) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

Kuşkusuz limanlarda bununla ilgili ciddi bir sorun olduğu muhakkak. Aliğa’da, varsa Alsancak Limanı’nda, Dikili’de varsa, bununla ilgili sorunlar mutlaka çözülmeli, hiçbir itirazımız yok ama Sayın Temizel’in her iki turda da söylemiş olduğu ve önermiş olduğu konular çok önemli ve hassasiyetimiz devam etmektedir. Özellikle, dostça, iyi niyetle söylemek istiyorum bunu: Kabinede görev yapan kimi bakanların evlatları veyahut da yakınları bu sektörde iş yapmaktadır. Verilen önergeyle, liman başkanlığının alınan tedbirlerin devamı ve geminin satışı için (1)’inci ve (2)’nci fıkra uyarınca gereken işlemi yapabilmesi amaçlanmaktadır. Liman başkanına da böyle bir yetki verilmektedir. Dolayısıyla, Kabinede görev yapan kimi Hükûmet üyelerinin yakınlarının bu sektörde iş yapmış olması ve şu anda limanlarda bulunan kimi gemilerin yarın öbür gün satışa çıkarılması bir başka spekülasyonu meydana getirirse bundan biz derin üzüntü duyarız ve Plan ve Bütçe Komisyonunun da buna alet edilmiş olmasından büyük endişe duyarız. O nedenle, Sayın Temizel’in dile getirmiş olduğu bu hassasiyetlerin göz önüne alınarak bir düzenlemenin yapılmasıyla hem Kabine üyeleri açısından hem de Plan ve Bütçe üyelerimizin bu vebalden kurtulmuş olmalarının doğru olduğunu düşünüyorum.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Bir adet önerge vardır, okutuyorum:

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Plan ve Bütçe Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan Bazı Vergi Kanunları ile Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnemelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı’nın çerçeve 5’inci maddesiyle 618 sayılı Limanlar Kanunu’nun değiştirilmesi öngörülen 7’nci maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan “birinci fıkra hükümleri” ibaresinin “yukarıdaki hükümler” şeklinde değiştirilmesini arz ve teklif ederiz.

Cemal Öztürk

Giresun

BAŞKAN – Sayın Bakan, önergeye katılıyor musunuz?

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Katılıyoruz Sayın Başkanım.

Sayın Bakanın katıldığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Kabul edilen önerge doğrultusunda maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

46'ncı maddeyi okutuyorum:

MADDE 46- 14/10/1983 tarihli ve 2920 sayılı Türk Sivil Havacılık Kanununun 40 ıncı maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Milli Sivil Havacılık Güvenlik Kurulu ve havacılık güvenliği

MADDE 40- Tüm sivil havacılık faaliyetleri ile sivil havacılık tesis ve eklentilerinin yasadışı eylemlere karşı korunması amacıyla uluslararası uygulamalara uygun olarak gereken mevzuatı hazırlamak, denetlemek, uygun eğitimlerin alınmasını sağlamak ve ülkemizi uluslararası kuruluşlar nezdinde temsile Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı yetkilidir. Bakanlık, bu görevini öncelikle İçişleri Bakanlığı olmak üzere diğer kurum ve kuruluşlar ile koordineli şekilde yürütür.

Sivil havacılık güvenliği ile ilgili politikaların belirlenmesi ile kurumlar arasında koordinasyonun sağlanmasından sorumlu olmak üzere, İçişleri Bakanlığı Müsteşarı veya güvenlikten sorumlu Müsteşar Yardımcısının başkanlığında, Gümrük ve Ticaret Bakanlığı ile Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı Müsteşarları veya Müsteşar Yardımcıları, Emniyet Genel Müdürlüğü ve Jandarma Genel Komutanlığı temsilcileri, Gümrükler Genel Müdürü ve Gümrükler Muhafaza Genel Müdürü, Sivil Havacılık Genel Müdürü ve Devlet Hava Meydanları İşletmesi Genel Müdürlüğünün katılımıyla Milli Sivil Havacılık Güvenlik Kurulu oluşturulur. Kurulun üyeleri, görev ve yetkileri, Kurul kararıyla havaalanlarında da dahil oluşturulacak alt kurullar ve alt kurulların görev ve yetkileri İçişleri Bakanlığı ve Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığınca müştereken çıkarılan yönetmelikle düzenlenir.

Sivil havacılık alanında faaliyet gösteren tüm kurum ve kuruluşlar, şahıslar ve yolcuların uyması gereken güvenlik tedbirleri ile yasaklanan hususlar, 5/6/1945 tarihli ve 4749 sayılı Kanunla uygun bulunan Şikago Sözleşmesinin 17 numaralı eki ile uluslararası uygulamalara ve önlemlere uygun olarak Milli Sivil Havacılık Güvenlik Kurulu tarafından hazırlanan ve İçişleri Bakanlığı ile Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı tarafından müştereken çıkarılan yönetmelikle düzenlenir. Acil durumlarda alınması gereken ilave tedbirler, İçişleri Bakanlığı temsilcisinin başkanlığında, Gümrük ve Ticaret Bakanlığı, Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı, Emniyet Genel Müdürlüğü ve Jandarma Genel Komutanlığı temsilcileri, Sivil Havacılık Genel Müdürü ve Devlet Hava Meydanları İşletmesi Genel Müdürlüğünden oluşan Güvenlik Komisyonu tarafından alınır.

Havaalanlarında, ulusal ve uluslararası mevzuata göre güvenliğin sağlanması, havacılık güvenliğine yönelik kurum ve kuruluşlar arasında işbirliği ve koordinasyonun tesis edilmesi, kurum ve kuruluşların havacılık güvenliğine yönelik çalışmalarının denetlenmesi, denetim sonuçlarının takibi ve icrası, havaalanı güvenlik programının oluşturulması ve icrası 10/6/1949 tarihli ve 5442 sayılı İl İdaresi Kanunu uyarınca görevlendirilen mülki idare amiri tarafından yerine getirilir. Havaalanı mülki idare amirlerinin havaalanlarındaki havacılık güvenliğine ilişkin görev, yetki ve sorumlulukları İçişleri Bakanlığının uygun görüşü üzerine Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı tarafından çıkarılan yönetmelikte düzenlenir.

Havayolu ile seyahat edecek kişilerin bilgileri kişilerin seyahatini kolaylaştırmak veya güvenlik ve risk değerlendirmesi yapmak amacıyla 24/3/2016 tarihli ve 6698 sayılı Kişisel Verilerin Korunması Kanunu çerçevesinde toplanabilir, kaydedilebilir, işlenebilir paylaşılabılır, havacılık güvenliği ve emniyetini sağlamak üzere değerlendirilerek gereken tedbirler alınabilir. Bu kapsamda, talep halinde

yolcu bilgileri havayolu işletmeleri veya kurumlar tarafından üçüncü ülkelerle İçişleri Bakanlığının uygun görüşü ile paylaşılabilir. İçişleri Bakanlığı değerlendirme esnasında ilgili tüm kurum ve kuruluşlar ile koordine sağlar ve mütekabiliyet çerçevesinde karar verir.

Ülkemiz tescilli sivil hava araçlarında özel eğitilmiş silahlı güvenlik görevlileri bulundurulabilir. Ülkemize uçuşu olan yabancı tescilli sivil hava araçlarında silahlı güvenlik görevlisi bulundurulmasına izin verilmesine, mütekabiliyet ilkesi saklı kalmak kaydıyla İçişleri Bakanlığı yetkilidir. Silahlı güvenlik görevlisinin görev, yetki ve sorumlulukları İçişleri Bakanlığı tarafından çıkarılan yönetmelikle düzenlenir.”

BAŞKAN – Sayın Bakan, madde üzerinde bir bilgi alabilir miyiz lütfen.

Kim bilgi verecek?

Orhan Bey, buyurun.

ULAŞTIRMA, DENİZCİLİK VE HABERLEŞME BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI ORHAN BİRDAL – Efendim, 2920 sayılı Türk Sivil Havacılık Kanunu, Türkiye’de havacılığı düzenleyen bir kanun. Ancak Milli Sivil Havacılık Güvenlik Kuruluyla ilgili burada herhangi bir ya da havacılık güvenliğiyle ilgili herhangi bir açıklayıcı durum söz konusu değildi. Bu madde değişikliğiyle Milli Sivil Havacılık Güvenlik Kurulu kurulması ve bu kurulun çalışması havacılık güvenliğiyle ilgili işlemlerin hangi esaslarda yapılacağına dair gerek mülki idare amirlerinin görev ve sorumlulukları gerekse havalimanında alınacak acil güvenlik tedbirleriyle ilgili ilgililerine gerekli yetkiyi verebilmek bakımından böyle bir düzenleme yapma ihtiyacı hasıl olmuştur.

Bunun yanında, bazı ülkelerin kendi ülkelerine seyahat edecek yolcuların bilgilerini önceden alma istekleri vardır. Bu bilgilerin paylaşılmasıyla ilgili de mütekabiliyet esasına dayalı olarak İçişleri Bakanlığının uygun görüşüyle bu bilgiler paylaşılabilir.

Yine bunun gibi, bazı ülkelerin kendi uçaklarında silahlı güvenlik görevlisi bulundurmak, onların olmadığı uçuşları yapmama konusunda bir tutumları vardır. Bunda da yine, aynı şekilde mütekabiliyet esasına dayalı olarak, karşılıklılık ilkesine dayalı olarak silahlı güvenlik görevlisi bulundurma yetkisi bu değişikliklerle İçişleri Bakanlığına verilmektedir.

Arz ederim.

BAŞKAN – Madde üzerinde söz talebi var.

Sayın Kuşoğlu, buyurun.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Sayın Müsteşarım, şimdi, önce neden millî, onu soracağım da. Ondan sonra da sorun nedir burada? Şimdiye kadar ne sorun yaşandı ki havaalanlarında ya da eksik ne kaldı böyle bir şey ihtiyac duyuldu? Burada fazla bir şey yok yani böyle bir sonuç olarak kurul oluşturulmasından bahsediliyor, taraflardan bahsediliyor, ondan sonra da, sadece çözüm olarak da koordineli olarak çalışılmasını önerdikten sonra “Silahlı güvenlik görevlileri bulundurulabilir.” diyor, sadece burada çözdüğü o; bir, koordinasyon; iki, silahlı güvenlik görevlisi, bir de adına “millî” diyoruz. Nedir bu, niçin böyle bir ihtiyaç doğdu ya da daha doğrusu var mı? Şimdiye kadar nasıl gideriliyordu bu konu? Zaten bakanlıklar, bakanlık birimleri koordineli olarak çalışmak zorunda, her hâlikârda da çalışıyordur. Ne sorun var, hangi ihtiyacı giderecek bu? Yani eğer bir silahlı güvenlik görevlisi gerekiyorsa, o ayrı bir konu, onu ayrıca düzenleyelim ama böyle bir kurula neden gerek duyuldu ve adına neden millî diyorsunuz? Ne oldu yani şimdiye kadar, ne eksik kaldı, bakanlıklar arasında koordinasyon sağlama konusunda eksiklik nedir?

Başkanım, müsaade ederseniz sorularım cevaplınsın.

BAŞKAN – Evet, buyurun.

ULAŞTIRMA, DENİZCİLİK VE HABERLEŞME BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI ORHAN BİRDAL – Efendim, Milli Sivil Havacılık Güvenlik Kurulu aslında daha önceden kurulmuş ve çalışmalarını devam ettiriyordu. Bu kurulun amacı: Malumunuz havalimanlarında çok çeşitli birimleri, bakanlıkları ilgilendiren bölümler var; İçişleri Bakanlığını, Gümrük ve Ticaret Bakanlığını, Ulaştırma Bakanlığını, Maliye Bakanlığını, pek çok bakanlığı ilgilendiren birimler var. Bunlar arasında koordinasyonu sağlamak bakımından bir mülki idare amirinin başkanlığında her havalimanında bu Milli Sivil Havacılık Güvenlik Programı çerçevesinde bir kurul oluşturulması uygulaması zaten devam ediyordu. Ancak bunun şimdiye kadar kanuni bir dayanağı yoktu. Chicago Konvansiyonu gereği bunun kanuni dayanağı olması lazım. Bu yaptığımız düzenlemeyle bunu o konvansiyona uygun hâle getirmiş oluyoruz yani kanuni dayanağa bağlamış oluyoruz. Zannediyorum 1996 yılından bu yana Milli Sivil Havacılık Güvenlik Kurulu çalışmalarına devam ediyordu. O anlamda, bu koordinasyon sağlandığı bir için bir sıkıntı yoktu, bunu şimdi kanuni dayanağa kavuşturmuş oluyoruz; yapılan birinci uygulama bu. Diğer iki uygulama sonradan ortaya çıkan hususlar, az önce arz ettiğim bilgilerin paylaşılması ve silahlı güvenlik görevlisi bulundurulması konusu. Şu anda bizim mevzuatımızda bunun yeri yok ama bununla birlikte yeri olacak, hem Chicago Konvansiyonu hem de Uluslararası Sivil Havacılık Teşkilatı (ICAO) kuralları gereği “Ülkeler uçaklarında ilave güvenlik tedbirleri alabilirler.” diye bir hüküm var. Biz bu hükme dayanarak ve mütekabiliyet esasını da ön plana alarak bize bu uygulamayı yapan ülkelere karşı aynı uygulamayı yapabilme bakımından bir yetki almış oluyoruz; yapılan düzenleme budur.

Arz ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Buyurun Sayın Kuşoğlu.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Şöyle söyleyeyim: Şimdi, bu bütünlük arz etmiyor. “Milli Sivil Havacılık Güvenlik Kurulu” ve “havacılık güvenliği” diyoruz, ondan sonra da bir...

BAŞKAN – 47’nci madde var.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – ...”Özel eğitilmiş, silahlı güvenlik görevlisi bulundurulabilir.” diyoruz, onu tanımıyoruz. Yani, bunların ayrı maddeler hâlinde düzenlenmesi gerekir. Yani, madde aslında birkaç maddenin bir araya getirilmesiyle oluşmuş.

ULAŞTIRMA, DENİZCİLİK VE HABERLEŞME BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI ORHAN BİRDAL – Uygulama Milli Sivil Havacılık Güvenlik Kurulunun yetki alanına giriyor, görev alanına giriyor.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Giriyor da...

ULAŞTIRMA, DENİZCİLİK VE HABERLEŞME BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI ORHAN BİRDAL – Hem kişisel bilgilerin paylaşılması hem silahlı...

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Silahlı görevli tayin ediyoruz, onun başka bir maddede düzenlenmesi lazım, aynı madde içerisinde hepsini...

BAŞKAN – Yani, yasama tekniği açısından baktırdık, aynı maddeler ama eğer şey olursa böldürürüz, konuşuruz.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Yasama tekniği kalmadı ki zaten Sayın Başkanım. Bu bir arada olmaz ki, hakikaten olmaz, doğru değil.

BAŞKAN – Bölürüz, gönderirken bölürüz.

ZEKERİYA TEMİZEL (İzmir) – Uçakta silah kullanılır mı? Sadece filmlerde olur o benim bildiğim.

BAŞKAN – Bununla ilgili olarak açıklama yapsınlar, benzer uygulama kararı aldılar değil mi, başka ülkelerde de var.

MUSA ÇAM (İzmir) – Yanıt vermeden bir soru da ben sorabilir miyim?

BİHLUN TAMAYLIGİL (İstanbul) – Ben de soru soracağım sadece.

BAŞKAN – Tamam, çok soru var. O zaman önce soruların hepsini alayım, bir dakika lütfen.

Sayın Çakırözer, buyurun.

UTKU ÇAKIRÖZER (Eskişehir) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Başkanım, aslında, böyle işte gerekçesinde de söylüyor, 1945 tarihli sözleşmenin gereğince oluşturulması gereken Milli Sivil Havacılık Güvenlik Kurulunun kanuni dayanağı oluşturuluyor yani aslında burada kuruyoruz bunu. Aslında, burası bunun yeri değil, bunun yeri Ulaştırma Komisyonu yani başlanacağı yer. Ayrıca, uluslararası arenada çokça tartışılıyor birkaç yıldır uçaklardaki yolcu bilgilerinin üçüncü ülkelere verilmesi konusu kişisel verilerin korunması kapsamında. Bu çok konuşulan bir şey, biliyorsunuz Amerika ile Avrupa Birliği arasında yanılmıyorsam çok uzun müzakereleri oldu bunların, nasıl verilebilir, hangi koşullarda verilebilir diye. Biz şimdi bunu bir cümleyle verilebilir hâle getiriyoruz. Bunun da yeri yine -tabii ki hani bizim uzmanlığımız yetmiyor, katkı sağlamaya çalışıyoruz ama- sanırım Güvenlik, İstihbarat ve İçişleri Komisyonumuzun işi. Benzer şekilde şimdi -az sonra, hem soruldu, yine sorulacak- uçakta silahlı güvenlik görevlilerinin bulundurulması konusunun da, bence kendi ihtisas komisyonlarında her birinin ayrıntılı olarak tartışılması gerekiyor, yine tahminin İçişleri Komisyonunda ve Güvenlik Komisyonunda. O yüzden, hani bunu torba yasanın bir maddesi olarak getirdi, oldubitti olması... Her maddesi öyle ama özellikle bu kişisel verilerin üçüncü ülkelerle paylaşılması konusunda yani uçacak olan kişinin kişisel verilerinin, işte, ben burada Hamburg'a gidiyorum ya da işte başka bir ülkeye gidiyorum... Bu, hangi veriler paylaşılacak, ne ölçüde paylaşılacak konusu gerçekten uzun uzadıya konuşulması, tartışılması ve bu konunun tarafı olan, paydaşı olan belki sivil toplum örgütleriyle de paylaşılması gereken bir konu diye düşünüyorum. O yüzden, zaten hep eleştiriyoruz torba yasanın en büyük şeyi diye ama bu gerçekten başlı başına bizden önce, bence bizim dışımızda aslına bakarsanız Ulaştırma, Güvenlik Ve İçişleri Komisyonlarının uzun uzun konuşması gereken bir husus diye düşünüyorum. Bu konulardaki tereddütlere de yanıtlarınız olursa dinlemeye hazırız.

Sağ olun.

ULAŞTIRMA, DENİZCİLİK VE HABERLEŞME BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI ORHAN BİRDAL – Başkanım, müsaade ederseniz Sivil Havacılık Genel Müdürlüğü ilgili Güvenlik Daire Başkanımız bu konuda detaylı teknik bilgi verebilirler.

UTKU ÇAKIRÖZER (Eskişehir) – Diğer sorularda gelsin.

BAŞKAN – Sayın Tamaylıgil, siz de söz istemiştiniz.

Buyurun lütfen.

BİHLUN TAMAYLIGİL (İstanbul) – Teşekkür ederim.

Benim sorum da şu: Şimdi, Türkiye'de güvenlik birimi olarak baktığınızda işte, Kara, Deniz, Hava Kuvvetleri, Jandarma, Emniyet teşkilatı, bir de muhafaza teşkilatı vardır yani Gümrük Muhafaza, Bunlar da güvenlik birimidir.

Şimdi, bu oluşturulacak olan yapı içinde yeni ek bir birim mi oluşturuluyor? Yani Gümrük Muhafaza gümrüklerdeki emniyet birimiyken şimdi bu oluşturulacak olan silahlı güvenlik birimleri veya yapısı, yeni bir tanım mı oluşturuluyor? O zaman burada böyle sadece işte bir görevlendirmeye yeterli kalacak mı? Benim sorum bu.

BAŞKAN – Sayın Özgökçe, önce.

Lütfen buyurun.

BEDİA ÖZGÖKÇE ERTAN (Van) – Ya, evet, ben de neden ihtiyaç duyuldu diye soracağım tekrar. Yani, silahlı kişiler hangi uçaklarda ve kaç tane görevli olarak bulunacaklar, nasıl olacak yani? Bakanlık görevlisi açıklama yaparken bazı hava yolu şirketlerinin buna ihtiyaç duyduğunu söyledi galiba. Yani, hangi olaylar yaşandı ve deneyimlendi ki böyle bir ihtiyaç var? Biz açıkçası hiç buna ihtiyaç duyulacak bir olay duymadık ama yani nasıl bir ihtiyaçtır? Bu, güvenlik kaygısı mıdır tek başına? Ayrıca, 1944 tarihli değil mi Chicago Sözleşmesi ve Türkiye de taraf. Zaten taraf olunan sözleşme gereği, sözleşmenin kuralları, hani hukukta genel ilkedir, o kurallar yeterlidir, neden ek bir kanun çıkarılıyor, özel düzenleme yapılıyor? Zaten uluslararası sözleşme var ve bütün ülkeler buna uyuyor, uymak zorunda sözleşmeye taraf olduğu için. Neden ayrıca ek bir düzenleme yapılıyor?

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Sayın Çam...

MUSA ÇAM (İzmir) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Uçağa binerken silah taşıma ruhsatı bulunan bütün herkesin silahları teslim ettiğini ve inişte aldıklarını biliyoruz. Ancak, son zamanlarda şöyle bir olayla karşıyoruz: Kimi Hükûmet üyelerinin, bakanların, koruma polislerinin silahla uçağa bindiğine tanık oluyoruz.

Şimdi, sormak istiyorum, şimdi Sayın Bakanımız burada: Bir toplantı nedeniyle İstanbul'a uçacak gidecek, Sayın Bakanının korumaları silahlı bir şekilde, belinde silahıyla uçağa binebilirler mi, binemezler mi? Uluslararası havacılık mevzuatına göre binemeyeceğini biliyoruz, silahlarını teslim...

BAŞKAN – Türkiye'de de binemiyorlar ya, teslim ediyorlar. Teslim ediyorlar Türkiye'de.

MUSA ÇAM (İzmir) – Etmiyorlar.

BAŞKAN – Ediyorlar, ediyorlar.

MUSA ÇAM (İzmir) – Etmiyorlar Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Ben hep gördüm, hep ediyorlar.

MUSA ÇAM (İzmir) – İnanın ki İzmir-Ankara uçuşlarında kaç defa sayın bakanların koruma polislerinin silahla bindiklerine tanık olduk ve müdahale ettik, dedik ki: “Ya, bu nasıl bir iş?” Olabilir, bir kriz geçirdi adam veyahut da o değil de onun yanında oturan bir babayığit kriz geçirdi, polisin elindeki, korumanın elindeki silahı aldı, ne yapacağız biz yani? Dolayısıyla bunu yaşıyoruz ve buna tanık oluyoruz biz. Neye göre bu arkadaşlarımız silahla uçağa biniyorlar?

Şimdi, bu düzenlemeyle beraber bu yasal hâle getirilecek. Yani, korumaların, güvenlik güçlerinin artık uçakta silah bulundurma şeyini burada meşru hâle getiriyorsunuz. Yani, bu çok tehlikeli bir iş.

BAŞKAN – Bu onlara tanınan bir hak değil. Yani, bu bakan korumasına vesaireye tanınan bir hak değil. Yani, o yanlış bir şeye gitmesin.

MUSA ÇAM (İzmir) – Hayır ama tanık olduk, bindik yani.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Yönetmelikte varsa dediği doğru. Yönetmelikte öyle düzenlenmişse dediği doğru.

MUSA ÇAM (İzmir) – Bindik yani, ben defalarca... Hatta uyardık, dedik ki: “Ya, neden böyle?”

BAŞKAN – Bu tamamen uçuş güvenliğiyle alakalı.

Orhan Bey, bir kere mevcut durumda korumalar silah taşıyabiliyorlar mı, uçağa sokabiliyorlar mı?

ULAŞTIRMA, DENİZCİLİK VE HABERLEŞME BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI ORHAN BİRDAL – Efendim, kim olursa olsun, şu anda, mevcut durumda uçağa binmeden önce silahımı teslim etmek ve indiği yerde silahı almak zorunda; bu bir.

İkincisi: Bu özel bir görevlendirme olacak. Yani, şu anda -arkadaşım daha detaylı bilgi verebilir ama- Amerika, İsrail, Almanya, Mısır hava yolu şirketleri yabancı bir ülkeye uçtukları zaman uçaklarında silahlı güvenlik görevlisi bulunduruyorlar. Burada da bu iş görevlendirmeye olacak ve yeni bir birim ihdas edilmeyecek yani mevcut kolluk kuvvetimizden, polisimizden bir tanesi sivil olarak o uçağa görevlendirilecek, o seferde bulunacak. Yani, herhangi bir durum söz konusu olursa, güvenliğe yönelik bir tehdit söz konusu olursa müdahale etmek üzere. Çünkü, az önce ismini zikrettiğim ülkelerin uçakları da bize ya da başka ülkelere sefer düzenlerken bunu yapıyorlar. Mütakabiliyet esasına dayalı olacak diye özellikle söylediğim konu oydu yani bize bu uygulamayı yapmayan bir ülkeye karşı bizim de böyle bir uygulama yapmamıza gerek yok. Ama, aynı uygulamaya biz maruz kalıyorsak biz de uçağımızda güvenlik görevlisi bulundurabileceğiz. Ve bu hani şu andaki resmî görevlilerinin silahla uçağa binmesine imkân sağlayacak bir düzenleme kesinlikle değil ve devletin İçişleri Bakanlığının görevlendirmesiyle, sadece o sefere münhasır olmak üzere yapılan görevlendirmeyle ilgili bir durum, bunun yetkisini almış oluyoruz.

BAŞKAN – Peki, teşekkür ediyorum.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – “Millî” neden?

ULAŞTIRMA, DENİZCİLİK VE HABERLEŞME BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI ORHAN BİRDAL – Bunun ismi “Millî Sivil Havacılık Güvenlik Kurulu”, 1996 yılından beri devam eden bir Kurul bu.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Neden “millî” yani burası da millî Plan ve Bütçe Komisyonumuz. “Millî” ve “Türkiye” ibaresinin her yerde olmaması gerekiyor.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – İngilizce tercüme edilmiş...

ULAŞTIRMA, DENİZCİLİK VE HABERLEŞME BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI ORHAN BİRDAL – Yani, evet, Sayın Bakanımın dediği gibi, tercüme olabilir, yorum yapamayacağım.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Ne olabilir?

BAŞKAN – Tercüme, tercüme.

ULAŞTIRMA, DENİZCİLİK VE HABERLEŞME BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI ORHAN BİRDAL – Yani uluslararası uygulamalarda, işte...

BAŞKAN – Diğer uluslararası uygulamalarda...

ULAŞTIRMA, DENİZCİLİK VE HABERLEŞME BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI ORHAN BİRDAL – Aynen çünkü bire bir o yapı buraya getirilmeye çalışılmış.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Genellikle onu “ulusal” diye tercüme ediyoruz ama “millî” bizde biraz daha farklı anlamda.

BAŞKAN – Evet arkadaşlar, maddeyi oylarınıza sunuyorum...

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Sadece ülkeyi temsil eden bir nitelik varsa olur ya.

BAŞKAN – Evet, maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

UTKU ÇAKIRÖZER (Eskişehir) – Sorulara cevap alamadık.

BAŞKAN – Cevapladılar.

MUSA ÇAM (İzmir) – Sorularıma cevap alamadım Sayın Başkan.

BAŞKAN – Peki.

Soruların hepsini not aldınız mı, onların bir hepsini cevaplayın Sayın Orhan Bey.

Kim cevaplayacak?

Buyurun.

SİVİL HAVACILIK GENEL MÜDÜRLÜĞÜ HAVACILIK GÜVENLİĞİ DAİRE BAŞKANI
SERDAR KARABULUT – Sayın Başkan, teşekkür ediyorum.

Sayın Komisyon üyesi vekillerim, herkesi saygıyla selamlıyorum.

Efendim, çok soru geldi ama kısaca, hepsini yanıtlayacak şekilde cevap vermeye çalışacağım.

Öncelikli olarak Millî Sivil Havacılık Güvenlik Programı, Millî Sivil Havacılık Güvenlik Kurulu nereden geliyor, niye adı millî? Bunlar tamamen Şikago Sözleşmesi’nin 17 numaralı ekinde geliyor. İngilizceden Türkçeye tercüme olduğu için isim... Yani, İngilizce isimlerinde de “millî” geçiyor, “National Civil Aviation Security Program”, Millî Sivil Havacılık Güvenlik Programı”, diğeri de National Civil Aviation Security Committee. Bunlar Şikago Sözleşmesi’nin ek 17’sine göre kurulması gereken kurullar ve ülkede oluşturulması gereken programlar.

Millî Sivil Havacılık Güvenlik Programının -Sayın Müsteşarımın da açıkladığı gibi- şu ana kadar yasal bir dayanağı yoktu, iki müsteşar tarafından imzalanan bir talimat veya yönetmelik benzeri bir düzenlemeydi, şu anda kanuni bir dayanağı geliyor. Neden böyle bir şeye ihtiyaç duyduk, şu ana kadar yürüyordu? Uluslararası Sivil Havacılık Teşkilatı 2014 yılında ülkemizde gerçekleştirmiş olduğu denetimde bunu bir bulgu olarak yazdı ülkemize, bu bulguyu gidermek üzere, böyle bir yasal dayanak olsun diye kanuni düzenleme getirildi.

Diğer konu da yolcu bilgileri. Şu anda mevcut durumda hava yollarımız zaten birçok ülkeye bu yolcu bilgilerini veriyorlar, vermek zorundalar. Birçok ülkenin kendi iç düzenlemesi var. Vermeyen hava yollarını uçurmuyorlar. Avrupa Birliği 2007 yılında çıkarttığı direktifle vermeyen hava yollarına ceza kesiyor yani vermemeniz durumunda uçurmaları mümkün değil zaten. ABD aynı şekilde, yolcu bilgilerini paylaşmazsa hava yolu bu hava yolunu uçurmuyor. Bunun gibi, şu anda 40 civarı ülkeye yolcu bilgileri paylaşılıyor zaten. Bunun birçok uluslararası dayanağı da var. 2014 yılındaki Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyinin 2178 sayılı Kararı bunun birincil dayanağı, en güncel dayanağı. Onun haricinde ülkemizde de benzer bir uygulama var zaten. 6458 sayılı Yabancılar ve Koruma Kanunu’nun madde 98’i gereği biz de bize uçan bütün hava yollarından yolcu bilgilerini istiyoruz; Göç İdaresinde toplanıyor ve ilgili birimlere dağıtılıyor bu yolcu bilgileri. Bir de şunu söyleyeyim: Bu yolcu bilgilerinin toplandığı format falan hepsi belli, uluslararası standartları var. 2 tür bir yolcu bilgisi var, APIS, PNR; ikisinin de hangi elektronik formatla olacağı, hangi yöntemle ülkemize veya ülkemizden karşı tarafa gönderileceği belli konular.

Hava polisi meselesinde de -yine Sayın Müsteşarımızın belirttiği gibi- şu anda ülkemize uçuş gerçekleştiren birçok ülkenin uçaklarında hava polisi var, bu tüm uçuşlarda olduğu anlamına gelmiyor; risk değerlendirmesine göre belirli bazı uçuşlarda hava polisi görevlendirebiliyorlar ancak hangi uçuşta hava polisi var, kimler geliyor, silah seri numaraları nedir bunları biz biliyoruz, bizim ülke otoritelerine bildiriyorlar. Uçak başında karşılanıyor, giderken de uçak başında silahları teslim ediliyor, ülkeye silahla giremiyorlar zaten. Mütakabiliyet esasına göre bizim de böyle bir uygulama yapma ihtiyacımız

doğuyor ara ara. Hava yollarımız birçok çatışma bölgesine, risk bölgesine uçuş gerçekleştiriyor. Bu riskli bölgelerde bazen İçişleri Bakanlığımız ve bizim ortaklaşa yapacağımız risk değerlendirmesine göre biz de hava polisi görevlendirmek isteyebiliriz. Bu kanundaki lafız zaten zorunluluk değil, “görevlendirebilir” diyor. Her uçuşta olacağı anlamına gelmiyor. Riskli bir durum görürsek, risk artarsa uçulan ülkede o uçuşta görevlendirebileceğiz.

Bilmiyorum, bütün konulara cevap vermeye çalıştım ama...

BAŞKAN – Hepsine değindiniz. Bir dakika.

Sayın Kuşoğlu, buyurun, bir soru daha var galiba.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Şimdi, “millî”yle ilgili olarak, üzerinde duruyorum çünkü önemli, her yerde kullanılmaması gerekir, kullanıldığı zaman da bizim için önemli, bizim toplum adına. Şimdi, “millî”, dediğiniz gibi Amerika’dan çevirme, “national”; orada eyaletler var, 50 eyalet var, eyaletlerüstü olduğu zaman yani şeyi ilgilendirdiği zaman...

BAŞKAN – O zaman “federal” diyorlar.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Evet, “federal” veya “national”ı kullanıyorlar, eyaletin dışında olduğu zaman.

ULAŞTIRMA, DENİZCİLİK VE HABERLEŞME BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI ORHAN BİRDAL – Sayın Vekilim, Amerika’da değil, Uluslararası Sivil Havacılık Teşkilatından.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Onun için, olduğu gibi burada tercüme etmek yanlış oluyor. Burada “millî” ibaresine gerek yoktur diyorum. Ulu orta kullanmamamız gerekir.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

47’nci maddeyi okutuyorum:

MADDE 47- 2920 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 1- Havaalanlarında altı aydan fazla süreyle bekleyen ve sahipleri tarafından alınmayan Türk siciline kayıtlı hava araçlarının maliklerine ve/veya işleticilerine, Sivil Havacılık Genel Müdürlüğü tarafından 11/2/1959 tarihli ve 7201 sayılı Tebligat Kanunu hükümleri çerçevesinde veya bu şekilde tebligat yapılamaması durumunda Türkiye genelinde yayımlanan ve tirajı yüzbinin üzerinde olan bir gazetede ilan; otuz gün içinde konmakonaklama ücretleri ile vergi borçlarının ödenmesi ve hava aracının bulunduğu havaalanından kaldırılması konusu tebliğ olunur.

Birinci fıkrada belirtilen hava araçları ile aynı durumda olan yabancı bir ülkenin siciline kayıtlı hava araçlarında ise Sivil Havacılık Genel Müdürlüğü tarafından hava aracının siciline kayıtlı olduğu ülke sivil havacılık otoritesine, doksan gün içinde ilgili hava aracının sahipleri tarafından kaldırılması, kaldırılmadığı takdirde tasfiye edileceği hususu bildirilir. Ayrıca, müteakiben tescil sahibi ülke genelinde ulusal yayın yapan gazetede iki gün süre ile hava aracının bulunduğu havaalanından kaldırılması ilan edilir.

Türk tesciline kayıtlı hava aracı malikinin ve/veya işleticisinin tebligat veya ilan tarihinden itibaren otuz gün içinde gerekli iş ve işlemleri yapmaması halinde; kaza durumlarında Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı Kaza Araştırma ve İnceleme Kurulu, diğer durumlarda ise Sivil Havacılık Genel Müdürlüğü ve ihtiyaç duyulacak ilgili uzmanlardan oluşan ekip tarafından hava aracının itibarı ya da fiili harabiyete uğradığına dair rapor verilmesi halinde ilgili hava aracı üzerindeki her türlü vergi borcu ve gümrük mevzuatından doğan yükümlülükler ile diğer takyidatlara bakılmaksızın sicilden terkin yapılarak hurdaya ayrılır.

Yabancı sicile kayıtlı hava aracı yönünden ise bildirim tarihini izleyen doksana günün sonunda gerekli iş ve işlemlerin yapılmaması durumunda, sicile kayıtlı olduğu ülke sivil havacılık otoritesince sicilden terkin edilip edilmediğine ve her türlü vergi borcu ve gümrük mevzuatından doğan yükümlülükler ile diğer takyidatlara bakılmaksızın hurdaya ayrılır.

Hurdaya ayrılan hava araçları, Sivil Havacılık Genel Müdürlüğünün ruhsatlandığı havaalanı işleticisi tarafından ayrıştırılmaksızın bütün donanımları ile birlikte açık artırma usulü ile satılarak, bedelden konma-konaklama bedeli alınmaksızın ilan, terkin ve satışa ilişkin masraflar düşüldükten sonra kalan bedel Genel Müdürlüğün emanet hesabına yatırılır. Hava araçları üzerinde bulunan ipotek, haciz ve mevcut takyidatlar bu bedel üzerinden devam eder. Alacakların tasfiyesinden sonra kalan miktar satıştan itibaren beş yıl içinde hak sahiplerinin müracaatları halinde ilgililerine iade edilir. Beş yıl içinde herhangi bir müracaatın olmaması halinde söz konusu bedel Genel Müdürlük bütçesine gelir kaydedilir. Gelir kaydedilen bu tutarların harcanacağı yerler Maliye Bakanlığının uygun görüşü üzerine Genel Müdürlük tarafından belirlenir.

Bu madde çerçevesinde yapılacak ilan, terkin, hurdaya ayırma, tasfiye ve ödeme işlemlerine ilişkin usul ve esaslar Sivil Havacılık Genel Müdürlüğü tarafından çıkarılan yönetmelikle belirlenir.”

BAŞKAN – Sayın Bakan, gene, havalimanlarındaki bu tarz hava araçlarına ilişkin bir bilgi alalım lütfen; nerelerde, kaç tane...

ULAŞTIRMA, DENİZCİLİK VE HABERLEŞME BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI ORHAN BİRDAL – Efendim, bildiği gibi, havalimanlarımızın park yerleri, özellikle sürekli sirkülasyon olan havalimanlarımızda park yerlerimiz çok kıymetli. Buralarda uçak parkı için sahipsiz ya da kaldırılmayan hacizli uçakların bulunması havalimanı operasyonunu ciddi anlamda etkiliyor. Özellikle Atatürk Havalimanında yılda yaklaşık 466 bin uçak -geçen yılın verilerine göre- 60 milyonun üzerinde yolcuya hizmet veriliyor. Bugün itibarıyla havalimanlarımızda, 20 tanesi Atatürk Havalimanında, 4 tanesi Esenboğada ve 1 tanesi de Erzurum’da olmak üzere toplam 25 adet uçak bu şekilde uçuş kabiliyetini kaybetmiş hâlde bekliyor. Bunların hurdaya ayrılmaktan başka bir şekilde meydan dışına çıkarılması mümkün değil. Havalimanı işletmecisine bu yasa düzenlemesiyle, belli bildirim süreleri sonrasında eğer -gemilerde olduğu gibi- karşılıksız kalırsa, bildirimle cevap verilmezse sahipsiz...

MUSA ÇAM (İzmir) – Türleri belli mi bunların Sayın Müsteşar?

ULAŞTIRMA, DENİZCİLİK VE HABERLEŞME BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI ORHAN BİRDAL – Belli, hepsinin türleri ve tipleri belli.

Eğer zamanında kaldırılmazsa ve üzerinde uçuş kabiliyetini kaybettiğine dair rapor varsa yerli tescile sahip uçakların sicilden terkin edilerek hurdaya ayrılıp hurdasının satılıp hacizli olduğu hesaba yatırılması, buradan da haciz müdürlüklerinin sıralamasına göre ilgililere bedelinin ödenmesi; eğer yabancı tescilliye, tabii sicilden terkin yetkimiz yok ancak yine bunlar da uçuş kabiliyetini kaybettiği için hurda olarak satılıp yine bedelinin açılacak bir hesapta bloke edilmesi amaçlanıyor. Buradaki asıl murat edilen husus havalimanlarımızdaki park yerlerinin uçamayan uçaklar tarafından işgal edilmemesi. Genelde şöyle bir uygulama oluyor: Havalimanına indiği zaman bir uçak, bunun hacizli olup olmadığını biz bilmiyoruz. Bu, daha sonradan gelen bildirimlerle ortaya çıkıyor ve iner inmez bu uçağın asıl sahibi bunu bildiği için para eden parçalarını, örneğin motorunu hemen satıyor. Ondan sonra, haciz müzakereleri gelmeye başladıktan sonra biz bu uçağın hacizli olduğunu anlıyoruz ama asıl para eden kısmı da elden çıkmış oluyor. Dolayısıyla, uçağını artık bırakacağı, terk edeceği

yeri, tabir yerindeyse, havalimanını bir uçak mezarlığı olarak kullanmak istiyor. Yani, alıp, kaldırıp götürürse biz herhangi bir şey talep etmiyoruz ama sahip çıkılmazsa, uçağı orada tutmaya devam ederse de park yerini boşaltmak adına böyle bir uygulamaya ihtiyacımız var.

Arz ediyorum.

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – 25 tanesi de özel şahsa mı ait?

ULAŞTIRMA, DENİZCİLİK VE HABERLEŞME BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI ORHAN BİRDAL – Özel şahıslara ait tabii, muhtelif özel şahıslara ait.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

MUSA ÇAM (İzmir) – Sayın Başkan, bu 25 uçağın bulundukları yerler, özellikleri, kimlere ait olduğuyla ilgili bir bilgi...

BAŞKAN – Yani, bu uçaklar nerelerde, hangi havalimanlarında, kaç tane?

ULAŞTIRMA, DENİZCİLİK VE HABERLEŞME BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI ORHAN BİRDAL – Atatürk Havalimanı’nda 20 tane, Esenboğa’da 4 tane ve Erzurum Havalimanı’nda da Sky Georgia adında 1 tane uçak var.

MUSA ÇAM (İzmir) – Hangi gerekçelerle? O listeler, bize bir verilebilirse. Bir de gemilerle ilgili vardı.

ULAŞTIRMA, DENİZCİLİK VE HABERLEŞME BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI ORHAN BİRDAL – Mesela, Erzurum’daki kaza yapmış, kalmış, şirketine sigorta vasıtasıyla da olmak üzere defalarca bildirimde bulunulmuş ama hiç gelmemişler. Çünkü, uçağın bedeli üzerindeki borçları ödemeye kâfi değil, onun için ilgilenmiyorlar. Biz uçağı bir mezarlıkta tutmuş gibi tutmuş oluyoruz. Atatürk Havalimanı’ndakilerin, pek çoğunu görmüşsünüzdür mutlaka, VİP’nin hemen karşı tarafında, pistin öbür tarafındaki boş alana attık. Şu an itibarıyla orada yaptığımız düzenlemeyle numaralı park yeri işgal etmiyor ama yarın başka bir uçak park yeri işgal edebilir. Yine, gemilerde olduğu gibi bir uçak park ettiğinde, haciz konulduğunda o uçağa “Buradan kaldıramazsınız!” diye bir uygulama var haczedilen uçağa. Hâlbuki, bizim onu daha az kullanılan bir yere çekebilmemiz lazım, yani havaalanından dışarıya çıkaramayacağımıza göre sık kullanılan değil de daha az kullanılan bir yere çekebilmemiz lazım. Bu düzenlemeyle bunlara yetki almış oluyoruz.

MUSA ÇAM (İzmir) – Kargo mu, yoksa sadece...

ULAŞTIRMA, DENİZCİLİK VE HABERLEŞME BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI ORHAN BİRDAL – Muhtelif; kargo da var, tek kişilik uçak da var, 200 kişilik uçak da var. 2000 yılından beri bir şirkete ait 3 tane uçak...

BAŞKAN – Geçen ben Atatürk Havalimanı’nda gördüm, herhâlde Mısır Havayolları’nındı, kapıları bile yoktu, naylon kaplamışlar.

Evet, maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Ulaştırmanın son maddesi 120’nci madde, onu okutuyorum:

MADDE 120-24/4/2013 tarihli ve 6461 sayılı Türkiye Demiryolu Ulaştırmasının Serbestleştirilmesi Hakkında Kanunun geçici 4 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “beşinci yılın yıl sonuyla” ibaresi “2020 yılı sonuyla” şeklinde ve ikinci fıkrasında yer alan “beş yıl süreyle” ibaresi “31/12/2020 tarihine kadar” şeklinde değiştirilmiştir.

BAŞKAN – Evet, maddeyle ne yapılmak isteniyor Orhan Bey?

ULAŞTIRMA, DENİZCİLİK VE HABERLEŞME BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI ORHAN BİRDAL – Efendim, bu maddeyle ilgili, daha önce çıkan 6461 sayılı Türkiye Demiryolu Ulaştırmasının Serbestleştirilmesi Hakkında Kanun’da yeni kurulan Demiryolu Taşımacılık AŞ’ye beş yıl süreyle muafiyet tanınmıştı. Ancak, tabii, kanunun çıktığı tarih itibarıyla beş yıl anlamlıydı ancak bu şirket 1/1/2017 tarihinde faaliyete başladı dolayısıyla şu anda o tarihten itibaren yaklaşık bir buçuk yıl gibi bir yani beş yılı fiilen bir buçuk yıl olarak kullanacaktı. Bununla üç yıl bunu uzatmış olacağız, yine aslında beş yıl değil, üç buçuk yıl olarak bu muafiyeti kullanmış olacak.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

7’nci maddeye bağlı olan 2 de geçici madde var, 67’de, bunları da ayıracağız, 2 ayrı madde olarak yapacağız.

UTKU ÇAKIRÖZER (Eskişehir) – 6’yı atlادık mı?

BAŞKAN – Onun üzerinde bir çalışma var, daha sonra alacağız.

UTKU ÇAKIRÖZER (Eskişehir) – Bugün mü, başka bir gün mü?

BAŞKAN – Çalışma gelirse bugün alırım, gelmezse yarın alırım ya da öbür gün alırım, bilemiyorum şu an yani.

7’yi okutuyorum:

MADDE 7- 5/12/1951 tarihli ve 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanununun 44 üncü maddesinin ikinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “sonraki ayın en geç yarısına kadar Kültür Bakanlığı adına bir ulusal bankada açılacak özel hesaba” ibaresi “takip eden ayın en geç onbeşine kadar Kültür ve Turizm Bakanlığı merkez muhasebe birimi hesabına” şeklinde, aynı fıkranın ikinci cümlesinde yer alan “Özel hesapta toplanan bu tutarların dörtte biri Kültür ve Turizm Bakanlığı Merkez Saymanlığı hesabına aktarılır ve bütçeye gelir” ibaresi “Yatırılan bu tutarın dörtte üçü özel gelir olmak üzere tamamı genel bütçe geliri olarak” şeklinde değiştirilmiş, aynı fıkra aşağıdaki cümle eklenmiş, aynı maddenin üçüncü fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “Bu hesapta kalan miktarlar” ibaresi “Özel ödenek kaydedilen tutarlar,” şeklinde değiştirilmiş ve aynı fıkranın ikinci cümlesi yürürlükten kaldırılmıştır.

“Özel gelir kaydedilen tutarlar karşılığın Kültür ve Turizm Bakanlığı bütçesinde açılacak tertiplere özel ödenek kaydetmeye ve bu suretle ödenek kaydedilen tutarlardan harcanmayan kısımları ertesi yıl bütçesine devren ödenek kaydetmeye Maliye Bakanı yetkilidir.”

BAŞKAN – Maddeyle ilişkin bir bilgi alalım lütfen.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Sayın Başkanım, teşekkür ediyorum.

Bilindiği üzere 2000’li yılların başından itibaren çok sayıda özel hesap ve fon uygulamasına son vermiştik. Bu maddede de Kültür Bakanlığı bünyesinde oluşturulan bir özel hesap uygulamasına son vererek aynı amaçlarla kaynaklar kullanılmak üzere bir taraftan buradan elde edilecek gelirleri bütçeye özel gelir, diğer taraftan kanunda öngörülen amaçlarda kullanılmak üzere de özel ödenek olarak kaydedilmesini öngörüyoruz. Böylelikle, 5018’in getirmiş olduğu ana ilkelerden bir tanesini de bu özel hesabı kaldırmak suretiyle gerçekleştirmiş bulunuyoruz.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Sayın Çakırözer...

UTKU ÇAKIRÖZER (Eskişehir) – Acaba salonda Yayıncılar Birliğinden kimse var mı Sayın Başkan; çağırdılar mı, var mı?

BAŞKAN – Yok Sayın Çakırözer.

Buyurunuz.

UTKU ÇAKIRÖZER (Eskişehir) – O zaman şöyle, kendi temsilcileri yok ama burada dikkatinize sunacağımız, bize aktardıkları bir görüş var, onu paylaşacağım.

Yayıncılar Birliği bu maddeye itiraz ediyor ve buna ilişkin bazı önemli hususları dikkatimize getiriyorlar. İlim ve edebiyat eserlerinin korunması, yaratımının ve yayımının teşvik edilmesi insan hayatını yaşamaya değer kılan bir güvencedir. Kültürel yaşam, toplumsal adalet, ulusal saygınlık, ekonomik katkı bu güvencenin sağlanmasıyla orantılı büyür ve gelişir. Gelişmişlik hedefinin temelinde bu güvence vardır. Düşünce ürünlerinin yeterince korunmadığı bir toplumda ilerleme kaydedilmesi mümkün değildir. Bu korumanın temelinde de telif hakkı ilkesi vardır. Telif hakkı, kişinin, her türlü fikri, emeğiyle meydana getirdiği ürünler üzerinde hukuken sağlanan haklardır. Telif hakları, ulusal mevzuatımızda 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu’yla koruma altına alınmıştır. Bern, Roma, Trips, Wipo uluslararası sözleşmelerine de imzayla beraber taraf olarak telif hakları sistemimizi uluslararası standartlara yükselteceğimizi taahhüt etmiş bulunmaktayız. Bu hedefimiz aynı zamanda 2017 Ulusal Fikri Haklar Strateji Belgesi ve Eylem Planında yer almaktadır. Bu eylem planının bir adımı olarak, Kültür ve Turizm Bakanlığı Telif Hakları Genel Müdürlüğü, 5846 sayılı Kanun’da değişiklikler içeren yeni kanun taslağı hazırlamış ve kamuoyunun görüşüne 3 Mayıs 2017 tarihinde sunmuştur.” AB müktesebatına uyum amacıyla hazırlanan kanun taslağının hâlâ Meclise gönderilmediği burada kaydedilmekte. “Belirtilen tüm bu hedeflerle çelişen bu kanun taslağının TBMM’ye gönderildiğini öğrenmiş bulunmaktayız. ” diyorlar. “Maliye Bakanlığı tarafından hazırlanan torba tasarıdaki 7’nci maddeyle bu Kanun’un 44’üncü maddesinde değişiklik yapılmaktadır. Bu değişiklik hak sahiplerine dağıtılması gereken telif tazmin bedellerinin tamamı genel bütçe gelirine dönüştürülmektedir. Uzun fikri emekler sonucu eser meydana getirene ait bir telif tazmin bedelinin bütçe geliri olarak düzenlenmesi kabul edilemez. Bu düzenleme telif hukukunun temelinde yatan tüm kamusal yarar hedeflerini ortadan kaldırmakta, tarafı bulunduğumuz uluslararası sözleşmelere aykırılık teşkil etmekte ve sağlamayı hedef koyduğumuz telif koruma güvencesini ortadan kaldırmaktadır. Uzun fikri emekler sonucu eser meydana getirene ait bir telif tazmin bedelinin bütçe geliri olarak düzenlenmesi ve hakkın sahiplerine dağıtılmaması kabul edilemez.” diyorlar. Biz de bu görüşe katılarak... Bu gerekçelerle uluslararası mevzuata uygun bir şekilde özel çoğaltma istisnası tazminatı bedellerinin hak sahiplerine dağıtılması şeklinde düzenlenerek Meclise gönderilmesini yani değiştirilerek Meclise getirilmesini talep ediyorlar. Biz de buna destek oluyoruz.

Sanatçıların, yazarların telif haklarını almalarının önüne geçtiğini anlıyoruz bu görüşten. Bu konuda sanatçıların arzu ettiği şekilde, yazarların arzu ettiği şekilde bir düzenleme yapılması hususunu dikkatinize getirmek istiyorum.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Sayın Temizel...

ZEKERİYA TEMİZEL (İzmir) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Bakanım, sadece gerekçeyi okuyacağım. 5018 sayılı Kanun'un ilkeleri çerçevesinde hazine birliğini gerçekleştirmek amacıyla tüm gelir ve giderlerin bütçede yer almasını sağlamak üzere düzenlediğiniz bu maddeden ötürü sizleri kutluyorum. Darısı diğer tüm özel hesapların başına, darısı tüm özel hesapların başına.

Böylece ilk önemli adımı atmış bulunuyorsunuz. İnşallah bu kutlamalarımızı birçok maddede daha yerine getiririz.

Teşekkür ederim Başkanım.

BAŞKAN – Sayın Kalaycı...

MUSTAFA KALAYCI (Konya) – Ben sadece bilgi almak istiyorum.

Bu özel hesaptan nereye harcama yapılıyordu? Kabaca boyutu neydi, yıllık toplanan para ve dağıtılan paranın boyutu neydi?

Bir de merak ediyorum, Kültür ve Turizm Bakanlığı bu maddeye sıcak bakıyor mu yani bir gelir kalemi ellerinden gidiyor.

BAŞKAN – Sayın Çam...

MUSA ÇAM (İzmir) – Kültür Bakanlığından bir yetkili var mı?

BAŞKAN – Burada burada, Müsteşar Yardımcımız burada.

MUSA ÇAM (İzmir) – Ondan bir bilgi alalım.

BAŞKAN – Alacağız alacağız.

Önce Maliye Bakanımızdan bir bilgi alalım.

MALİYE BAKANİ NACİ AĞBAL (Bayburt) – Öncelikle Sayın Bakanımıza teşekkür ediyoruz, gerçekten bir özel hesap uygulamasına bu şekilde son veriyoruz. Ama Cumhuriyet Halk Partisinden sayın vekilimizin söylediği konu önemli, biz bu konuyu sektörle de karşılıklı istişare ederek konuşuyoruz. Kültür Bakanlığıyla ve bizatihi Sayın Bakanımızla bu maddeyi görüşerek, konuşarak -birazdan bir önerge de vereceğiz- bu noktaya getirdik.

Değerli vekillerim, şu anda bu kanunda bu paralar nerelere harcanıyor ise yeni getirdiğimiz düzenlemede de aynı yerlere harcanmaya devam edilecek. Tek farkı, bir bankada bir hesap olarak tutulan bu para hazine birliği ilkesine uygun olarak hazinenin hesaplarında tutulacak. Dolayısıyla sektör bir endişe veya bir tereddüt veya belki bir bilgi eksikliğinden hareketle bunun bütçeye gelir olacağını ve bu harcamaların belki yapılmayacağını düşünüyor olabilir ama asla böyle bir şey söz konusu değil. Kendi orijinal kanununda şu anda bu hesaptan kullanımlar nerelere yapılıyor ise aynı şekilde bunun yapılmasını sağlayacak bir ifade dahi koymadık. Mevcut hükümleri değiştirmedik zaten. Ama Kültür ve Turizm Bakanlığı Müsteşar Yardımcımız burada, uygun görürseniz, şu anda bu özel hesaptan yapılan kullanımları, nerelere harcadıkları konusunda sizlere rakamları ve yerleri paylaşınlar.

BAŞKAN – Sayın Gül, buyurun.

KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI NİHAT GÜL – Teşekkür ederim.

Sayın Başkan, Sayın Bakanım, saygıdeğer Komisyon üyeleri, değerli hazırun; sizleri Kültür ve Turizm Bakanımız Sayın Numan Kurtulmuş adına ve Bakanlığım adına saygıyla selamlıyorum.

Sayın Vekilimizin bahsettiği bu özel hesap 2004 yılından beri Bakanlığımız adına, daha önceki yıllarda da Bakanlığımız adına toplanıyordu. 2004 yılı itibarıyla hizmet bedeli karşılığı bütçe kesintisi dışında tamamen Bakanlığımız özel hesabına kaydediliyor ve özel hesaptan kanunda da yazdığı gibi

tefif sisteminin güçlendirilmesi ve diğfer kùltürel, sanatsal faaliyetler amacıyla harcama yapılarak kullanılıyor. Bunların hepsi de tamamen başvurular üzerine, meslek birliklerimiz, sanatçılarımız ve diğfer bütün kùltür ve sanat alanındaki yapılan başvurular, proje başvuruları üzerine, ayrıca meslek birliklerimizin giderleri üzerine yapılan harcamalarda da kullanılıyor. Şu anda 320 milyon civarında hesapta para var. Bu bile bizim bu parayı harcarken ne kadar dikkatli olduğumuzun bir göstergesi. Son derece dikkatli bir şekilde, amacına uygun şekilde kullanmaya çalışıyoruz. Mevcut itibarıyla, örneğin, 2017 yılında 57 milyon lira şu ana kadar bu özel hesapta para toplandı, 24 milyon lirasını harcamışız, 32 milyon lirası hâlen hesapta.

Mevcut sistemle, yeni getirilen düzenlemeyle, Sayın Bakanımız da arz etti, ben de izninizle sadece katkı olsun diye söylüyorum, değışen hiçbir şey olmayacak. Aynı şekilde Bakanlığımızın belirleyeceği usul ve esaslar çerçevesinde yine aynı amaçla kullanılmaya devam edecek. Sayın eski Maliye Bakanımızın da bahsettiğı gibi bütçe disiplini açısından sadece bu düzenleme yapılıyor, mevcut uygulama kesinlikle değışmeyecek.

Soru olursa yine bilgim dâhilinde katkı vermeye çalışırım.

Arz ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Sayın Bakan, önerge var, önergeyi okutuyorum.

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Plan ve Bütçe Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan Bazı Vergi Kanunları ile Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnemelerde Değışiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı’nın çerçeve 7’nci maddesiyle 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu’nun 44’üncü maddesinin ikinci fıkrasına eklenmesi öngörölen cümlede yer alan “Maliye Bakanı” ibaresinin “Kùltür ve Turizm Bakanı” şeklinde değıştirilmesini arz ve teklif ederim.

Cemal Öztürk

Giresun

BAŞKAN – Sayın Bakan, önergeye katılıyor musunuz?

MALİYE BAKANİ NACİ AĞBAL (Bayburt) – Katılıyoruz.

BAŞKAN – Bir de ne yapıyorsunuz, kısa bir açıklama lütfen.

MALİYE BAKANİ NACİ AĞBAL (Bayburt) – Kısa bir açıklama yapayım.

Normalde bütçe tekniğı açısından gelir karşılığı ödenek ekleme yetkisi konusunda farklı uygulamalar var. Bazen mevzuatta bu yetki Maliye Bakanına verildiğı gibi, ilgili bakana da verilebilir. Burada özellikle sektörün de veya Bakanlığımızın da bir tereddüdü olmasın diye, her yıl, her ay elde edilen geliri doğrudan doğruya Bakanlık kendi uhdesinde doğrudan ödenek kaydedebilsin diye bu önergeyi getirmiş olduk.

BAŞKAN – Peki.

Sayın Bakanın katıldığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Kabul edilen önerge doğrultusunda maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

67’nci maddeyi şimdi okutacağım. Burada iki geçici madde düzenlemesi var. Daha sonra biz Kanunlar Kararlara yani Genel Kurula gönderirken bunu böyleceğiz, iki ayrı madde hâline getireceğiz.

Şimdi 67'nci maddenin yeni geçici madde 23'ünü okutuyorum:

MADDE 67- 4706 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 23- İlgili mevzuatı uyarınca kamu taşınmazları üzerinde turizm yatırımı gerçekleştirilmek amacıyla Kültür ve Turizm Bakanlığınca adına kesin tahsis yapılan, Orman ve Su İşleri Bakanlığınca adına kesin izin verilen veya Maliye Bakanlığı tarafından lehine irtifak (üst) hakkı tesis edilen yatırımcı ve işletmecilerin kesin tahsis, kesin izin veya irtifak (üst) hakkı süreleri; söz konusu kesin tahsis, kesin izin veya irtifak (üst) hakkına ilişkin olarak varsa açılan davalardan tüm yargılama giderleri üstlenilerek kayıtsız ve şartsız olarak feragat edilmesi, ödenmesi gereken herhangi bir borcunun bulunmaması ve bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir yıl içinde başvurulması halinde yeniden sözleşme düzenlenmek suretiyle kırkdokuz yıla kadar uzatılabilir. Kesin tahsis yapılan veya irtifak (üst) hakkı tesis edilen taşınmazlar yatırımcı ve işletmecilere satılmak suretiyle de değerlendirilebilir.

Kesin tahsis, kesin izin veya irtifak (üst) hakkına ilişkin yeni düzenlenecek sözleşmede önceki sözleşmede yer alan hak ve yükümlülükler ile gerekli izinler ilgili idarelerden alınmak kaydıyla sözleşmeye konu alan üzerinde yapılabilecek yapı ve tesislerin nevi ve miktarına ilişkin hususlar yatırımcının veya işletmecinin talebi üzerine değerlendirmeye konu edilir ve sözleşme bedeli yeniden belirlenir.

Sözleşme süresi ve bedelinin belirlenmesi, ödeme şekli ve süresi, yatırımcının ve işletmecinin hak ve yükümlülükleri, sözleşmeye konu alan üzerinde yapılabilecek yapı ve tesislerin nevi ve miktarı ile bu maddenin uygulamasıyla ilgili diğer hususlara ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığı, Kültür ve Turizm Bakanlığı ve Orman ve Su İşleri Bakanlığınca müştereken belirlenir.

BAŞKAN – Maddeye ilişkin bir açıklama alabilir miyiz lütfen Sayın Bakan.

MALİYE BAKANİ NACİ AĞBAL (Bayburt) – Maliye Müsteşarımız açıklama yapsın uygun görürseniz.

BAŞKAN – Buyurun.

MALİYE BAKANLIĞI MÜSTEŞARI H. ABDULLAH KAYA – Sayın Başkanım, değerli üyeler; turizm yatırımları yıllar öncesinden verilmiş ve bu kapsamda da Türkiye’ye gerçekten ciddi manada katkıda bulunmuş ama bu yatırımlar verildiği zaman kırk dokuz yıl verilmiş ama bazılarının süreleri artık az kalmaya başlamış ve turizmcilerimiz bu kalan az süreler içerisinde yenileme yatırımlarına girmekten imtina etmeye başlamışlardı. Bu kapsamda değişik şekilde verilmiş tesisler var. Turizm alanında olup da Turizm Bakanlığı tarafından verilenler 525 tane, Ormandan olan 86 tane, Bakanlığımızca doğrudan verilen 78 tane olmak üzere 689 adet bu kapsamda turizm tesisi var. Bunların sürelerinin kırk dokuz yıla yeniden uzatılması yönünde bu maddeyle yetki alıyoruz. Yatırımcılar şu anda yerlerini yenilemek de istemiyorlar çünkü sürenin sonunda üstündeki yapıyla birlikte hazineye kalacak ama mevcut yapılarını yıllar önce yaptıklarından tavan yüksekliklerinin ve dizaynlarının çok farklı olduğunu ve bunları yenileme değil, tümünden yıkarak bugünün ihtiyaçlarına uygun yeni turizm tesisleri yapma arzuları var. Bunun için de sürenin yeniden başlatılması gerekiyor. Bu kapsamda yetki olarak sürenin uzatılmasını öngörüyoruz.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Sayın Kuşoğlu...

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Sayın Bakanım, demin bazı konularla ilgili bütünlük dedik ya, bu konuyla ilgili olarak da aynı şeyi savunacağım.

Şimdi, turizm sektörü önemli bir sektör, Türkiye açısından önemli bir gelir sağlayan sektör. Özellikle son iki yıldan beri turizm sektörünün hâli ortada, sıkıntıları çok fazla. Türkiye’de çok farklı uygulamalar yapılıyor turizm sektöründe; güzel, başarılı örnekler de var. Bunların birlikte ele alınıp değerlendirilmesi lazım.

Şimdi, burada turizm sektörünü çok önemli seviyede etkileyecek bir düzenleme yapıyorsunuz. Özellikle bu kırk dokuz yıl meselesinin ben doğru olduğuna inanıyorum çünkü bildiğimiz kadarıyla sektörde kimse adım atmıyor, yatırım yapılması lazım ancak bu “Kesin tahsis yapılan veya irtifak hakkı tesis edilen taşınmazlar yatırımcı ve işletmecilere satılmak suretiyle de değerlendirilebilir.” ibaresi sektör için çok zararlı, sıkıntılar doğurabilecek bir şey. Siz kira bedellerini artırın. 10 bin lira mı şey yaptınız oda başına kirayla ilgili, bu bedeli artırın ama bu satma işini yapmayın çünkü satmak sektörde... Mesela, bir kere alacaktır, orada bir turizm bölgesi oluşturmayacaktır, sürekliliği olmayacaktır, turizm işletmeciliği yapmayacaktır orayı alan ve orada turizm ölecektir bir süre sonra, turizm işletmeciliğine çok büyük darbe olacaktır. Nasıl olacak? Mesela, bir örnek vereyim, bilemiyorum ama... Bir turizm bölgesi oluşturmayacak. Şimdi, siz turizm bölgesindeki şeyi satacaksınız, turizm bölgesi olmayacak. Turizm bölgelerinde ortak giderler var, ortak yatırımları oluyor turizmcilerin, birlikte birçok şeyler yapabiliyorlar. Böyle farklı farklı satışlar dolayısıyla o turizm birlikleri, turizm işletmeciliği, ortak turizm bölgeleri söz konusu olmayacak. Bu, turizm işletmeciliğine çok büyük bir darbe olacak. Mesela, geldi bir yabancı, belli bir yeri, beğendiği bir yeri aldı; oranın sürekli olarak bakımı gerekecek, oranın çevresiyle birlikte sürekli olarak yapılması gereken giderleri olacak, onlar yapılamayacak. Belek örneğinde olduğu gibi birçok sıkıntı getirecektir. Onun için bu satma işinden vazgeçmeniz turizm sektörü açısından çok doğru olacağına inanıyorum. Bu konunun bir daha değerlendirilmesi lazım. Eğer gelir istiyorsanız -para lazım, biliyoruz, farkındayız- kira bedellerini artırın ama bu satma işinden vazgeçin lütfen. Yoksa sektöre çok büyük, ağır bir darbe vurmuş olacaksınız.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Sayın Aydın...

İBRAHİM AYDIN (Antalya) – Sayın Başkanım, değerli üyeler; öncelikle hepinizi sevgi ve saygıyla selamlıyorum.

Tabii, bu 86 tane orman tesisi, ormanlık alandan alınan izinler ormana satılamaz yani onun için herhâlde bu... Belki hazine arazileri olabilir ama ormanlık alanlar satılmayacaktır mutlaka. O konuda hassas olmak lazım.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Sayın Temizel...

ZEKERİYA TEMİZEL (İzmir) – Teşekkür ederim Sayın Başkanım.

Aslında konu, Türkiye’nin son yirmi beş yıl içerisinde, otuz yıl içerisinde geliştirmiş olduğu turizm politikasının devam ettirilmesi, geliştirilmesi ve korunmasıyla ilgili bir düzenleme. Türkiye’de şu anda büyük otel ve özellikle her şey dâhil oteller ve otelcilik bölgeleri, otel bölgeleri dünyada örnek oluşturacak bir hâle geldi, bunu kabul etmemiz gerekiyor. Mısır burayı örnek almaya çalışıyor ama gıdaları, besinleri falan nedeniyle bu işi yetiştiremiyor. İspanya bu konuda başarısız oldu, bu olay çöktü ve çöken sistemler büyük bir hızla bir değişime uğramaya başladı. Belki de başarılı olduğumuz ancak daha önceki düzenlemelerimiz nedeniyle eksiklikleri olan bir sistemde eksik tamamlayarak buradaki

kapasiteyi daha fazla artırarak belirli bir yere taşımayı amaçlıyoruz; bu, doğru bir amaçtır; Sayın Kuşoğlu'nun belirttiği gibi, bu, doğru bir amaçtır. Yalnız burada bizim turizm yasamızın çok önemli bir yeri var. Bu düzenlemelerin hepsinde önde bulundurmamız gereken olay, bundan sonra atılacak tüm adımların turizm kanunundan asla sapma olmaksızın yerine getirilmesi olgusudur; birinci konu budur. Bu kanundan herhangi bir sapma, değişiklik olduğu zaman ortaya çıkacak olan yeni durumun ne kontrolü mümkündür ne de doğuracağı sonuçları tespit etmek mümkündür; bu birinci konu, bu çok önemli bir konu. Turizm Bakanlığı tarafından tahsis edilen yerler, orman tarafından tahsis edilen yerler, Maliye Bakanlığı tarafından tahsis edilen yerlerle ilgili olarak buralarda bir senkronizasyonun sağlanması gerekiyor artık. Özellikle Orman Bakanlığıyla ilgili ormandan kaynaklanan, Orman Kanunu'ndan kaynaklanan, Anayasa'mızdan kaynaklanan sınırlamaların da göz önünde bulundurularak orada çözülmesinin gerekliliğine aynen katılıyorum; o da ayrı bir konu.

Şimdi burada ikili bir düzenleme yapıyorsunuz. Bu düzenlemelerden bir tanesi, irtifak hakkı süresinin sonuna yaklaşılması nedeniyle yatırımlarının yenilenememesi veya kapasitenin artırılmasına dönük sınırlama. Çok net bir şekilde o zaman bu sürelerin arttırılırken yani yeniden kırk dokuz yıla tamamlanmasıyla ilgili koşulun yapılacak olan yatırımla doğrudan doğruya ilişkilendirilmesi gerekiyor. Yoksa “Hiçbir yatırım falan yapmayacağım, ne güzel, benim sürem uzadı.” diye bir hurdanın içerisinde turizm yapılmasına asla izin verilmeyeceğini varsaymamız gerekiyor. Bunun bu şekilde teyidi çok önemli bir olay.

Yine Sayın Kuşoğlu'nun dile getirdiği buraların satılması konusu. Satılmasının sakıncalarına tamamen katılıyorum. Satın alınan bir gayrimenkulün ne şekilde kullanılacağı konusundaki sınırlama burada çok önemli. Çok net olarak söyleyelim, herkesin hayalindeki olay şudur: “Ben buralarda hani o villa tipi yapılmış olanların hepsi var ya, onların hepsini devre mülk olarak yapıp satırsam ya da Araplara buralarda birer tane villa yapıp satırsam nasıl para kazanırım?” olayıdır. Bu, Türk turizminin sonu olur. Buna kesinlikle izin verilmeyeceğini varsayıyoruz. Dolayısıyla, satış işlemi konusu böyle bir sonucu doğuracaksa kesinlikle ve kesinlikle izin verilmemelidir, böyle bir olay yoktur. Onun ötesinde de turizm kanununun bu turizm bölgelerinin yeni statüleriyle ilgili kesin olarak değiştirilmeyecek bir amentü olduğu konusunda bir kere fikir birliği sağlamak gerekir. Bu koşullarla yapılacak düzenlemeye itiraz etmek pek fazla mümkün değil ama bunlar sağlanmadığı takdirde yaratmış olduğumuz kapasitenin gözümüzün önünde yok olması tehlikesi olabilir diyoruz.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Sayın Çakırözer...

UTKU ÇAKIRÖZER (Eskişehir) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Bahsedilen, tahsis yapılan yerlerin kaç yılı kaldı? Yani muhtemelen daha otuz yıllarını geçmemiş olmaları lazım diye düşünüyorum. 49'a epey var aslında. Şimdi, bu ihtiyaç neden ortaya çıktı, bir onu sormak istiyorum.

Bir de aynı şekilde, benden önceki değerli milletvekillerimizin söylediği gibi ben de satış konusundan vazgeçilmesinin yani koşullar getirilmesinden ziyade vazgeçilmesinin ve bunların kamunun mülkiyetinde kalmasının ama yine 49 yıllığına, uzun dönemli tahsisler şeklinde kiralanmasının doğru olacağını düşünüyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Sayın Özgökçe...

BEDİA ÖZGÖKÇE ERTAN (Van) – Biz de satılmasına kesinlikle karşıyız yani satılması hâlinde ne şekilde kullanılacağına dair -bilmiyorum- belki tedbir alınabilir ama sonuçta bir süre sonra bu şekilde torba yasa çıkmayacağı ne malum. Yani güvenceli bir yasa yapma tekniği yok şu an itibarıyla ve çok ciddi sakıncaları barındırıyor. Benden önce konuşan milletvekillerine de katılıyorum aynı gerekçelerle. Kamu yararı gözetmiyor hiçbir şekilde. Turizmin bir bütün olarak yani bu konuda yapılacak düzenlemelerin bir bütün olarak ele alınması mutlaka gerekir. Kamu yararı ilkesi gözetilmeyen bu satışa bizim de kesinlikle karşı olduğumuzu söylemek için söz aldım.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Ben genel bir değerlendirme yapayım.

BAŞKAN – Buyurun.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Gerçekten bu maddeyle umulan fayda, bu tesislerin süratle yenilenmesi, turizmde ortaya çıkan ihtiyaçlara uygun olarak yatırımların süratle yapılması. Bence ortaya konulan görüşler çok değerli, çok önemli görüşler. Bunları zaten biz de aynı şekilde düşünüyoruz. O açıdan bir farklı düşüncemiz yok. Hiçbir şekilde Turizm Kanunu'yla öngörülen amaçların dışına taşacak bir uygulamaya müsaade edilmesi asla söz konusu olmayacak. Burada kırk dokuz yıllık süre uzatımı yapılırken maddeyle aldığımız yetkilere bakılacak olursa hani sadece mevcut hâliyle kırk dokuz yıla uzatmaktan bahsetmiyoruz. Baştan itibaren 3 bakanlığın müştereken belirleyeceği usul, esaslar çerçevesinde Turizm Kanunu'nun öngördüğü amaçlara ulaşmak noktasında gerekli yatırımları yapacağını taahhüt eden yatırımcılar için biz bu süreleri uzatacağız. 1980'li yıllarda o günkü koşullara göre yapılmış olan tesislerin bir kısmı tadil olacak, bir kısmı belki yeniden yapılacak ve bu tesislerin bulunduğu alanlar Turizm Kanunu çerçevesinde ya turizm bölgesi ya turizm alanı ya da turizm merkezi. Dolayısıyla, bu bölge, alan ve merkezler içerisindeki bütün yapılaşma konusunda da Kültür ve Turizm Bakanlığı planlama yetkisine sahip. Bu açıdan yani bir bütüncül yaklaşım içerisinde bir taraftan yatırımcıların aslında en büyük sıkıntısı belki ifade edilmedi, yatırımlarını gerçekten yenilemek istiyorlar, büyümek istiyorlar, sermayelerini güçlendirmek istiyorlar ama mevcut kontratları, mevcut sözleşmelerinin süreleri az kaldığı için ne bankadan kredi bulabiliyorlar ne sermaye getirebiliyorlar ne de yeni ortak alabiliyorlar. Dolayısıyla, burada 3 bakanlık bir çalışma yapacak ve bu çalışmada özellikle Kültür ve Turizm Bakanlığımızın bu bölgeler için ileriye dönük master planları çerçevesinde kural, kaide, esaslar belirleyeceğiz ve yatırımcılar süre uzatımına geldiklerinde bu şartları sağlayan işletmeciler bakımından bu süre uzatımını yapacağız. Aslında özel girişim, tabii, çok daha kreatif, ileriye dönük projeleri yapmak istiyor ve bunun da önünün açılması noktasında burada aslında yetki alıyoruz. Mevcut bir sözleşmenin hiç tadil edilmeden aynen süresinin uzatılması değil, öngörülen yeni amaçlara uygun olarak sözleşmelerin tadil edilmesi suretiyle süre uzatımını yapacağız.

Satış konusuna gelince, satış konusu irtifak hakkı uzatılması gibi bizim açımızdan bir yöntem. Yani bugün turizm bölge, alan ve merkezlerinde sadece hazinenin mülkiyetinde olan taşınmazlar yok. Özel mülk olan taşınmazların üzerine de turizm yatırımları var. Dolayısıyla, bizim burada mülkiyeti kamudan özel sektöre geçirmiş olmamız o bölge alan ve merkezler içerisindeki yapılaşmadan veya o bölgedeki planlamadan ari tutuldukları anlamına gelmeyecek. Bu yatırımcılar o alan üzerinde, satın aldıkları alanlar üzerinde yine Turizm Bakanlığının verdiği müsaadeler ve planlamalar çerçevesinde yatırım yapacaklar, bunu özellikle belirtiyim ama burada belki dikkate getirilmesinde büyük fayda var, onun için teşekkür ediyorum; belki satış aşamasında tapuya da şerh koyarak belirli amaçların gerçekleştirilmesine bağlı olarak şartlı bir satış işlemi öngörülebilir. Dolayısıyla -arkadaşlara da söylemiş olayım- usul, esaslar hazırlanırken satışla ilgili ileriye dönük belirli taahhütlerin, belirli şartların konulması koşuluyla satış şeklinde düzenlenebilir; bu da önemli bir konu, onu da ben yapacağımızı düşünüyorum.

Bu arkadaşlar teknik bilgi mutlaka verecekler ama bu kalan süreler bakımından öncelikle bizim Maliye Müsteşarımız bilgi versin, Kültür ve Turizm Bakanlığı temsilcimiz de teknik bilgileri versin.

ZEKERİYA TEMİZEL (İzmir) – Çok kısa bir ekleme yapayım.

BAŞKAN – Buyurun Sayın Temizel.

ZEKERİYA TEMİZEL (İzmir) – Buralardaki en büyük tehlike buralarda mülkiyetten gayri ayni haklar tesis edilmesi tehlikesidir yani birilerine “Ben şu villayı sana yılda şu kadar kullanımına verdim ya da sadece sana tahsis ettim.” denilmesi gibi. Oraların kullanılmasıyla ilgili belirli bir süre sonra kontrolün elden çıkacağıyla ilgili endişedir bu. Yani oraya gelmiş, çamaşırlarını balkonlara asmış, bilmem ne kıyafetleriyle gezen insanlarla burayı bitiririz tehlikesidir. Mülkiyetten gayri ayni hak tesisi kesinlikle bu şey içerisinde dikkate alınması gereken bir konudur.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Sayın Kuşoğlu, buyurun.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Ben de Sayın Bakanım gibi aynı şeyi söyleyecektim. Bu satışla ilgili olarak şu tehlike söz konusu oluyor: Şimdi, bu örnekten de bildiğimiz Kundu, Belek gibi yerlerde bir turizm işletmeciliği yapılıyor yani turizm işletmeciliği yaparak buradan para kazanıyorlar, bir turizm anlayışı var. İşte, biraz önce Sayın Bakanın dediği gibi, her şey dâhil gibi sadece Türkiye’ye mahsus turizm şeyi bile ürettik biz başkalarının taklit edemediği; bu tür özelliklerimiz var. Turizm bölgelerinde bütün oteller, tatil köyleri müşterek olarak gider yapıyor, müşterek olarak bazı yatırımlar yapıyor, ortak etkinlikleri vesaire var. Satış yapıldığında bunlar söz konusu olmayacak yani turizm yatırımı yapsa bile, oraya bir villa yapsa bile parasını alan adam sadece kendisini düşünerek bunu yapacak, bu öyle kalacak yani orası bir turizm yatırımı olmamış olacak ortak özellikleri olan. Bir süre sonra da bakımsızlıktan -çevre bakımından bahsediyorum- ortak yollardan, kanalizasyondan, ortak etkinliklerden vesaire... Bütün bunların olmaması o bölgeyi öldürecek; bu, söz konusu olamayacak. Tabii, siz ne tür şart getirirseniz getirin, bunu önleyemezsiniz.

Buradan gelecek parayı ne kadar hesaplıyorsunuz Sayın Bakanım, satılırsa ne gelecek? Bakın, ben size bir şey söyleyeyim mi: Satmaya hazır birçok adam var şu anda, böyle olursa turizm yatırımcılığı bırakıp gidecek, satacak bırakıp gidecek. Çok büyük bir yanlışlık söz konusu olur değerli arkadaşlarım, eğer burada satılma şartını çıkarmazsak çok büyük bir yanlışlık yapmış olacağız turizm sektörü açısından. Bunu lütfen tekrar dikkate alınız Sayın Bakan. Başta siz olmak üzere herkes bunu bu şekilde dikkate alsın lütfen.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Sayın Arslan, buyurun.

MİKAİL ARSLAN (Kırşehir) – Ben de konuya dikkat çekmek istiyorum.

Sayın Bakanım, satıldıktan sonra bunu yönetmek son derece zor ve muhtemelen şöyle olacak: Satın alan kişi burayla ilgili fizibiliter yapacak, fizibiliterlerde şayet konut, AVM vesaire gibi değerlendirdiği takdirde daha yüksek gelir elde edecekse bunu satma yoluna, plan değişikliği yoluna gitmeyi tercih edecektir ve otelcilik faaliyetlerine son verecektir.

BAŞKAN – Yetki Turizm Bakanlığında.

MİKAİL ARSLAN (Kırşehir) – Ama tahsis amacını değiştirerek bunu kontrol edebiliriz diye düşünüyorsanız tahsis amacının değişikliği de satın almayı zaten sağlamaz çünkü irtifak hakkının devam etmesi yatırımcı için çok daha cazip çünkü az ücret ödeyerek faaliyetine devam edecek, satın almasının bir maksadı ve amacı kalmayacaktır. Dolayısıyla, yani satılması ciddi bir handicap oluşturabilir turizm faaliyetleri açısından.

İkincisi: Yenileme konusuyla ilgili biraz açıklama yaptınız, son derece doğru ama kanun metninde onu ifade edecek bir şey yok. Yani otelin yıkılıp bugünkü şartlarda yeniden yenilenmesi veyahut da restore edilmesi, tadilatının yapılmasını yazan herhangi bir ifade yok dolayısıyla bu bir bağlayıcı husus olmayacaktır.

Üçüncü husus: Şimdi, bu, kırk dokuz yıl ihale edilirken 49+49 olacak diye düşünülseydi daha yüksek kiraya irtifak haklarına gidebilirdi. Şimdi bu imkân verildiğine göre, bunun taahhüdünü alacak bir şey metne yazılırsa yatırımcıların baskısıyla karşı karşıya kalmamış olunur. Dolayısıyla, sanki sizin ifade ettiğiniz konuyu kanun metnine dercetmenin faydası olacağını şahsen düşündüğümüzü ifade etmek istiyorum.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Çok teşekkür ediyorum.

Sayın Aydın...

İBRAHİM AYDIN (Antalya) – Sayın Bakanım, Anayasa'mızın 169,170'inci maddelerinde "Orman alanları satılamaz, devredilemez..." Yani, burada, Belek'ten bahsettik, ben yani Mersin'le Çanakkale arasında çalışmış bir orman mühendisi olarak, zaten Belek Türk ormancısının Türk turizmine bir katkısıdır yani; orası kumul çalışmasıydı, oranın satılması söz konusu değil bir kere yani, orası orman, ona göre yani, o açıklamayı yapmamız gerekiyor, orman alanları satılamayacak bir kere.

Ben onu bildirmek istemiştım.

BAŞKAN – Sayın Çakırözer...

UTKU ÇAKIRÖZER (Eskişehir) – Teşekkür ederim Sayın Başkanım.

Daha önce geneli üzerinde ifade etmiştık ama bir kere daha hatırlatmak istiyorum, o da şu: Çoğumuz gittiğimizde tatil yörelerine şunu biliyoruz, bir tesis düşünün ama dışarıdan o tesiste kalmayanlar da onun sahil şeridini kullanabilir. Şimdi, satış yapılması durumunda orayı alan kişi oranın kullanımı konusunda her türlü yetkiye, hakka sahip olacaktır. Bir çok yurttaşın, ben sahil için söylüyorum ama belki diğer turizm tesislerinde de aynı şey olabilir, yani diğer yurttaşların kullanımının mutlak surette göz önünde bulundurulması gerekmektedir.

Ben bir kere daha, tabii, az sonra bilgi verecek dediniz Sayın Bakanım, biliyorum, henüz on beş yıl, yirmi yıl olduğunu tahmin ediyorum, en az on beş, yirmi yıl varken bunun şimdi bugün gündeme getirilmesinin de tamamen bu işte kullanıcıların talebi yani buradaki tahsis edilen kişilerin talebinden öte sanki acil kaynak ihtiyacı ve hemen işte bu alanların geleceğinin, hele hele satışı, mesela, tamamen, bunun "Verelim, ne gelirse işte alalım." gibi biraz iyi niyetten uzak bir yaklaşım olduğu hissiyatını taşıyorum, umarım böyle değildir.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Sayın Ayhan...

EMİN HALUK AYHAN (Denizli) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Ben de şunu ifade etmek istiyorum. Bu kesin tahsis yapılan veya irtifak hakkı tesis edilen taşınmazlarla ilgili daha cazip hâle getirilmek isteniyorsa, Sayın Bakan onu ifade etti, sürelerinin uzatımıyla -veya sizde de tam bir şey oluşmamış vaziyette Bakanlıklarda- ilgili bir olay daha mantıklı gibi geliyor bana.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Sayın Bakan, lütfen görüşlere bir cevap, değerlendirme alalım.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Öncelikle, değerli arkadaşlar, yaklaşık altı, yedi yıllık bir konu yani bugüne ait, böyle bir anda bir parlak fikir aklımıza geldi de bu maddeyi getirmedik, uzun süre turizm sektörü bu sürelerin uzatılmasını aslında talep etti. Geçmiş yıllarda Turizm Bakanlığı, Maliye Bakanlığı bu konuda çalışmalar da yaptı ama bir türlü yani sektör tam net bir öneriyle gelmedi, biz çok net bir çözüm üretmedik. Ama, özellikle şu son iki yıl içerisinde, sektör bu iki yıllık gelişmelere bakarak bu meselede artık bir adım atılmasını özellikle talep etti. Dolayısıyla, zaten bu anlamda yürüten çalışmalara bir yasal çerçeve kazandırmak, burada sektörün bu taşınmazları süre uzatımıyla ilgili elindeki imkânları daha da genişletmek için bir yasal düzenleme yapılmasının zorunlu olduğunu gördüğümüz için bu torba yasaya bunu getirdik. Konu da bütünsel bir çerçevede olsun diye, sadece Maliye Bakanlığının değil, Kültür ve Turizm Bakanlığının, bu arada Orman Bakanlığının uhdesinde olan bütün turizm tesislerini kattık. O açıdan böyle bir kaynak arayışının bir sonucu değil, gerçekten turizm sektörünün son beş altı yıldır ısrarlı taleplerinin bir sonucudur. Satılan yerlerin önünde, kıyı kenar çizgisi içerisinde olan, Kıyı Kanunu içerisinde kalan herkesin kullanımına açık yerler satış yapılsa bile hiçbir zaman için kıyı satılamayacağı için önünde, tesisin önünde bulunan alan hiçbir şekilde özgülenez ve hiçbir şekilde şahsi kullanıma konu edilemez. O açıdan, satış yapmış olmamız buraların o kişilere ait olacağı ve buralardan vatandaşların yararlanamayacağı anlamına gelmez, onu özellikle söyleyeyim.

Satış konusundaki görüşler ve değerlendirmeler gerçekten önemli. Yani bunları biz de burada Hükümet olarak gerekli notlarımızı alıyoruz, değerlendirmeleri çok kıymetli buluyorum. Fakat burada, bu satış yapılan yerlerin özel alanlar olduğunu dikkate almanızı istiyorum. Yani burası ya turizm bölgesi ya turizm alanı ya da turizm merkezi. Buradaki bütün planlama yetkisi Turizm Bakanlığına ait ve biz burada satış yetkisi alıyoruz. Mesela şunu söyleyeyim: Otomatik olarak satmak zorunda değiliz, otomatik olarak uzatmak zorunda değiliz, dolayısıyla, devlet olarak şunu söylemek istiyoruz: Şimdi, çok doğru şeyler söyleniyor, yani turizm sektörü Türkiye’nin cari işlemler açığının aşağı çekilmesi, hizmet gelirlerinin elde edilmesi bakımından önemli olduğu kadar, çok ciddi istihdam sağlayan da bir sektör. Dolayısıyla, turizm sektörü gerçekten Türkiye ekonomisinin göz bebeği ve Turizm Bakanlığı önümüzdeki süreçte bu maddenin uygulanmasıyla turizm sektörünün daha da gelişmesi, daha da büyümesi, yeni fırsatlara imkân sağlanması için zaten yoğun bir gayret içerisinde olmak zorunda. Yani “Bu tesisleri elden çıkaralım, ne hâli varsa görsün.” demek mümkün değil. Turizm tesisleri dediğimiz Ege’de, Akdeniz’deki turizm tesisleri sadece bu satışa konu olan tesislerden ibaret değil, bunlardan çok daha fazla değil mi? Yani çok daha fazla sayıda özel mülkiyete konu alanlar üzerinde yapılmış turizm tesisleri de var. Özel sektörümüz girişimcidir, özel sektörümüz fırsatları kollar. En fazla bence üzerinde hassasiyetle durmamız gereken konu Sayın Bakanımız da, Sayın Kuşoğlu da ifade ettiler, yani bu alanların bir devre mülk projesine dönüşmemesi. O konuda Bakanlığımız zaten çok hassas, yani orada bize gelecek proje önerilerini, satış da dâhil olmak üzere, her birisini tek tek bakanlıklarımız, bakanlığın ülke ekonomisinin ihtiyaçları çerçevesinde değerlendirecekler ve bugüne kadar turizm sektörünün planlamasına uygun önerilerle gelinmesi hâlinde satacağız. Onun için burada iki şey yaptık. Bir, sadece yetki aldık yani otomatikman satış değil, yetki aldık. İki, sözleşmelerin veya sözleşmelerin

yenilenmesi veya satışla ilgili usul esas belirleme konusunda 3 bakanlığa birden yetki verdik ki bütünsel bir yaklaşım olsun ama yani burada gündeme getirilen görüşler, öneriler, eleştiriler hepimizin dikkat etmesi gereken ve bu uygulamayı yaparken de mutlaka esas almamız gereken hassasiyetler, ayrılarına ben de iştirak ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Bakan.

Sayın Toğrul...

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Şimdi, buradaki tartışmalardan da ortaya çıkıyor ki yani aslında bu konu netameli bir konu, henüz öyle çok kafalarda Hükümet kanadının bile kafasında çok netleşmiş değil. Sürenin uzatılmasına yönelik zaten çok ciddi...

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Net olmayan bir şey yok, yapmayın, beş yıldır çalışıyoruz.

BAŞKAN – Sadece Sayın Toğrul duydu, kayıtlara girmedi Sayın Bakanım.

Buyurun.

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – Teşekkür ediyorum.

Yani sürenin uzatılması konusunda bir sıkıntı yok ama bu arazilerin satılması biraz önce konuşan hatiplerin de ifade ettiği gibi, çok ciddi sıkıntıları bağrında taşıyan bir durum. Yani onun için bence bu hâlde kafalar karışıkken işte zaten biz onun için bu torba yasa tekniğine karşı çıkıyoruz. Bunların tekrar yeniden değerlendirilmesinde fayda var yani diyelim ki satışı durumunda oranın -biraz önce söylendi- ortak peyzajı vesaire gibi durumlarının bozulacağına yönelik ikazlar, yine satışı durumunda oranın kişinin mülkiyetine geçeceği için oranın üzerinde yapacağı birtakım uygulamaların getireceği sıkıntılar dikkate alınarak bence bu maddenin tekrar görüşülmesi ve buradan çekilmesi gerekiyor diye düşünüyorum. Çünkü gerçekten biz sürekli sürekli Genel Kurulu bir yasa fabrikası gibi değerlendirirsek çok doğru bir iş yapmamış oluruz diye ifade etmek istiyorum.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Sayın Kuşoğlu.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Bakan, 49 yıl uzatılmasını anladık, kira süresinin uzatılmasını; onunla ilgili şartların da olmasını memnuniyetle karşılıyoruz. Ama satışla ilgili bilgi veremediniz.

Şimdi, satış yapılıyorsa iki sebepten yapılır. Bir; sektör ister, sektörün lehine olur, turizm sektörünün. Sektörün böyle bir talebi yok.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Nereden çıkarıyorsunuz onu?

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Ee, biliyoruz ya!

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Biz de biliyoruz, istiyorlar.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Sayın Bakanım, sektörün böyle bir talebi yok. Uzatılması, biraz önce de söylediğiniz gibi, hatta 75 yıla kadar uzatılması talepleri var da, satılmasıyla ilgili talebi yok.

Ha, birkaç kişinin var; ben size dışarıda onların isimlerini de vereyim. Satış çıktığı anda satacaklar, gidecekler. Satacaklar, sektörü terk edecekler; onları biliyorum. Vereyim ben onların isimlerini size.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Burada verin, Komisyon da duysun. Gizli saklı neyimiz var yani? Biliyorsanız burada söyleyin.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Daha dün en büyük özelleştirmemizle ilgili olarak bilgi vermediniz, şimdi diyorsunuz ki bir şirketle ilgili bilgi verin.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Siz söylüyorsunuz.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) - Bana diyorsunuz.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Milletın önünde niye bana özel söylüyorsunuz? Herkese genel söyleyin.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Siz bir Bakan olarak kamuoyuna açıklama yapamıyorsunuz bir şirketle ilgili olarak. Ben niye yapayım?

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Ben size demedim ki. Ben size “Dışarıda söyleyeyim.” dedim mi bir şeyi burada? Ben kimseye özel bir şey söylemiyorum, herkese...

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – O anlamda söylemiyorum. Ben de size söylemiyorum özel olarak, size söylemiyorum ama şunu söyleyeyim.

BAŞKAN – Şimdi arkadaşlar, mecrası...

Konuya gelelim.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Ne kadarlık satışla ilgili gelir bekliyorsunuz? Yani turizm sektörü bunu istemiyorsa, böyle bir talebi yoksa sizin talebinizdir bu. Nedir? Buradan bir gelir bekliyorsunuz. Normaldir, anormal değil. İhtiyacı var hazinenin. Biraz sonra görüşeceğiz, 37 milyar bir borçlanma artırımı söz konusu.

Peki, ne gelir bekliyorsunuz? Ben de diyorum ki: Bakın, bu kirayla ilgili rakamları artırın, o geliri onunla mass edin, alın. Alternatif çözüm de öneriyorum ama satışı getirmeyin. Çünkü sektörü bitirecektir. Biraz önce söylediğiniz gibi, turizm bölgesi, turizm alanı, turizm merkezi bunlara bir bakın, turizm sektörüne bir bakın. Bu bölgenin, alanın olmadığı yerlerde turizm sektörü ne hâle gelmiş, turizm yatırımları ne hâlde bir görün, ona göre mukayese edin.

Çok büyük bir darbe olur satış. Sıkıntı olur. Evet, belki bir gelir elde edersiniz. Bugün için kurtaracak kadar da bir rakam değil ama bir gelir elde edersiniz ama çok anlamı olmaz Maliye açısından da ki sadece muhalefette olan değil iktidarda olan arkadaşlarımız da -sağ olsunlar, teşekkür ederim onlara- bunu ifade ettiler. Çok doğrudur, gerçekten çok doğrudur. Bu konuda bir yanlışlık yapmayalım lütfen. Siz de hassasiyet gösterin. Lütfen, yapmayalım bunu.

BAŞKAN – Sayın Tamaylıgil...

BİHLUN TAMAYLIGİL (İstanbul) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Bakan, değerli hazırun; şimdi, turizm sektörüyle ilgili ortaya konulan değerlendirmeler ve tesis yapısı açısından teşvik edecek olan çalışmaların ortaya konulması çok güzel. Türkiye’nin cari açığı açısından önemli bir rakam. Ama acaba, turizmde tesislerimizi sadece ve sadece kira süresi açısından 49’u bir 49 daha yapsak, tesislerimizin bugünkü görüntüsünü daha da güzelleştirsek vesaire vesaire, Türkiye’deki turizmle ilgili biz gerçek sorunu çözmüş olabilir miyiz?

Bugün Türkiye’nin turizmle ilgili çözülmesi gereken birinci sorunu imaj ve güvenliktir. Yani buradaki turizm için gelen talebe baktığımızda, bizim en büyük rakiplerimiz İspanya, Yunanistan, Mısır veya Kuzey Afrika’daki Tunus, ortaya çıkan politik gelişmelerden dolayı turizm için hem önemli ölçüde yatırımcı çekmiş hem turizm için turist çekmiş hem de fiyatlarında yüzde 150’lilere gelen artışlarla turizm gelirlerinde önemli bir sonuç elde etmiştir.

Şimdi, bir kere bu tür düzenlemeler yapılır ama öncelikli ve öncelikli bugün turizmin ve turizm başlığı altındaki teşvikin şekillendirilmesinde önce biz bize neden artık yeterli, yüksek gelirli turist ve talep gösterirken de “Birinci tercihim Türkiye.” diyen turist gelmiyor diye sormamız gerekiyor. Yani eğer demokrasiyi, eğer güvenliği, eğer adaleti konuşacaksak ve bunların önceliğimiz olduğunu bu tür yasal çalışmalarda dile getirmeden ki ben turizm geçmiş olan bir kişiyim; turizmin önemini ve gelecekteki Türkiye açısından ne derece önemli olduğunu ve 58 sektörü de desteklemesinden dolayı altın sektör olduğunu bilen, o bilinçte konuşmaya çalışan biriyim.

Şimdi, birinci olarak bunu söyledikten sonra, bu genel değerlendirmeden sonra sormak istediğim bir şey var. 49 yılın 49 yıl daha uzatılması, 100 yıl, ne kadar daha yapacaksınız ama şunu soruyorum: Şimdi, üzerinde tesis olarak veya işletme olarak sahipliği olan, verilmiş olan kişiler bu 49 yıl uzadıktan sonra kaç yıl daha devredemez burayı? Böyle bir kararınız var mı? Yani işte, buraya ne kadar yatırım yapılacağı, ne kadar sürede yapılacağı? Yani hangi amaçla bunun uzatılacağının hedef şeylerini anladığım kadarıyla yetki alıp kendiniz belirleyeceksiniz ama öyle yerler var ki kişi devam ettiremeyecek, kendine kayıtlı ve bunu taahhüt edecek ve hani dediğimiz hava parasının farklı bir şekli devir süreciyle gündeme gelebilecek mi? Bu söz ve uzatma olduğu zaman devredebilecek mi edemeyecek mi? Bu konudaki oluşacak cevabınız ve netliği konusunda da sorumu sormak isterim.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Sayın Bakan, lütfen cevaplarsanız.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Şöyle, sondan başlayayım.

Şimdi, mevcut sözleşmeler için de geçerli. Öngörülen yatırımı süresinde ve şartlarına uygun olarak yapamazsa irtifak hakkı sözleşmesi iptal edilecek; dolayısıyla bu kayıtsız şartsız veya keyfi bir uygulama olmayacak.

BİHLUN TAMAYLIGİL (İstanbul) – Devredebilecek mi?

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Devredemeyecek çünkü yatırımı mutlaka tamamlaması lazım.

BİHLUN TAMAYLIGİL (İstanbul) – Kendisinin mi yapması lazım?

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Bir de şunu söyleyeyim, belki başta söylemek gerekiyordu. Şu anda bu getirdiğimiz yasayla bir satış imkânı getiriyoruz. Aslında bugün mevcut 4706 sayılı Kanun’a göre, yatırımı tamamlamış olmak koşuluyla ve bütün ödemelerini de süresinde yapmış olmak koşuluyla bugün doğrudan satın alma hakkı var zaten, var. Yani dolayısıyla biz burada bir satış telaffuz ediyoruz ya, satış; biz bu kanunu hiç çıkarmasak, turizm yatırımcısı gelse, dese ki “Ben burayı almak istiyorum, satın almak istiyorum.” mevcut kanuna göre satın alma hakkı da var zaten.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Kendi adına alıyor.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Yok, yok kendisi alacak.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Tabii, kendisi alıyor. Bu satmak, bir başkasına satmak.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Yok, yok. Öyle değil, öyle değil. Bizim getirdiğimiz bu düzenlemede de mevcut irtifak hakkı sahibine satın alma hakkı veriyoruz. Yaptığımız o. Bir başkası değil.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Hayır.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – O zaman yanlış anlattık. Yani biz şu anda irtifak hakkı kullanıcısına iki seçenek sunuyoruz; ya 49 yıl uzatacak süreyi ya da satın alma hakkını kullanarak satın alacak. Bir başkasına satmıyoruz.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Burada şöyle yazıyor...

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Nasıl?

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – “Yatırımcı ve işletmecilere satılmak üzere...”

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Hayır, hayır. Bir dakika, orada eğer ifade başka bir anlam...

BİHLUN TAMAYLIGİL (İstanbul) – O zayıflık var ama.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Değil, değil. Hayır, hayır. Bir dakika... Orada ifade eğer zayıfsa onu tamamlayalım.

Buradaki amacımız, mevcut irtifak hakkı kullanıcısına doğrudan satıştır; yoksa yatırımcılara, başkalarına satmak değil. O mevcut yatırımcı diyebilir ki sözleşmemi uzatabiliyorum veya satın alabiliyorum. Biz şimdi, burada usul, esas belirleyeceğiz. Yani bakın, eğer ifadede bir eksik varsa çok açıklığa kavuşturalım. Çok net olarak “Mevcut kullanıcısına, mevcut irtifak hakkı sahibi” ifadesini yazarız; sorun değil orada.

EMİN HALUK AYHAN (Denizli) – İki arasındaki mevcut, hâlihazırda satın alabildiğiyse diyorsunuz ve şimdi siz bununla onu getiriyorsanız, yani ikinci bir şey getirip. Bu ikisi arasındaki fark...

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Ama şöyle, mevcut 4706 sayılı Kanun’da sadece satın alma hakkı var. Hiç bu madde gibi çerçeve yok, kural yok, kaide yok; alıp gidiyor. Biz şimdi burada maddede özel bir düzenleme yapıyoruz, diyoruz ki “Bu madde çerçevesinde bu işlemleri yapacağız.” Üç bakanlık esas belirleyecek, usul belirleyecek, sözleşmelerde şartlar yeniden oluşturulacak. Dolayısıyla aslında o kanundan daha kurallı ve kaideli bir sistem getiriyoruz.

EMİN HALUK AYHAN (Denizli) – Fiyatta bir farklılık olacaksa öbürü daha avantajlı.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Olacak arkadaşlar. Bakın, bir dakika. Biz satarken...

Şimdi bakın, onu bir açıklığa kavuşturayım. Gerek irtifak hakkı sözleşmelerini uzatırken gerekse de satarken bu taşınmazların bugünkü rayiç değerini yeniden belirleyeceğiz. Yani ta yirmi yıl önceden bugüne kadar gelen kirayla uzatmaktan bahsetmiyoruz. Bugün yeniden değerlendirme yapacağız, değerleri yeniden oluşturacağız ve diyeceğiz ki “Eğer uzatmak istiyorsanız, rayiç değeri biz yeniden değerledik. Rayiç değer budur. Bu fiyat üzerinden kiralamak istiyorsanız, uzatırız.”

BAŞKAN – Tamam.

Sayın Bakanım, şöyle yapalım.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Bir de şunu söyleyeyim.

BAŞKAN – Müsaade ederseniz...

Önergeyi dağıttım ama bu mevcut sahiplere yapılacağını biz önergeye işleyelim, ondan sonra önergeyi o şekliyle okutayım.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Olur.

BAŞKAN - Birleşime on beş dakika ara veriyorum.

Kapanma Saati: 16.11

İKİNCİ OTURUM

Açılma Saati: 16.38

BAŞKAN: Süreyya Sadi BİLGİÇ (Isparta)

BAŞKAN VEKİLİ: Mehmet Şükrü ERDİNÇ (Adana)

SÖZCÜ: Abdullah Nejat KOÇER (Gaziantep)

KÂTİP: Emine Nur GÜNEY (Eskişehir)

BAŞKAN - Değerli Komisyon üyeleri, İkinci Oturumu açıyorum.

Görüşmelere kaldığımız yerden devam ediyoruz.

Geçici 23'üncü madde üzerinde bir adet önerge var, okutuyorum:

Plan ve Bütçe Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan (1/884) esas numaralı Kanun Tasarısı'nın çerçeve 67'nci maddesi ile 4706 sayılı Kanun'a eklenmesi öngörülen geçici 23'üncü maddenin aşağıdaki şekilde değiştirilmesini arz ve teklif ederiz.

Şirin Ünal

İstanbul

“GEÇİCİ MADDE 23 - İlgili mevzuatı uyarınca kamu taşınmazları üzerinde kıyı yapıları dahil turizm yatırımı gerçekleştirilmek amacıyla Kültür ve Turizm Bakanlığınca adına kesin tahsis yapılan, Orman ve Su İşleri Bakanlığınca adına kesin izin verilen veya Maliye Bakanlığı tarafından lehine irtifak hakkı tesis edilen veya kullanma izni verilen yatırımcı ve işletmecilerin kesin tahsis, kesin izin, irtifak hakkı veya kullanma izni süreleri; söz konusu kesin tahsis, kesin izin, irtifak hakkı veya kullanma iznine ilişkin olarak varsa açılan davalardan tüm yargılama giderleri üstlenilerek kayıtsız ve şartsız olarak feragat edilmesi, ödenmesi gereken herhangi bir borcunun bulunmaması ve bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir yıl içinde başvurulması halinde yeniden sözleşme düzenlenmek suretiyle sözleşmenin düzenlendiği tarihten itibaren kırkdokuz yıla uzatılabilir. Kesin tahsis yapılan veya irtifak hakkı tesis edilen taşınmazlar yatırımcı ve işletmecilerine satılmak suretiyle de değerlendirilebilir.

Kesin tahsis, kesin izin, irtifak hakkı veya kullanma iznine ilişkin yeni düzenlenecek sözleşmede önceki sözleşmede yer alan hak ve yükümlülükler ile gerekli izinler ilgili idarelerden alınmak kaydıyla sözleşmeye konu alan üzerinde yapılabilecek yapı ve tesislerin nevi ve miktarına ilişkin hususlar yatırımcının veya işletmecinin talebi üzerine değerlendirmeye konu edilir ve sözleşme bedeli yeniden belirlenir.

Sözleşme bedelinin belirlenmesi, ödeme şekli ve süresi, yatırımcının ve/veya işletmecinin hak ve yükümlülükleri, sözleşmeye konu alan üzerinde yapılabilecek yapı ve tesislerin nevi ve miktarı ile bu maddenin uygulamasıyla ilgili diğer hususlara ilişkin usul ve esaslar ilgisine göre Maliye Bakanlığı, Kültür ve Turizm Bakanlığı, Orman ve Su İşleri Bakanlığı ve Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığınca müştereken belirlenir.”

BAŞKAN – Sayın Müsteşar bir açıklama yapsın.

MALİYE BAKANLIĞI MÜSTEŞARI H. ABDULLAH KAYA – Sayın Başkanım, değerli üyeler; turizm yatırımcılarına bir bütünlük oluşturacak şekilde otel önü iskeleler dediğimiz kıyı yapıları başta olmak üzere yine yat limanları -turizm amaçlı- ve marinalar da dâhil olmak üzere bunların da kullanma izinlerini de eğer isterlerse kırk dokuz yıla uzatmak üzere önerge verilmiştir. Bunun amacı budur.

Arz ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Sayın Kalaycı.

MUSTAFA KALAYCI (Konya) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

Burada yapılan düzeltme yani önergeyle yapılan düzeltme diğerleri kavram anlaşılması için yapılmış sadece Bakanlık ilave ediliyor benim gördüğüm. Ama benim dikkatimi çeken gerekçede bir şey var. Gerekçe genelde pek değişmez ama burada gerekçeyi değiştirmişiz. Diyoruz ki ilave olarak: “Ayrıca, 4706 sayılı Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi ve Katma Değer Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanuna eklenen geçici 8 inci maddede yer alan ve Anayasa Mahkemesi’nin 6/6/2013 tarihli ve E: 2013/22, K.: 2013/73 sayılı Kararı ile iptal edilen özel düzenlemeler hariç olmak üzere...” “ ibaresi nedeniyle 4046 sayılı Özelleştirme Uygulamaları Hakkında Kanun, 3996 sayılı Bazı Yatırım ve Hizmetlerin Yap-İşlet-Devret Modeli Çerçevesinde Yaptırılması Hakkında Kanun gibi özel düzenlemeler gereği gerçekleştirilemeyen turizm yatırımlarına ilişkin sözleşme sürelerinin 49 yıla uzatılması...”

Yani şu ana kadar hep mevcut yatırımcıların yenileme yatırımı yapamadığından dolayı kırk dokuz yılı uzatma konusunu konuştuk. Burada gerekçeye öyle bir ifade konmuş ki falan falan kanunlar nedeniyle gerçekleştirilemeyen turizm yatırımları, hiç yapılmayan yatırımlar da varmış bunu gerekçeye yazıyoruz. Niye böyle bir yola başvurduk? Madde içerisinde bir izahatta bunu nasıl tanımladık? Yani gerekçeye koyuyoruz da maddede nerede taşıyor bunu? Yani kıyı yapıları deyince bu gerekçe Anayasa Mahkemesinin iptal ettiği kanun kapsamına sadece kıyı yapıları mı giriyor? Ben bunu merak ettim. Bir de biz o satışla ilgili şerhimiz devam ediyor. Yani biz süre uzatılmasından yanayız milliyetçi Hareket Partisi olarak. Satış yoluyla değerlendirilmesinin mahsurları olduğunu düşünüyoruz.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Sayın Çakırözer.

UTKU ÇAKIRÖZER (Eskişehir) – Teşekkür ederim Sayın Başkanım.

Bir önceki maddede tam Sayın Bakan “Bilgi verilecek size.” demişti ama o galiba orada unutuldu. “Bu tahsisler kaçınıcı yılında, kaç tanesi kaçınıcı yıl diye bilgimiz var size sunulacak.” demişti. O konuda bilgi verilebilirse hangisi, kaç yıllık, kimlere tahsisli konusunda bize yazılı bilgi verilebiliyor mu bize yazılı bunlar?

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Sayın Müsteşar.

MALİYE BAKANLIĞI MÜSTEŞARI H. ABDULLAH KAYA - Öncelikle kalan sürelerle ilgili olarak bilgi arz edeyim. Sıfırla beş yıl arasında süresi kalan 9 yatırımcı var. Altıyla on yıl süresi kalan yine 9 yatırımcı, on birle on beş yıl arasında 15 yatırımcı, on altıyla yirmi yıl arasında 121 yatırımcının süresi kaldı. Yirmi bir ile yirmi beş yıl arası 85, yirmi altıyla otuz arası 82, otuz bir-otuz beş 24 diye gidiyor efendim. Yani bu büyük ekseriyeti yani on bir ve yirmi yıl arası kalanlar artık yatırımlarını yenilemekte tereddüt ediyorlar. Büyük oranda, yüzlercesi var bu kapsamda.

BAŞKAN – Toplam kaçtır tahsis sayısı?

MALİYE BAKANLIĞI MÜSTEŞARI H.ABDULLAH KAYA - Toplam sayı 689, bir de bunlardan satılabilir olanları, orman olmayanların 238 tanesi satılabilecek. Burada görüşülmeyen 66'ncı maddede de bu satış süresi beş yıl olarak on eşit taksitte ödenme imkânı da getiriliyor, bunlar ve başka irtifaklar için geçerli olarak.

Şimdi, diğer sayın vekilimizin sorduğu konuya ilişkin olarak, 2008 yılında geçici 8'inci maddeyle kıyı yapıları dediğimiz her türlü yapıların -tersane, liman, yat limanı dâhil- kırk dokuz yıldan az olan sürelerini uzatmıştık ama orada bir parantez içi hüküm vardı “özel kanunlarla verilen hükümler hariç” diye. Bunu Anayasa Mahkemesi 2013 yılında iptal etti ve bunlara da verilmesi yönünde işlem tesisi bizden istenildi. Şöyle: 2008 yılındaki geçici 8'inci maddede biz kıyı yapıları dediğimiz liman, dolfen, iskele, dolgu, rıhtım, boru hattı, şamandıra, yat limanı gibi -bütün sayarak- hepsine kullanma izni verilir demiştik. Parantez içi “özel kanunlarla verilenler hariç” demiştik ve bunu gerekçede de açıkça yazmıştık. 4046, 3996, yap-işlet gibi özel kanunlarla “gibi” demiştik bir de. “Verilenler bu kapsamda değildir” demiştik. “Gibi”den hareketle Anayasa Mahkemesi dedi ki: “Hayır, siz bunları dışında tutamazsınız, niye ‘gibi’ dediniz?” “Biz ola ki başka bir şeyden de olabilir eksik kalmasın diye gerekçeye bunu yazdık.” dedik ama tümünden onu çıkarınca bu sefer bunlara da verilmesi zorunluluk arz etti ve bu yatırımcılar da geldi, bizlere de bu sürelerin uzatılmasını istediler kendilerine. Şimdi burada turizmle ilgili olarak zaten boşluk bu alanda doğmuştu. Büyük oranda yat limanı ve diğerleri uzatmıştı sürelerini. Ayrıca kıyı yapısı olan otel önü iskele dediğimiz güneşleme amaçlı büyük olduğu için kullanma iznine konu oluyor bunlar kapsam dışı kalmıştı. Bunları da telafi etmek üzere şu andaki önergeye bu ibareyi ekledik. “Kıyı yapıları dâhil turizm amaçlı” diyerek bunun diğer kıyı yapılarını kastetmediğimizi de ifade etmiş olduk.

Arz ederim.

BAŞKAN – Sayın Toğrul.

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – Teşekkür ederim Sayın Başkanım.

Aslında ben de bu Anayasa Mahkemesi kararını hatırlatacaktım. Anayasa Mahkemesinin verdiği karara göre siz kiraya da verseniz kırk dokuz yıllığına kamuya ait malları halkın kullanımına kapatamazsınız, en azından o karardan onu anlıyoruz.

Sayın Başkan, biz biraz önce de düşüncelerimizi ifade ettik. Hani turizmin geliştirilmesi sadece ve sadece kiralama, satma vesaireyle ilgili değil ülkenin politik, demokratik seviyesiyle de ilgili. Bugün turizmimizin yaşadığı en ciddi sorunlardan bir tanesi ülkemizin önündeki ciddi demokrasi eksikliklerimiz var. Daha birkaç gün önce Antalya’da, Alanya’da bir turist kadın polis tarafından şiddete uğradı. Şimdi bu görüntüler kamuoyuna yansıdığı zaman, bu görüntüleri yaşadığımız zaman turizm çok daha ciddi baltalanıyor.

Yine, buna benzer kamuya ait mülkiyetler yani turizm önemli bir sektördür doğru ciddi istihdam yaratıyor bunlar önemlidir ama bunun aşılabilmesi, turizmde bir seviyeye gelebilmemizin yolu bu ülkenin daha fazla demokrasiye, daha fazla barışa, daha fazla insan haklarına ihtiyacı var. Bu anlamda bu düzenlemeler yapılırken bunların onlardan kopuk değerlendirilmesi, ele alınması ciddi bir handikapı, ciddi bir eksikliği barındırıyor. Yani eğer turizmi geliştirmek isterseniz bu ülkenin imkânlarına baktığımız zaman doğası, tarihi, her türlü turizmiyle aslında birçok ülkeye daha avantajlı olmasına rağmen bugün turistler başka yerleri tercih ediyorsa, ki son dönemde bu tercih daha ciddi bir şekilde değişmişse o zaman bu ülkedeki yaşam biçimini, toplumsal karşılıklı diyalogu tekrar oturup bir değerlendirmekte fayda olduğunu ifade etmek istiyorum.

Kiralamanın ve süresinin uzatılması belki mümkün olabilir ama satışın ciddi anlamda bir handicap olduğunu, bir eksiklik olduğunu ve kesinlikle o satış işlemine de karşı çıktığımızı bu arada ifade etmek isterim.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Çakırözer, buyurun.

UTKU ÇAKIRÖZER (Eskişehir) – Sağ olun. Sayın Başkan teşekkür ederim.

Rakamları yeni öğrendiğimiz için rakamları sorarken bir olasılıktan bahsetmiştim, rakamlar da bunu gösteriyor. Benim gördüğüm kadarıyla Sayın Müsteşarın bizimle paylaştığı rakamlardan bu tesislerin büyük çoğunluğunun yani süresi bitmekte, on yıl içinde bitecek olanların sayısı sadece on sekiz. Bunların büyük çoğunluğu, kırk dokuz yıllık ömrünün daha yarısına dahi gelmemiş durumda ya da tam gelmiş durumda. Tabii şimdi yirmi yıl, yirmi beş yıl varken bunların tahsisinin sonuna bu pazarlığın şimdi yapılıyor olması akıllara soru getiriyor. Ben size söylemiştim yani “Burada farklı bir niyet var mı?” diye. Eğer imkân olursa Komisyon aşamasında ya da Genel Kurul aşamasında belki bu müzakere, sadece, tahsisinin son on yılına gelmiş olanlar için yapılsın. Yoksa henüz yirmi, yirmi beş, hatta otuz yıl var kırk dokuz yılın dolmasına. Biz şimdi “Aman bu kırk dokuz yıldan sonra ne olacak, şey, yatırım yapmam” diyor gibi bir kaygıyla burada yeniden kırk dokuz yıl ya da satma opsiyonunu tartışıyoruz. Bence kamu kaynaklarının çok iyi, verimli kullanımı anlamına gelmiyor bu. O yüzden belki böyle bir şey düşünülebilir, dikkatinize getirmek isterim.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Sayın Bakan, önergeye katılıyor musunuz?

MALİYE BAKANİ NACİ AĞBAL (Bayburt) – Katılıyoruz Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Sayın Bakanın katıldığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Edilmemiştir Başkanım.

BAŞKAN – “Edilmiştir” dedim efendim.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Biz daha fazlayız.

BAŞKAN – Peki, sayayım. Kabul edenler... 11 kişi. Kabul etmeyenler... 9 kişi efendim. Sayın Toğrul, Komisyon üyemiz değil o yüzden... El kaldırıyor ama kaçak kaldırıyor.

Şimdi, geçici 24’üncü maddeyi okutuyorum:

GEÇİCİ MADDE 24- 4325 sayılı Kanunun mülga 8 inci maddesi ve 5084 sayılı Kanunun mülga 5 inci maddesine göre, gerçek veya tüzel kişilere bedelsiz olarak devredilen veya süresiz kullanma izni verilen taşınmazlar için verilen süre içerisinde taahhüt edilen yatırımı gerçekleştiremeyen yatırımcılar, 31/12/2017 tarihine kadar müracaat etmeleri ve müracaat tarihinden itibaren iki yıl içerisinde bu Kanunun geçici 14 üncü maddesinde belirtilen şartları yerine getirmeleri halinde anılan madde hükmünden yararlandırılırlar.”

BAŞKAN – Bir bilgi alabilir miyiz lütfen Sayın Bakan.

MALİYE BAKANİ NACİ AĞBAL (Bayburt) – Müsteşarımız bir açıklama yapsın.

MALİYE BAKANLIĞI MÜSTEŞARI H. ABDULLAH KAYA – Sayın Başkanım, gerek 5325 sayılı Kanun’la bedelsiz olarak mülkiyet hakkı verilen...

BAŞKAN – Son olmasını ümit ediyoruz önce onu söyleyeyim de, temenniyle başlayın.

MALİYE BAKANLIĞI MÜSTEŞARI H. ABDULLAH KAYA – Efendim, 5084’le de aynı mahiyette. Verilen yatırımcılardan, bütün süre uzatımlarımıza rağmen, belli oranda yatırımlarını tamamlamakla birlikte hâlâ yatırımlarını tamamlayamamış 40 civarında bir yatırımcı var. Şu anda, bunları, büyük oranda yatırımlarını yaptıkları hâlde ellerinden almamız gerekiyor. Biz bu düzenlemeyle bu yatırımcılara geçici 14’üncü maddedekine uygun olarak yeniden süre veriyoruz. Bu geçici 14’üncü madde şu şekilde...

BAŞKAN – Biz de diyoruz ki: “Umarız bu süre son olur.” Yani iki senede bir süre veriyoruz burada.

MALİYE BAKANLIĞI MÜSTEŞARI H. ABDULLAH KAYA – Efendim, eğer iki yıl içerisinde tamamlarsa şerhi kaldıracağız ve kendisinin olacak eğer tamamlayamazsa, yatırımı tümünden tamamlar, istihdamı da asgari yüzde 50 tamamlarsa yüzde 3 raiç bedelini alarak şerhi kaldıracağız. Yok yatırımı yüzde 60 tamamlar, istihdamı yüzde 40, orada kademeler var, ona göre yapacağız.

BAŞKAN – Abdullah Bey, bunların hepsini biliyoruz. İki sene önce de biliyorduk, dört sene önce de biliyorduk. Bu son olsun diyoruz artık.

MALİYE BAKANLIĞI MÜSTEŞARI H. ABDULLAH KAYA – İnşallah.

BAŞKAN – Yani söylediğimiz o.

MALİYE BAKANLIĞI MÜSTEŞARI H. ABDULLAH KAYA – Tamam.

Geçici madde 24’ü oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Kabul edilen önerge doğrultusunda 67’nci maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

107’nci madde üzerinde Sayın Kalaycı’nın önerisi üzerine bir değişiklik vardı, önergesini dağıtmıştım, o 107’nin önergesini okutuyorum. Sonra millî emlakın maddelerine devam edeceğim.

Plan ve Bütçe Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan (1/884) sayılı Kanun Tasarısının 107 nci maddesinin aşağıdaki şekilde değiştirilmesini arz ve teklif ederiz.

Şirin Ünal

İstanbul

“MADDE 107- 12/11/2012 tarihli ve 6360 sayılı on Dört ilde Büyükşehir Belediyesi ve Yirmi Yedi İlçe Kurulması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun geçici I inci maddesinin onbeşinci fıkrasında yer alan; “31/12/2017” ibaresi “31/12/2020” şeklinde, “beş yıl” ibareleri “altı yıl” şeklinde değiştirilmiştir.”

BAŞKAN – Sayın Kalaycı, buyurun.

MUSTAFA KALAYCI (Konya) – Sayın Başkanım, orada bir eşitlik sağlamadan bahsetmiştik. Yani esnafa sağlanan imkânın yılıyla diğer vergilerdeki istisna yılını eşitleyelim diye.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Onu önergeye yazdırdık, altı yıl olacak.

MUSTAFA KALAYCI (Konya) – Sekiz yıl olacak.

BAŞKAN – Dağıttık efendim önergeyi, konuştuk, okuttuk da şu an.

MUSTAFA KALAYCI (Konya) – 2017’den 2020’ye yaptık ötekini.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Yok, o zaten 2019’muş süresi, 2019’un martında bitiyormuş. Şimdi, onu 2020 marta getiriyoruz.

MUSTAFA KALAYCI (Konya) – Aynıysa tamam.

BAŞKAN - Sayın Bakan, önergeye katılıyor musunuz?

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Katılıyoruz Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Sayın Bakanın, katıldığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Kabul edilen önerge doğrultusunda 107’nci maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

65 ve 66’ncı maddeler de millî emlakı ilgilendiren maddeler olduğu için 65’inci maddeyi okutuyorum:

MADDE 65- 29/6/2001 tarihli ve 4706 sayılı Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi ve Katma Değer Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun 4 üncü maddesine aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Savunma, güvenlik, adalet ve istihbarat hizmetlerini yürüten personel tarafından kullanılanlar hariç olmak üzere, genel yönetim kapsamındaki kamu idarelerinin, döner sermayelerin, fonların, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları hariç özel kanunla kurulmuş diğer kamu idarelerinin, kamu iktisadi teşebbüsleri ve bunların bağlı ortaklıkları ile müesseselerinin ve sermayesinin yüzde ellisinden fazlası kamuya ait diğer ortaklıklar ve şirketlerin mülkiyetinde veya tasarrufunda bulunan kamu konutlarından on yılını doldurmuş bulunanlar ekonomiye kazandırılır. Buna ilişkin her türlü iş ve işlemin yürütülmesinde mahalli idarelere ait konutlar için ilgili idareler, diğerleri için Bakanlık yetkilidir.

Savunma, güvenlik, adalet ve istihbarat hizmetlerini yürüten personel tarafından kullanılan kamu konutlarının beşinci fıkraya göre değerlendirilmek suretiyle ekonomiye kazandırılmasına ilgili bakanlıkların uygun görüşü alınmak şartıyla Bakanlığın teklifi üzerine Bakanlar Kurulu yetkilidir.

Kat mülkiyeti kurulan kamu konutları bağımsız bölümler halinde, üzerinde kat mülkiyeti kurulmamış kamu konutu bulunan taşınmazlar ise üzerindeki yapılarla birlikte bir bütün olarak, 2886 sayılı Devlet İhale Kanununda yer alan hükümler çerçevesinde ihale yoluyla satılır. Taşınmazların satışından elde edilen gelirler, genel bütçeli idarelerde ilgili idarenin merkez muhasebe birimi hesaplarına aktarılır ve özel gelir kaydedilir. Özel gelir kaydedilen bu tutar karşılığında idarenin yatırım bütçesine öncelikle personelinin konut ihtiyacını karşılamak amacıyla ödenek kaydetmeye Maliye Bakanı yetkilidir. Özel bütçeli idarelerde bu gelirler muhasebe birimi hesaplarına aktarılır ve bütçelerine gelir olarak kaydedilir. İdareler bu gelirleri öncelikle personelinin konut ihtiyacını karşılamak amacıyla ilgili mevzuat hükümleri çerçevesinde ödenek eklemek suretiyle kullanır. Diğer kamu idarelerinde ise, elde edilen gelirler kendi mevzuatına göre muhasebe birimi hesaplarına aktarılarak bütçelerine gelir olarak kaydedilir ve ilgili mevzuatına göre öncelikle personelinin konut ihtiyacını karşılamak amacıyla kullanılır. Değerlendirme işlemleri sırasında taşınmazlar için yapılan masraflar aktarılacak gelirlerden düşülür.

İhale yapıldığı tarihte görev, sıra ve hizmet tahsisli ve kat mülkiyeti kurulan kamu konutlarında oturanlar, ikamet ettikleri kamu konutunu öncelikli olarak satın alma hakkına sahiptirler. İhale bedeli öncelikli alım hakkı sahibi tarafından peşin veya dört yıla kadar kanuni faizi ile birlikte taksitli olarak ödenebilir, peşin olarak ödenmesi halinde yüzde on indirim uygulanır.

Yapılan ihale sonucunda oluşan ihale bedeli, öncelikli satın alma hakkı bulunanlara tebliğ edilir. Öncelikli alım hakkı sahibinin, içerisinde oturduğu kamu konutunu bu bedeli üzerinden satın almak istemesi ve tebligattan itibaren onbeş gün içerisinde ihale bedelini peşin ödemesi veya peşinatı ödeyerek

taksitli satış sözleşmesi düzenlemesi halinde bu durum, en yüksek teklif veren istekliye bildirilir. Ancak, öncelikli satın alma hakkı sahibinin aynı süre içerisinde kamu konutunu satın almak istemediğini bildirmesi, bu süre içerisinde herhangi bir bildirimde bulunmaması ya da yükümlülüklerini yerine getirmemesi halinde, en yüksek teklif veren istekliye tebligat gönderilerek ihale bedelini peşin veya taksitle ödemesi gerektiği bildirilir. Bu durumda kamu konutunda oturana tebligat yapılarak konutu iki ay içerisinde tahliye etmesi istenir ve konutun tahliyesi sağlanır.

Kamu konutlarının ekonomiye kazandırılmasına ilişkin işlemlerde ilgili kurum ve kuruluşlar; Bakanlık tarafından istenen her türlü bilgi ve belgeyi vermeye, yapılacak işlemleri kolaylaştırıcı her türlü tedbiri almaya ve Bakanlık tarafından yapılması istenilecek iş ve işlemleri yapmaya yükümlüdür.

Kamu konutlarının ekonomiye kazandırılmasında uygulamaya ilişkin usul ve esasları belirlemeye ve ortaya çıkabilecek tereddütleri gidermeye mahalli idarelere ait konutlar için ilgili idareler, diğerleri için Bakanlık yetkilidir.

26/4/2012 tarihi itibarıyla belediye ve mücavir alan sınırları içinde yer alan ve imar planı bulunmayan veya imar planında tarımsal amaca ayrılan Hazineye ait tarım arazilerini 31/12/2011 tarihi itibarıyla en az üç yıldan beri tarımsal amaçla kiralayan ve kira sözleşmesi halen devam eden kiracıları veya bu arazileri aynı süreyle tarımsal amaçla kullanan ve kullanımlarının halen devam ettiği belirlenen kullanıcıları ya da paydaşlarından; bu fıkranın yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir yıl içerisinde bu arazileri doğrudan satın almak için başvuruda bulunan ve tespit ve tebliğ edilen rayiç bedeli itiraz ve dava konusu etmeksizin kabul edenler bu fıkraya göre hak sahibi sayılır. Tarımsal amaçlı yapılar ile esaslı unsuru tarımsal faaliyet olması koşuluyla üzerinde sürekli ikamet amacıyla konut bulunan tarım arazileri de bu fıkra kapsamında değerlendirilir. Bu araziler rayiç bedelin tamamı üzerinden doğrudan satılır. Rayiç bedelin taksitle ödenmesi halinde, bu bedelin yüzde yirmisi, yapılan yazılı tebligat tarihinden itibaren en geç üç ay içinde, kalanı ise en fazla beş yılda on eşit taksitte kanunî faizi ile birlikte ödenir. Satılan tarım arazilerinin satış tarihinden itibaren yirmi yıl içerisinde imar planında tarım dışı amaca ayrılması halinde, güncel rayiç bedeli ile satış tarihinden itibaren Yİ-ÜFE (bir önceki yılın aynı ayına göre değişim) oranında artırılarak güncellenen rayiç bedeli arasındaki fark, bu fıkradaki hükümlere göre en son kayıt malikinden tahsil edilir, bu hususta tapu kütüğüne gerekli belirtme yapılır. Hazineye ait tarım arazilerinin satışına ilişkin olarak bu fıkra hüküm olmayan hallerde; ecrimisil ve kira bedellerinin mahsubuna ilişkin hükümleri hariç olmak üzere, 19/4/2012 tarihli ve 6292 sayılı Orman Köylülerinin Kalkınmalarının Desteklenmesi ve Hazine Adına Orman Sınırları Dışına Çıkarılan Yerlerin Değerlendirilmesi İle Hazineye Ait Tarım Arazilerinin Satışı Hakkında Kanunun Hazineye ait tarım arazilerinin satışına ilişkin hükümleri kıyasen uygulanır.

Kamu konutlarının ve Hazineye ait tarım arazilerinin satışından elde edilen gelirler hakkında 5 inci maddenin beşinci fıkrası hükmü uygulanmaz.

(Oturma Başkanlığına Sözcü Abdullah Nejat Koçer geçti)

BAŞKAN – Sayın Bakanım maddeyle ilgili açıklama yapacak mısınız?

MALİYE BAKANİ NACİ AĞBAL (Bayburt) – Uygun görürseniz Müsteşarımız açıklama yapacak.

MALİYE BAKANLIĞI MÜSTEŞARI H. ABDULLAH KAYA – Sayın Başkanım, maddeyle kamu konutlarından on yıldan fazla yaşta olanlar ve burada belirtilen adalet, güvenlik, emniyet ve istihbarat hizmetlerine tahsis edilmiş olanların dışındakilerin satışı amaçlanmıştır. Hâlihazırda bu konutların birçoğu eskiden yapılmış olduğu için deprem güçlendirme ve birçok bakım onarım masrafları gerektirmektedir. Bunların satışından elde edilecek gelirler de öncelikle bu idarelerin bu tür

yeni lojman yapımında kullanılmak üzere kendilerine yatırım ödeneği olarak verilecektir. Bu kapsamda toplamda 240 bin lojman vardır, mahalli idarelerin lojman sayıları bunun dışında. Adalet, güvenlik, emniyet, istihbarat teşkilatlarının lojman sayısı 131 bindir, bunlar satılamayacak; bunu düştüğümüzde 109 bin civarında kalıyor ama yine kampüs alanı bütünlüğü nedeniyle ifraz edilemeyecek veya ücra yerlerde bulunan, hizmet binalarıyla bütünlük olarak yapılmış olan veya on yıldan az olan lojmanları da dikkate aldığımızda 59 bin civarında da satışı yapılamayacak. Takriben biz 50 bin civarında lojmanı bu kapsamda değerlendirme imkânımız olacağını düşünüyoruz.

Bu lojmanlar...

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Ne kadar gelir bekliyoruz?

MALİYE BAKANLIĞI MÜSTEŞARI H. ABDULLAH KAYA – Şimdi, şöyle bir gelir beklentimiz yok aslında bir sorunu çözme şeyimiz var.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Neden yok? Olması lazım.

MALİYE BAKANLIĞI MÜSTEŞARI H. ABDULLAH KAYA – Giderden kurtulma da...

BİHLUN TAMAYLIGİL (İstanbul) – Sayın Müsteşarım, bir de “deprem riskine karşı yeniden yapılanma” dediniz de, savunma, güvenlik, adalet ve istihbaratta deprem riski olan lojman yok mu? Yani siz, gerekçe olarak dediniz ya.

MALİYE BAKANLIĞI MÜSTEŞARI H. ABDULLAH KAYA – Güçlendirme işlemleri çok zorunlu hâllerde yapılıyor ama o lojmanlarda oturanlar da bundan memnun olmuyorlar yani gerçekten çok eski, zamanın ihtiyaçlarına göre yapılmış, her şeyinin yenilenmesi gereken durumda binalar. Bu lojmanların satışı 2886’ya göre normal ihale usulüyle yapılacak ve kat mülkiyetine tabi olanlar, içinde oturanlara ihalede oluşan bedelden teklif edilecek ve kendisi bunu almak isterse yüzde 10 indirimli olarak alma imkânı olacak ama lojmanlardan bazıları da kat mülkiyetine geçirilmemiş yani orada fiilen lojman var ama hukuken orası hâlâ arsa, bağ, bahçe, tarla gözüktüyor; bunların geçmişe dönük cins tashihi de yapılamadığından bir bütünlük hâlinde bunlar satılacak.

Maddenin ikinci kısmındaki düzenlemeyle 6292 sayılı Kanun’da, 2/B Kanunu dediğimiz kanunda tarım arazilerinin kullanıcılarına, hak sahiplerine veya paydaşlarına 2011 yılından önce üç yıldan beri kullanıyorsa doğrudan satılma ve belli bir miktarda da indirim öngörülmüştü ancak belediye mücavir alan içindeki olan tarım arazilerinin satışına burada imkân verilmemişti. Vatandaşlarımızdan bu yönde gelen çok sayıda talebi de dikkate alarak -ki, takriben 54 bin civarında taşınmazı ilgilendiriyor- bu taşınmazları da almak isteyenlere rayiçten aynı şartlarla yine 2011 yılından geriye doğru üç yıl öncesinden başlayarak burayı kullanıyor olması gerekir, kiracı olacak veya paydaşı olacak, bunlara doğrudan satma getiriyoruz ama burada rayiçten bir indirim yani yüzde 50 indirim getirmiyoruz, rayiçten doğrudan satışı öngörüyoruz ve herhangi bir rant da konu olmaması için yirmi yıl boyunca başka amaca ayrılması hâlinde yani tarım dışı bir amaca ayrılması hâlinde yirmi yıl sonraki ayrıldığı amaçtaki yeni değerinden önceki satıştaki değerinin Yurt İçi ÜFE oranında güncellenerek getirilmesiyle bulunan farkı isteyeceğimize ilişkin özel şerh koyuyoruz.

Düzenlemeler bundan ibarettir.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

MEHMET BEKAROĞLU (İstanbul) – Üniversite lojmanları içinde mi?

MALİYE BAKANLIĞI MÜSTEŞARI H. ABDULLAH KAYA – Üniversite genellikle kampüs bütünlüğü içerisinde olacağı için yani eğer ayrı yerde, ayrılabilirse satışa konu olmayacaktır ama alanların içindeyse fiili durumlar bunların satışı mümkün olacaktır, her biri tek tek çalışılması gereken konu olacaktır.

MEHMET BEKAROĞLU (İstanbul)– Kampüs içindekiler satılmıyor...

MALİYE BAKANLIĞI MÜSTEŞARI H. ABDULLAH KAYA – Evet.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Madde üzerinde söz talebi?

MUSA ÇAM (İzmir) – Sayın Başkan...

BAŞKAN – Buyurun.

MUSA ÇAM (İzmir) – Konuyla ilgili davet edilen mimar ve mühendis odalarından, çevre mühendisleri, şehir plancıları, herhangi bir temsilci varsa teknik olarak ondan da bilgi alabiliriz nedir, ne değildir diye. Mimar ve mühendis odalarından temsilci var mı arkadaşlar?

TMMOB MİMARLAR ODASI ANKARA ŞUBESİ YÖNETİM KURULU BAŞKANI TEZCAN KARAKUŞ CANDAN – Sayın Başkan...

MUSA ÇAM (İzmir) – Evet, bir arkadaşımız var.

BAŞKAN – Buyurun.

TMMOB MİMARLAR ODASI ANKARA ŞUBESİ YÖNETİM KURULU BAŞKANI TEZCAN KARAKUŞ CANDAN – Kamu konutlarının satılmasına ilişkin bizim Ankara özelinde söyleyeceğimiz şeylerden bir tanesi Saraçoğlu Mahallesi'dir. Kamu mülkiyetinde olan ve hem bütün alanı tescilli hem ağaçları tescilli bir kentsel sit alanıdır; bunun da satışı gündeme gelmiş ve Emlak Konut Gayrimenkul Yatırım Ortaklığına kamu konutlarının devredilerek satışı gündeme gelmiştir. Bu alan bir kamu mülkiyeti olarak o dönemde devletin aslında kendi bürokratlarının nasıl barınacağına dair bakış açısını yansıtan, o dönemde yabancı mimarların Türkiye'ye gelmesiyle birlikte iki ülkenin kültürünün mekânsal olarak ifadesi olan bir alan. Ankara özelinde baktığımızda çok büyük bir alandan bahsediyoruz, iki katlı, üç katlı, üç tipte 450'yi aşkın daireden bahsediyoruz. Buradaki her kamu konutu boşaltıldı ve şu anda satışı söz konusu. Dolayısıyla tescilli kültür varlığı olan kamu konutları için de böylesi bir satış sürecinin olmasının çok doğru olmadığını düşünüyoruz çünkü tescilli kültür varlığı demek sadece kamuya ait bir şey demek değil, bütün herkese ait bir değer demek. O dönemi anlatan, simge değeriyle, anı değeriyle birlikte orada yaşayan insanlarıyla birlikte başka bir değer politikası vardır; onun için tescilli kültür varlığı olan kamu konutlarının korunması gerekiyor ve satışına izin verilmemesi gerekiyor. O alanın bir de tabii ki Türkiye Büyük Millet Meclisi açısından başka bir önemi daha var ki, o alanda dönemin bürokratları oturdu, başbakanı oturdu, Maliye Bakanı oturdu Zekeriya Temizel, işte Cumhuriyet Halk Partisinin Genel Başkanı oturdu, sanatçılar oturdu, aydınlar oturdu. Aslında cumhuriyetin o dönemki bütün genel politikalarını yürüten insanlar da orada oturdular ve bir anı değeri var, simge değeri var, tarihsel değeri var. Dolayısıyla tescilli kültür varlığı olan kamu konutlarının bu satış kapsamı içerisinde değerlendirilmesini biz Mimarlar Odası Ankara Şubesi olarak doğru bulmuyoruz.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Sayın Temizel, buyurun lütfen.

ZEKERİYA TEMİZEL (İzmir) – Adım geçtiği için söz almış değilim, madde üzerinde söz aldım.

BAŞKAN – Söz talebiniz olduğu için verdim.

ZEKERİYA TEMİZEL (İzmir) – Saraçoğlu Mahallesi’yle ilgili olarak değerli arkadaşımızın dile getirdiği konulara olduğu gibi katıldığımı ifade etmek isterim.

Değerli arkadaşlar, bu lojman konusu on beş yıllık periyodlarla mutlaka bir defa bu Meclisin gündemine gelir. Meclisin gündemine gelmeden önce de Bakanlar Kurulunun gündeminde her zaman “Şu lojmanları bir satamadık gitti, şu lojmanları bir satamadık gitti.” Satamadık gittidir çünkü...

CEMAL ÖZTÜRK (Giresun) – Sayın Bakan, daha önce de öyleydi sadece AK PARTİ hükümetleri döneminde değil.

ZEKERİYA TEMİZEL (İzmir) – Tabii tabii, on beş yılda bir diyorum. Ben de yaşadım bunu.

MALİYE BAKANİ NACİ AĞBAL (Bayburt) – Aklın yolu bir yani.

ZEKERİYA TEMİZEL (İzmir) – Ben de yaşadım, iki süreçte yaşadım, bunu özellikle tasarıyı getiren Maliye Bakanlığı olduğu için söylüyorum. Gelirler Genel Müdürüydüm, lojmanların satılmasına karar verdiler, istisnasız olarak bütün lojmanlar satılacak. Satılacak olan lojmanlar -o zaman köy ilkokulları, henüz, hâlâ faal vaziyetteydi, oradaki bağlı lojmanlar da vardı- 312 bin civarındaydı. 312 bin lojmandan hepsini saydığımız zaman satıla satıla ve satılabilecek nitelikte çıka çıka Ankara’daki, İstanbul’daki, İzmir’daki, Adana’daki yani büyük kentlerdeki Maliye lojmanları kalıyordu. Maliye lojmanları gidiyordu. Bütün müdürlerimizin İstanbul’da vergi dairesi müdürleri, mal müdürleri, millî emlak müdürleri, hepsinin lojmanlardan çıkması söz konusu. “Peki, hiç itirazım yok. Hiç itirazım yok satılsın bütün lojmanların hepsi. Şu maaşlarla, şu verdiğiniz maaşlarla bizim bu yöneticilerimizden kaç tanesine İstanbul’da ev kiralayacaksınız? O zaman bunun da çözümünü bulun. Başka çareniz yok.” dedim, geldim.

Şimdi, 50 bin tane lojman kalmış durumda gördüğüm kadarıyla. Bu, aynı sorunu kesin olarak önde tutuyor. Lojman satışını o şekilde değil de lojmanın yanıt verdiği sosyal gereksinme açısından değerlendirilmesi için söylüyorum bunların hepsini. Bu lojmanlar sadece keyif olsun diye insanlara ödül olarak verilen yerler falan değil. Sürekli rotasyona tabi olan elemanlarınız var, herhangi bir yerde gayrimenkul sahibi olmasının herhangi bir anlamı yok, gittikleri yerde de bazen oturacak ev bulma olanakları da yok. “İçerisinde bulunanlara satılsın.” olayı o zaman şiddetle reddedildi. Doğuda, güneydoğuda, hatta bazı iç anadolu illerinde, ilçelerinde o konutlar da satıldığı zaman, göndereceğiniz insanların, hele yeni il yapılan yerlerde oturacağı yer bulunmuyordu.

Şimdi, değerli arkadaşlar, bütün bunların hepsi tarihî bilgi, yaşayarak geliyorsunuz. Şu anda bu lojmanlarda oturan yöneticilerin her birisinin ödeyebileceği kirayı şöyle bir gözünüzün önüne getirin Allah aşkına. Hepsini çıkardınız, ne yapacaklar, ne yapacaklar? Binayı kendilerinin alması yüzde 10 indirimle büyük bir avantaj gibi sunuluyor. Alabilseler zaten çoktan almışlardı. TOKİ’nin konutları onlardan çok daha elverişli bir hâle gelecek. O nedenle lojmanların sosyal nitelikleriyle ilgili olarak ortaya çıkabilecek sorunları ortadan kaldırmadan ikide bir “Lojman satıyoruz, lojman satıyoruz.” diye lütfen ortaya çıkmayalım. Artık yeter bu, yeter. “Şu, şu, şu, şunların lojmanlarını satmayalım, Maliye lojmanlarını satalım.” Bunun bir mantığı yok, bunun gerçekten bir mantığı yok. O nedenle de bu niteliği ortalıkta duruyor, bu bir.

İkincisi: Zaten bağlı lojmanlarınız sizin bir zorunluluk. Geriye ne kalıyor? O zaman geriye kala kala şimdi Anayasa Mahkemesi üyelerinin oturduğu Altıncı Devlet Mahallesi mi ne? Daha yeni yapılmıştı, bomboştu. “Satılabileceğiniz bir tek orası var, Anayasa Mahkemesi üyeleri taşınmadan acele orayı satın. Belki böylece bir adım da atmış olursunuz.” dedim. O da satılmadı tabii ki. Herkes çoktan eşyasını toplamış taşınmak için bekliyordu.

Şimdi, arkadaşlar, bunların hepsi artık bir çözüm mözüm değil. Yalnız bunların içerisinde bazı somut olaylar var, olay buna dönük. Orada oturan insanların sorunu da çözülüyor. Oran'daki Devlet Mahallesi işte şu anda Ankara'nın en yüksek gökdeleninin yapılması amacıyla boşaltıldı. Böyle bir olayınız var. Çok somut olarak çözüm getirilecek olanlar, o zaman çok net bir şekilde "Biz şu mahalleyle ilgili şöyle bir düzenleme yapıyoruz." denilecek, bütün kamuoyunun önünde değerlendirilecek, o kamuoyu tepkisi göze alınabiliyorsa yapılacak ya da bütün tarihin izleri silinecekse o da ortadan kaldırılacak. Saraçoğlu Mahallesi'nin riske girmesinin bir tek nedeni vardır: Ankara metrosunun – metro mu, raylı sistem midir artık- Bahçelievler'e doğru giden hattın orada yapılan tünel sayesinde buradan gelen, Dikmen Deresi'nden gelen yeraltı nehrinin önü kesildi ve Saraçoğlu Mahallesi ister istemez riskli bölge hâline getirildi. Şimdi, bunu kimse değerlendirmede. Ben oturdum orada, bütün memuriyetim boyunca Saraçoğlu Mahallesi'nde oturdum, Maliye Bakanırken de orada oturdum. En sonunda yazı yazdılar "Çık." diye çıktım doğal olarak, çıktım. Yani Maliye Bakanlığında oturduğum lojman benim sadece iki odadan ibaretti, üçüncü odası da yoktu ama sonuç olarak öyle bir lojmanda oturmak, vesaire etmek insanlar açısından sorun değildi. Şuraya iki adımda gelebiliyordunuz, trafikte zaman kaybetmiyordunuz, buraya üç adımda geliyordunuz yani onları değerlendiren insanlar. Saraçoğlu Mahallesi, onların ötesinde, bürokrasi içerisinde gerçek anlamıyla kaynaşmaya ve Ankara bürokrati olma kültürü veren bir yerdi. Akşamları herkes bir araya gelir, günlük sorunlarını da konuşurdu oralarda. Bu, bir kültürdür. Onun ötesinde bir de orası sit alanı olarak belirlenmiş. Çınarlarıyla her şeyiyle beraber bu tasarımı sadece orası için yapıyorsak buna "Saraçoğlu Mahallesi" deriz ve buna karşı da ne yapmak gerekiyorsa ona göre davranırız. Böyle bir şeye galiba izin verecek değiliz. En azından verecek olmadığımızı düşünüyoruz. Lütfen, lojmanlara bir de bu gözle bakın. Yani sürekli olarak karikatürler çizerlerdi insanlar, parayı düşününce gözleri dolar şeklini alırdı. Lojmanların hepsine bu gözle falan bakmamız gerekmiyor, gerçekten gerekmiyor. Şimdi, şu maddenin içerisinde dünya kadar huzursuzluk yaratacak bir olay. 50 bin tane memurunuz, kamu görevliniz inanılmaz derecede huzursuz olacak "Lojmanlar gitti, biz şimdi ne yapacağız?" diye.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Adam seviniyor canım "İhaleye çıksın, alırım." diyor.

ZEKERİYA TEMİZEL (İzmir) – Alamazlar, hiç kimse alamaz.

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – "Depreme dayanıksız." diyorsunuz zaten Sayın Bakanım, nasıl alır o?

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Değil.

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – Biraz önce gerekçeyi öyle açıkladı Sayın Müsteşarınız.

ZEKERİYA TEMİZEL (İzmir) – Kat irtifakı düzenlemelerinin olmadığı yerlerde, depreme dayanıksız olup da yıkılıp yeniden yapılacak olan yerlerde satılarak elde edilen gelirlerle yeniden lojman yapılacağıyla ilgili söylemler veya değerlendirmeler Hoca'nın dikenli tekellere takılacak olan yünlerle borcunu ödemesine benzer. Olmaz, bu gerçekten olmaz.

Bunca yıllık bürokrasi deneyimim ve siyasi sorumluluklarımı da dikkate alarak söylüyorum: Şu kanunun içerisinde bunun kadar net olarak karşı olabileceğim başka bir madde yok. Bunu yapamazsınız, yapmanız gerekir. "Ha, yaparız, ne olur?" Onun sonuçlarını hep beraber görürüz. Memurların bu durumlarına çözüm aramalarına neden olmayın. Mecburen çözüm arayacaklar, başka türlü nasıl yaşayacak bu insanlar? Lojmandan çıkardınız, ne yapacak? İşini bilen memur olmak zorunda mı bunların hepsi? Buraya mı itiyoruz?

Teşekkür ederim Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Temizel.

Sayın Toğrul, buyurun lütfen.

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Başkan, kamu çalışanları sürekli haklarını gerçekten bir bir kaybediyorlar. Önemli hakları olan lojman haklarından birini yine kaybetmekle karşı karşıyalar. Açıkçası biraz önce Maliye eski Bakanımız Temizel’in de söylediği gibi burada murat edilen nedir? Çünkü lojmanların büyük bir kısmı kentin kültürüyle kendi içinde o memuriyet alanına ait bir kültür de oluşturur. Dolayısıyla, bunların satışından murat edilen nedir, ranta açılması mıdır? Bunun arka planı, aslında, öyle anlaşıyor ki bize ifade edilmiyor. Yani bize anlatılan tarafıyla şu anda... Biraz önce ben Müsteşarı dinlerken “Efendim bunların zaten büyük bir kısmı depreme dayanıklı değil.” Depreme dayanıklı değilse içinde o zaman insanın olmaması lazım, memurun olmaması lazım. İçinde memur varsa o zaman siz bunların yaşamını mı şimdiye kadar tehlikeye attınız? Yani bu anlamda söylenen şeyin arkası gerçekten şunu bize açık... Yani ifade ediyorlar da zaten. “Şu anda biz ciddi olarak silaha para ayırmak zorundayız. Nereden ne bulursak. İşte, efendim, turizmciye bazı yerleri satarak. Yok, efendim, işte motorlu taşıtlar vergisi...” Yani yoksulun, memurun, emekçinin üzerine bu savaşın faturası yıkılmak isteniyor. Bu savaşın faturası yoksula, emekçiye yüklenmek isteniyor. Şimdi, bu, kabul edilebilir bir şey değil. Yani biraz önce saydılar. Emniyeti çıkardılar, adliyeyi çıkardılar, askeriye çıkardılar, geriye kalanlar... Peki, geriye kalanlar sizin memurunuz değil mi? Niye memurlarımız arasında böyle bir ayrıma gidiyoruz? Bu da başlı başına bir sorun. Biraz önce Saraçoğlu Mahallesi’yle ilgili Sayın Mimarlar Odası Yönetim Kurulu Başkanının söylediği ifadeler... Gerçekten birçok varlığımızı -çünkü lojmanda oturmak o meslek grubuna bir kültür kazandırır- ve bunların tarihini, geçmişini, geleceğini yok ediyorsunuz, herkes bireysel dünyasında kalsın istiyorsunuz. Bu doğru bir şey değil. Bu savaşın faturası, bu silahın faturası emekçiye, yoksula, maaşıyla çalışana yüklenemez. Vergiyi alacaksınız çok kazananan çok alın, az kazananan az alın. Asgari ücretliden de aynısını almaya çalışıyorsunuz, trilyon kazananan da aynısını almaya çalışıyorsunuz. Bu, kabul edilebilir bir şey değil.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Toğrul.

Sayın Bekaroğlu, buyurun lütfen.

MEHMET BEKAROĞLU (İstanbul) – Teşekkür ediyorum.

Şimdi, bu tasarrufla ilgili kamuya ait lojmanların ya da kamuya ait malların satılması iki şekilde gündeme geliyor sürekli olarak. Bunlardan biri, işte, çok paraya ihtiyaç var, borçluyuz, dolayısıyla, kamu kaynaklarını elden çıkarıyoruz. İkincisi de hamaset, işte seçimlerde vaatlerde bulunuluyor, bu, Özallı yıllardan beri böyle. Nitekim işte Türkiye Büyük Millet Meclisinin lojmanlarının satılması böyle bir sözden sonra oldu.

Şimdi, öyle anlaşıyor ki bu, hamasetten çok, gerçekten yani bu madde Türkiye ekonomisinin -ki orta vadeli program da bunu ortaya koymuştur, bu torba yasayla ilgili gelen birtakım maddeler, borçlanmayla ilgili, tekrar 37 milyar liralık borçlanma istemesi- yani Türkiye’de ekonominin, özellikle devlet ekonomisinin, kamu ekonomisinin ciddi bir şekilde sıkıntı içinde olduğu, dolayısıyla, nerede ne var, bunları bir satalım, acaba ne gelir, bu psikolojiyle yapıldığı çok açık bir şekilde görülüyor.

Bu maddenin teknik birtakım özellikleri var. İşte, hangi lojmanlar satılacak, hangisi satılmayacak? Güvenlikle ilgili bu da güvenlik politikalarının önde olmasını gösteriyor, ihtiyaç, lojmanlar satılmıyor, diğerleri satılıyor. Bunlar teknik konular. İçinde bulunan insanlar alacak, alamayacak. Tarım arazileriyle ilgili de benzer düzenlemeler var. Bu çerçeveden ele alınıp tartışılabilir bu konu teknik olarak. Sayın

bürokrat arkadaşımızın gerekçeleri de öyle çok ikna edici gerekçeler değildi ve kendi içinde de –kusura bakmayın- çelişkileri barındırıyordu. Benim anladığım şey, buradan çıkarılacak sonuç, biraz önce görüştüğümüz maddeler de öyle yani turizmci den gelen birtakım taleplerden çok, bana orada da öyle geldi ki devletin, maliyenin ciddi bir şekilde sıkıntısı var, sorunları var, para ihtiyacı var, nerede ne var, acele bir şekilde hemen elimizden neyi çıkarabiliriz ve günü nasıl kurtarabiliriz, bu torba yasa da bu.

Değerli arkadaşlarım, bundan altı ay önce yine bu torba yasalar şeklinde gelip bu Komisyon da görüştüğümüz, sonra aşağıya inip yasalaşan tasarılar vardı. Orada bu mantığın biraz daha dışında, Türkiye ekonomisini nasıl canlandırabiliriz, nasıl geliştirebiliriz, yatırımı nasıl teşvik edebiliriz, istihdam nasıl sağlanabilir, öyle bir tıkanma vardı ve dünya kadar kaynak, değişik şekillerde artırıldı. İşte bu torbada da gelecek. Şimdi, bu Kredi Garanti Fonu’yla verilen borçlardan tutun da dünya kadar teşvikler geldi. O teşvikler ne oldu, ne olmadı, o ayrı bir konu. Zaten bu kredilerin geri dönmesi 2018’den itibaren ayrı bir sorun oluşturacak. Orada çok bambaşka bir hükümet, bambaşka amaçla hareket eden bir kamu vardı. Şimdi ise tam tersi, nerede ne var, nereden neyi şey yapabiliriz, hani, dilim varmıyor, müflis tüccar hesabı, hangi köşede ne var, bunları nasıl dâhil edebiliriz psikolojisiyle hazırlanan, bütünüyle torba öyle ama özellikle bu madde öyle bir şey, buradan ne gelebilir diye.

Gerçekten, şu cümleyi de ifade edeyim, konuşmamı bitireyim. Bazı alanlarda lojmanlar hâlâ kamu menfaati yani orada oturan insan, memur ne olacak, onun ötesinde kamu menfaati. Onun için arkadaşımıza sordum yani üniversite lojmanları da satılacak mı? Dünya kadar üniversite açılıyor taşrada özellikle, her kentte birkaç tane üniversitemiz var ama öğretim üyesi ve öğrenim kalitesinin ne olduğu, ne olmadığı tartışılır. Bu lojmanlar öğretim üyelerinin oraya gitmelerini de kolaylaştıran etkenlerden biriydi. Sanıyorum üniversite kampüslerindeki lojmanların bu satış kapsamına alınmadığı ki bu doğru bir karardır diye düşünüyorum... Dolayısıyla, bu lojmanlar satılırken sadece güvenlik açısından, emniyet, istihbarat, bu sınıftaki memur arkadaşlarımızın durumu dikkate alınıyor, anlaşılır bir şey ama gerçekten kamu şeyi açısından, orada o memurun bulunması açısından da olaylara bakılması, öyle değerlendirilmesi, bir genelleme yapılmaması gerekir diye düşünüyorum.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Bekaroğlu.

Sayın Ayhan, buyurun lütfen.

EMİN HALUK AYHAN (Denizli) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

Ben çok uzatmadan bir iki hususu ifade etmeye çalışacağım.

Şimdi, konut, aynı zamanda dönemin tarihsel olarak sosyokültürel yapısını da ortaya koyan bir şey. Şimdi, baktığınız zaman, binaların dış cephesinden bile hangi yıllarda yapıldığını görebiliyorsunuz. Ben Konut Müsteşarıyken Orta Doğu Üniversitesinde bir kitap tanıtımına katıldım bir hocamın. Uzatmayacağım, o hakikaten anlattı. Ben onun kitabını çocuklarımla beraber, eşimle beraber oturup sesli okudum, çünkü dönemi yansıtıyordu. Basit bir şey söyleyeceğim: Bahçelievler’de evlerini boşaltıp çok katlı eve gidiyorlar, dönüşüm yapıyorlar orada da. “İlk defa karşılaştığım, ilk günkü problem 3 katı bisikleti elimle çıkarma gibi bir olay.” diyor yani “İlk karşılaştığım olay buydu.” diyor ve anlattı. Ben de ona dedim ki: Siz şeyi bilmiyorsunuz. Yani bayıldım, çok güzel yazmış ama bir şey eksik. Neden? Köyü bilmediği için orada meydana gelebilecek konut sektöründeki etkileri pek bilemiyor. Ama bir şey var, hakikaten buralarda şimdi, önyargılı değilim, lojman satabilirsiniz, gerekli olanı satarsınız. Ben şimdi, şuradan gidiyorum her gün, Orta Doğu’nun karşısında, Tarım Bakanlığının sanırım, köşede bir lojman var, çoğunuz görüyorsunuzdur, yani içinin yarısı boş, yarısı dolu, bazen çamaşır görüyorum, perişan oluyorum. Oradakini satıp satmamak da önemli değil ama onu oraya kazandırmak, o görüntü hakikaten

cumhuriyet hükûmetine yakışmıyor. Buna baktığımız zaman, neticede oylayacaksınız geçecek, hani satarsınız satmazsınız ayrı mesele ama eğer spesifik projeler için bunu uygulamaya çalışıyorsanız ve bunu da hakikaten buradaki Saraçoğlu gibi yerlerle ilgili spesifik yapmaya çalışıyorsanız bunun yanlış olduğunu söylemek istiyorum. Bunu yapmamak lazım. Şimdi, konut sektörüyle ilgili şu anda uygulanan politikanın bana kalırsa avanta ekonomisiyle ilgisi var çünkü alıyor adam, aynı anda imarı değişiyor, yoğunluğu 0,5'ten çıkıyor 2'ye. E, şimdi, bu korkunç bir olay. Bu olayı değerlendirirken biraz daha makro bakmak lazım, hakikaten bunların içinde satılabilecekler varsa, kullanılabilecekler varsa bunu düşünmek lazım ama genel olarak bu tür, eğer rant yaratacak projeler ise bunun da kamuoyuyla paylaşılması lazım. Bazı yerde de gerekli olabilir, ona da bir şey demem ama imar planı diye bir şey kalmadı; TOKİ ayrı yapıyor, belediye ayrı yapıyor, şimdi, özelleştirme ayrı yapıyor, İller Bankası ayrı yapıyor. Şimdi, bunun hiç birbiriyle bir şeyi yok. Gelin sabah, siz de Sayın Bakanım, orada oturuyorsunuz, sizin bulunduğunuz, evinizin bulunduğu alandan Ümitköy Köprüsü'ne kadar herhâlde ilk yerleştiğinizde maksimum beş dakikada geliyordunuz, şimdi, oradan oraya gelmek normal bir saatte herhâlde Ümitköy Köprüsü'ne kadar yarım saati buluyor. Şimdi, dolayısıyla, hani bunu da bu perspektifte ele almakta yarar var. Yani satacaksanız satın ama şunu iyi düşünmek lazım: Ne yapacağımızı bilmiyoruz. Şimdi, burası önemli, hemen gündeme geldi. Bazı sivil toplum örgütlerini, siz de beğenmeyebilirsiniz, ben de beğenmeyebilirim, fikrî yakınlığım da olmayabilir ama dinlemekte, belirli bir noktada uzlaşmakta da yarar var. Onun burada ne hakkı var diyeceksiniz. Hakkı yok, ayrı mesele ama neticede bir sivil toplum örgütü, onu da böyle dinlemekte yarar var.

Şimdi, tabii, bu meselede Sayın Bakan ifade etti, geçmişe yönelik çok şey konuşuldu, edildi. Ben otuz yedi senedir bu Komisyona gelip gidiyorum, yarısı bürokrat olarak geçti, yarısı... Bu Komisyonun üyesi olarak da daha önce bulundum, onu da geçtim. Bu gündeme geliyor, bunu da ne yapıyoruz? Gerçekleştiremiyoruz. Bunun mantıklı bir şekilde ele alınıp değerlendirilmesi lazım. İdeolojik olarak da bakmamak lazım ama böyle döneminin özelliklerini, sosyokültürel yapısını ifade eden şeyleri de dejenere etmemek lazım, bozmamak lazım diye düşünüyorum.

Ben, teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Ayhan.

Sayın Çakırözer, buyurun lütfen.

UTKU ÇAKIRÖZER (Eskişehir) – Teşekkür ederim Sayın Başkanım.

Lojmanların satılması önerisinden, fikrinden vazgeçilmelidir. Lojmanlar sosyal devlet olmanın en önemli unsurlarından biridir. Bugüne kadar -az önce Sayın Temizel de söyledi- önemli miktarda satıldı ama bundan sonra vazgeçilmelidir. İşte, bunların yerine yenileri yapılacak düşüncesi ya da gerekçesi inandırıcı olmaktan uzaktır. Az önce Saraçoğlu Mahallesi'yle ilgili Mimarlar Odası Ankara Şube Başkanı konuşuyordu, aynı zamanda kendilerinin açtığı bir dava da var, devam eden davalar da var. Buranın ranta açılacağı hususunda herhâlde en ufak bir şüphe yok, zaten Emlak Konut Gayrimenkul Yatırım Ortaklığına devredildi kısa bir süre önce. Ben Sayın Bakanım, size bir de şu soruyu yöneltmek istiyorum: Ankara'nın değişik yerlerinde lojmanlar vardı, bunlardan bir bölümü de OYAK sitesindeki Maliye lojmanlarıydı. Bunların bir bölümü satıldı, bir bölümü satılmadı. Satılanlar Bakanlığın hangi mensuplarına ait olanlardı, satılmayanlar, hâlâ duranlar hangi mensuplarına ait? Sizin lojmanınız var mı; sizin, sayın müsteşarın? Sizler lojmanlarınız konusunda eğer bu böyle çıkarsa -ki biz çıkmasına karşıyız- nasıl bir tasarrufta bulunacaksınız?

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Çakırözer.

Sayın Çam, buyurun lütfen.

MUSA ÇAM (İzmir) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sosyal devlet anlayışı içinde kamu personelinin konut ihtiyacını karşılamak üzere yapılmış olan bu konutların ve özellikle de tescilli kültür varlığı olması nedeniyle satışına kesinlikle karşıyız, doğru değildir. Çok düşük ücretlerle görev yapmakta olan kamu çalışanlarının dönüşümlü olarak kullanmış oldukları bu sosyal konutların tasfiye edilmesi doğru değildir. Burada belli ki Saraçoğlu Mahallesi kentin içerisinde ve önemli bir rant alanı. Kimi inşaat firmalarının yine buraya göz diktiği ve kamu çalışanlarının buradan tasfiye edilerek oraya büyük gökdelenlerin dikileceğiyle ilgili, plazaların yapılacağıyla ilgili hiçbir endişemiz ve kuşumuz, kaygımız yok. Dolayısıyla, kamu çalışanlarının bu sosyal haklarının korunması ve kollanmasından yanayız. Utku Çakırözer’in söylediği gibi, üst düzey bürokrat arkadaşlarımız da bu lojmanlardan faydalıyor mu, faydalanmıyor mu bunu öğrenmek istiyoruz.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Çam.

Sayın Tamaylıgil, buyurun lütfen.

BİHLUN TAMAYLIGİL (İstanbul) – Teşekkür ederim.

Sayın Başkan, Sayın Bakan, değerli hazırun; tabii son dönemde bir orta vadeli programımız çıktı, arkasından bir torba yasa görüşüyoruz. Buradan çıkan sonuçlara baktığımızda bu ülkede en önemli kaynağı, çalışan, emekle, ücretle çalışan ve o ücretiyle beraber hayat mücadelesini veren ve her türlü kaynak yaratmada da kendisine başvurulun emekçiler olarak görüyoruz. Zamanında biz vergiyle ilgili yeniden yapılandırma gündeme geldiği zaman bir şeyin altını çizmiştik, ya tamam vergisini ödemeyene kolaylık, ödeyemeyene kolaylıklar sağlıyoruz da, yapılandırmaları gerçekleştiriyoruz da her ay tıkrı tıkrı gelir vergisini maaşından ödeyen o emekçi olan, memur olan kişilere karşı ne yapıyoruz, hangi desteği sağlıyoruz?

Şimdi gördüğümüz, burada kamu bürokrasisinin değerli temsilcisi arkadaşlarımız da var, gerçekten büyük emek sarf ediyorlar ve toplam olarak baktığımızda, gelir vergisi açısından da baktığınızda her çıkan yasada veya yapılan düzenlemede ya yükümlülükler artıyor ya da baktığınızda herhangi bir iyileştirme söz konusu olduğunda karşılığında faydalıyorlar mı? Hayır.

Şimdi, bu yasal düzenlemelere baktığımız zaman, bir taraftan 50 bin küsur, buradaki dayanak savunma sanayisine kaynak ayrılacak, kimisi deprem riski taşıyor... E, on sekiz yıl oldu depremlerle ilgili olarak ortaya çıkan gelişmeler. On sekiz yıldır deprem riski taşımayan yerler şimdi mi deprem riski taşıyor? Diğer taraftan, kala kala bu ülkenin bütün kaynağı 50 bin lojmanın satılmasıyla mı sağlanacak?

Tabii, bu yetmiyor, bu yetmiyor çünkü yasanın geneline baktığınız zaman, gelir vergisi tarifelerine gittiğimizde yine emek ve ücret üzerinden tarifedeki artışla yine kaynak yaratmayı çalışandan sağlıyoruz. Şimdi, “Hadi lojmanları boşaltın.” diyoruz ve getiriyoruz kira gelirleri üzerindeki götürü payı yüzde 25’ten yüzde 15’e... E, bu neye yansıyor? Kiranın rakamlarına yansıyor.

Peki, nedir bizim bu çalışanlarla alıp veremediğimiz? Ve yapılan düzenlemelerde öncelikli olarak onların... Ki bu ülke şu anda gerçekten hem ekonomik hem dış politik önemli süreçlerden geçiyor ve ülkede, toplu olarak, bürokratik devlet kademelerinde de herhangi bir hem sosyal açıdan bir sorun yaratmayacak hem psikolojik açıdan sorun yaratmayacak düzenlemelerle gitmek lazım. Yani bir ekiptir bu ekip. Ve yapılan düzenleme, ekip diye düşündüğünüz bu devletin hizmet verenlerinin

hemen lojmanlarını alalım, hem de öyle alalım ki adliyeciler, güvenlikçiler, sizler çok değerlisiniz ama diğerleri aynı değerde mi? Vallahi bilmiyoruz, işte önce onların evini satacağız. Yasal düzenlemeler hakkaniyet ölçüsünden yapılmalı, gerçekler ölçüsünde yapılmalı.

Sayın Bakan geçtiğimiz saatlerde ihtiyaçlarla yasaların yapıldığını dile getirdi. Ama bir gerçeği unutmayalım: Bu ülkede çalışanları her türlü kaynağı... Yani motorlu taşıtlar vergisi herkesten aynı, onlardan da alınacak. Gazoz vergisini artırıyoruz, onlardan da alınacak. E, artı bir de gelirleri sabit ve dar gelirli seviyesinde, hadi şimdi bir de evleri satılsın. Gerekçesi gerekçe olarak tatmin edici değil, uygulaması da sonunda sorun yaratacak bir yasal düzenleme. Ben de bu lojmanlar olayında... Yani bu ülkenin kaynağının sadece ve sadece bu lojmanlarla sağlanacak bir savunma sanayi desteği getireceğini düşünmüyorum ve bununla beraber, şu maddeye bakıyorum, biraz önce ilk okuduğumda da, daha önceki okuduklarımda da düşündüm: Yasaları torba yasa yapıyoruz, şimdi artık maddeleri de torba madde hâline getirdik. Ne olursa tek maddeye koyarak çarşaf gibi maddelerle işin içini karıştırıp düzenleme yapıyoruz.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Tamaylıgil.

Sayın Ertan, buyurun lütfen.

BEDİA ÖZGÖKÇE ERTAN (Van) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

Doğrusu biz de parti olarak kesinlikle kamu lojmanlarının satılmasına karşıyız. Açıkçası şehir merkezinde kalan birçok yerin -sadece Sarçoğlu Mahallesi olmadığını düşünüyoruz- bu şekilde satılarak ranta kazandırılacağını anlıyoruz. Bu torba yasanın bütününde zaten çalışana, emekçiye, memura büyük oranda yük yükleyen ve yük getiren bir durum var, geneli için bu böyle. Oturdıkları evlerin, sosyal devlet ilkesi kapsamında yararlandıkları evlerin bile ellerinden alınması söz konusu.

Şimdi, hakikaten eğer lojman satılıyorsa iki şey akla gelir ya Hükûmet değişmiştir ve popülist söylemleri sebebiyle lojmanları satıyordur ya da bütçede çok ciddi bir açık vardır, bu açığı kapatmak için elde avuçta ne varsa satıyorlardır. Yani on beş yıldır iktidardasınız, bu birinci ihtimale girmiyor, bu durumda bütçedeki açık, artık herkesin malumu olan mesele, işte, kamu mallarını da elden çıkartmak suretiyle elde avuçta ne varsa satalım ve para kazanalım, para alalım şeklindeki bir yaklaşımdan kaynaklanıyor.

Bir yandan hazine garantili köprü yapıyor ve o köprünün faturası oradan hayatı boyunca asla geçmeyecek olan Vanlıya, Tokatlıya kesiliyor ve o garantiyi sağlamak için bile yine kamu mallarına göz dikilmiş durumda, memurların, emekçilerin yararlandığı yerlere göz dikilmiş durumda

Bir yandan da bütçe disiplininin bahsediyorsunuz. Bütçe disiplini zaten bu Hükûmetin en çok övündüğü, övünç kaynağı olarak gösterdiği bir husus, her defasında söylüyor bütçe disiplini şeklinde. Yani, memurun evini satarak mı bütçe disiplini oluşturacaksınız Sayın Bakan? Yani, bu görüntü hakikaten günlerdir tartışılıyor, kamuoyunun da malumu, böyle bir yaklaşım olamaz.

Şimdi, bir de şöyle bakın, dışarıdan bakın kendinize yani kendimize bakalım: Bugün yabancı basın “Türkiye Hükûmeti kamu mallarını satmaya başladı.” diye bir haber atmış yani böyle bir haber var. Bu haberdan, bu algıdan mutlu muyuz yani gerçekten?

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Orada bu kamu malları yok... Hâlâ eski devlet anlayışının...

BEDİA ÖZGÖKÇE ERTAN (Van) – Ama, yani, bu şey...

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Şaşıyorum ben, siyasi duruşunuzla, konuşmalarınıza bakıyorum, nerede durduğunuz belli değil.

BEDİA ÖZGÖKÇE ERTAN (Van) – Sizin söylemlerinizden hareketle bunu söylemek istiyorum.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Sizin kendi söylemleriniz...

BEDİA ÖZGÖKÇE ERTAN (Van) – Yani, bu başlıktan mutluyunuz siz sorun kendinize. Ben ülkemi seven biri olarak bunu dile getirmek istiyorum; bu ülkenin vatandaşı ve ülkesini seven, her karış toprağını seven bir Milletvekili anlayışıyla bunu söylüyorum.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Şaşıyorum!

BEDİA ÖZGÖKÇE ERTAN (Van) – Hayır ama, yani, memurun lojmanından ne istiyorsunuz gerçekten?

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – İstemiyor musunuz?

BEDİA ÖZGÖKÇE ERTAN (Van) – Şehir merkezindeki yerlerin... Bir kısım ayrımlar var burada.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Hayır, memura yeni lojman yapacağız.

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – Önce yapın, ondan sonra satın Sayın Bakan.

BEDİA ÖZGÖKÇE ERTAN (Van) – Evet, yani, önce bir garantiye alın, ciddi anlamda bir kaygı oluştu.

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – Bir de bizim anlayışımızı böyle yargılamayın iki de bir: “Niye? Siyasete nasıl bakıyorsunuz?”

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Evet, şaşıyorum yani. Bana böyle kapalı devre memur kültür edebiyatı yapıyorsunuz.

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – Vallaha, biz de AKP’ye şaşıyoruz. Sırf savaşa bu kadar kaynak için halkı soymaya biz de şaşıyoruz.

BAŞKAN – Sayın Ertan, devam edelim.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Savaş yok, terörle mücadele var, teröristlerle mücadele var.

BEDİA ÖZGÖKÇE ERTAN (Van) – Ben sözümü bitireyim lütfen.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Sonuna kadar da terörle ve teröristlerle mücadele edeceğiz. Terörle mücadelede paranın hiçbir önemi yok, sonuna kadar, son terörist bu ülkeyi terk edene kadar...

BEDİA ÖZGÖKÇE ERTAN (Van) – Sayın Bakan, müdahale etmezseniz...

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – Sayın Bakan, biz bu hamaset laflarını...

BAŞKAN – Sayın Toğrul, söz sırası Sayın Ertan’da; onu dinleyelim.

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – Bakan müdahale etmesin, o zaman Bakanı uyarın Sayın Başkan.

BAŞKAN – Önce siz kesmeyin arkadaşınızın sözünü.

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – Hayır, Sayın Bakan kesti önce.

BAŞKAN – Ama soru soruluyor, Bakan doğal olarak cevap veriyor. Siz bir müsaade edin.

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – Bitirsin, ondan sonra cevap versin.

BAŞKAN – Sayın Ertan, buyurun.

BEDİA ÖZGÖKÇE ERTAN (Van) – Evet, konuşmama müdahale etmezseniz daha çok mutlu olacağım.

BAŞKAN – Efendim, müdahale değil. Oraya siz soru soruyorsunuz, Sayın Bakan da cevap veriyor.

Tamam, siz sözünüzü bitirin, biz sonra cevabını alalım.

Buyurun.

BEDİA ÖZGÖKÇE ERTAN (Van) – Hayır, yani, aşağı yukarı zaten bitirmiştım, bu eleştirilerimiz kapsamında biz kamu mallarının satılmasına, yani bu anlamda memur lojmanlarının satılmasına kesinlikle karşı çıkıyoruz.

“Depreme dayanıklı değil, bu yüzden satıyoruz.” şeklindeki gerekçe zaten, herhâlde biraz sonraki açıklamalarla geçerliliğini kaybetmiş oldu, “Öyle değil, böyledir.” şeklinde açıklamaya çalıştınız. Yani, gerekçeyle açıklayamadığınız zaten birçok husus var ama, anlaşılan o ki, rantta açılacak belirli yerler var, planlardan birisi bu, arka, görünmeyen planlardan birisi, yani açıklanmayan; ikincisi de, elde avuçta ne varsa, yani “Tek kuruşa bile ihtiyaç var.” yaklaşımıdır. Bu anlamda bir kamu yararı görmediğimizi ve satılmasına karşı çıktığımızı belirtmek istiyorum.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederim, sağ olun.

Sayın Kuşoğlu, buyurun lütfen.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Bakanım, böyle bir madde getiriyorsunuz, yani bir satış maddesi, konutların satışı; bununla ilgili bir etki analizi hazırlamıyorsunuz bir kere. Sayın Müsteşar açıklama yaparken “Böyle bir hazırlığımız yok.” dedi. Değil global olarak, tek tek, il bazında, bakanlıklar bazında, kamu kuruluşları bazında bunun olması gerekirdi bir kere, böyle bir çalışmanın olması lazımdı. Hem il bazında bunu yapmanız lazım hem kamu kuruluşları bazında böyle bir çalışmayı yapıyor olmanız lazım, bize de bunu getiriyor olmanız lazım. Bunun, böyle bir çalışma yapılıyorsa, bir amacı olacaktır; o amaç doğrultusunda ne kadar gelir elde edileceğinin biliniyor olması gerekir, değil mi? Böyle bir eksiklik var bir kere, bu çok önemli. Maliye Bakanlığının özellikle kendisiyle ilgili böyle bir tasarıda böyle bir eksiklikle gelmemesi gerekir, bir.

İkincisi: Sayın Bakanım, anlatıldı; Saraçoğlu’yla ilgili, Namık Kemal Mahallesi’yle ilgili olarak siz de müsteşarlığınız döneminde şöyle bir söz etmişsiniz, Sayın Çiğdem Toker’i arayıp demişsiniz ki: Devlet Mahallesi’nde balkonlarda çamaşır asılı konut manzarasının tarihî alana yakışmadığını -burayı tarihî alan olarak kabul ediyorsunuz, teşekkür ederim- lojmanlar boşaltılınca cumhuriyet mirasına yaraşır bir projeye değerlendirileceğini söylemişsiniz, değil mi?

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Aynen öyle yapacağız.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Bu konuda şimdi Başbakan Yardımcısı olan Sayın Şimşek’in de sözü var...

MEHMET BEKAROĞLU (İstanbul) – Kurutma makinesi mi dağıtacaksınız?

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – “Buralar satılmayacak, elden çıkarıl...”

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) - Arkadaşlar, çok şaşıracaksınız, çok şaşıracaksınız. Bugünden fazla yeşil olacak, bugünden daha fazla vatandaşın olacak. Memurların değil orası, bu milletin, milletin.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Sayın Başkanım, müdahale edin.

MEHMET BEKAROĞLU (İstanbul) – On beş yıldır şaşırıyoruz.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) - Bak, siz yarın...

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Sayın Başkanım...

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) - Bakın, siz bu Akay Kavşağı yapılırken de böyle dediniz...

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Sayın Başkanım, konuşabileyim.

BAŞKAN – Evet.

Sayın Bakanım...

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) - ...büyük projeler yapılırken de böyle dediniz. Sonra hepsinden de geçtiniz. AK PARTİ hükümetleri bugüne kadar bu ülkeyi baştan aşağı imar etti, her defasında başınızı aşağı eğdiniz.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Sayın Bakan, müsaade ederseniz konuşalım.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Saraçoğlu Mahallesi’nde de başınızı aşağı eğceksiniz. Ankara’ya değil Türkiye’ye yakışır, muhteşem bir proje yapacağız. Orada söylüyor Mimarlar Odası, bugünden daha yeşil olacak.

MEHMET BEKAROĞLU (İstanbul) – Bugüne kadar yaptığınız projelerin hepsinde yeşil olsa neyse.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Bak, bugün Ankaralı vatandaş onun içerisine giremiyor. Yarın o duvarları yıkacağım, hepsi de, Ankaralı vatandaşım onun içerisine girecek, o yeşilliklerin içerisinde oturacak, bankta oturacak, dinlenecek. Orası Ankara’nın mekânı olacak, Ankara’nın. Bugünkü hâliyle, doğru... Evet, Sayın Zekeriya Temizel Bakanımız söyledi...

BAŞKAN – Evet, Sayın Bakanım...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Gücünüz yetiyorsa o İstanbul’un silüetini bozan binaları yıkın.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Yakışıyor mu yani Ankara’nın göbeğinde balkonlarda çamaşır ipleğinde çamaşırların asıldığı, camlarda kavanozların olduğu o görüntü Ankara’ya yakışıyor mu, Türkiye Cumhuriyeti’ne yakışıyor mu?

BAŞKAN – Sayın Kuşoğlu, buyurun.

MUSA ÇAM (İzmir) – Ne güzel, ne güzel, ne güzel, tarihi bir görüntü onlar.

MEHMET BEKAROĞLU (İstanbul) – Ne var? İnsani görüntüler bunlar.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Bakın, merak etmeyin, sabredin, bu proje bir prestij projesi olacak.

MUSA ÇAM (İzmir) – Sayın Bakan, ne projesi yapacaksınız?

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Bir gün de alıp sizi götüreceğim bu projenin yapıldığı yere.

MEHMET BEKAROĞLU (İstanbul) – Bugüne kadar yaptığınız projeleri görüyoruz Sayın Bakan, çok da yeşile âşıksınız!

BAŞKAN – Arkadaşlar...

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Diyeceksiniz ki: “Ya, bu görüşmelerde bunları söyledik ama utanıyoruz.” (Gürültüler)

BAŞKAN – Arkadaşlar...

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – Muhalefet konuşurken hep müdahale ediyorsunuz.

BAŞKAN – Arkadaşlar, hep birlikte konuşursak olmaz.

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – Ama, Sayın Başkan, şu an müdahale eden Sayın Bakan. Hiçbir şekilde oraya bir şey söylemiyorsunuz, dönüp bize söylüyorsunuz.

BAŞKAN – Duymuyorsunuz benim söylediklerimi demek ki.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Siz bana direkt hedef oluyorsunuz arkadaşlar.

BİHLUN TAMAYLIGİL (İstanbul) – Sayın Kuşoğlu konuşuyordu.

BAŞKAN – Sayın Bakanım, Sayın Kuşoğlu’nun konuşmasını bitirmesini bekleyelim, ondan sonra sorulara toptan cevap verelim efendim.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Sayın Bakan, daha yıl sonuna kadar buradayız.

BAŞKAN – Buyurun.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Yıl sonuna kadar buradayız, bu 130 madde bittikten sonra da bütçede beraberiz. Daha çok konuşacağız.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Hoşuma gidiyor.

MEHMET BEKAROĞLU (İstanbul) – Zor gidecek.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Hiç merak etmeyin.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Siz de konuşmaktan yorulacaksınız, bu kadar acele etmeyin yani.

BAŞKAN – Buyurun Sayın Kuşoğlu.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Şimdi, galiba 17 Ağustosta bir Bakanlar Kurulu kararı çıkmış. Bu kararla, Sayın Bakanım, Namık Kemal Mahallesi’ni, Saraçoğlu Mahallesi’ni Emlak Gayrimenkul Yatırım Ortaklığına devretmişsiniz Bakanlar Kurulu kararıyla. “Satış vaadi ve arsa payı karşılığında hasılat paylaşımı esasına göre inşaat sözleşmesi yapılmak suretiyle değerlendirilmesi...” Sayın Bakanım, bu nedir? Yani, bu gelen maddeyle bu...

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Hiç alakası yok.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Evet, hiç alakası yok. Bu konuyla ilgili bilgi vermeniz lazım.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Tabii, tabii, vereceğim, merak etmeyin.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Biraz önce söylediklerinize göre de anladığımız, buranın yeşil bir alan olacağı şeklinde ama burada da, Bakanlar Kurulu kararında da inşaat sözleşmesi yapılmak suretiyle değerlendirilmesinden bahsediyor, satış vaadi ve arsa payı karşılığında hasılat paylaşımı esasına göre. Nedir bu? Emlak Gayrimenkul Yatırım Ortaklığına verilmesinin sebebi nedir? Bu konuda açıklama getirirseniz memnun olurum.

BAŞKAN – Bitirin, alalım cevabını.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Teşekkür ederim. Hemen cevabını alacaksak bitiriyorum, hemen bitiriyorum.

BAŞKAN – Sayın Bakanım, hemen mi vereceksiniz, toptan...

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Tüm sorulara cevap vereceğim.

BAŞKAN – Ama bitmedi konuşmalar. Lütfen notunuzu alın, hepsine birlikte verelim.

Teşekkür ederim Sayın Kuşoğlu.

Sayın Öztrak, buyurun lütfen.

FAİK ÖZTRAK (Tekirdağ) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

Uzunca bir süredir buradaki müzakereleri izliyorum. İkide bir de şey meselesi geliyor gündeme, terörle mücadele, savunma harcamaları ama benim görebildiğim kadarıyla bütçe aslında bu senenin başında bozuldu. Yani, kamu dengelerine baktığımız zaman, kamu dengelerindeki o olağanüstü bozulma, borçlanma limitlerinin aşılması, bunlar büyük ölçüde savunmadan çok, sene başında yapılan referandumla ilgili, gayrimeşru referandumla ilgili harcamalara bağlıymış gibi gözüküyor, bunu kısaca belirtmek isterim gördüğüm dengelerden.

Şimdi burada 65’inci maddeyi tartışıyoruz. Tabii, kamu görevlilerinin lojman ihtiyacı bir hakikattir ve belli lojmanların satılması da mümkün değildir, fizibilitesi de yoktur. Biraz önce Sayın Temizel’in de söylediği gibi, bu bizim yıllardan beri dinlediğimiz bir hikâyedir. Satılır, sonra, bakarsınız, yeniden yapılır. Yani 64’üncü madde kapsamında bunlar var ama 64’üncü madde kapsamında daha birçok düzenleme var. Yani sadece lojman düzenlemesi yok, tarım arazileri var, görebildiğim kadarıyla bu sanayi sitelerine tahsis edilecek, serbest bölgelere tahsis edilecek araziler, arsalarla ilgili düzenlemeler var. Örneğin, tarım arazilerinde gördüğüm kadarıyla diyorsunuz ki: “Ya al ya çık.” Öyle bir düzenleme getiriyorsunuz değil mi?

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Al diyoruz.

FAİK ÖZTRAK (Tekirdağ) – “Ya al ya da artık hak sahibi değilsin, çık.” diyorsunuz.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Yok, demiyoruz.

FAİK ÖZTRAK (Tekirdağ) – E, bir başkasına satacaksınız.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Yok, yanlış anlıyorsunuz.

FAİK ÖZTRAK (Tekirdağ) – Yani, bu düzenleme onu getirir Sayın Bakanım.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Satın alma hakkı veriyoruz.

FAİK ÖZTRAK (Tekirdağ) – Yani satın alma hakkını veriyorsunuz, satın almadığı zaman belli bir makul süre içinde, bu hakkını kaybediyor.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Hak sahibi olan, ecrimisille idare edilen, kullanıcı sıfatıyla kullanan bir kişi var, o kadar.

FAİK ÖZTRAK (Tekirdağ) – Doğru.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Yani bugün de istersek çıkarırız.

FAİK ÖZTRAK (Tekirdağ) – Yani, şimdi, köylü tarım arazisinde sizinle anlaşma yapmış, onu kullanıyor veya üç yıldır o arazide. Siz ona diyorsunuz ki: “Bunun rayiç bedeli budur, bundan satın aldın aldın; almadın, artık arazi benim. Zaten benimdi de senin kullanma hakkını da elinden alıyorum.”

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Hayır, demiyoruz.

FAİK ÖZTRAK (Tekirdağ) – Yani o zaman... Peki, ödeyemedi, parayı ödeyemedi, geldi bir başkası dedi ki: “Ben bu rayiç bedelden burayı alırım.”

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Ecrimisille devam edebilir.

FAİK ÖZTRAK (Tekirdağ) – Ne olacak?

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Hayır, ona imkân vermiyoruz ki, doğrudan satış imkânı getiriyoruz. İhale değil bu.

FAİK ÖZTRAK (Tekirdağ) – Yani sadece toprakta olana...

BAŞKAN – Sayın Öztrak, siz bitirin, Sayın Bakandan cevabını alalım. Bu şekilde uzayacak.

MEHMET BEKAROĞLU (İstanbul) – Sayın Bakan duramıyor ki.

FAİK ÖZTRAK (Tekirdağ) – Peki.

Aynı zamanda mesela hazine toprağı üzerinde, hazine arazisi üzerinde lüks çiftlik kurmuş, ona da o imkânı getiriyorsunuz. Üç yıldır sizinle hiçbir anlaşma yapmadan orada bulunmuş, ona da o imkânı getiriyorsunuz. Bir de diyorsunuz ki: “Bu araziyi elinde tutacaksın şu kadar yıl boyunca ve tarım amaçlı işleyeceksin.” Belediye geldi, bu arazinin vasfını değiştirdi, burası arsa oldu, imar geçti. O zaman da “Ben bu araziyi satın aldığım değeri toptan eşya veya tüketici fiyatıyla eskale edeceğim...”

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Yeniden değerleyeceğim.

FAİK ÖZTRAK (Tekirdağ) – Ha böyle bir şey var, Yİ/ÜFE, “yıllık ÜFE” diyor. “Yıllık ÜFE’yle o günkü satış bedelini bugüne getireceğim, sonra bir rayiç bedel hesaplayacağım arsa olduğu için, o ikisi arasındaki farkı da bana defaten ödeyeceksin.” Bu ne kadar adil bir hesap olacak yani ne kadar adil bir hesaplama bu? Şöyle, diyor ki: “Ben senin aldığın fiyatı...” 100 liraya aldın. Kaç yıl önce aldın? On yıl önce aldın. “On yıl boyunca bugüne getirmek için üretici fiyatları endeksiyle eskale edeceğim...”

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Doğru.

FAİK ÖZTRAK (Tekirdağ) – “...Bir de burası araziden arsaya döndüğü için bunun da bir rayiç fiyatını bulacağım, bununla ikisi arasındaki farkı da bana ödeyeceksin.” diyor. Yani, bir nevi, kentsel rantı vergilemiş oluyorsunuz ilk defa burada yani, öyle mi? Ama yani bu hesaplar da son derece karmaşık hesaplar. Bu konuda arkadaşlarımız bize biraz bilgi verirse... Açık söyleyeyim, buralarda... Çünkü şeytan hep ayrıntıda gizlidir. Bunları hepimizin anlamamızda oyumuzu doğru kullanabilmek bakımından yarar vardır diye düşünüyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Öztrak.

Sayın Çam, buyurun lütfen.

MUSA ÇAM (İzmir) – Ben konuştum.

BAŞKAN – Tekrar basmışsınız.

MUSA ÇAM (İzmir) – “Yıkırım.” dedi bir anda, korktum yani gerçekten. Yıkıp da yerine ne yapacaksınız?

BAŞKAN – Tamam, soruyu aldık.

Sayın Bakanım, birazdan onun cevabını sizden alalım.

Teşekkür ederim.

Çok fazla söz talebi var, hepsini karşılayacağım.

Sayın Bekaroğlu, buyurun lütfen.

MEHMET BEKAROĞLU (İstanbul) – Sayın Bakana bir iki cümle etmek istiyorum.

Şimdi, burası Türkiye Büyük Millet Meclisi Plan ve Bütçe Komisyonu. Önemli, herkesin cebini ilgilendiren, milyarlarca TL’lik kaynağı oradan bu tarafa aktaran çok önemli bir torba yasa, yasa görüşüyoruz. Milletvekilleri olarak, muhalefet olarak burada eksik ne, fazla ne, derdimizi anlatmaya çalışıyoruz.

Sayın Bakan her seferinde teşekkür de ediyor, “Büyük katkılar aldık.” diyor. Bildiğini okuyor ama teşekkür de ediyor sağ olsun. Fakat biraz sıkıştığında da hemen muhalefete “Siz her şeye karşı çıkarsınız.” gibi çok klasik sokak şeyine gidiyor. Daha da şey yapamayınca işte terörle falan şey yaparak suçlayıp susturuyor. Bu yanlış bir şey. Yani bu yöntemle yasa falan da görüşülmez, bütçe

de görülmüş, böyle olmaz Sayın Bakanım. Yani biz serbest bir şekilde konuşacağız. Yanlış şeyler de söylemiş olabiliriz ama netice itibarıyla milletvekilleri olarak düşüncelerimizi açıklıyoruz. Hemen dışarıda yani sokakta, kahvede konuşuluyor gibi işte “Köprüye de karşı çıktınız, Akay geçidine de karşı çıktınız.” bilmem ne. Öyle değil Sayın Bakanım, sıkışınca buralara atlamak doğru değil. Bu şekilde yasa yapılmaz, görüşme yapılmaz. Düşüncemizi ifade edeceğiz ya. Düşünceler ifade edilmeyince en doğrusu nasıl bulunacak yani? Niye baskı altına alıyorsunuz milletvekillerini?

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Bekaroğlu.

Sayın Karabıyık, buyurun lütfen.

LALE KARABIYIK (Bursa) – Teşekkürler Sayın Başkan.

Sayın Bakan, az önce “Bizim yaptıklarımızı görünce başınızı önünüze eğdiniz.” dediniz. O konuda bir şey söyleyeceğim. Biz eleştirilerimizi hep, yapılan yerler kamu yararına mı diye düşünerek yaptık. Finansal açıdan nasıl yapıldı diye baktık. Cumhuriyet varlıkları, kazanımları satılarak mı yapıldı diye baktık. Ne kadar borçlanılarak yapıldı diye baktık. Torunlarımıza ne kadar borç aktarılıyor diye baktık. Eleştirilerimizi bu yönde yaptık. Aslında inşallah bizim borçlarımız biter çünkü dış borç ve iç borç miktarımız özellikle bizim başımızı eğik tutan başka bir önemli unsurdur. Bu nedenle, esas bu kadar borç ihtiyacımızın olması, finansal olarak yana yakıla borç ve kaynak arıyor olmamız aslında başımızı eğik gösterir. Bunu ifade etmek istedim. Bizim eleştirilerimiz farklıydı.

Bir şey soracağım, anlayamadığım için soracağım çünkü maddeler biraz karışık ve yoğun, içinden çıkaramadım.

Şimdi, daha önce FETÖ’den kalan bazı yerler vardı, onlar hazineye devredilmişti ve bazıları da vakıflara aktarılmıştı. Onlar şu anda kullanıcıları olarak görülüyor. Şimdi bunlar bu konuyla ne kadar ilgili? Bir de bu satılan yerlerin bu vakıflara -Ensar gibi- satılma ihtimali ve avantajı ya da ayrıcalığı var mı yok mu? Ben buradan anlayamadım, anlayamadığım için sormak istedim.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Karabıyık.

Sayın Çıray, buyurun lütfen.

AYTUN ÇIRAY (İzmir) – Sayın Bakanım, bürokrasiden gelme bir bakan olarak doğrusu üslubunuz şaşırttı beni. Ben sizi daha sakın, olgun diye biliyorum. Hepimiz sinirlenebiliriz ancak burada bir kamu görevi yapıyoruz.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Siyaset yapıyoruz arkadaşlar, siz de siyaset yapıyorsunuz, biz de siyaset yapıyoruz.

AYTUN ÇIRAY (İzmir) – Benim tanıdığım eski maliye bakanları en az siyaset yapan siyasetçilerdi çünkü Maliye Bakanlığının gereği odur. Maliye Bakanlığı aynı zamanda devletin çıkarını savunan bir bakanlıktır.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Biz devletin çıkarını savunmuyor muyuz?

AYTUN ÇIRAY (İzmir) – Yoksa herkes kapıya dizilirdi, herkesin istediği ödeneği verirdiniz, devlet de iflas ederdi. En az siyaset yapılan yer orasıdır. Burada iki eski Maliye Bakanı var şu anda. Onların huzurunda bunu söylemek istiyorum.

Şimdi diğer konuya gelince de Sayın Bakanım, maaşlılar yani bordrolular Türkiye’de en yüksek vergi verme dilimindeyken millî gelir açısından da en aşağıdaki insanlar. Ben bu lojman meselesinde onların hem sosyal hayatları açısından hem de mali gelirleri açısından haklarını gözetmek gerektiğini düşünüyorum.

Şimdi iki konuya daha değinmek istiyorum. Bir tanesi, terörle mücadele konusu.

Sayın Bakan, Sayın Cumhurbaşkanı Trump’la görüştüğü saatlerde Amerika’da 1.300 tır Suriye’ye yola çıkarılmıştı. Nasıl, ne söylendi orada, merak ediyoruz doğrusu. 1.300 tır, o sizin mücadele ettiğinizi söylediğiniz terör gruplarına yola çıkarılmıştı ama Türkiye’ye dönüldü, çok olumlu beyanlarda bulunuldu. Yani böyle bir terörle mücadele nasıl olabilir, bir.

İkincisi: Bizim kamuoyuna Hükûmet tarafından söylenen, Hükûmetin Suriye’ye askeri müdahalesinin temelinde yatan şey şu: YPG, PYD’nin Türkiye sınırında bir koridor oluşturmamasını engellemek. O hâlde yani Türk milletine öncelikle söylenen “Orada biz IŞİD’i yok etmeye gidiyoruz.” falan değildi. Öncelikle söylenen “Bu koridoru önlemeye gidiyoruz.”du. Fakat ne olduysa birdenbire Türk askeri IŞİD ve El Nusra’ya karşı gönderilmeye başlandı.

Neyse, siz müsait olunca ben konuşurum, beklerim şimdi, ben beklerim. Çünkü ben Bakana konuşacağım.

BAŞKAN – Sayın Çıray, madde üzerinde konuşmuyorsunuz şu anda.

AYTUN ÇIRAY (İzmir) – Şimdi, Sayın Bakan dedi ki...

BAŞKAN – Lütfen konuşmanızı madde üzerinde devam ettirelim.

Buyurun, devam edelim.

AYTUN ÇIRAY (İzmir) – Madde üzerinde konuşuyorum.

BAŞKAN – Sayın Bakan yerinde, sizi dinliyor, buyurun.

AYTUN ÇIRAY (İzmir) – Arkadaşlar, bakın, biz de bu komisyonlara –dediği gibi, bunu söylemekten hoşlanmıyorum- yıllardır gelip gidiyoruz, biliyoruz burada nasıl olduğunu.

BAŞKAN – Buyurun, biz dinliyoruz.

AYTUN ÇIRAY (İzmir) – Ben hakikaten şaşırıyorum bu komisyonların ciddiyetine, bu hâline. Şimdi, terörle mücadele konusunda...

BAŞKAN – Sayın Çıray, Komisyonun ciddiyeti konusunda görüş beyan etmeyin. Sizi şu anda dinliyoruz.

MEHMET BEKAROĞLU (İstanbul) – Sayın Başkan yani çok ciddi demek istiyor.

BAŞKAN – Sayın Bekaroğlu, lütfen, biliyorsunuz yani bizim çalışma koşullarımızda bir sıkıntı yok.

AYTUN ÇIRAY (İzmir) – Sayın Başkanım, sizin partinizde alışkanlığımız, ne söylerse onu söyleyin olabilir ama biz fikirlerimizi söyleriz.

BAŞKAN – Buyurun, dinliyoruz sizi.

AYTUN ÇIRAY (İzmir) – Şimdi yani kamuoyuna eğer çıkıp diyorsanız ki bizim bu paralara terörle mücadele için ihtiyacımız var, burada bir samimiyet görmüyoruz, bu bir.

İkincisi: E bu kadar paraya ihtiyaç varsa Türkiye’de Türk Hava Yolları 5 milyar lira zarar ederken, birçok uçağı hangara çekmişken Trump’a 11 milyar lira uçak parası vermenin anlamı ne? Bu milletin helal parasını gidip orada vermenin anlamı ne? Ne ihtiyaç vardı?

Üçüncüsü: 2 tane daha yeni makam uçağı alındı. Yani eğer bu uçaklarla, binalarla, evlerle itibar yükselecekse dünyayı fethetmiş olmamız gerekiyordu şu ana kadar, dünya lideri biz olmalıydık. Böyle bir şey de görmüyoruz. Dolayısıyla bu millete doğruyu söylemek durumundasınız.

Şimdi, demin bir arkadaşımız dedi ki: “Binaları yıkacağız –ha, siz de söylediniz- çok güzel şeyler yapacağız Saraçoğlu Mahallesi’nde.” Ben Kırkkonaklar’ı gören bir vadide oturuyorum. Oraya ilk gittiğimde bir gecekondı mahallesi idi, yemyeşildi, çok güzeldi, horoz sesleri geliyordu, ezan sesi duyabiliyorduk. Yakıldı, yıkıldı; birbirine benzemeyen, dere yatağının içine kadar giden, alakasız apartman, taş binalarla bir çirkin mahalle yaratıldı yıllarca orada biz yeşillik olacağımı beklerken. Bir metrekare boş yer görülürse oraya bir inşaat yapılıyor. Yazık günah ya! Hiç mi vicdanımız kalmadı? Bu ülkeye bu kadar eziyet etmeye, bu kadar zulmetmeye ne hakkımız var? Bütün bunlar olurken ve Sayın Cumhurbaşkanını belediye başkanlarını çağırıp “Siz yoruldunuz, metal yorgunluğunuz var. Başarısızsınız, istifa edin.” derken biz nasıl inanacağız sizin yıktığınız yerlere güzel binalar yapabileceğinize? Buna inanmakta güçlük çekeriz. Yani ortada bir uygulama var, bu uygulama böyle.

Dolayısıyla bence samimi olunmalı, bu kaynaklara niçin ihtiyaç olduğu söylenmeli. “Ya kardeşim, biz on beş yıl yönettik, beceremedik. Yine paraya ihtiyacımız oldu. Bir türlü üretim ekonomisine geçemedik. Türk milletinden de... Dolaysız vergilere rağmen başa çıkamıyoruz.” Yani bir telefonu kaldırırıyorsunuz, yüzde 50’si vergi. Dünyanın en pahalı otomobiline Türk milleti biniyor, dünyanın en pahalı hizmetini devletten millet alıyor, yavaş yavaş devletin bütün okulları filan tasfiye edilip her şey özelleştiriliyor, gene para yetmiyor, toplam borç artıyor. Dolayısıyla burada gösterilen gerekçeleri gerçekçi bulmuyorum. Gerekçeler doğru değil. Bana göre gerekçeler: Türkiye ekonomisi sıkıntıya sokuldu. Cari açığın halledilmesi lazım, bütçe açığının halledilmesi lazım.

Yani sizi bakan olarak o kadar suçlayamam, yeni bir bakansınız ancak Hükümetinizi suçluyorum. On beş senedir siz yönetiyorsunuz. Geçmişte hükümetler değişir, bir önceki hükümeti eleştirirdiniz. Artık size düşen görev, geçmiş eleştirmek filan değil. 3’üncü, 4’üncü Hükümetiniz. Onlar tarih oldu. Bir öncekini konuşuyoruz, siz varsınız; bir öncekini konuşuyoruz, siz varsınız. Ondan sonra hastane yapıyorsunuz, para yeter mi? Hastaneye garanti veriyorsunuz, hasta garantisi. Türkiye’nin sağlık bütçesinin yirmi senesini şimdiden kapattı Adalet ve Kalkınma Partisi. Üç senede oradaki hastanelerin şeylerini karşılayacaksınız, adamlar parasını alacak üç sene sonra, yirmi sene de bedavaya kullanacak. Bu millete zulüm bunlar. Köprü yapıyorsunuz, köprüden geçen yok. O paralarla köprüden vatandaş nasıl geçsin? Ondan sonra, geçmeyenden... Yani bu Deli Dumlul hikâyesi, geçenden 5 akçe, geçmeyenden 10 akçe meselesidir bu bütçe, bu torba yasa. Başkalarının kullandığı hizmetlerden gariban vatandaş sübvansedecek. Bu haksızlık. Bütün bunları biz açıklıkla ifade etmek durumundayız.

Onun için ben bu torba yasayla elde edilmek istenen gelirlerin terörle mücadeleyle hiçbir alakası olmadığı kanaatindeyim. Çünkü bu kadar paraya ihtiyacı olan bir devlet, 5 milyar, eski parayla 5 katrilyon zarar eden bir Türk Hava Yollarına gidip 11 milyar dolara uçak almaya kalkmaz, 2 tane yeni makam uçağı daha almaya kalkmaz.

Bakın, ben bunları söylemekten mutlu değilim. Geçmişte bir başbakan yardımcımıza soru önergesi vermiştim, o son büyük uçak gelmeden önce. Bana verdiği cevapta -bunlar kayıtlı Meclisin şeylerinde, soru önergeleri bölümüne bakarsanız görürsünüz- “Böyle bir uçak yok.” dendikten üç ay sonra uçak geldi. Demek ki Hükümetin vicdanında da bazı insanlar bu yapılanlardan rahat değil. Böyle bir şey olmaz. Yani benim söylemek istediklerim bunlar.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Çıray.

Evet, Sayın Atıcı, son sözü size veriyorum. Ardından bir ara vereceğim. Sayın Bakan, başlangıçta soruları cevaplamak üzere siz de hazırlığınızı yaparsanız bütün...

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Ama önceden bana bir söz hakkı verseniz...

BAŞKAN – Ara talebi var Komisyon üyelerimizden. Sizin cevaplarınızla başlayacağız.

Buyurun Sayın Atıcı.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Bakan, babam dedi ki: “Oğlum, sıra lojmanlara geldiyse iş gerçekten kötü gibi görünüyor.” Şimdi babam 78 yaşında, Allah selamet versin. Yani “Lojmanlara sıra geldiyse hakikaten iş kötü.” dedi. Ben de gerçekten öyle baba dedim ve ülkem adına gerçekten üzüliyorum. Çünkü ekonomi konuşulurken bunu parti siyaseti yapmak doğru değil. Çünkü dolar yükseldiğinde ben de fakirleşiyorum, siz de fakirleşiyorsunuz. Aynı gemideyiz. Gemi su aldığı zaman hepimiz batıyoruz. O yüzden Türkiye’de ekonominin kötüye gitmesini isteyen bana göre vatan hainidir. “Vay efendim, ekonomi kötüye gitsin de şu bakanı alaşağı edelim, Hükûmeti alaşağı edelim.” diye düşünen vatan hainidir. Ama ekonomi kötüye gidiyor ise de bu kadar rahat olamazsınız, oradan bize bu kadar rahat laf yetiştirmemeniz lazım Sayın Bakanım. Yani iş kötüye gidiyorsa oturup hep beraber düşünmek lazım.

Şimdi, ekonomideki bu kötüye gidişte sakın ha “Terörle mücadele ediyoruz. Son terörist kalana kadar para harcayacağız. Helal olsun.” filan diye de bunun arkasına sığınmayın. Terörle mücadele tabii ki yapılacak ama şunu da unutmayın: Siz ülkeyi devraldığınızda 1 tane terör örgütü vardı, şimdi 3 tane terör örgütü var. Daha da kötüsü, İdlib’e girdiğiniz zaman 33 mü, 333 mü terör örgütü olup olmadığını orada göreceksiniz. Yani “Savaşa para harcıyoruz. Ekonomimiz bu yüzden kötüye gidiyor.” diye sakın ha bize böyle bir şey söylemeyin çünkü doğru değil. O noktadan çok daha öncesinden ekonominin kötüye gittiği çok net bir şekilde ortaya çıktı.

Şimdi, dediniz ki: “Saraçoğlu Mahallesi’ni mükemmel yapacağız. Şaşıracaksınız, başınız öne eğilecek.” İnşallah, inşallah. Ama maalesef tarih bizi değil, sizi yalanladı. Örneğin “Şehir hastanesi yapacağız, başınız öne eğilecek.” dediniz. Yaptınız şehir hastanesini, başınız öne eğildi. Neden öne eğildi? Çünkü dört yılda Erzurum’a yaptığınız hastanenin parasıyla yirmi beş yıl kiracı kalacaksınız, bir.

İki: Yaptığınız hastanelerin tamamı şehir dışında. Adı “şehir hastanesi”, kendi şehir dışında. Vatandaş ateş püskürtüyor.

İBRAHİM AYDEMİR (Erzurum) – Ya Erzurum’daki şehrin tam merkezinde.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Erzurum’dakini demiyorum. Erzurum’dakini yaptınız, eliniz...

İBRAHİM AYDEMİR (Erzurum) – Erzurum’daki tam şehrin merkezinde.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Arkadaşlar, Erzurum’dakini...

SALİH CORA (Trabzon) – Trabzon’daki de şehir merkezinde, araştırarak konuşun.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Beyefendi, bakın...

SALİH CORA (Trabzon) – Şehir büyüyecek anlamına gelir.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Tamam, yorumunuz için teşekkür ederim ama polemige girmeyeceğim.

BAŞKAN – Arkadaşlar, dinleyelim.

Sayın Atıcı, tamamlayın lütfen.

SALİH CORA (Trabzon) – Şehrin genişleme alanında.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Ne güzel, iyi, inşallah. Şehir büyür düşüncesiyle yapıyorsunuz da şehir büyüene kadar ölenlerin de...

KASIM BOSTAN (Balıkesir) – Büyüdü zaten.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Buyurun.

KASIM BOSTAN (Balıkesir) – Büyükşehirler büyüdü.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Müsaade ederseniz ben devam edeyim.

BAŞKAN – Sayın Atıcı, devam edin lütfen.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Şehir hastanesi yaparak başınız öne eğildi.

AYTUN ÇIRAY (İzmir) – O hastanelerden çıktı. Vicdanınız rahat mı? Bir hesabı söylesinler, hesabı.

BAŞKAN – Sayın Atıcı, siz devam edin.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Arkadaşlar müsaade ederse edeceğim. Ben polemik meraklısı değil. Haklılar, yoruluyoruz hepimiz.

BAŞKAN – Bir müzakere ortamı, normal.

Buyurun siz.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Yo, ben itiraz etmiyorum, susuyorum.

BAŞKAN – Buyurun, normal, müzakere yapıyor.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Kızdırmıyorum Sayın Başkan.

Tabii ki arkadaşlar da konuşsunlar ama söz alıp konuşurlarsa gerçekten biz de anlarız.

BAŞKAN – Elbette, elbette, buyurun.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Şehir hastanelerini, Sayın Bakan -bir hekim olarak söylüyorum- başımızı... Sadece sizin değil, bütün Türkiye'nin başını öne eğen bir projedir. Hastaları tedavi eden bina değil, hekimlerdir, sağlık personelidir. Bu hastaneleri şehir dışına çıkararak bütün halkın başını öne eğdiniz. Metro yaptınız Ankara'da, İstanbul'da. Sizin başınız öne eğildi, bitiremediniz. O metroya binemeyen insanların cebinden para alıp orayı karşıladınız. Diyarbakır'da vergi ödeyenin parasını aldınız, Ankara ve İstanbul metrolarına aktardınız. Ben mi aktardım? Siz aktardınız. Belediyenin yapacağı...

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – ...parasını da Diyarbakır'a aktarıyoruz.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Hayır. Belediyenin söz vererek oy aldığı, metro yapacağı sözü verdiği şehirlerde siz, Hükûmetiniz bu metroya bütçeden para aktardı. Bunu yapmaması gerekiyordu.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Ne oldu, kötü mü oldu? Hizmet yapmış.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Şöyle efendim: Eğer siz Hükûmet olarak bunu söyleseydiniz yerden göğe kadar haklıydınız. Geçmediğim köprüye de para veririm çünkü Mersin'deki yatırıma da bir başkası... Ama belediyenin söz verip de yapmadığı bir şeyi Hükûmet olarak üstlenmeniz halkı kandırmak demektir. Başınız öne eğilmiştir.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Başımız öne...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Ama bakın, bunları, Sayın Bakanım, ben söylemiyorum. Eğer hayır, ben oraya para aktarmadım dersiniz benim başım öne eğilsin ama eğer siz belediyenin söz verip yapmadığı bir şeye para aktarmış iseniz bu baş öne... Ha, şu olabilir: Ya, bunlar benim başımı öne eğmez diyorsanız da bu tamamen bir anlayıştır, bir zihniyettir. Hayata nasıl baktığınıza, ahlakı nasıl değerlendirdiğinize bağlıdır.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – En doğrusunu vatandaş takdir ediyor. Ama vatandaşın takdirini kabul edin artık.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Güzel, sıkıştığımız...

Bakın, Sayın Bakanım, en doğrusunu vatandaş tabii, takdir eder. Bunu tartışacak hâlimiz yoktur. Ancak sizin yaptıklarınızın acısı çıkmaya başladı.

Mesela sigara içenler çok keyif alıyorlar, değil mi? Çok keyif alıyorlar. Ben de içtim yıllarca, bıraktım Allah’a şükür. Sigara içenler çok keyif alıyorlar ve diyorlar ki: “Ne güzel sigara içiyoruz.” Ancak etkisi sigaranın yirmi sene sonra çıkıyor ve kanser oluyor. Siz de öyle yapıyorsunuz. Bütçeyi bir şekilde kullanıyorsunuz ve etkileri daha sonra ortaya çıkıyor.

Sayın Bakanım, İstanbul’un silueti değişti. Hani bizim başımızı öne eğecektiniz ya. Sayın Cumhurbaşkanı dedi ki: “Bu binalar silueti değiştirdi. Orayı yıkın.” Orayı da yıkamadınız. Yeşil alan yüzde 1’e düştü. Sizin başınız öne eğildi.

“Ankara’yı parsel parsel sattınız.” diyen ben miyim, eski Başbakan Yardımcınız mı? Bizim değil, sizin başınız öne eğildi. Yazlık ve kışlık saraylar kimin başını öne eğdi, benim başımı mı öne eğdi? Oraya harcanan paralar benim mi başımı öne eğdi? Keşke eğer. Bakın, ben Hükümet mensubu değilim. Benim başımın öne eğilmesi kimseyi etkilemez ama bir Maliye Bakanının başı öne eğilirse, o saraylara yaptığı masraflardan dolayı başı öne eğilirse bu ülkede çok insan acından ölür.

BAŞKAN – Sayın Atıcı...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Toparlıyorum Sayın Başkan.

Mersin’de yatırım yaptınız, spor tesisleri yaptınız. Allah şahittir. İlk yağmurda ellerimizle götürüp oralara legen koyduk, ilk yağmurda. Benim mi başım öne eğildi? Halkın parasını götürdünüz, orada çarçur ettiniz. Bir kere kullanılmak üzere millet portatif işler yaparken bir tesis kazandırdınız, sağ olun. Bir yağmurda tamamen çürüdü gitti. Benim mi başım öne eğildi? Güzellettireceğiniz diyorsunuz ya. Bu yaptıklarınızı size anlatmaya...

Peki, esas başınızı öne eğen ne, biliyor musunuz? Söz verip yapmadıklarınız. Şimdi de söz veriyoruz, yeşil alan, yemyeşil Ankara diyorsunuz ama söz verip yapmadığınız o kadar çok şey var ki. Bir yurdu bile çocuklarımıza çok gördünüz. Başınızı öne eğen çok şey var Sayın Bakan. Avrupa Birliği, Amerika Birleşik Devletleri’yle vize krizi. Uzatmayacağım, dış politikada Irak ve Suriye’deki başımızı öne eğişleriniz. En son, yine, bu, Astana sürecinden sonra Esad’la tekrar bir arada olunuz. Bunlar hep Hükümetimizin başını öne eğdi. Buna sevinmiyorum, Allah canımı alsın seviniyorsam.

BAŞKAN – Sayın Atıcı...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Hükümetin başı öne eğildiğinde vallahi sevinmiyorum. Eğitimde, FETÖ’yle olan ilişkilerde hep Hükümetimizin başı öne eğildi. Keşke eğilmeseydi.

Son: İki gün sonra Saint Petersburg’a gideceğiniz Parlamentolar Arası Birlik olarak, bunu da kayda geçirmek için söylüyorum. Sayın Meclis Başkanımız davetli ve davetli heyetle beraber bir özel uçakla gidiyor. Bizim tarifeli uçakla biletlerimiz alınıyordu. Birkaç gün önce haber geldi, Sayın Meclis Başkanı daha büyük bir özel uçak kiralamış ve bütün milletvekillerini eşleriyle beraber -geliyorlarsa eğer- o

özel uçakla Saint Petersburg’a götüreceğim. Şimdi, ben de gideceğim. Desem ki “Tarifeli uçakla beni götürün.” Gene maliyeye yük gelecek çünkü özel uçağı kiralamışsınız. Binsem o uçağı, utanıyorum, içim gidiyor. Şimdi, bakın, kimin başı öne eğildi? Benim yüreğim sızlıyor ya. Niye Saint Petersburg’a ben özel jetlerle gideyim ya. Yapmayın ya bunu, bunu yapmayın. Bir fizibilitesini yapın bu işin. Yani böyle bir şey olmaz Sayın Bakan. Bu hepimizi derinden yaralar. Vallahi de billahi de gitmemem mi diye düşünüyorum. Kayıtlara da geçirdim. Bu konudaki huzursuzluğumu dile getirdim. Muhtemelen diyorum ki bunlar bizi de o uçağı alarak yarın eleştiri yapmamızı mı engellemeye çalışıyorlar. Şimdiden eleştiriyorum. Keşke böyle olmasaydı.

Çok teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Sayın Atıcı, teşekkür ediyorum.

Sayın Bakanım, evet, soruları cevaplamak üzere sözü size veriyorum.

MALİYE BAKANİ NACİ AĞBAL (Bayburt) – Çok teşekkür ediyorum.

İşin siyasi polemik tarafı bir tarafa, işe teknik olarak cevap vermek gerekirse önce Saraçoğlu Mahallesi’nden başlayayım. Saraçoğlu Mahallesi cumhuriyetin ilk döneminde yapılmış, uzun yıllar gerçekten, Ankara’da memurların, üst düzey kamu görevlilerinin kullandığı bir lojman mahallesine dönüşmüş, herkes tarafından bilinen bir yer. Ama bu yapılar uzun yılların getirdiği yorgunlukla, uzun yılların getirdiği yıpranmayla gerçekten eski, o ilk yapılındaki görünümü ve silüetini de kaybetmiş durumda. Aslında son belki de on yıldır orada oturan görevliler üst düzey görevliler de değil, normal -bizim en güzel memurumuz düz memur- memurumuz oturmuş orada. Otursunlar, eyvallah. Ama bu lojmanlar artık şehrin bu kadar merkezinde, bu kadar merkezî bir lokasyonda.

Sonuçta insanız hepimiz. İnsanlar çamaşırını tabii ki balkonuna asacak, camına bir şeyler koyacak, koysun. Ama biz bu geldiğimiz noktada Saraçoğlu Mahallesi’ni lojman olarak kullanmak yerine bütün Ankara’nın ortak kullanım alanı olarak nasıl değerlendirebiliriz diye bir çaba içerisine ve gayret içerisine girdik. Yani şimdi eski fotoğraflarını çıkaralım, bakalım. Gerçekten oradan geçtiğimiz zamanki görüntüler bir şehrin, bir başkent, Başbakanlığın, Genelkurmay Başkanlığının, Meclisin bu kadar yakınında bir o görüntülerin olmasına da gerek yok. Oradaki insanların o çamaşırları asmasına saygı duyuyorum. Hepimiz insanız ve öyle yapıyoruz zaten. Orada bir sorun yok. Sadece bu lojmanları yıpranmışlıklarıyla, kullanılmışlıklarıyla aynı şekilde devam mı ettireceğiz, yoksa bunu aslında Ankara’ya kazandıracağımız bir projeye dönüştürebilecek miyiz?

Öncelikle hak veririm, bilmek zorunda değilsiniz. Namık Kemal Mahallesi’ndeki bütün binalar tescilli yapıdır, tescilli sit alanıdır orası. Yani bilmemeniz haklı, o konuda ben bilgi vermek zorundayım. Ama bilenler de bilmemezliğe veriyor bunu. Dolayısıyla biz bu projede hiçbir binanın hiçbir kenarını yıkmayacağız, hiçbir binayı ortadan kaldırmayacağız, hiçbir binayı... Aslında normalde mevzuata göre yıkıp aslını da yapmak mümkün. Hayır, bütün binalar orijinal, bugünkü halleriyle bakımdan geçirilecek. Deprem dayanıklılığı sağlanacak. İç yapıları, iç mimarileri düzeltilecek ve gerçekten orayı Ankara’nın bir kültür, sanat, insanların akşamları rahatlıkla gidip oturabildikleri, Ankaralıların uğrak yeri olan bir merkeze dönüştüreceğiz.

Burada, getirdiğimiz yasal düzenlemeyle Saraçoğlu Mahallesi arasında hiçbir bağlantı yok. Bununla ilgili bir Bakanlar Kurulu kararı çıktı ve biz bu Bakanlar Kurulu kararında Emlak Konuta bir yer devretmedik, taşınmazın mülkiyeti bizde. Sadece, ortak proje yapmak üzere yetki aldık Bakanlar Kurulundan.

Dolayısıyla, bakın, bilmediğiniz tarihî bir gerçeklik daha söyleyeyim: Emlak Konutun geçmişî Arsa Ofisine dayanır. Aslında, ne kadar güzel tarihî bir rastlaşma var ki o konutları yapan Ofis dönüşmüş, dönüşmüş, Emlak Konuta gelmiş, şimdi Emlak Konut yepyeni bir projeyle en başta yaptığı bütün o mimari alanı yeni baştan Ankara'nın hizmetine sunacak bir proje yapacak. Şu anda Emlak Konut bu projeyi çalışıyor. Bütün şeyimiz şu: Bugünkü yeşilden daha fazla yeşil olacak. Bugün etrafı kapalı, vatandaş dışarıdan görüyor ama içeriye giremiyor. Hayır, bütün o etrafındaki duvarlar yıkılacak, vatandaşımız normal girmek istediği zaman oralara girebilecek, o mekânları kullanabilecek.

İstiyoruz ki orada, bir kere söyledim, bütün yapılar aynen duracak. Sadece orta alanda, orayı bir yaşam alanı meydana getirmek üzere yerin altında, hiçbir şekilde yukarıya bir mimari değil, yerin altında, yerin üstünde de bir kat bir kongre merkezi yapacağız oraya. İnsanların gelip rahatlıkla kongre yapabileceği bir alan olacak orası. Çok küçük bir butik otel olacak. Ama bugünkünden kesinlikle daha yeşil olacak ve muradımız şu, yani orada güzel, böyle, kitapçıların olduğu mekânlar olsun, müzikholler olsun, kültür merkezlerinin olduğu alanlar olsun, insanlar sadece gündüz değil, gece de oraları kullansın, o mekânı zenginleştirmek için ofis alanlar olsun, yine bir alan, bir kısmı konut alan olsun. Yukarıda, Kalkınma Bakanlığı tarafında çok güzel bir konut alanı üretmek mümkün.

Yani, dolayısıyla, arkadaşlar, demin “Vatanımızı seviyoruz.” dediniz. Hepimiz seviyoruz, kimsenin sevgisini kimse teraziye koymasın. Ben nasıl sizinkini koymuyorsam siz de benimkini koymayın ve hassasiyetleri çok iyi biliyorum. Çiğdem Toker'e telefonda bunu söylemişim. Neden? Çiğdem Toker bir yazı yazmış, aslı astarı olmayan, hayal dünyasında kurduğu bir yazıyla demiş ki: “Şöyle, şöyle olacak.” Ben de kendisini eskiden tanırım. Çok samimiyetle “Çiğdem Hanım, size söylenen gibi veya sizin düşündüğünüz gibi değil, gerçekten burayı Ankara'ya kazandırmak istiyoruz. Ankara'nın bir prestij projesi olsun, bir nefes alanı olsun. Yani orada, Ankara'nın o mekânını düşünün. Orada insanlar şu anda Güvenpark'ta dolaşabiliyorlar. Hâlbuki orada, o kocaman mahallenin içerisinde de insanlar dolaşabilinler. Orada çok güzel geleneksel butik alışveriş merkezleri olsun, insanlar Ankara'nın geleneksel ürünlerini oralarda satabilsinler ve orada, bugün oturamadıkları yerde otursunlar. Size söz veriyorum, bugün orada kaç ağaç varsa daha fazla ağaç olacak, ne kadar yeşil alan varsa daha fazla yeşil alan olacak ve gerçekten, bunu, Ankara'nın bir prestij projesi olarak hayal ediyoruz, ümit ediyoruz. Emlak Konutla konuşmalarımızda, hayallerimizde bunlar var. Ha, bunu yapmayız da bir beton yığını yaparsak ben onun hesabını veririm. Asla buna müsaade etmeyiz. Hükümet olarak -bunu Hükümet olarak da paylaşıyoruz- gerçekten Ankara'ya yakışır güzel bir proje yapmak istiyoruz.

Onun için, yani tepki göstermemin sebebi, “Binalar yıkılacak.” deniyor, orası sit, oranın hepsi tescilli yapı. Niye binaları yıkalım? “Ortadan kaldırılacak, rant alanına dönüştürülecek.” Yok öyle bir şey. İstiyoruz ki orayı Emlak Konutun yapacağı projeyle gerçekten Ankara'ya kazandıralım. İnşallah bunu yaparız. Hepimizin başı da dik olsun. Gideriz, orada otururuz, sohbetler yaparız.

O açıdan, Saraçoğlu'yla ilgili yapılan değerlendirmeleri, Mimarlar Odasının başta yaptığı değerlendirmeleri bilgi eksikliğine bağlamıyorum, bir ön yargı ve ön yargılı bir bakış açısına bağlıyorum. Benim hiçbir sivil toplum örgütüne özel bir ön yargım yok. Ama hiç değilse, bir ülkenin Maliye Bakanı kalkıyor, demeç veriyor, kendisini bağlayacak ifadeler kullanıyor, bu konuda çalışmalar yaptığını söylüyor, bekleyin, görün. Proje ortaya çıkacak. Emlak Konut Genel Müdürümüzle konuştuk, en yakın zamanda bu projenin lansmanını da yapacağız. Orada, ne yapacağımızı, ne yapmayacağımızı, nelere dikkat edeceğimizi tek tek kamuoyuyla paylaşacağız ve o lansmanı yaptığımızda, lütfen, projeyle ilgili eksiklik görürseniz, başımızın üstüne, getirin o eksikleri, tamamlayalım. Orada gerçekten Ankara'nın böyle bir mekâna ihtiyacı var. Bunu yapalım. Birincisi bu.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Sayın Bakanım, teşekkür ederim, memnun oldum da Bakanlar Kurulu kararında şöyle diyor: “Gayrimenkul satış vaadi ve arsa payı karşılığında hasılat paylaşımı esaslı...”

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Hayır, hayır, o genel ifade.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Bakanlar Kurulu kararı...

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Yok, yok, genel ifade o.

Bizim buradaki yapacağımız projede biz hiçbir yapıyı yıkmayacağımız için bütün yapılar aynen kalacak, restore edilecek, orijinaline uygun bir şekilde yeniden dizayn edilecek, orada birtakım yeni sosyal donatı alanları oluşturulacak ve oluşan bu proje üzerinden uzun süreli kiralamayla biz orayı, uzun süreli kiralamayla... Ama “al ne yaparsan” değil, hayır...

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – O zaman Bakanlar Kurulu kararı yanlış.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Yok, yok, hayır, şöyle, Sayın Vekilim, genel olarak mevzuat öyle olduğu için öyle. Mevzuat, kavramsal bir çerçeve yani.

İkinci olarak...

AYTUN ÇIRAY (İzmir) – Sayın Bakan, imar bakanı gibi konuşuyorsunuz.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Arkadaşlar, size de beğendiremedim ki ya!

BAŞKAN – Efendim, lütfen müdahale etmeyin. Sayın Bakan nasıl konuşacağına kendi karar versin.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Ben Maliye Bakanı olarak konuşuyorum. Allah Allah, böyle bir şey olabilir mi ya!

BAŞKAN – Yani, nasıl konuşacağını kendi karar versin.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Ya, bir hayalimi anlatıyorum size, hayalimi...

BAŞKAN – Yani öyle bir şey olabilir mi?

AYTUN ÇIRAY (İzmir) – Sayın Bakan, hayaliniz varsa gelin, Kırkkonaklar’ı kurtarın da biz dereye...

BAŞKAN – Sayın Bakanım, buyurun lütfen.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Değerli kardeşim, Kırkkonaklar’a da bakınız ya.

BAŞKAN – Soruları cevaplayalım.

AYTUN ÇIRAY (İzmir) – Burada bir hayalden söz ediyorsunuz.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Hayal değil kardeşim, gerçek, gerçek. Yapacağız bunu.

AYTUN ÇIRAY (İzmir) – Göreceğiz.

BAŞKAN – Efendim, lütfen müdahale etmeyin.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Anlatıyoruz, konuşuyoruz, çaba gösteriyoruz. Şimdi, demin bir siyasi polemik oldu, “başı eğme” konusu. Ben bu “başı eğme” konusuna girsem siz başınızı kaldıramazsınız.

Devam ediyorum. İkinci olarak...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Bir girin Allah aşkına, bir girin.

MALİYE BAKANİ NACİ AĞBAL (Bayburt) – Girerim canım, sorun değil. Devam ediyorum zaten.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Lütfen girin.

BAŞKAN – Efendim soruları cevaplayalım.

Sayın Atıcı, lütfen...

Buyurun.

MALİYE BAKANİ NACİ AĞBAL (Bayburt) – İkinci olarak, değerli arkadaşlar, bakın, bir, Allah’a şükürler olsun, 15 Temmuz alçak darbe girişimine rağmen, bütün terör ve terör odaklarına rağmen, bütün onların çabalarına rağmen, milletimizin basireti, dirayeti ve Hükümet olarak aldığımız tedbirlere karşı gösterdikleri olumlu ve yapıcı karşılık sayesinde Türkiye ekonomisi bu sene sonu itibarıyla yüzde 5’in üzerinde büyüyecek. Birçok kesim “Türkiye ekonomisi 2017 yılında yüzde 2 büyüse, 3 büyüse iyidir.” derken en son IMF açıkladı; 5,1’e çıkardı ki IMF’in bu tahminini, ilk başta 2,5 tahminini yaparken kendilerine söyledik, “Çok gerçek dışı, gerçek olmayan bir tahminde bulunuyorsunuz.” diye. Bugün IMF de kendi tahminini revize etti.

Dolayısıyla, Allah’a şükürler olsun, bütün bu 15 Temmuz darbe girişiminin sıkıntılarından hep beraber milletçe çıktık. Birçok alanda tehdit riski oluşturan konuları aştık, ekonomide de gerçekten...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Madem çıktık, OHAL’i de bir kaldırın.

MALİYE BAKANİ NACİ AĞBAL (Bayburt) – Değerli arkadaşlar, ekonomide de gerçekten iyi bir noktaya geldik. 2018’de, 2019’da ve 2020’de, yakında buraya orta vadeli programa dayalı olarak hazırladığımız bütçeyi getireceğiz. Ekonomiyi hep beraber orada konuşacağız. Ekonomide ne yaptık, ne yapmak istiyoruz, önümüzdeki yıllarda ekonomiyle ilgili ne düşünüyoruz, onların hepsini konuşacağız. Ama demin ifade edildi, ekonomi kötüye gitsin diye kimse herhâlde bir talepte bulunmaz, onu asla aklıma getirmem. Ama iyi şeyler oluyor. Onun için, ekonomide bir kötü gidişat var da bu maddeyi onun için getirmişiz argümanı doğru bir argüman değil, bir onu söyleyeyim.

İkinci olarak, arkadaşlar, Zekeriya Temizel Bakanımız çok güzel ifade buyurdular. Yani, ben de şimdi çıkartıp tek tek Bakanlar Kurulu üyelerinin isimlerini okumayayım, hükümetlerin isimlerini okumayayım. Onların bu yaptıklarını da yadırgamıyorum, ben Maliye Bakanım. Ekonomide çok güzel bir kavram vardır: “Kaynakların ekonomiye kazandırılması.” Var olan kaynakları en optimum şekilde, en doğru şekilde kullanmaktan bahsederiz. Geçmiş hükümetler döneminde de zaman zaman lojman satışıyla ilgili kanunlar çıkmış, Anayasa Mahkemesi iptal etmiş. Ama farklı farklı siyasi partilerin de bu konuda farklı farklı girişimleri olmuş. O açıdan, burada rasyonel olmayan bir iş yapmıyoruz, rasyonel olan bir iş yapıyoruz.

Aslında yapmak istediğimiz şey şu: Normalde, bugün bakıldığında, hiçbir mevzuat yapılmasına gerek olmaksızın bir kamu kurumunun kendisi lojman olarak kullandığı bir yerin lojman olarak tahsis amacını kaldırır ortadan, orayı lojman olmaktan çıkarır ve Maliye Bakanlığı onu devralır ve satar. Nitekim Sayın Bakanımız yine söylediler, yukarıda eski milletvekilleri lojmanlarının olduğu yerin yanında bir Devlet Mahallesi vardı, Sayın Bakanım, hiç kimse mağdur olmadı. Biz o bütün arkadaşlarımızı, bütün orada lojmanlarda oturan arkadaşlarımızı Ankara’da diğer, başka yerlerde olan, yeni yapılmış lojmanlara taşıdık. Dolayısıyla, o çok ekonomik bir projeydi yani başka yerlerde hazırda lojmanlar var, orada da ekonomik bir imkân var, siz onunla memurları... Biz taşıma masraflarını bile verdik memurların. Dedik ki: “Siz oradan çıktığınızda yeni lojmanlarınıza taşınma masraflarını da biz vereceğiz.” Şimdi, arkadaşlar, burada ne yapmaya çalışıyoruz? Normalde tek tek kamu kurumlarına bıraktığımız zaman böyle topyekûn bir değerlendirme ve topyekûn bir inisiyatif alma yaklaşımı yok.

Burada esas, maddenin getirdiği yaklaşım, Maliye Bakanlığına bir görev, yetki ve sorumluluk veriyor. Maliye Bakanlığına diyor ki kanun maddesi: “Maliye Bakanlığı olarak bütün mevcut kamu lojmanlarını gözden geçir. Bu lojmanların bir kere, hangi durumda olduğuna bak. Depreme dayanıklılığına bak. Kat irtifakı durumuna bak. Şehir merkezlerinde kalmış mı kalmamış mı, onlara bak. Bunlardan -bakın, hepsi değil- ekonomiye kazandırılabilir olacak olanları ilgili kamu kurumlarından talep edip al, ey kamu kurumları, siz de Maliye Bakanlığının bu maddeden gelen yetki ve sorumluluğuna dayalı olarak gerekli yardımı Maliye Bakanlığına verin.” Şimdi, kendi Bakanlığımın da örnek vereceğim yani bugün Ankara’da Öveçler’de, Dikmen’de, Etlik merkezde -başka kurumların da var- çok merkezde kalmış yerler var, gerçekten şehrin çok merkezî alanlarında ve bu lojmanlar otuz yıllık, kırk yıllık lojmanlar. Diyoruz ki bu maddede: İlgili kamu kurumları ile Maliye Bakanlığı bir ortak anlayış içerisinde bütün bu söylediğim parametrelere göre bir değerlendirme yapsın, bu değerlendirmeye göre eğer burada mevcut lojmanların yerini satın bunlarla yine lojman ihtiyacı olan memurlara lojman yapma ihtiyacı varsa burada değerlendirsin. Burada, bu maddede bir özellik var, diyoruz ki: Lojman satışından elde edilen gelirler normalde bütçenin geliridir, değil mi? Ama burada kamu kurumlarını buna teşvik etmek için diyoruz ki: Ey kamu kurumları, burada lojman satışından... Lojman değil aslında arkadaşlar, bunlar ekonomik ömrünü tamamlamış, aslında depreme dayanıklılığı olmayan yapılar. Yarın öbür gün bunları biz ihaleye çıktığımız zaman bunu alacak kişiler o binalarda oturmayacaklar ki, zaten onu arsa fiyatına alacak ama biz oradan elde edilen geliri diyoruz ki ey kamu kurumu, bu lojman satışı yapılırsa buradan elde edilen geliri yine size vereceğiz. Kalkınma Bakanlığının lojmanı mı var, Kalkınma Bakanlığının lojmanlarını satmışsak oradan elde edilen geliri Kalkınma Bakanlığına vereceğiz. Kalkınma Bakanlığı ne yapacak? Bunu tabii ki ihtiyacı olan lojmanlarda kullanacak. Bu projenin hiçbir yerinde lojmansızlaştırma yok, hiçbir yerinde yöneticileri, personeli lojmanlardan etme gayreti yok, sadece burada...

Bakın, şöyle söyleyeyim: Hepiniz biliyorsunuz, yukarıda, TRT’nin orada 90 metrekare, 2 oda, 1 salon, son derece küçük lojmanlar var. O lojmanlar arkadaşlar, o personel için, aileleri için çok dar. Biz o lojmanları ekonomiye kazandırıp çok daha modern, çok daha yaşanılabilir alanları üretme imkânımız var ve bu bir proje. Biz sizden yetki alıyoruz, bu yetkiyle kamu kurumlarına dönüp “Arkadaş, getir lojmanlarını, beraber değerlendirelim.” diyoruz. Elde edilen gelirle lojmanlar... Tek şunu yapıyoruz, olur da ömrü on yıldan fazla olsa bile kat mülkiyetine konu edilmiş yani tek tek satılabilir ve kullanımı mümkün olan lojmanlar varsa bunları ihaleye bir arsa olarak çıkmaya gerek yok, bunları daire daire satma imkânı var. O zaman da içinde oturana bir imkân getiriyoruz, diyoruz ki: Eğer hâlihazırda ihaleye çıkan bu daireyi, dairede oturan memur kardeşimiz varsa, belki emekliliğine iki yıl kaldı, belki üç yıl kaldı... Var arkadaşlar, zaman zaman gelip diyor memur arkadaşlarımız, “Ya, benim emekliliğime iki yıl kaldı, yani şu memur ikramiyemden bile mahsup etseniz de ben bu oturduğum daireyi alsam da ben bu semte alıştım, yıllardır Dikmen’de oturuyorum, bu dairede de oturmak istiyorum, çocuklarım burada okula gidiyor.” Burada da diyoruz ki: Eğer biz bu şekilde değerlendirilmesi mümkün olan lojmanlar varsa burada da yine memurlarımızın lehine olmak üzere onlara öncelik hakkı veriyoruz. Dolayısıyla, burada yapmış olduğumuz düzenlemede gerçekten hani sat, kurtul yaklaşımı yok. Önceki hükümetler döneminde çıkan yasalara baktığınız zaman sat, kurtul; burada sat, kurtul yok. Diyoruz ki: Kardeşim, bunu memur lojmanları yapımında kullanacağız.

O açıdan, her türlü teknik katkıya, her türlü yani bunun daha da madde metninin geliştirilmesi, içeriğinin geliştirilmesi, varsa tereddüt oluşturan konularda, bunun iyileştirilmesi konusunda son derece açgözlü ve memnun oluruz. Bundan önceki maddelerde de zaten sizin birçok öneriniz üzerine değişiklikler de yaptık.

Şimdi, tarım arazilerine gelince, belediye mücavir alan sınırları içerisinde olan tarım arazilerinde şu anda buralar kullanıcısı tarafından ecrimisil ödenerek kullanılan yerler. Biz biliyorsunuz, 2011 yılında bir 2/B Kanunu çıkardık ve belediye mücavir alan sınırları dışındaki tarım arazilerinin kullanıcılarına indirimli olarak satma imkânı getirdik ve 2/B Kanunu'yla aynı kanun içerisinde bunu düzenledik. O zaman belediye mücavir alan sınırları içerisindekileri bu kapsama almadık ama şimdi, belediye mücavir alan sınırları deyince hemen Konya aklıma geliyor, Sayın Kalaycı, yanlış anlamayın.

MUSTAFA KALAYCI (Konya) – Yok, estağfurullah.

MALİYE BAKANINACI AĞBAL (Bayburt) - Konya çünkü öyle bir yer ki, şimdi, bana Konya'dan geliyorlar “Ya, Sayın Bakanım, bu belediye mücavir alan sınırı için diyorsunuz ama ben bilmem şehir merkezine şu kadar uzak yerdeyim, ben niye alamıyorum?” Dolayısıyla, burada getirdiğimiz düzenlemeyle... Bir kere, bakın, bu düzenleme bu durumda olan bütün taşınmazların satışını otomatik garanti etmiyor yani satacağız anlamına gelmiyor. Nasıl 2/B Kanunu'nda, Tarım Arazileri Satış Kanunu'nda dedik ki: “O yer kamu hizmetleri için lazımsa, kamunun ihtiyacı varsa bu kanun kapsamında olsa bile satılmaz. Belirli yerlerde koruma havzalarına yakınsa satılmaz.” Dolayısıyla, belediye mücavir alan sınırları içinde olsa bile 2/B Kanunu'nda getirdiğimiz bütün kısıtlamalar aynen burada da geçerli. Burada hepinizin hassasiyeti olduğunu düşünerek ve biz de aynı hassasiyeti güderek şu tartışmayı yaptık: Ya, bunlar belediye mücavir alan sınırları içinde ama Konya'daki örneğin dışında, atıyorum, bugün Çankaya'da İncek Mahallesi'nde de yer olabilir yani tarım arazisi olarak kullanılan yer olabilir. Burada kimse bunu ranta dönüştürmesin diye özel olarak bir amaç güttük, dedik ki: “Hiçbir şekilde yirmi yıl boyunca amacı değiştirilemez. Amacı değiştirilirse de -yani buradan baştan kabul edecek alıcı- yeni duruma göre...” Çok karmaşık değil, diyelim ki imar planı değişti, Maliye Bakanlığı zaten tapu kayıtlarından, imardan takip ediyor, gidecek yere, normal bir rayiç değerlendirme yapacak, yeni oluşturulacak rayiç değeri karşı tarafa bildirecek, zaten tapuda şerh olacak, herhangi bir şekilde bunu kabul etmezse taşınmazı tekrar hazineye geri dönecek. Dolayısıyla, tek yaptığımız şey önceki ödenen bedeli bugüne getirmek, aradaki farkı almak. Burada da hepimizin hassas olması lazım, kimse buradan bir rant elde etmesin çünkü bunlar belediye mücavir alan sınırları içerisinde.

Bu FETÖ'den kamuya aktarılan taşınmazlardan Bakanlar Kurulunca vergi muafiyeti olan vakıfların kullanımına bırakanların hiçbir şekilde satışı söz konusu değil. Bunlar sadece ve sadece mevcut mevzuat çerçevesinde talep etmeleri hâlinde irtifak hakkına konu olabilir.

Şehir hastaneleri konusuna gelince de, arkadaşlar, yani finansal olarak sürdürülebilirliği, yapılan ödemelerin fizibilitesi Kalkınma Bakanlığı, Hazine Müsteşarlığı, Sağlık Bakanlığı bu projeleri tek tek çalıştılar. Hani burada birtakım varsayımlar var, enflasyon var, döviz kuru var, faiz oranları var, birtakım parametreler var. Doğru, yani orayı işleticiye veriyorsunuz, işleticinin orada belli bir işletme gelirini elde etmesi lazım ki ona göre teklif verecek. Sonuçta bir ihale yapıyorsunuz, bir teklif verecek, bütün parametrelere göre oturuyor riskleri hesap ediyor, bir teklif veriyor. Bu yap-işlet-devret, kamu-özel iş birliği projeleri Hükümet olarak bizim vatandaşımızın ihtiyacı olan nitelikli sağlık hizmetlerini, nitelikli altyapı hizmetlerini çok daha hızlı bir şekilde yapmak, özel sektörün burada tecrübesini, özel sektörün deneyimini ve özel sektörün kendi dinamiklerini kamu hizmeti sunumuna dâhil etmek için getirdiğimiz bir yöntemdir. Çok farklı ülkelerde...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Yap-işlet-devret değil, yanlış bilgi veriyorsunuz.

MALİYE BAKANINACI AĞBAL (Bayburt) – Yok, kamu-özel iş birliği projeleri.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Yap-kirala-devret.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Değerli Vekilim, kamu-özel iş birliği diye bütün bunların üzerinde bir üst kavram var.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Yani yap-işlet-devret değil, kiraliyorsunuz.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Arkadaşlar, ben bir tek Sağlık Bakanlığı demedim ki, altyapı yaptırımlarını da söyledim aynı şekilde.

AYTUN ÇIRAY (İzmir) – Bu sağlıklı bir şey değil, dünyanın terk ettiği bir modele milyarlarca dolar yatırıyorsunuz.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Değerli arkadaşlar, şimdi, bana siyasi polemik yaptırmayın, tamam mı?

AYTUN ÇIRAY (İzmir) – Hayır, ben şunu samimi söylüyorum: Dünyanın terk ettiği bir sistem.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Dünyada kamu-özel iş birliği projelerini başarıyla yapan ülkeler de vardır...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Bir İngiltere yaptı, battı.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Allah Allah, Türkiye niye başarılı olamasın? Nedir yani, İngiltere niye batsın?

AYTUĞ ATICI (Mersin) – İngiltere ve Kanada’da denendi, battı.

(Oturum Başkanlığına Başkan Süreyya Sadi Bilgiç geçti)

BAŞKAN – Sayın Bakanım, kifayetimizakere.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Dolayısıyla, değerli arkadaşlar, ben bu çerçevede yapmış olduğunuz bütün değerlendirmelere ve eleştirilere teşekkür ediyorum.

Bu düzenlememizin hayırlara vesile olmasını diliyorum.

BAŞKAN – Sağ olun Sayın Bakan.

Sayın Çam, bir şey mi söyleyeceksiniz?

MUSA ÇAM (İzmir) – 3 cümleyle ilgili bir şey söyleyeceğim.

Sayın Bakan çok iddialı şeyler söyledi, büyük, görkemli bir iş yapılacağını söyledi ama size bir şey söyleyeyim: Bu konuda çok sınıfta kaldınız, bu, İstanbul’da böyle, Ankara’da böyle; en son da Mecliste böyle. Şu milletvekili binasını görüyorsunuz değil mi? Eskiden burada ne kadar şahane, ana binayla entegre edilmiş milletvekili odaları vardı, o güzel, nezih, parmakla gösterilecek milletvekili odalarını yıktınız, AVM niteliğinde bir bina yaptınız.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Ya yapmayın, o odaları görmeseydik kimi kandıracaktınız? O odaların kaç metrekare ve küçük olduğunu...

MUSA ÇAM (İzmir) – Hiç fark etmez, ek yapılabilirdi, estetik olarak güzel olabilirdi; yıktınız, AVM yaptınız.

BAŞKAN – Arkadaşlar, teşekkür ediyorum.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – O eski binalarda milletvekili böyle odanın kenarından zor geçiyordu, Allah Allah!

MUSA ÇAM (İzmir) – Şimdi, yetmiyormuş gibi ödüllü bu güzelim camiye yıkıp yerine daha büyük bir cami yapacağınızla ilgili bilgiler var. Biz karşı değiliz ama o güzel eseri yıkacaksınız, katledeceksiniz; buraya yine getireceksiniz böyle bir şey diyeceksiniz ama ne diyeceksiniz onu göreceğiz yani.

BAŞKAN – Değerli arkadaşlar, 65’inci maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

66’ncı maddeyi okutuyorum:

MADDE 66- 4706 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiş ve altıncı fıkrasında yer alan “19/7/2003” ibaresi “31/12/2009” şeklinde değiştirilmiştir.

“Üzerinde sınırlı aynı hak tesis edilmiş Hazineye ait taşınmazların satışında ise satış bedelinin en az yüzde otuzu peşin, kalanı beş yılda, on taksitle ve kanunî faizi ile birlikte ödenir.”

BAŞKAN – Sayın Bakanım, madde 66’ya ilişkin bir açıklama yapar mısınız?

MALİYE BAKANİ NACİ AĞBAL (Bayburt) – Sayın Müsteşarım bir açıklama yapacak.

BAŞKAN – Tamam.

Sayın Müsteşarım, buyurun.

MALİYE BAKANLIĞI MÜSTEŞARI H. ABDULLAH KAYA – Sayın Başkanım, bu maddeyle hâlihazırda 4706 sayılı Kanun’un 5’inci maddesinde, üzerinde yapılaşma olan yerlerin devrindeki tarih son düzenlemeyle 2000’den 2003’e gelmişti, onun 2009 olarak değiştirilmesi öngörülüyor ve böylece üzerindeki yapı sahiplerine rayiç değerden taşınmazların doğrudan satılması için ilgili belediyelerine devredilmesi ve belediyeler ile hazinenin ortak komisyonu tarafından oluşan değer üzerinden satılması öngörülüyor. Burada süre sadece 2009 olarak değiştiriliyor.

İkinci fıkrasında ise hâlihazırda 4736 sayılı Kanun’da hazine taşınmazlarının satışına ilişkin düzenleme var iki yıl içerisinde yüzde 25’i peşin, kalanı taksitle ödemek şartıyla. Burada ise tüm irtifak haklı hazine taşınmazlarının satışına imkân sağlamak amaçlı olarak yüzde 30’u peşin, kalanı beş yılda 10 eşit taksitle almak şeklinde taksit vadelerini uzatan bir teklif var.

Arz ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

MUSA ÇAM (İzmir) – Bir soru sorabilir miyim?

BAŞKAN – Soru sorun tabii ki.

MUSA ÇAM (İzmir) – Sayın Müsteşarım, örneğin Çankaya ilçesindeyiz, falanca mahallede hazineye ait yerler var, vatandaş gelmiş oraya ev yapmış. Tapusunu alamıyor, bir şey yapamıyor. Şimdi, bu düzenlemeyle birlikte oradaki arazi Çankaya Belediyesine devredilecek, Çankaya Belediyesi vatandaşlara bunu belirlenen ücretle birlikte satacak. Bu mu?

MALİYE BAKANLIĞI MÜSTEŞARI H. ABDULLAH KAYA – Şu anda da zaten var ama bu 19/7/2003’ten önce o yapılar yapılmışsa devrediliyor idi, bu “31/12/2009’dan önce yapılan yapılar” şeklinde, süre altı yıl daha alınıyor bu tarafa doğru.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

8’inci maddeyi okutuyorum:

MADDE 8- 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 22/A maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 22/A- Maliye Bakanı, aşağıdaki ödeme ve işlemlerde, Maliye Bakanlığına bağlı tahsil dairelerine vadesi geçmiş borcun bulunmadığına ilişkin belge aranılması ve yapılacak ödemelerden istihkak sahiplerinin amme borçlarının kesilerek ilgili tahsil dairesine aktarılması zorunluluğu ile

kesintilere asgari tutar ve oran getirmeye, kapsama girecek amme alacaklarını tür, tutar, ödeme ve işlemler itibarıyla topluca veya ayrı ayrı tespit etmeye, zorunluluk getirilen ödeme ve işlemlerde hangi hallerde bu zorunluluğun aranılmayacağını ve uygulamaya ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.

1. 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununa tabi kamu idareleri ile bu idarelere bağlı döner sermaye işletmelerinin yapacağı her türlü ödemelerde,

2. 4/1/2002 tarihli ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu kapsamına giren kurumlar ile kamu tüzel kişiliğini haiz kurum ve kuruluşların (meslekî kuruluşlar ve vakıf yüksek öğretim kurumları hariç) mal veya hizmet alımları ile yapım işleri nedeniyle hak sahiplerine yapacakları ödemelerde,

3. Kanun, kararname ve diğer mevzuatla nakdi olarak sağlanan Devlet yardımları, teşvikler ve destekler nedeniyle yapılacak ödemelerde,

4. 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanununa ekli tarifelerde yer alan ticaret sicil harçlarından kayıt ve tescil harçları, noter harçlarından senet, mukavelename ve kağıtlardan alınan harçlar, tapu ve kadastro harçlarından tapu işlemlerine ilişkin alınan harçlar, gemi ve liman harçları ile (8) sayılı tarifeye konu harçlar (diploma harçları hariç) ve trafik harçlarına mevzu işlemlerde,

5. 26/5/1981 tarihli ve 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanununda yer alan bina inşaat harcı ve yapı kullanma izin harcına mevzu işlemlerde.

Bu madde kapsamında zorunluluk getirilen ödemelere ilişkin olarak işçi ücreti alacakları hariç olmak üzere, yapılacak her türlü devir, temlik ve el değiştirme, Maliye Bakanlığına bağlı tahsil dairelerine vadesi geçmiş borcu karşılayacak kısım ayrıldıktan sonra kalan kısım üzerinde hüküm ifade eder. Şu kadar ki bu hükmün uygulanmasında diğer kamu idarelerinin alacaklarına karşılık kesinti yapılması gereken hallerde kesinti tutarı garameten taksim olunur.

Takibata selahiyetli tahsil dairesince, bu madde kapsamında getirilen zorunluluğa rağmen borcun olmadığına dair belgeyi aramaksızın ödeme yapanlara ve işlem tesis eden kurum ve kuruluşlara dörtbin Türk Lirası idari para cezası verilir. İdari para cezası, ilgisine tebliğ tarihinden itibaren bir ay içinde ödenir. İdari para cezasına karşı tebliğ tarihini takip eden otuz gün içinde idare mahkemesinde dava açılabilir.”

BAŞKAN – Sayın Bakan, bir açıklama alalım lütfen.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) - Uygun görürseniz Gelir İdaresi Başkan Yardımcımız Ayşe Dilbay Hanım bir açıklama yapsın.

BAŞKAN – Ayşe Hanım, buyurunuz.

GELİR İDARESİ BAŞKAN YARDIMCISI AYŞE DİLBAY – Teşekkür ederim Sayın Başkanım.

Değerli vekillerim, 6183 sayılı Kanun’un (22/A) maddesi sisteme 2008 yılında girdi, bir koruma hükmü olarak düzenlendi. Bazı ödeme ve işlemler sırasında -ki bunlar kamuyla olan ilişkilerde gündeme geliyor- kişilerin vergi dairesine borcunun bulunmaması şartı getirilme konusunda Maliye Bakanlığına yetki verildi. Mevcut maddemizde hâlihazırda 5018 sayılı Kanun’a tabi kurumlar yapacakları ödemeler sırasında bu belgeyi arayabilecekler. Yine, Kamu İhale Kanunu kapsamına giren kurumlar yine bu kanun kapsamında yaptığı ödemeler sırasında bu belgeyi arayabiliyorlar. Onun dışında, devlet desteklerinde, teşviklerinde yine bu belge aranabiliyor. Ayrıca, Harçlar Kanunu’muz ile Belediye Gelirleri Kanunu’muzda düzenlenen bazı harca tabi işlemler sırasında da bu belgenin aranılması mümkün.

Getirilen maddedeki farklılık nedir? Getirilen maddedeki farklılık, Kamu İhale Kanunu kapsamına giren kurumların istisna olan alımlarında da “vergi borcu yoktur” kâğıdının aranabilmesi; birinci önemli fark bu.

İkinci fark ise, 5018 sayılı Kanun’a ve Kamu İhale Kanunu’na tabi olmayan kurumlarımız var, her iki kanuna da tabi olmayan, kamu tüzel kişiliğini haiz kuruluşlar. Bunlara da yaptıkları ödemeler sırasında, kişinin vergi dairesine borcu bulunmadığına ilişkin belge arama zorunluluğu getirilmesi düzenleniyor. Bunun yanı sıra, mevcut maddede getirilen bir diğer yenilik, yapılacak istihkak ödemelerinden kesinti yapılabilmesi imkânı getiriliyor, bugün sosyal güvenlik mevzuatımızda var olan bir düzenleme. Yine, benzer düzenleme sosyal güvenlik mevzuatımızda var, yapılacak kesintilerde işçi alacaklarının hakları korunuyor, icra hukuku tabii ki korunuyor, geri kalan ödeme yapılmadan önce temliklerin öncesinde kesintilerin yapılabileceği belirtiliyor. Maliye Bakanımıza da artı bir ilave yetki olarak kesintilerin asgari tutarını yani “100 lira, 500 lira, 1.000 liradan aşağı olmasın.” gibi belirleme yetkisiyle oran belirleme yetkisi veriliyor.

Maddenin içeriği budur efendim.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Madde üzerinde söz talebi yok.

Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

9’uncu maddeyi okutuyorum:

MADDE 9- 6183 sayılı Kanunun 41 inci maddesinin sekizinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “kredi kartı ile ödenmesi” ibaresi “kredi kartı, banka kartı ve benzeri kartlar ile ödenmesi” şeklinde ve ikinci cümlesinde yer alan “kredi kartı kullanılmak” ibaresi “kredi kartı, banka kartı ve benzeri kartlar kullanılmak” şeklinde değiştirilmiştir.

BAŞKAN – Bir açıklama alabilir miyiz lütfen.

Ayşe Hanım, buyurun.

GELİR İDARESİ BAŞKAN YARDIMCISI AYŞE DİLBAY – Sağ olun Başkanım.

Vergi borçları veya daha borç olmadan vade gününde bankalar üzerinden ödenebiliyor bankacılık sistemiyle, kredi kartıyla, banka kartıyla ödenebiliyor. Gelir İdaresi Başkanlığının internet sitesinden, sanal pos üzerinden de ödenebiliyor. Mevcut kanunumuzda kredi kartıyla yapılacak olan ödemelerde ortaya çıkabilecek masraflar karşılığında bankaların müşterilerinden komisyon alabilmelerine imkân veren düzenleme var. Ancak, banka kartı dediğimiz debit kartlarda bu imkân yok. Yasaya bu imkânın dercedilmesi yönünde düzenleme yapılıyor. Özellikle yurt dışında yaşayan ve Türkiye’de bir kamu alacağı ödemek durumunda kalacak, trafik cezası gibi özellikle para cezalarını ödemek durumunda kalacak olan kişilerin kullanacakları yabancı banka kartlarında yerli bankaların katlanacağı masraflı karşılamak üzere böyle bir düzenleme öneriliyor efendim.

MUSA ÇAM (İzmir) – Komisyon alınacak yani?

GELİR İDARESİ BAŞKAN YARDIMCISI AYŞE DİLBAY – Komisyon alabilir, evet.

BAŞKAN – Şöyle: Geldi, Türkiye’de ceza yedi, Kapıkule’den çıkacak, üzerinde yabancı banka kartı var, başka bir ödeme imkânı yok; bunu ödemesinde kullanabilmesine imkân verecek bir düzenleme.

MEHMET BEKAROĞLU (İstanbul) – “Benzeri kart” ne demek?

BAŞKAN – Diğer kanunda da var; debit kart, bugün banka kartı, adları değiştiği için.

GELİR İDARESİ BAŞKAN YARDIMCISI AYŞE DİLBAY – Evet, sayın vekilimin söylediği gibi, kartların ismi değişiyor sistemde; kredi kartı, banka kartı yani ödeme aracı olarak kullanılabilen kartlar.

MEHMET BEKAROĞLU (İstanbul) – “Benzeri kart” ne demek?

GELİR İDARESİ BAŞKAN YARDIMCISI AYŞE DİLBAY – “Benzeri” dediğimiz, yine ödeme aracı olarak kullanılacak benzeri kart.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Aslında bu güzel bir deyim “Ödeme aracı olarak kullanılacak kartlar”ı da buraya ilave edelim.

BAŞKAN – “Ödeme aracı olarak kullanılacak kartlar” diye biz bunu redaksiyonla yaparız. Bu benzer kartlar tabii.

GELİR İDARESİ BAŞKAN YARDIMCISI AYŞE DİLBAY – Sayın Başkanım, 41’inci maddenin bütününde var bu tür ifadeler, 1988 yılında giren düzenlemelerdir yasaya. O zaman birkaç yerine dokunuş gerekebilir.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Hayır canım, bu ifade böyle olsun. Onu şey yaparız, tebliğde hepsi için geçerli... Önergeye de öyle yazılsın.

GELİR İDARESİ BAŞKAN YARDIMCISI AYŞE DİLBAY – Peki, tamam Sayın Bakanım.

BAŞKAN – Redaksiyon yetkisiyle birlikte maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

10’uncu maddeyi okutuyorum:

MADDE 10- 6183 sayılı Kanunun 15 inci, 55 inci, 56 ncı ve 60 ıncı maddelerinde ve 58 inci maddesinin birinci ve yedinci fıkralarında yer alan “7” ibareleri “15” şeklinde değiştirilmiştir.

BAŞKAN – Bir kısa açıklama alalım lütfen Sayın Dilbay.

GELİR İDARESİ BAŞKAN YARDIMCISI AYŞE DİLBAY – Sağ olun Başkanım.

6183 sayılı Kanun, icra hukukuna yönelik düzenlemeler içeren bir kanun malumunuz ve buradaki koruma hükümlerinden birisi ihtiyati haciz, orada dava açma süresi var yedi günlük. Ödeme emrine karşı dava açma süresi var veya borcun ödenmesi, mal bildiriminde bulunulması için gerekli olan süreler var. Borçlu mal bildiriminde bulunmazsa hapsen tazyikle cezalandırılması için geçmesi gereken süreler var. Yine, teminatlı alacaklarda teminat paraya çevrilmeden önce borçluya bildirimde bulunulması gereken bir süre var ve bu sürelerin hepsi ortak olarak yedi gün. Vatandaş hukukunu korumak, bir miktar daha kendilerinin haklarını savunabilmelerine imkân sağlamak üzere yedi günlük süreler on beş güne uzatılmakta efendim.

BAŞKAN – İyi bir şey yapıyoruz, evet.

Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

92’inci maddeyi okutuyorum çünkü amme alacakları tahsilatıyla aynı şey içerisinde, 5510’da bir değişiklik:

MADDE 92- 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 88 inci maddesinin onaltıncı fıkrasına aşağıdaki cümleler eklenmiştir.

“6183 sayılı Kanunun 23 üncü maddesine göre Maliye Bakanlığına bağlı tahsil dairelerince reddiyat yapılması durumunda anılan maddenin birinci fıkrasına göre yapılacak mahsupattan sonra Kurumun prim ve diğer alacaklarından muaccel olanlara mahsup yapılır. Kurumun tahsil ettiği prim ve diğer alacaklardan reddi icap edenler, istihkak sahiplerinin Kuruma olan muaccel borçlarına mahsubundan sonra Maliye Bakanlığına bağlı tahsil dairelerine olan muaccel borçlara mahsup edilmek

üzere reddolunur. Bu suretle yapılan ödemelerde, reddedilen tutarın Kuruma ve/veya alacaklı tahsil dairesinin hesabına geçtiği tarihte ödeme yapılmış sayılır. Bu fıkranın uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığı ile Kurum tarafından müştereken belirlenir.”

BAŞKAN – Madde üzerinde bir açıklama alalım.

Sayın Dilbay, buyurun lütfen.

GELİR İDARESİ BAŞKAN YARDIMCISI AYŞE DİLBAY – Sağ olun efendim.

6183 sayılı Kanun’un mevcut 23’üncü maddesinde alacaklı idareler alacaklarına karşılık bir fazla tahsilat yapmışlarsa bu tahsilatları iade etmeden önce borçlunun muaccel bir borcu var mı, bakmak zorundalar. Eğer muaccel bir borç varsa da takas-mahsup sisteminde kesinti yapmaktalar. Sosyal Güvenlik Kurumu da vergi daireleri de 6183 sayılı Kanun’u uygulayan kurumlar. Her iki kurum kendi alacakları açısından bu hükmü uyguluyor. Getirilen düzenlemede, karşılıklı olarak birbirine vergi borcu veya SGK prim borcu var mıdır araştırmasını yapmak suretiyle yapılacak iadeler sırasında resen mahsup imkânı getiriliyor efendim.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

12’nci maddeyi okutuyorum:

MADDE 12- 6802 sayılı Kanunun 29 uncu maddesinin birinci fıkrasının (p) bendinde yer alan “Türkiye’de kurulu borsalarda gerçekleştirilen” ibaresi yürürlükten kaldırılmıştır.

BAŞKAN – Sayın Bakan, maddeye ilişkin bir açıklama alalım.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Adnan Ertürk Bey bir açıklama yapacak.

BAŞKAN – Sayın Ertürk’ten alalım.

GELİR İDARESİ BAŞKANI ADNAN ERTÜRK – Sayın Başkanım, sayın vekillerim; malumlarınız olduğu üzere, Gider Vergileri Kanunu’na göre Türkiye’de kurulu vadeli işlem ve opsiyon borsalarında yapılan türev işlemleri BSMV’den istisna. Onun dışındaki bütün türev işlemleri BSMV’ye tabii. Burada yapılan değişiklikle sadece borsa değil, borsa dışındaki yerlerde de yapılan türev işlemlerinin BSMV’den istisna olması sağlanmakta.

Arz ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Bankalar Birliği Genel Sekreterimiz Sayın Keskin, sizden bir açıklama alalım.

TÜRKİYE BANKALAR BİRLİĞİ GENEL SEKRETERİ EKREM KESKİN – Sayın Başkanım, Sayın Bakanım, sayın vekillerim; teşekkür ederim söz verdiğiniz için.

Efendim, uluslararası piyasalarda gerek döviz cinsinden gerek mamul üzerinden gerekse ham madde üzerinden işlem yapan banka dışı, finansal olmayan kurumlarımız geleceğe ilişkin fiyat belirsizliklerine veya döviz kurlarına veya faiz oynaklıklarına karşı kendilerini korumak amacıyla türev ürünler dediğimiz ürünleri kullanıyorlar. Bugün itibarıyla, bankaların kendi aralarında yaptıkları türev işlemlerde BSMV yok ancak bir de borsada yapılan işlemlerde, türev işlemlerde BSMV yok. Fakat borsadaki türev birimler çok kısıtlı miktarlara ve kısa vadeli işlemlere izin veriyor. Oysa, işletmelerin çok daha büyük miktarlarda türev işlemler yapması ihtiyacı var ve bu türev ürünleri satın aldıklarında, yurt dışında ve yurt içinde satın almalarını etkileyen temel unsur BSMV, banka sigorta muamele vergisi çünkü piyasalar zaten son derece düşük miktartlı işlemlerle yapılıyor ve özellikle finansal olmayan şirketlerimiz Türkiye’deki BSMV nedeniyle bu işlemlerini yurt dışındaki bankalarla yapıyorlar.

Onun için bu şirketlerimizin yurt içinde pozisyon açıklarının ne kadar olduğunu izleyemiyoruz ve komisyonların çok önemli bir bölümü de yurt dışındaki bankalara gidiyor. Bu düzenleme bu işlemlerin aynı fiyatlarla rekabet edilebilir hâle gelmesine imkân verecek diye düşünüyoruz çünkü Türkiye’deki bankalar veya yurt dışındaki bankalar -uluslararası belirlendiği için türev ürünler- fiyatları son derece yakın olacak diye düşünüyoruz.

Uygun görürseniz örnek bazında da Göker arkadaşımız bizimle beraber, bir “forward” işleminde veya petrol işleminde nasıl yapılıyor, onunla ilgili...

BAŞKAN – Konu anlaşılmıştır.

Sayın Çam, bir söz talebiniz mi var?

MUSA ÇAM (İzmir) – Bir şey soracağım, merak ettim. Bu, banka ve sigorta muameleleri vergisi istisnası yurt dışındaki borsada yapılacak söz konusu sözleşmelerden elde edilen paraları da kapsayacak şekilde genişletiliyor anlayabildiğimiz kadarıyla. Yani, bir ülke başka bir ülkenin borsasında işlem yapılması neden teşvik edilir, bundan ne kârımız olur, onu merak ediyorum şahsen.

TÜRKİYE BANKALAR BİRLİĞİ GENEL SEKRETERİ EKREM KESKİN – Efendim, Türkiye’de yapılan işlemlerden BSMV alınmamasını sağlayacaktır. Aksi takdirde, şöyle düşünün efendim: Gelecek bir yıl içerisinde döviz kurlarıyla ilgili dalgalanmalardan kendini korumak isteyen Türkiye’deki bir müşteri önümüzdeki bir yılın sonunda x liradan döviz satın almak istiyor. Bu fiyatı yurt dışındaki bankalar, diyelim ki 3,80 verdi, Türkiye’deki bankalar da 3,80 veriyor çünkü bu uluslararası bir fiyat hâline geliyor ama Türkiye’de bu işlemi yapmak isteyen banka diyelim ki “Ben sana 3,80’den şu kadar satarım ama 100 lira para alırım.” diyor. Yurt dışındaki banka da “Aynı fiyata yaparım.” diyor ama Türkiye’de bunu alırsa 105 lira ödeyecek müşteri fakat yurt dışında alırsa 100 lira ödeyecek. Çok büyük miktarlarda ve düşük fiyatlarla, aralıklarda olduğu için yurt içindeki yerleşikler, özellikle de finansal olmayan kurumlar bunu yurt dışında yapmayı tercih ediyorlar. Dolayısıyla, biz Türkiye’de yapılan bu işlemlerden BSMV alınmamasını sağlıyoruz bu düzenlemeyle. Yoksa yurt dışına gidiyor ve şirketlerimizin açık pozisyonu da ne kadar yurt içinde yapıldığını bilmediğimiz için, yurt dışına gittiği için tam olarak hesaplanamıyor ve Türkiye riski artıyor bu yüzden.

BAŞKAN – Sayın Tamaylıgil...

BİHLUN TAMAYLIGİL (İstanbul) – Ben bir şey soracağım. Tam olarak bilmediği açısından değil de, şimdi, sanırım Türkiye’de de bu türev işlemler yapıldığı için bir piyasası var.

TÜRKİYE BANKALAR BİRLİĞİ GENEL SEKRETERİ EKREM KESKİN – Var.

BİHLUN TAMAYLIGİL (İstanbul) – Bunun derinliği mi yetersiz kalıyor yani bizim buradaki bankaların türev işlemlerine... Çünkü burada kaldırılan sadece Türkiye’deki borsalarla ilgili diye harç, onu kaldırdığımızda bütün borsalar... Arkadaşım onu sormak istedi. Yani, şimdi, burada bankaların işlem yaptığı borsalar arasındaki mali yüklerin ortadan kaldırılmasını sağlamak amacıyla, bankaların maliyetini düşürmek amacıyla yapılan bir işlem bu işlem. Bizim kendi yurt içi borsalarımızdaki derinlik ve işlem genişliği yetersiz kaldığı için mi “hedge” yapacak veya sigorta yapacak olan müşteri gidip yurt dışındaki farklı bir işlemi veya aracı kurumu veya bir bankayı tercih ediyor. Yani, bunu daha bir detay olarak dile getirirseniz daha sağlıklı olur.

TÜRKİYE BANKALAR BİRLİĞİ GENEL SEKRETERİ EKREM KESKİN – İzin verirseniz Sayın Vekilim, Göker Arkadaşımız her gün bu tür işlemleri yaptığı için...

BAŞKAN – Buyurun, siz açıklayın.

TÜRK EKONOMİ BANKASI TEMSİLCİSİ GÖKER ORHAN – Müşterilerin talepleri ya organize borsalarda gerçekleşebilir ya da finansal kurumlarla yani bankalarla. Bu bankalar kısmında ya bizler olabiliriz, Türk bankaları ya da yabancı bankalar da olabilir. Organize borsada gerçekleştirirse bu BSMV zaten istisnaya tabi, on yıldır böyle ama organize borsadaki problem şu: Organize borsada işlemler genelde bir-iki ay vadeli olur, standart kontratlar vardır, her şeyi yapamazsınız. Tamamen, örnek olsun diye söylüyorum, siz opsiyon işlemi yapmak istiyorsanız dolar-TL opsiyonlu yapabilirsiniz ama euro-TL riski olan bir müşteri bunu karşılayamaz. Artı, mesela, sekiz ay sonrasına bir şey alması gerekiyorsa bunu borsada bulamazsınız. 1 milyon 442 binlik alması gerekiyorsa o kadarlık yoktur, bunları ancak tezgâh üstünde yaparsınız. Bunu biz de sağlayabiliriz, yabancı bankalar da sağlayabilir. Biz sağladığımız zaman bizim maliyetlerimiz neyse bunun üzerine yüzde 5’lik bir ek yük geliyor ve bu bir şekilde fiyata yansıtılmak zorunda kalıyor çünkü bu bize kalan bir şey de değil, bunu devlete ödüyoruz fakat yabancı bankalar bunu biliyorlar ve bir şekilde yüzde 4 pahalıya bile Türk müşterisine her şeyi çok rahatlıkla satabiliyorlar. Bu hem Türk kurumları için zararlı...

BAŞKAN – Anlaşılmıştır, çok teşekkür ediyoruz.

Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Değerli arkadaşlar, 19’uncu maddeyi okutuyorum:

“MADDE 19- 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 101 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 101- Bu Kanuna göre bilinen adresler şunlardır:

1. Mükellef tarafından işe başlamada veya adres değişikliğinde bildirilen işyeri adresleri,
2. Yoklama fişinde veya ilgilinin imzası bulunmak şartıyla yetkili memurlar tarafından bir tutanakla tespit edilen işyeri adresleri,
3. 25/4/2006 tarihli ve 5490 sayılı Nüfus Hizmetleri Kanununa göre oluşturulan adres kayıt sisteminde bulunan yerleşim yeri adresi.

Birinci fıkranın (1) ve (2) numaralı bentlerinde yazılı bilinen adreslerden tarih itibarıyla tebligat yapacak makama en son olarak bildirilmiş veya bu makamca tespit edilmiş olanı dikkate alınır ve tebliğ öncelikle bu adreste yapılır.

İşyeri adresinde tebliğ yapılacak olanların bu adresinde bulunamaması, işin bırakılması veya işin bırakılmış addolunması hallerinde tebliğ, gerçek kişilerde kendisinin, tüzel kişilerde bunların başkan, müdür veya kanuni temsilcilerinden birinin, tüzel kişiliği olmayan teşekküllerde ise bunları idare edenler veya varsa temsilcilerinden herhangi birinin adres kayıt sisteminde bulunan yerleşim yeri adresinde yapılır.

İşyeri adresi olmayanlara tebliğ, doğrudan adres kayıt sisteminde bulunan yerleşim yeri adresinde yapılır.”

BAŞKAN – Evet, maddeye ilişkin, Sayın Bakan, bir açıklama alalım.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Uygun görürseniz Gelir İdaresi Başkan Yardımcımız Rıza Çelen Bey bir açıklama yapsın.

BAŞKAN – Evet, Sayın Çelen, buyurun.

GELİR İDARESİ BAŞKAN YARDIMCISI RIZA ÇELEN – Sayın Başkanım, değerli vekillerim; maddede yapılan değişiklikle bilinen adresler yeniden tanımlanmakta, mevcut vergi tebliğlerinin yapılacağı adresler arasına MERNİS adresi temel adres olarak alınmakta. Ayrıca, tebligatın hangi

durumda, iş yeri adresinde yapılıyorsa veya ikametgâh adresinde yapılıyorsa bunların önceliklendirilmesi belirlenmekte. Dolayısıyla şu an sistemimizde olmayan, MERNİS adresine tebliğ vergi tebliğlerinde de ana unsur hâline getirilmekte.

Arz ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ediyoruz.

Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

20'nci maddeyi okutuyorum:

MADDE 20- 213 sayılı Kanunun 102 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 102- Tebliğ olunacak evrakı içeren zarf posta idaresince muhatabına verilir ve bu durum muhatap ile posta memuru tarafından tebliğ alındısına tarih ve imza konulmak suretiyle tespit olunur.

Muhatap imza edecek kadar yazı bilmez veya herhangi bir sebeple imza edemeyecek durumda bulunursa sol elinin başparmağı bastırılmak suretiyle tebliğ edilir.

Muhatap tebellüğden imtina ederse, tebliğ evrakının gönderildiği idareden alınabileceği şerhini içeren bir pusula kapıya yapıştırılır. Posta memuru, durumu tebliğ alındısı üzerine şerh ve imza ederek, tebliğ olunacak evrakı tebliği yaptıran idareye teslim eder. Bu durumda tebliğ, pusulanın kapıya yapıştırıldığı tarihte yapılmış sayılır.

Bu Kanunun 101 inci maddesinin birinci fıkrasının (1) ve (2) numaralı bentlerinde sayılan işyeri adreslerine tebliğe çıkılan hallerde, tebliğ yapılacak olanların bu adreste bulunamaması durumunda (Bulunamama durumu o adresten geçici ayrılımları da kapsar.) durum, posta memuru tarafından tebliğ alındısı üzerine şerh ve imza edilerek, tebliğ evrakı gönderildiği idareye iade edilir. Bu durumda bu Kanunun 101 inci maddesinin üçüncü fıkrasına göre işlem yapılır.

Bu Kanunun 101 inci maddesinin birinci fıkrasının (3) numaralı bendinde sayılan adrese tebliğe çıkılan hallerde, tebliğ yapılacak kişinin adresinde bulunamaması durumunda (Bulunamama durumu o adresten geçici ayrılımları da kapsar.) durum, posta memuru tarafından tebliğ alındısı üzerine şerh ve imza edilerek, tebliğ evrakı gönderildiği idareye iade edilir. Bunun üzerine tebliği çıkaran merci tarafından tayin olunacak münasip bir süre sonra yeniden tebliğ çıkarılır. İkinci defa çıkarılan tebliğ evrakı da aynı sebeplerle tebliğ edilemezse, tebliğ evrakının gönderildiği idareden alınabileceği şerhini içeren bir pusula kapıya yapıştırılır. Bu durum, posta memuru tarafından tebliğ alındısı üzerine şerh ve imza edilerek tebliğ evrakı, gönderildiği idareye iade edilir. Tebliğ evrakının pusulanın yapıştırıldığı tarihten itibaren onbeş gün içerisinde muhatapı tarafından alınması hâlinde alındığı günde, bu süre içerisinde alınmaması hâlinde ise onbeşinci günde tebliğ yapılmış sayılır.

Maliye Bakanlığı, bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.”

BAŞKAN – Rıza Bey, bir açıklama alalım sizden.

Buyurun.

GELİR İDARESİ BAŞKAN YARDIMCISI RIZA ÇELEN – Sayın Başkanım, bu da yine tebliğe ilişkin bir madde. Tebliğlerin nasıl yapılacağına ilişkin mevcut Vergi Usul Kanunu'nda yer alan hükümler korunmakta ancak özellikle Tebligat Kanunu'nun geliştirdiği bir yöntem olarak kapıya yapıştırma usulü kanuna taşınmakta. Özellikle mükellefin MERNİS adresine iki defa gitmeniz veya önce iş yeri adresine gidip iki defa daha MERNİS adresine gitmenize rağmen 3'üncü gidişinizde veya 2'nci gidişinizde bulunamaması durumunda kapıya bir pul yapıştırılması, buna ilişkin bu ihtarın mükellef tarafından gelip zarf alındığı zaman alındığı tarihte, alınmaması durumunda ise 15'inci günde

tebliğ yapılmış sayılacak. Benzer usul Tebligat Kanunu'nda da var. Tebligat Kanunu'nda bizden farkı, tebliğ evrakı muhtara bırakılıyor ancak bizim evraklarımızın vergi mahremiyeti içermesi nedeniyle idareden alınabileceğini içeriyor.

Arz ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

21'inci maddeyi okutuyorum:

MADDE 21- 213 sayılı Kanunun 103 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 103- Aşağıda yazılı hallerde tebliğ ilan yoluyla yapılır.

1. Muhatabın bu Kanunun 101 inci maddesi kapsamında bilinen adresi yoksa,
2. Bu Kanunun 101 inci maddesinin birinci fıkrasının (1) ve (2) numaralı bentlerinde sayılan bilinen adreste tebliğ yapılamaması hâlinde, muhatabın adres kayıt sisteminde kayıtlı bir adresi bulunmazsa,
3. Yabancı memleketlerde bulunanlara tebliğ yapılmasına imkân bulunmazsa,
4. Başkaca nedenlerden dolayı tebliğ yapılmasına imkân bulunmazsa.”

BAŞKAN – Bir açıklama alalım.

GELİR İDARESİ BAŞKAN YARDIMCISI RIZA ÇELEN – Sayın Başkanım, burada da yine biraz önceki 2 maddede yapılan değişikliklere paralel olarak ilan edilen tebliğ usulüne... Şayet bir kişinin adresine tebliğ yapamadık, MERNİS'te de kayıtlı bir adresi yoksa, bu, ilan edilen tebliğ yapılacak hâller arasında sayılmakta. Yapılan değişiklik bundan ibarettir.

Arz ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Şimdi 22'nci maddeyi çalışacağız.

MADDE 22- 213 sayılı Kanunun mükerrer 257 nci maddesinin birinci fıkrasının

(4) numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, aynı fıkraya aşağıdaki bent eklenmiş ve beşinci fıkrasının birinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“4. Bu Kanunun 149 uncu maddesine göre devamlı bilgi vermek zorunda olanlardan istenilen bilgiler ile beyanname, bildirim, yazı, dilekçe, tutanak, rapor ve diğer belgelerin, şifre, elektronik imza veya diğer güvenlik araçları kullanılmak suretiyle internet de dahil olmak üzere her türlü elektronik bilgi iletişim araç ve ortamında verilmesine, beyanname, bildirim, yazı, dilekçe, tutanak, rapor ve diğer belgelerin yetki verilmiş gerçek veya tüzel kişiler aracılığıyla gönderilmesi hususlarında izin vermeye, standart belirlemeye veya zorunluluk getirmeye, beyanname, bildirim, yazı, dilekçe, tutanak, rapor ve diğer belgeler ile bilgilerin aktarımında uyulacak format ve standartlar ile uygulamaya ilişkin usul ve esasları tespit etmeye, bu zorunluluk veya standartları beyanname, bildirim, yazı, dilekçe, tutanak, rapor ve diğer belgeler veya bilgi ve işlem çeşitleri, mükellef grupları ve faaliyet konuları itibarıyla ayrı ayrı uygulamaya ya da belirlemeye, kanuni süresinden sonra kendiliğinden veya pişmanlık talepli olarak verilen beyannameler üzerine düzenlenen tahakkuk fişi ve/veya ihbarnameler ile süresinden sonra verilen bildirim, yazı, dilekçe, tutanak, rapor ve diğer belgelere istinaden düzenlenen ihbarnameleri, mükellefe, vergi sorumlusuna veya bunların elektronik ortamda beyanname gönderme yetkisi verdiği gerçek veya tüzel kişiye elektronik ortamda tebliğ etmeye, bildirim, yazı, dilekçe, tutanak, rapor ve

diğer belgelere ilişkin yapılan işlemlerin sonuçlarını internet de dâhil olmak üzere her türlü elektronik bilgi iletişim araç ve ortamında ilgili kişilere göndermeye ve bunların uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye,”

“7. Elektronik ticarete vergi güvenliğini sağlamak amacıyla elektronik ortamda ticari faaliyette bulunan gerçek ya da tüzel kişi hizmet sağlayıcılara ve/veya başkalarına ait iktisadi ve ticari faaliyetlerin yapılmasına elektronik ticaret ortamını sağlayan gerçek ve tüzel kişi aracı hizmet sağlayıcılara ticari faaliyetlerine ilişkin bildirim verme yükümlülüğü getirmeye, bildirimin içerik, format, standart, verilme süresi ve yöntemini belirlemeye, bunlarda değişiklik yapmaya, bildirim verme yükümlülüğünü iş hacmi, sektör, mükellef grupları,

alış-satış tutarı, alım satım konu mal ve hizmet türleri itibarıyla belirlemeye, başkalarına ait iktisadi ve ticari faaliyetlerin yapılmasına ilişkin bildirim konu bilgilerin aracı hizmet sağlayıcıları tarafından alınması zorunluluğunu getirmeye, bu bent kapsamındaki bilgi ve bildirimlerin elektronik ortamda muhafaza ve ibraz edilmesi yükümlülüğü getirmeye ve uygulamaya ilişkin diğer usul ve esasları belirlemeye,”

“Kanuni süresi geçtikten sonra kendiliğinden veya pişmanlık talepli olarak verilen beyannamelerin elektronik ortamda gönderilmesi üzerine elektronik ortamda düzenlenen tahakkuk fişi ve/veya ihbarnameler ile elektronik ortamda verilme zorunluluğu getirilen bildirim, yazı, dilekçe, tutanak, rapor ve diğer belgelerin süresinden sonra verilmesi üzerine elektronik ortamda düzenlenen ihbarnameler mükellef, vergi sorumlusu veya bunların elektronik ortamda beyanname gönderme yetkisi verdiği gerçek veya tüzel kişiye elektronik ortamda iletilir.”

BAŞKAN – Bir adet önerge vardır, önce önergeyi okutuyorum:

Plan ve Bütçe Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan kanun tasarısının çerçeve 22’nci maddesiyle değiştirilmesi öngörülen 213 sayılı Kanun’un mükerrer 257’nci maddesinin birinci fıkrasının 4 numaralı bendinde ve beşinci fıkrasında yer alan “elektronik ortamda beyanname” ibarelerinin “elektronik ortamda beyanname, bildirim, yazı, dilekçe, tutanak, rapor ve diğer belgeleri” şeklinde değiştirilmesini arz ve teklif ederiz.

Cemal Öztürk

Giresun

BAŞKAN – Sayın Bakan, Sayın Ertürk madde ve önergeyle yapılmak istenen değişiklik üzerine bir açıklama yaparlarsa bize lütfen...

GELİR İDARESİ BAŞKANI ADNAN ERTÜRK – Sayın Başkanım, bizim Vergi Usul Kanunu idaremize önemli yetkiler veriyor. Bu yetkilerden önemli bir bölümü de bu mükerrer 257 dediğimiz maddede. Bu maddede mevcut bir bende birtakım ilave eklemeler yapılmakta. Bunun arkasındaki saik de şu: İnşallah, idaremiz 1 Ocak 2018 tarihi itibarıyla temassız vergi dairesini hayata geçirmeyi planlıyor. Temassız vergi dairesini hayata geçirmekten kastımız, mükelleflerimizin mümkün mertebe vergi dairesine gelmemelerini sağlayacak bir şekilde bir altyapı oluşturmak. Bugüne kadar biz elektronik ortamda beyanname alıyoruz veya BS bildirimlerini elektronik ortamda alıyoruz, birtakım işlemleri elektronik ortamda yapabiliyoruz fakat mevcut yetki maddesi bize dilekçe, yazı, başvuru gibi mükellefler tarafından vergi dairesine verilen birtakım belgelerin elektronik ortamda verilmesine, onun bizim tarafımızdan işlenmesine ve bizim de mükellefe tekrar elektronik ortamda dönmemize izin vermiyordu. Bu maddenin birinci bölümündeki değişikliklerle bunu sağlamış olacağız.

İkinci bölümünde de malumunuz, elektronik ortamda ticaret bir hayli gelişti. Yine bu yetki maddesinde elektronik ortamdaki ticareti takip edebilme anlamında Gelir İdaresi Başkanlığına birtakım yetkiler alıyoruz. Verilen önergede, aslında biraz önce söylemiş olduğum kısım ile ilgili orada bir tereddüt oluştu kafamızda. Bu önergedeki husus eğer dercedilmezse maddeye, sanki sadece kendisine elektronik ortamda beyanname gönderme yetkisi verilmiş kişiler üzerinden bu bildirimlerin yapılabileceği gibi bir soru işareti var, o soru işaretini gidermek anlamında veriliyor bu önerge.

Arz ederim.

BAŞKAN – Peki, teşekkür ederim.

MUSA ÇAM (İzmir) – Sayın Başkan...

BAŞKAN – Bir dakika, buyurunuz.

MUSA ÇAM (İzmir) – Konuyla ilgili yani bu maddeyle ilgili bir meslek örgütü, kurum ve kuruluş... Tahmin ediyorum, TÜRMOB'dan bir arkadaşımız var burada, onun da bir görüşünü almak isteriz yani ne diyor bu düzenlemeyle ilgili.

BAŞKAN – Alalım tabii.

Madem öyle, buyurun.

TÜRMOB ADINA SMMM NECATİ BALCI – TÜRMOB adına katılıyorum.

Sayın Başkan, Sayın Bakanım, değerli milletvekilleri, değerli kurul üyeleri; öncelikle Sayın Bakanıma teşekkür etmek istiyorum. “Sivil toplum kuruluşlarına karşı ön yargımız yok.” dedi, bu cümlesini önemsedim, gerçekten teşekkür ederim. Ancak bu maddenin, 4'üncü maddenin her türlü bildirim verme yükümlülüğünü mali müşavire, TÜRMOB mensuplarına fiş sayımı, fatura adedini bildirmek, fatura adetlerini fişler itibarıyla içindeki içerikleri olarak ayrı ayrı bildirmek, bunlar artık 3568 sayılı Yasa'ya göre yetki almış meslek mensupları için bir angarya olmuştur.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Değerli arkadaşlar, bu maddeyle ne alakası var bunun?

TÜRMOB ADINA SMMM NECATİ BALCI – Şimdi, burada meslek mensupları bu angaryaların altında ezilmiştir. Meslek mensubu akşama kadar fiş saymak zorunda kalacaktır, küçük fişler dediğimiz şeyler.

BAŞKAN – Bir dakika, müsaade ederseniz, maddede yapılan düzenlemeye ilişkin söyleyecekleriniz var mı?

TÜRMOB ADINA SMMM NECATİ BALCI – Maddeyle ilgili efendim bu.

BAŞKAN – Neresi maddeyle ilgili?

TÜRMOB ADINA SMMM NECATİ BALCI – 4'üncü maddede her türlü bilgi, belgeden bahsediliyor. Şimdi, 22'nci maddenin (4)'üncü bendinde “beyanname, bildirim, yazı, dilekçe, tutanak, rapor ve diğer belgelerin” ibaresi var. Diğer belgeler nedir? Biz bunun açıklanmasını Sayın Bakanımın rica ediyoruz.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

TÜRMOB ADINA SMMM NECATİ BALCI – Aynı madde 6 kere bu madde içinde yer almıştır.

BAŞKAN – Tamam, anlaşılmıştır.

Sayın Bakan, kim verecek cevap?

Sayın Ertürk...

GELİR İDARESİ BAŞKANI ADNAN ERTÜRK – Sayın Başkanım, elimizden geldiği kadar vergi dairelerine gelen yazıları, dilekçeleri buraya dercetmeye çalıştık. İşte “bildirim, yazı, dilekçe, tutanak, rapor” dedik ama olur ya, bir belgenin ismini atlarız endişesiyle “diğer belgeler” dedik. Yani burada kesinlikle ve kesinlikle başka bir şeyimiz yoktur.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Sayın Bakan, önergeye katılıyor musunuz?

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Katılıyoruz Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Sayın Bakanın katıldığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

22’nci maddeyi kabul edilen önerge doğrultusunda oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

23’üncü maddeyi okutuyorum:

MADDE 23- 213 sayılı Kanunun 157 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “veya ikamet” ibaresi yürürlükten kaldırılmıştır.

BAŞKAN – Maddeye ilişkin bir açıklama alalım lütfen.

Sayın Bakan, kim yapacak açıklamayı?

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Rıza Bey.

GELİR İDARESİ BAŞKAN YARDIMCISI RIZA ÇELEN – Sayın Başkanım, MERNİS’te yer alan adresi bilinen adresler arasına alınca ikametgâh adreslerini bildirme zorunluluğu var Vergi Usul’de. Dolayısıyla bu zorunluluğu kaldırıyoruz çünkü MERNİS’te yer alan adreslere biz sistem üzerinden ulaşacağız. Dolayısıyla mükellefin bu zorunluluğu kaldırılmış oluyor.

Arz ederim.

BAŞKAN – Dilekçelere adres yazmamıza gerek kalmıyor yani.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – MERNİS dışında bir adres söz konusu olmuyor mu artık? Hepsini MERNİS’te kayıtlı mı?

GELİR İDARESİ BAŞKAN YARDIMCISI RIZA ÇELEN – Hayır, iş yeri adresi olanlarda Sayın Vekilim, iş yeri adresleri geçerli. İşe başlamada, değişikliklerde tutanakla tespit edilen ve yoklamayla tespit edilen iş yeri adresleri geçerli ama iş yeri olmayan bütün mükellefler için MERNİS adresi temel adres hâline geliyor.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

24’üncü maddeyi okutuyorum:

MADDE 24- 16/8/1961 tarihli ve 351 sayılı Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumu Kanununun 23 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Kurum yurtlarında barınan öğrenciler ile birlikte” ibaresi yürürlükten kaldırılmış ve ikinci fıkrasına “Beslenme ve barınma yardımı,” ibaresinden sonra gelmek üzere “Bakanlar Kurulunca vergi muafiyeti tanınan vakıflar ve kamu yararına çalışan derneklere ait yükseköğrenim yurtlarında barınan öğrencilere” ibaresi eklenmiştir.

BAŞKAN – Maddeye ilişkin bir açıklama alalım lütfen Sayın Bakan.

YÜKSEK ÖĞRENİM KREDİ VE YURTLAR KURUMU İ. HUKUK MÜŞAVİRİ HAKAN SEZGİN – Saygılar Sayın Başkanım, Sayın Bakanım.

Efendim, bu maddeyi getirmekteki hedefimiz, Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumunda barınan öğrencilerin normal öğrenim süresini bir sene aşmaları durumunda bunlara beslenme, barınma yardımı teminine, maksadına yönelik bir değişiklik yapılmaktadır. Normalde, mesela fakülte süresi dört yıl, öğrencinin bir sene fakültesini uzatması durumunda barınma yardımından yararlanmaması söz konusuydu.

BAŞKAN – Yararlanabilmesine imkân veriyoruz yani.

YÜKSEK ÖĞRENİM KREDİ VE YURTLAR KURUMU İ. HUKUK MÜŞAVİRİ HAKAN SEZGİN – Evet, Sayıştayın tenkidi de var Sayın Başkanım. Bu çerçevede bir değişiklik yapıyoruz. Yani bu yapılan değişiklik tamamen yurtlarımızda barınan öğrencilerimizin lehine bir değişikliktir efendim.

BAŞKAN – Sayın Temizel...

ZEKERİYA TEMİZEL (İzmir) – “Sınıfta kalan bir öğrenci dört yıllık üniversitede veya yüksek okulda bir sene kaybederse aynı şekilde yurtlardaki barınma ve yiyecek desteğinden yararlanacak.” diyorsunuz.

BAŞKAN – Evet.

MALİYE BAKANİ NACİ AĞBAL (Bayburt) – Sayın Bakanım, anladığım kadarıyla, maddenin (1)’inci paragrafına bir ibare eklendikten sonra, aslında öteden beri YURTKUR’un uygulaması bu yani 5’inci sınıfta kalan çocuk için bugüne kadar beslenme yardımı ödenirken, kanunun ilk fıkrasında bir tarihte yapılan bir değişiklikten sonra Sayıştay artık (2)’nci fıkradaki ibareye bakarak “YURTKUR bundan sonra 5’inci sınıfa kalan çocuğa beslenme yardımı yapamaz.” diye bir görüş ve tenkit oluşturmuş. Burada ortaya çıkan, aslında hiçbir şekilde yapılan değişikliğin öyle bir amacı olmadığı için bu hususa açıklık kazandırıyoruz.

ZEKERİYA TEMİZEL (İzmir) – Anladım da buradan çıkardığımız sonuç bizim yani sadece beslenme yardımı yapmaya devam edecekse sınıfta kalan öğrencilere bir sorun yok. Ancak barınma yardımının da 5’inci yılda devam etmesi şeklinde bir sonuç çıkıyor buradan.

YÜKSEK ÖĞRENİM KREDİ VE YURTLAR KURUMU İ. HUKUK MÜŞAVİRİ HAKAN SEZGİN – Kurumumuzdaki öğrencilerin lehine bir düzenleme yapıyoruz.

ZEKERİYA TEMİZEL (İzmir) – Lehine ama bu sırada kapınızda bekleyen milyonlarca da öğrenci var; yeni gelmiş, üniversiteyi kazanmış, heyecanla hem de başarılı bir şekilde gelen öğrenciler. Niye eski başarısız öğrencileri orada hâlâ barındırıyorsunuz? Tamam, gıda yardımı yapın ama sınıfta kalıyorsa 5’inci senesinde bundan yararlanmasın. Ne hakkı var?

YÜKSEK ÖĞRENİM KREDİ VE YURTLAR KURUMU İ. HUKUK MÜŞAVİRİ HAKAN SEZGİN – Şöyle Sayın Vekilim: Efendim, burada vaktizamanında hepimiz, malumunuz, biz de öğrenciydik. Fakültesini bir sene uzatması durumunda burada öğrenci Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumunda barınma ve beslenme yardımına münhasır olmak üzere yararlanması amacına yönelik, tamamen öğrenci lehine yapılan bir düzenlemedir efendim.

ZEKERİYA TEMİZEL (İzmir) – Öğrenci lehine de başka öğrencilerin aleyhine olarak...

MALİYE BAKANİ NACİ AĞBAL (Bayburt) – Yani şöyle: Bu önemli bir tartışma. Bu çocuklar 5’inci sınıfa kaldı, öbür çocuk yeni girdi, ona bu imkânı sağlayalım tartışması yani üzerinde tartışılabilir bir konu. Ama şu ana kadarki mevcut uygulamada YURTKUR bugüne kadar hep 5’inci sınıftaki kalan çocuklara bu imkânı sağlamış, artı bir sene.

BAŞKAN – Sayın Temizel...

ZEKERİYA TEMİZEL (İzmir) – Bizler burslu öğrencilerdik, bir sene kaybetmeye görsün, bursun da kesilirdi, yurdundan da atılırdın, her şeyden atılırdın. Onun için de sabahlara kadar millet çırpınır dururdu.

BAŞKAN – Çok katılanmış efendim sizin zamanınızda.

ZEKERİYA TEMİZEL (İzmir) – Öyleydi, öyle olması gerekiyor.

BAŞKAN – Sayın Kuşoğlu, buyurun lütfen.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Ben şöyle bir şey sorayım, bana geldiği için biliyorum: İki yıllık bir okulu bitirmiş, daha sonra ara vermiş birkaç sene, sonra tekrar dört yıllığa devam ediyor ama ara verdiği için yurtlardan yararlanamıyor, beslenme yardımından yararlanamıyor. Bunlarla ilgili de bir imkân getiriyor muyuz?

YÜKSEK ÖĞRENİM KREDİ VE YURTLAR KURUMU İ. HUKUK MÜŞAVİRİ HAKAN SEZGİN – Şimdi, buradaki, düzenlemedeki amacımız Sayın Vekilim; demin de ifade ettiğim şekilde, artık...

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Hayır, burada öyle de bunları da düşünüp bunları da dikkate almamız...

YÜKSEK ÖĞRENİM KREDİ VE YURTLAR KURUMU İ. HUKUK MÜŞAVİRİ HAKAN SEZGİN – Zaten burada dikey geçişteki öğrenciler Kredi ve Yurtlar Kurumunda öğrenci olmaya başladıkları andan itibaren beslenme yardımından otomatikman yararlanıyorlar.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Hayır, bakın, sorum o değildi. İki yıllık bir okulu bitirdi, ara verdi, gitti çalıştı, sonra tekrar okumaya başladı, dört yıllık bir okula devam ediyor. Deniyor ki kendisine: “Sen, daha önceden yararlandın, bitti, bu kadar ara verdin, onun için yurttan da yararlanamazsın, beslenme yardımından da yararlanamazsın.” Bunlarla ilgili de bir düzenleme yapıyor musunuz diyorum.

BAŞKAN – Bununla ilgili bir çalışma yapın getirin bize.

YÜKSEK ÖĞRENİM KREDİ VE YURTLAR KURUMU İ. HUKUK MÜŞAVİRİ HAKAN SEZGİN – Tabii ki efendim.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Anladınız mı? Mağdur oluyorlar değil mi bunlar?

YÜKSEK ÖĞRENİM KREDİ VE YURTLAR KURUMU İ. HUKUK MÜŞAVİRİ HAKAN SEZGİN – Efendim, eğer Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumuna başvurusunu yaptıktan sonra başvurusu sistemden normal sıralaması şeklinde yurda girdikten sonra zaten Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumu öğrencisi sıfatını kazandıktan sonra bu kişi aynı zamanda beslenme yardımından da otomatikman yararlanıyor.

BAŞKAN – Yani şunu soruyoruz: İki yılı bitirdim, çalıştım, çalışmadım, ara verdim, iki sene sonra dört yıllığını okumaya başladım. Kredi ve Yurtlar Kurumunda kalmama mâni olacak bir mevzuat var mı?

YÜKSEK ÖĞRENİM KREDİ VE YURTLAR KURUMU İ. HUKUK MÜŞAVİRİ HAKAN SEZGİN – Yok, şu anda engel, mevzuat... Zaten buradaki esasımız şudur: Normal öğretim süresince...

BAŞKAN – Siz bunu bir araştırın gelin, oldu mu?

Sayın Karabıyık, buyurun lütfen.

LALE KARABIYIK (Bursa) – Teşekkürler Sayın Başkan.

Böyle bir oranınız var mı? Yani bu geçen senelerde yapılan uygulamada bu tür öğrencilerin yüzde kaç ağırlığı var bu yurtlarda kalan?

YÜKSEK ÖĞRENİM KREDİ VE YURTLAR KURUMU İ. HUKUK MÜŞAVİRİ HAKAN SEZGİN – Şöyle Sayın Vekilim: Şu anda bir etki analizi de yaptık. 9.484 öğrenci bundan yararlanacak, artık yıl bazında konuşuyorum. Yani 4+1 seneden yararlanacak 9.484 öğrencimiz olacak.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

KADİM DURMAZ (Tokat) – Sayın Başkanım, yüksek lisans öğrencileri ne yapacak? Onların da talepleri var. Yani geçti ama...

BAŞKAN – 30’uncu maddeyi okutuyorum:

MADDE 30- 21/2/1963 tarihli ve 210 sayılı Değerli Kağıtlar Kanununun 3 üncü maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bu kağıtların, Maliye Bakanlığının muvafakati ile ilgili bakanlık, daireler veya kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları tarafından hazırlanıp bastırılması veya elektronik belge olarak düzenlenmesi mümkündür.”

BAŞKAN – Sayın Bakan, 30’uncu maddeye ilişkin bir açıklama alabilir miyim lütfen.

MALİYE BAKANİ NACİ AĞBAL (Bayburt) – Sayın Müsteşarımız bir açıklama yapacak.

BAŞKAN – Evet, Sayın Kaya...

MALİYE BAKANLIĞI MÜSTEŞARI H. ABDULLAH KAYA – Efendim, hâlihazırdaki Maliye Bakanlığının basma yetkisi olan trafik tescil belgesi gibi diğer bakanlıkların yetkisine giren belgelerin diğer bakanlık, daireler veya Noterler Birliği gibi kamu kurum ve kuruluşları tarafından bastırılabilmesi veya bunların elektronik ortamda da düzenlenerek -bir sonraki aşamada artık kâğıt ortam kalmayacak- bunların tamamen elektronik ortamda da düzenlenebilmesi için bu idarelere yetki veriliyor efendim. Bu, aynı zamanda, bizim Bütünleşik Kamu Mali Yönetim Projesi kapsamında gelecek başka maddeyle tüm işlemlerin elektronik ortama alınmasıyla da paralellik arz ediyor.

BAŞKAN – Takip edebilecek misiniz?

MALİYE BAKANLIĞI MÜSTEŞARI H. ABDULLAH KAYA – Edebileceğiz, daha iyi takip edeceğiz.

BAŞKAN – Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

31’inci maddeyi okutuyorum:

MADDE 31- 14/5/1964 tarihli ve 474 sayılı Gümrük Giriş Tarife Cetveli Hakkında Kanunun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesi aşağıdaki şekilde ve aynı Kanunun eki Gümrük Giriş Tarife Cetvelinde yer alan eşyalardan gümrük vergi had ve nispetleri “muaf” olanların gümrük vergisi had ve nispetleri “0” şeklinde değiştirilmiştir.

“Bakanlar Kurulu, bu Kanunun eki Gümrük Giriş Tarife Cetvelinde yer alan eşyaların gümrük vergisi had ve nispetlerini 50’ye kadar yükseltebilir, sıfıra kadar indirebilir veya bu Cetveldeki had ve nispetleri %50’sine kadar artırabilir.”

BAŞKAN – Sayın Bakan, 31’inci maddeyle ilgili...

MALİYE BAKANİ NACİ AĞBAL (Bayburt) – Evet, Müsteşarımız bir açıklama yapsın.

BAŞKAN – Buyurun.

MALİYE BAKANLIĞI MÜSTEŞARI H. ABDULLAH KAYA – Efendim, hâlihazırda gümrük tarife cetvellerinde “muaf” şeklinde çeşitli ibareler var. Bu “muaf” ibareleri “sıfır” olarak değiştiriliyor. “Sıfır” olarak değiştirildikten sonra da hâlihazırdaki maddede Bakanlar Kurulunun oradaki belirlenen

hadleri yüzde 50 artırım yetkisi var. Bu “sıfır” olanı 50’ye kadar artırma yetkisi alınıyor ve 50’den aşağı olan, söz gelimi 20 olan bir tarifenin de yüzde 50 artırımla 30’da kalmaması için onun da 50’ye kadar çıkarılması yönünde burada düzenleme yapılıyor efendim.

BİHLUN TAMAYLIGİL (İstanbul) – Burada amaç ne peki? Yani niye böyle bir yasa maddesi oluşturmaya ihtiyaç duyduunuz? “Muaf”ı “sıfır” yapmak veya şey... Bu maddeye niye ihtiyaç duyuldu böyle bir torbada?

KADİM DURMAZ (Tokat) – Kriter konabilirdi.

BAŞKAN – Arkadaşlar, bakın, takip edemiyorum, stenograflar çok zorlanıyor. Sırayla söz vereyim, daha pratik olacak.

MUSTAFA KALAYCI (Konya) – Bir de, neler var, bilgi verilirse...

BAŞKAN – Buyurun.

MUSTAFA KALAYCI (Konya) – “Muaf”tan sıfıra çevrilen değerler arasında neler var, orada listedeki değerler?

BAŞKAN – Notlarınızı alın.

Sayın Temizel, buyurun lütfen.

ZEKERİYA TEMİZEL (İzmir) – Sayın Bakanım, vergilendirmede “muaf” kavramı, vergilendirmenin yapılmayacağı, o alanın vergi dışı bırakıldığı anlamına gelir. Bu yetki, bunun yeniden vergi kapsamına alınması tamamen Meclisin yetkisindedir, vergi ihdas etmek Türkiye Büyük Millet Meclisinin yetkisindedir. Dolayısıyla, “muaf” diyorsanız, vergi almıyorsanız o takdirde bunun vergili hâle gelmesi her hâlükârda yeni bir yasa düzenlemesi gerektirir ve burada da açıkça neyi, neden, ne kadar oranlara kadar vergilendireceğinizi de belirtirsiniz. Alt ve üst sınırları belirlenmiş yetkiler ancak Bakanlar Kuruluna yetki olarak verilir. Dolayısıyla, “muaf” olanların “sıfır” olması hâlinde birdenbire bu vergilendirme olayını otomatik olarak kaldırmış oluyoruz ortadan ve burada alt ve üst sınır da belirlenmediği için “yüzde 50’ye kadar” diyorsunuz. Bu, Meclisin yetkisinin sınırsız bir şekilde Bakanlar Kuruluna devri anlamına gelir. Dolayısıyla, böyle bir düzenlemenin Anayasa’ya aykırı olduğunu düşünüyorum, üzerinde yeniden düşünülmesi gereken bir olaydır bu. Teker teker saymak suretiyle Gümrük Giriş Tarife Cetveli’ndeki pozisyonların tamamını, “Bunlardaki vergi oranını şu şekilde belirledik.” denecek. Sıfırın yüzde 50’si demek, yüzde 50 oranında vergi koyacağız anlamına gelmiyor. Bir oranın alt ve üst sınırları şeklinde olabiliyor. Sıfıra kadar indirebilir bu oranı, ayrı bir olay ama oranı koyarsak sıfıra kadar indirecek, yukarı çıkartacak.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Bu çok bariz bir yanlış oldu.

BAŞKAN – Arkadaşlar, tamam, 31’in oylamasını yapmıyorum. Yarın kendi bürokratları gelsinler, bize açıklama yapsınlar.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Oylama değil, değişmesi gerekiyor.

BAŞKAN – Yani neyse işte, konuşalım diyorum. Oylayıp geçeceğim demiyorum.

Evet, arkadaşlar, 32, 33’üncü maddeleri yapıp bırakacağım. 32’nci maddeyi okutuyorum. Harçlar Kanunu’nda da bir şey yok. Belki bu dört maddeyi yapar bırakırız. 32’yi okutuyorum:

MADDE 32- 1/7/1964 tarihli ve 488 sayılı Damga Vergisi Kanununun mükerrer

30 uncu maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bakanlar Kurulu, bu Kanuna ekli (1) sayılı tabloda yer alan maktu vergileri veya bu vergilerin yeniden değerlendirme oranı uygulanmak suretiyle belirlenmiş olan tutarlarını (maktu ve nispi vergilerin asgari ve azami miktarlarını belirleyen hadler dahil) ve nispi vergileri, kâğıt türleri itibarıyla ayrı ayrı veya birlikte olmak üzere; maktu vergilerde on katına, nispi vergilerde ise bir katına kadar artırmaya, uygulanmakta olan maktu vergileri yarısına kadar, nispi vergileri ise sıfıra kadar indirmeye, bu had ve miktarlar arasında yeni had, miktar ve nispetler tespit etmeye yetkilidir.”

BAŞKAN – Sayın Bakan, bir açıklama alabilir miyim lütfen.

Uygun görürseniz Gelir İdaresi Başkanımız Mahmut Sütçü Bey bir açıklama yapsın.

GELİR İDARESİ BAŞKAN YARDIMCISI MAHMUT SÜTCÜ – Sayın Başkanım, sayın vekillerim; şimdi, burada bizim Damga Vergisi Kanunu’nda 1 sayılı tabloda nispi ve maktu harçlar var, damga vergisi var. Nispi ve maktu damga vergisindeki hadisede hep birlikte Bakanlar Kurulunun artırma, hep birlikte azaltma yetkisi var. Yine, şu anki düzenlemede nispi damga vergisinde Bakanlar Kuruluna kâğıt bazında da bu yetki verilmiş iken maktu vergilerde bu yok. Bugünkü bu düzenlemeyle Bakanlar Kuruluna maktu vergilerde de kâğıt bazında, orada 1 sayılı listede olan kâğıt bazında da indirme ve yükseltme yetkisi verebiliyor. Arz ederim.

BAŞKAN – Sayın Bekaroğlu, buyurun lütfen.

MEHMET BEKAROĞLU (İstanbul) – Sayın Başkan, değerli arkadaşlarım; biraz evvel Sayın Temizel şey yaptı, bu maddede de aynı şekilde Bakanlığa... Türkiye Büyük Millet Meclisi yetkilerini kullanacak Bakanlar Kurulu, o var olan vergiyi sıfıra indirecek. Gerçekten bu, Adalet ve Kalkınma Partisinin son zamanlardaki siyaset yapma biçimini yansıtmaması açısından da çok enteresan bir şey. Zaten işte tartışmalı bir şekilde şu anda OHAL’le beraber Türkiye Büyük Millet Meclisi OHAL kararnameleriyle devre dışı bırakılmış durumdadır. En son yaz ayında çıkan OHAL kanun hükmündeki kararnamede Bakanlar Kurulu Cumhurbaşkanlığı başkanlığında toplanıp gerçekten kalıcı, Türkiye Büyük Millet Meclisinin yapması gerekli yasal düzenlemeler yaptı. Şimdi de bu maddeyle Bakanlar Kurulu böyle bir yetki alıyor. Ben vergi koyabilirim, vergiyi ortadan kaldırabilirim. Koyma değil, sıfıra indirmek bu anlama geliyor. Bu çok tehlikeli bir madde şu şeyiyle. Bunun buradan çıkarılması gerekiyor. Ha, yok, biz böyle yapıyoruz, çoğunluğumuz var diyorsanız biz de sadece hatırlatmak için bu notu düştük.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

33’üncü maddeyi okutuyorum:

MADDE 33- 488 sayılı Kanuna ekli (2) sayılı tablonun “TV- Ticari ve medeni işlerle ilgili kağıtlar” başlıklı bölümüne aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“54. Kamu özel iş birliği projelerinin finansmanı için yurtdışında ihraç edilen menkul kıymetler karşılığında fon temin etmek üzere kurulan özel amaçlı kuruluşların, bu fonları proje yüklenicisi firmalara kullandırmasına ilişkin olarak düzenlenen kağıtlar ile bunların teminatı ve geri ödenmesine ilişkin işlemler nedeniyle düzenlenen kağıtlar.”

BAŞKAN – Bir açıklama alabilir miyim Sayın Ertürk?

GELİR İDARESİ BAŞKANI ADNAN ERTÜRK – Sayın Başkanım, sayın vekillerim; bankalar, yurt dışı kredi kuruluşları ve yabancı kuruluşlardan temin edilen krediler damga vergisine tabi değil fakat uygulamada bu kamu özel iş birliği projelerinin finansmanını da sağlamak için girişimciler SPV

üzerinden yurt dışından menkul kıymet ihraç edip o toplanan fonları girişimci firmaya kullandırması durumunda damga vergisi ödemekle karşı karşıya kalıyorlar, ciddi bir finansman yükü altına giriyorlar. Bir de uluslararası hukuktan kaynaklanan bu sözleşmelerin sayısının da birçok sayıda olmasını gerektiren şeyler de olabiliyormuş. Bizde damga vergisinde sözleşme limitleri 2 milyona yakın ama 5-10 tane sözleşme düzenleyince altından kalkılamaz maliyetlerle karşılaşılıyor. Burada tamamen bir finansman kolaylığı sağlama anlamında bu değişiklik önerilmektedir. Arz olunur.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

MUSA ÇAM (İzmir) – Sayın Başkan, bir şey soracaktım.

BAŞKAN – Sorabilirsiniz. Kapatacağım zaten.

MUSA ÇAM (İzmir) – Bu özel amaçlı kuruluşlar kimlerdir acaba, bununla ilgili bir bilgi var mı?

BAŞKAN – Sayın Ertürk...

GELİR İDARESİ BAŞKANI ADNAN ERTÜRK – Bu özel amaçlı kuruluşlar, finans literatüründe yaygın olarak kullanılan bir tabir. Kısaca “SPV” deniliyor. Siz örneğin Lüksemburg’da bir SPV kuruyorsunuz. Bu SPV menkul kıymetleştirme yoluyla fon temin ediyor. O fonları topluyor ve o toplamış olduğu fonları da yurt dışındaki bir girişimciye kredi olarak kullanıyor. Neden böyle bir şey yapılıyor? Bazen birtakım uluslararası kuruluşlar, örneğin Dünya Bankası gibi, bu tarz bir oluşum üzerinden ancak kredi kullanırlırsa teminat verebileceklerini falan söylüyorlar. Yaygın olarak kullanılan bir finansman yönteminin aracı diyebilirim.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Ben teşekkür ederim.

Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Değerli arkadaşlar, 12 Ekim Perşembe günü saat 13.00’te buluşmak üzere birleşimi kapatıyorum.

Kapanma Saati: 19.37

